

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
EDUCACIÓ AMBIENTAL,
QUALITAT AMBIENTAL
I RESIDUS

Exp.: LLRSCIB
Doc.: Informe / document 14
Emissor: DGEAQR/NA

MEMÒRIA D'IMPACTE NORMATIU DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE RESIDUS I SÒLS CONTAMINATS DE LES ILLES BALEARS

1. Objecte de la memòria	3
2. Situació i problemàtica actual.....	3
3. La necessitat i oportunitat de la seva aprovació	5
4. Els objectius de la norma	5
5. Memòria	6
5.1. Consulta pública a la ciutadania	
5.2. Procés de participació pública prèvia a la informació i audiència pública	
5.3. Descripció de la tramitació d'acord amb l'article 42 i següents de la Llei 4/2011, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears	
5.3.1. Informe sobre les al·legacions que s'han realitzat durant la informació i la participació pública	
5.3.2. Informe sobre l'anàlisi de les al·legacions que s'han realitzat en audiència pública	
5.3.3. Informe de les aportacions de les conselleries del Govern de les Illes Balears a l'esborrany d'avantprojecte de llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears	

5.4.	Anàlisi de les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores	151
5.5.	Marc normatiu, justificació i oportunitat, disposicions afectades i taula de vigències	151
5.5.1.	Marc normatiu	
5.5.2.	Norma addicional de protecció del medi ambient de l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats	
5.5.3.	Garantia de la Unitat de Mercat	
5.5.4.	Disposicions afectades i taula de vigències	
5.6.	Impacte econòmic	156
5.6.1.	Impacte econòmic general	
5.6.2.	Competència en el mercat	
5.6.3.	Anàlisi de càrregues administratives	
5.6.4.	Impacte pressupostari	
5.7.	Adequació als principis de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques	194
5.8.	Impacte en matèria d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.....	197
5.9.	Avaluació de l'impacte sobre la infància, adolescència i sobre la família	197
5.10.	Impacte de raó de gènere.....	198
5.11.	Avaluació de l'impacte sobre les lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals	198

1. Objecte de la memòria

L'article 13.2 de la Llei 4/2011, de 31 de març, de la bona administració i del bon govern, estableix que les memòries, els estudis i els informes ja establerts i en vigor per a la tramitació normativa, d'acord amb el que disposa l'article 42 d'aquesta Llei, s'han de refundre en un sol document que es denomini "Memòria de l'anàlisi de l'impacte normatiu, que ha de redactar l'òrgan o centre directiu proponent del projecte normatiu de manera simultània a l'elaboració.

Per la seva banda, l'article 42.2 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, relatiu al procediment d'elaboració de les disposicions administratives, estableix que en la memòria s'ha justificar l'oportunitat de la regulació i l'adequació de les mesures proposades als fins perseguits. També s'hi ha d'expressar el marc normatiu en què s'insereix la proposta i s'hi ha d'incloure, en tot cas, una relació de les disposicions afectades i la taula de vigències de disposicions anteriors sobre la mateixa matèria.

Així mateix, s'ha de dur a terme un estudi de les càrregues administratives en relació amb l'Administració i les persones interessades que inclogui la nova regulació, si escau, amb la finalitat de fomentar la simplificació administrativa i evitar que s'incloguin tràmits o càrregues administratives.

2. Situació i problemàtica actual

A Europa, actualment utilitzem de mitjana 16 tones de material per persona i any, de les quals 6 tones es converteixen en residus. Tot i que la gestió d'aquests residus continua millorant a la UE, l'economia europea encara perd una gran quantitat de "matèries primeres secundàries" potencials, com ara metalls, fusta, vidre, paper i plàstics que presenten els fluxos de residus. (font: Centre de dades ambientals sobre residus, Eurostat).

Convertir el residu en un recurs és una clau per a una economia circular. Els objectius fixats a la legislació europea han estat els motors clau per millorar la gestió de residus, estimular la innovació en el reciclatge, limitar l'ús d'abocadors i crear incentius per canviar el comportament dels consumidors. Si tornem a fabricar, reutilitzar i reciclar, i si un residu de la indústria es converteix en matèria primera d'un altre, podem passar a una economia més circular on els residus s'eliminen i els recursos s'utilitzen de forma eficient i sostenible.

La millora de la gestió de residus també ajuda a reduir els problemes sanitaris i mediambientals, reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle (directament reduint les emissions dels abocadors i indirectament reciclant materials que d'altra manera s'extrauran i processaran) i evitar impactes negatius a nivell local

com el deteriorament del paisatge a causa de l'abocament de residus, la contaminació de l'aigua i l'aire local, així com littering.

L'enfocament de la Unió Europea en la gestió de residus es basa en la "jerarquia de residus" que estableix el següent ordre de prioritats en la configuració de la política de residus i la gestió dels residus a nivell operatiu: prevenció, preparació, reutilització, recuperació i, com a mínim opció, eliminació (que inclou abocadors i incineració sense recuperació d'energia).

D'acord amb això, el 7è Programa d'Acció Mediambiental estableix els següents objectius prioritaris per a la política de residus a la UE:

- Reduir la quantitat de residus generats;
- Maximitzar el reciclatge i la reutilització;
- Limitar la incineració a materials no reciclables;
- Eliminar l'abocament de residus a residus no reciclables i no recuperables;
- Assegurar la plena aplicació dels objectius de la política de residus en tots els Estats membres.

Des de la Unió Europea es reclama als Estats membres que prenguin mesures per tal de poder millorar la gestió dels residus i aconseguir els objectius que marquen les directives.

A les Illes Balears, la problemàtica de residus té diferents prismes. Per una banda, la producció total de residus durant els darrers 10 anys ha augmentat. En concret, la fracció de rebuig ha augmentat en un 3,2% des del 2006 fins el 2016. El rebuig recollit a l'illa de Mallorca va a la planta de valorització energètica i el rebuig recollit a Menorca, Eivissa i Formentera es destinen a abocador controlat. Des d'Europa s'ha marcat com a objectiu reduir un 10% la producció de residus per al 2020, el que marca una fita complexa d'aconseguir.

Per altra banda, el percentatge de recollida selectiva a les Illes Balears en el 2016 va ser del 14,80%, quan Europa ha marcat com a objectiu a aconseguir, que es reciclin el 50% dels residus en el 2020. Aquestes estadístiques posen de manifest que calen consolidar eines de prevenció de residus, la producció de residus i augment de reutilització i reciclatge.

Així mateix, a les Illes Balears hi ha una complexitat competencial en matèria de planificació i gestió de residus. A les Illes Balears es fa necessària establir una coordinació interadministrativa en matèria de planificació de residus per tal d'optimitzar la gestió dels residus.

Una altra problemàtica associada a la gestió dels residus a les illes és l'augment de productors, gestors i transportistes de residus de les Illes Balears i la manca de regulació normativa específica en matèria d'autoritzacions i comunicacions de les activitats de producció i gestió de residus. L'any 1998 es va crear mitjançant el Decret 36/98, de 13 de març, el Registre de petits productors de residus perillosos a les Illes Balears. Aquest Decret va ser derogat i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats dedica l'article 39 al Registre de producció i gestió de residus, en el qual formen part tant els productors de residus perillosos com els productors de residus no perillosos que generen més de 1.000 t/any. A les Illes Balears el nombre de productors ha passat de 1.766 en el 2006 a 5.070 en el 2016, el que representa un increment de 187% en 10 anys.

Manca també uniformitat amb la informació i estadístiques de residus així com també definir i regular de manera específica la inspecció i el règim sancionador a les Illes Balears.

3. La necessitat i oportunitat de la seva aprovació

A nivell estatal es va aprovar legislació bàsica estatal, Llei 22/2011, de 28 de juliol de residus i sòls contaminats per tal de regular la gestió dels residus impulsant mesures per prevenir la seva generació i mitigar els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la seva generació i gestió, millorant l'eficiència en l'ús dels recursos.

A nivell de les Illes Balears, no existeix cap normativa autonòmica que reguli la gestió dels residus i sòls contaminats i és per això i vistes les exigències de les directives europees que es fa necessària una regulació específica d'aquestes matèries a les Illes Balears.

4. Els objectius de la norma

L'objecte d'aquesta llei és l'ordenació del règim de prevenció en la producció i de gestió dels residus i la regulació dels sòls contaminats en l'àmbit territorial de les Illes Balears, en el marc de la legislació bàsica estatal i de la legislació comunitària.

L'ordenació del règim de prevenció i de gestió dels residus persegueix assolir una major qualitat del medi ambient i una major protecció de la salut humana, garantir un ús prudent i racional dels recursos naturals i promoure una economia més circular.

5. Memòria

5.1. Consulta pública a la ciutadania

L'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, sobre la participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments.

Per tal de donar compliment a aquest article, en data 2 de març de 2017, mitjançant Resolució el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca va ordenar a la direcció general d'Educació Ambiental, Qualitat Ambiental i Residus que dugués a terme les actuacions necessàries a fi de substanciar una consulta pública durant 15 dies hàbils a través de la via telemàtica.

Entre dia 6 de març de 2017 i fins dia 24 de març de 2017 es va publicar a la pàgina de participació ciutadana (<http://participaciociutadana.caib.es>) l'enllaç a la Consulta pública prèvia a la redacció de l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears.

En total hi va haver un total de 623 visites a l'avantprojecte de Llei i es varen recollir 13 aportacions.

Observacions: consta a l'expedient DOCUMENT 1 amb diligència de dia 31 de març de 2017 on es fa constar les aportacions recollides durant el tràmit de consulta prèvia i còpia de les 13 aportacions.

5.2. Procés de participació pública prèvia a la informació i audiència pública

Tal i com s'estableix a la proposta d'Acord pel qual s'estableixen les instruccions sobre el procediment per a l'exercici de la iniciativa legislativa del Govern, aprovada pel Consell de Govern de dia 28 de desembre de 2004, "*si així ho decideix el conseller proponent, s'impulsarà també la participació funcional no organitzada mitjançantqualsevol altre tipus de consulta oberta a tota classe d'al·legacions i suggeriments dels ciutadans.*"

"De tots els tràmits i actuacions practicats en aquesta fase de participació ciutadana se'n deixarà constància a l'expedient mitjançant la incorporació de les actes, informes o els documents que es considerin adequats a aquest efecte".

En aquest sentit, a iniciativa de l'òrgan directiu, el servei de Residus, després de la consulta pública prèvia es va dur a terme un ampli procés de participació ciutadana que va constar de les següents actuacions:

1. Dia 8 de maig de 2017: Acte públic de presentació del procés de participació pública de l'esborrany de text normatiu.
2. Activació de l'obertura d'un portal web <http://www.residus.es/lleiresidus/> en el marc de la pàgina <http://residus.caib.es> on es podia emplenar una enquesta en línia, informació dels tallers de participació, descarregar documentació de l'Avantprojecte de Llei i de l'actualitat en relació a la normativa de residus. Com a resultat es van obtenir 2859 visites a la Web, 4179 pàgines visitades, 883 usuaris únics, 45 enquestes respostes.
3. Tallers de participació ciutadana: Els dies 12, 17, 18 i 19 de maig de 2017, es varen dur a terme un total de 6 tallers de participació ciutadana a Eivissa, Formentera, Menorca i Mallorca a la que hi varen assistir un total de 127 persones.

Tot aquest procés de participació previ, que ha donat lloc a l'esborrany d'avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats, no substitueix en cap cas els tràmits preceptius prevists per a l'elaboració de disposicions administratives, els quals òbviament es duran a terme en el moment procedimental oportú. Així doncs, se seguirà el procediment regulat a la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears juntament amb les previsions de la nova Llei 39/2015 citada abans i, per tant, es duran a terme el tràmit d'audiència dels ciutadans i d'informació pública, d'intervenció de les administracions afectades, com també tota la resta de tràmits legalment prevists.

Observacions: consta a l'expedient DOCUMENT 2 amb l'informe complet del procés de participació per a la redacció de Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears

5.3. Descripció de la tramitació d'acord amb l'article 42 i següents de la Llei 4/2011, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears

Correspon al conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca iniciar l'elaboració d'aquest avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears. En data 22 de maig de 2017, el conseller va dictar Resolució d'inici de la tramitació de l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears.

D'acord amb els articles 43 a 45 de la Llei 4/2001 i a l'efecte de la participació de les administracions públiques, entitats i associacions que estiguin relacionades amb l'objecte de regulació de l'avantprojecte de Llei, cal informar del tràmit i sotmetre a audiència a les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Així mateix cal dur a terme el tràmit d'informació pública per tal que la ciutadania i les organitzacions i entitats relacionades amb l'objecte de la norma tinguin coneixement d'aquest i dels interessos dels qual es puguin veure afectats.

5.3.1. Informe sobre l'anàlisi de les al·legacions que s'han realitzat durant la informació i la participació pública

5.3.1.1. Antecedents

En data 11 de gener de 2018, el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca va dictar la Resolució per la qual es sotmet a tràmit d'informació pública l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears (BOIB núm. 9 de 18 de gener de 2018). El termini del tràmit d'informació pública va tenir una durada de 30 dies hàbils des de l'endemà de la publicació en el BOIB.

En data 19 de gener de 2018, i fins data 2 de març de 2018, es va publicar a la pàgina web de Participació Ciutadana (<http://participaciociutadana.caib.es>) l'enllaç al tràmit d'audiència i informació pública en l'elaboració de l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears.

El text que va estar a exposició pública consta l'expedient com a *Esborrany d'avantprojecte de la Llei de Residus i Sòls contaminats de les Illes Balears.- VERSIÓ 2-*.

Durant aquest període es varen registrar 757 visites a l'avantprojecte de llei i es varen registrar un total de 51 al·legacions telemàtiques.

El llistat d'al·legacions telemàtiques és el següent:

numero	Data	Nom
1	21-gen	SOFIA JAYNE RIBAS BAMBER
2	24-gen	Arcadio Luis Barbas Pérez
3	28-gen	Antonia María López López
4	28-gen	Antonia María López López
5	14-feb	ECOVIDRIO
6	15-feb	Federación Española del Café (FEC) - Montserrat Prieto Goberna
7	15-feb	FED.ESPAÑOLA IND. ALIM. Y BEBIDAS (Cadena de Valor del Envase)
8	19-feb	ANGED
9	19-feb	Federación Española de la Recuperación (FER)
10	20-feb	FEDER. ESPAÑOLA IND. ALIMENTACIÓN Y BEBIDAS (FIAB)
11	20-feb	Asociación Española del Dulce (PRODULCE)
12	21-feb	REZERO Merce Gerona i Ribas
13	21-feb	ANGED Idoia Marquiegui Estévez
14	22-feb	Rocío Juan Ruiz

15	23-feb	RECYCLIA
16	23-feb	PACK2GO Europe
17	26-feb	ERP
18	26-feb	Cerveceros de España
19	26-feb	Green cycles - Plásticos Hidrosolubles, SL (Mónica G ^a Bustamante)
20	27-feb	ASCOMÉ
21	28-feb	Fundació Deixalles
22	28-feb	ASPAPÉL
23	1-març	Marcas Restauración
24	1-març	HP
25	1-març	Repacar
26	1-març	Fundación Ecotíc
27	1-març	SIGFITO AGROENVASES, SL
28	2-març	Greenpeace España
29	2-març	Universidad de León (Dr. Juan Antonio Régil Cueto)
30	2-març	SIGRE Medicamento y Medio Ambiente, SL
31	2-març	AMBILAMP
32	2-març	Asociación Latas de Bebidas (ALBO)
33	2-març	ANEABE
34	2-març	REZERO (CEPA-EdC)
35	2-març	FEIQUE
36	2-març	ALCAIB
37	2-març	ASEGRE
38	2-març	ANAIP
39	2-març	APAEMA
40	2-març	PLASTICS EUROPE
41	2-març	CAEB
42	2-març	ACES
43	2-març	NESPRESSO
44	2-març	ONDINE
45	2-març	CICLOPLAST
46	2-març	RETORNA
47	2-març	CONSELL DE FORMENTERA
48	2-març	GOB
49	2-març	CAEB EMPRESARIS
50	2-març	AFEDECO
51	2-març	NOVAMONT

Per altra banda, durant el procés d'informació pública comprès entre dia 19 de gener i dia 2 de març de 2018, varen tenir registre d'entrada a la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca un total de 33 al·legacions. D'aquestes 33 al·legacions, 7 al·legacions són duplicades amb la presentació de les al·legacions telemàtiques (FEC, FER, ASEGRE, SIGFITO, SIGRE, CAEB, Green cycles).

numero	Data	Nom	Núm. Registre d'entrada
1	07-feb	Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa (GOB)	2885
2	07-feb	Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials Superiors de Balears	2993
3	12-feb	SIGFITO Agroenvases, SL	3908
4	19-feb	Federación Española del Café (FEC)	4076
5	20-feb	Col·legi Oficial de Metges	4205
6	21-feb	Ecoembalajes España, SA (ECOEMBES)	4279
7	23-feb	Federación Española de la Recuperación y el reciclaje (FER)	4527
8	23-feb	Consell d'Eivissa (Elba Montes / Ana Belén Planells)	4580
9	23-feb	RECIRCULA	4582
10	23-feb	Consell Insular de Menorca	4617
11	26-feb	Asociación Española de Reciclaje de Residuos de Construcción y Demolición (RCD)	4678
12	28-feb	Associació d'Indústries de la Carn de Balears (ASOBIC)	5030
13	28-feb	MAC INSULAR, SL	5055
14	28-feb	TIRME, SA	5131
15	28-feb	Asociación Promotores Inmobiliarios de Baleares (Luís Martín Abati)	5446
16	28-feb	Plásticos Hidrosolubles, SL (Green Cycles)	4925
17	01-març	Sistema Integrado de Gestión de Aceites Usados (SIGAUS)	5440
18	02-març	European Recycling Platform, ERP SAS (ERP)	5165
19	02-març	ADALMO, SL	5188
20	02-març	Ajuntament de Palma	5194
21	02-març	Amics de la Terra Balears	5225
22	02-març	SIGNUS Ecovalor, SL	5239
23	02-març	Associació de Distribuïdors de les Illes Balears (ASODIB)	5241
24	02-març	Asoc.Mallorquina Cafeterías, Bares y Restaurantes (RESTAURACION)	5251

25	02-març	Confed. d'Associacions Empresariales de Balears (CAEB Empresarios)	5254
26	02-març	Confed. d'Associacions Empresariales de Balears (CAEB Empresarios)	5255
27	02-març	Associació del Petit i Mitjà Comerç de Mallorca (PIMECO)	5256
28	02-març	Federación Empresarial Hotelera de Mallorca (FEHM)	5260
29	02-març	Consell de Mallorca (Departament Medi Ambient)	3120
30	02-març	SIGRE Medicamento y Medio Ambiente, SL	5442
31	02-març	Asoc.Empr.Gestoras Residuos y Recursos Especiales (ASEGRE)	5444
32	02-març	Consell d'Eivissa (Miquel Vericad)	1203
33	02-març	Col·legi Oficial d'Arquitectes Illes Balears (COAIB)	3320

Fora de termini d'informació pública s'ha rebut l'al·legació per registre d'entrada de la Cambra de Comerç Mallorca (reg. d'entrada 6935/2018 de dia 21 de març de 2018) i per registre telemàtic l'al·legació d'ENDESA, SA. en data 5 de març de 2018.

En definitiva, hi ha hagut un total de **77 al·legacions** les quals representen un total de **420 aportacions**. D'aquestes aportacions, un total de 222 aportacions han estat incorporades en el text normatiu definitiu.

Atès l'elevat nombre d'aportacions al text normatiu, cal indicar que l'informe analitza les al·legacions seguint l'ordre de l'articulat de l'avantprojecte de llei que va estar a exposició pública, subdividint els apartats dels mateixos, a fi de fer una anàlisi més completa i profunda.

A més, al final de l'informe també s'afegirà un apartat "altres" on s'analitzaran altres al·legacions que no estan relacionades amb cap article en concret, sinó que tracten sobre aspectes genèrics de la llei.

5.3.1.2. Consideracions preliminars

Amb l'objectiu de disposar d'una argumentació jurídica més completa en la matèria, des de la direcció general d'educació ambiental, qualitat ambiental i residus s'ha encomanat un informe jurídic en relació especialment amb la valoració de les al·legacions dels articles 24, 25, 27 i 29 de l'avantprojecte de llei. L'informe titulat, "*Informe en relació amb la norma addicional de protecció de medi ambient en l'articulat de l'esborrany de la Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears de 17 d'abril de 2018*" ha estat elaborat per Victor Moralo del Despatx Jiménez de Parga que consta a l'expedient.

5.3.1.3. Anàlisi de les al·legacions

1. AL·LEGACIONS A EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1.- Juan Antonio Régil Cueto, considera que la llei hauria d'establir objectius de prevenció i de preparació per a la reutilització separats dels del reciclatge, ja que així es potenciaria l'abast de les activitats que fan els ens socials enfront a altres vies de valorització.

Tot i que aquest objectiu ja es preveu a l'article 2.2.e de l'avantprojecte, s'ha incorporat en el preàmbul del nou esborrany de l'avantprojecte de llei.

2.- ANEABE sol·licita que es faci alguna consideració relativa a que les mesures destinades al foment d'aigua de l'aixeta no signifiquen que es posi en entredit la singularitat de les aigües minerals com font d'hidratació, amb beneficis per a la salut humana.

S'ha incorporat en el preàmbul una referència indicant que els objectius de regulació d'aquesta normativa no van en contra de les aigües minerals, sinó que l'objecte de la llei és la reducció dels residus d'envasos.

3.- MAC INSULAR, considera que la normativa referent a gestió de RCD en canteres i de determinats residus en deixalleries sembla que va en contra del caràcter públic, obligatori i insularitzat de la gestió. Per tant s'hauria de corregir.

Es considera una interpretació per part de l'entitat que fa l'al·legació, però en cap cas no és l'objecte de la llei i així queda regulat al llarg de l'articulat.

4.- RECIRCULA proposa afegir a l'exposició de motius, les següents referències:

- * Que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears pot adoptar mesures de protecció addicional del medi ambient.
- * Que la unitat de mercat no significa uniformitat quan respon a imperioses raons d'interès general
- * Fer una referència a la STC 22 juny 2017, la qual aborda la llei 20/2013, de garantia de la unitat de mercat
- * Finalment, referenciar que les autoritats reguladores competents poden establir límits a l'exercici o exigir compliment de requisits per el desenvolupament d'una activitat econòmica, per alguna de les raons d'interès general, com és la protecció del medi ambient.

Per altra banda, RECIRCULA proposa fer referència en el preàmbul que el SDDR és la opció més eficaç per lluitar contra l'abandonament de residus de plàstic en el

medi ambient i l'abandonament de fems en la mar mediterrània. A la vegada proposa fer referència a que l'eficiència en la recuperació del SIG és menor que la del SDDR.

S'han incorporat en el preàmbul les referències en relació al SDDR i també referències en relació a la norma addicional del medi ambient, així com les consideracions de la garantia de la unitat de mercat.

5.- Consell de Formentera, tant en l'exposició de motius com en altres articles de l'avantprojecte, considera que cal dir que es farà una menció especial a l'especialitat de l'arxipèlag Balear i, en concret, a l'illa de Formentera.

Per altra banda, en quant a l'al·legació que fa aquest mateix Consell a l'apartat IV de l'exposició de motius de l'avantprojecte referent a la gestió del trasllat de residus, la qual exposa que no queda clar quins són els paràmetres i les condicions que es tindran en compte per a valorar la possible declaració del servei públic,

Cal dir que els aspectes que es tindran en compte per a la possible declaració del servei públic, com diu l'article 13.1, seran aquells per els quals es pugui pensar que aquesta activitat no està suficientment garantida per la gestió privada.

4. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2

4.1. Al·legacions a l'article 2.2.

1.- REZERO, la Consell de Formentera, Green Peace, CEPA, RETORNA, proposen afegir objectius concrets de reutilització per a begudes:

Abans 2030 envasos emprats canal HORECA:

- *Aigües envasades: 60% envasos
- *Cervesa: 80% envasos
- *Begudes refrescants: 80% envasos
- *Vi: 50% envasos

Abans 2030, proposen fixar un objectiu del 15% de reutilització per a envasos emprats en canals de consum diferents del canal HORECA.

Es considera que a la norma ja queda suficientment reflectida la prioritització de la prevenció, la reutilització front el reciclatge i que, per tant, no es considera necessari haver de definir objectius concrets en aquest punt.

2.- Les entitats que conformen la cadena de valor de l'envàs, RECIRCULA, SIGNUS, SIGAUS, Marcas de Restauración, així com Cerveceros Españoles, ECOVIDRIO, RECYCLA i PRODULCE, al·leguen que les Illes Balears no tenen competència per fixar els objectius que figuren a l'article 2 de l'avantprojecte referents als RAP, per considerar que és una competència exclusiva de l'Estat.

Les comunitats autònomes, en el desenvolupament de la legislació bàsica ambiental que complementen, poden plasmar una política pròpia, més quan la finalitat és establir un "plus" de protecció del medi ambient, en concret en matèria de prevenció i gestió de residus, matèria que s'ha d'emmarcar en el títol competencial de la protecció del medi ambient, i que no ha de coincidir necessàriament amb la del legislador estatal. Aquesta línia jurisprudencial ha estat confirmada per la STC102 / 1995, que declara que la legislació mediambiental de l'Estat no pot arribar a aquest grau de detall que no permeti desenvolupament legislatiu algun de les comunitats autònomes amb competències en matèria de medi ambient. En el mateix sentit la STC 166/2002 ho apunta.

Així, en relació al que s'acaba d'exposar, cal remarcar que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té competència addicional del Medi Ambient, d'acord amb el que disposa l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia

3.- El Consell de Mallorca proposa que es faci referència a la preparació per a la reutilització: "...s'estableixen a les Illes Balears els següents objectius en matèria prevenció, preparació per a la reutilització i reciclatge:"..

S'ha incorporat a l'apartat 2 d'aquest segon article, els termes "preparació per a la reutilització".

4.- Consell de Menorca i de Formentera al·leguen que a l'apartat 2n.b) no queda clar si l'objectiu és per a cada fracció o conjunt de fraccions.

L'articulat estableix que l'objectiu es refereix "per a cada fracció".

5.- ADALMO sol·licita que l'avantprojecte faci un aclariment i disposi que l'article 2.2.c) especifiqui que es refereix a envasos domèstics.

S'ha acceptat parcialment l'al·legació i s'ha afegit "envasos no industrials" al text d'aquest apartat.

6.- Cerveceros de España, ECOVIDRIO, FIAB, PRODULCE i ASEGRE, consideren més oportú que l'article 2.2.c) faci referència a un 70% d'objectiu de reciclatge, en front del 75% que disposa l'avantprojecte, tal com preveu la llei estatal 22/2011.

Es considera més adequat que quedi reflectit el 75%, ja que la llei preveu anar una passa més endavant que la llei estatal. A més, cal afegir que a les Illes Balears és genera una major quantitat d'envasos a causa de tenir una gran activitat turística.

7.- Pel que fa a l'apartat 2n.d) de l'article 2, el Consell de Mallorca considera que seria convenient fer una aportació i aclarir que aquest apartat es refereix a "valorització material", per tal de diferenciar-la de la valorització energètica.

S'accepta l'aportació i s'incorpora "valorització material".

8.- ASEGRE, al·lega que està en desacord que l'article 2.2-e) faci referència a residus industrials, ja que la Directiva Marc de Residus no contempla objectius per a residus comercials i industrials, encara que planteja la possibilitat de fixar-los en 2024.

La DMR planteja la possibilitat de fixar els objectius en 2024 i l'avantprojecte de llei ja fa referència al 2025. Per tant, es considera que el redactat d'aquest apartat e) és correcte i adequat a la normativa existent.

9.- CAEB i ENDESA al·leguen l'article 2.2.e. Consideren que en cas dels residus industrials, s'haurà d'acceptar la recuperació de material en lloc d'un objecte basat exclusivament en la preparació per a la reutilització.

No es considera oportú acceptar aquesta al·legació, perquè la valorització material també inclou el reciclatge i, per tant, també és factible fer preparació per a la reutilització per a residus industrials.

10.- Amics de la Terra realitzen una aportació en quant a l'apartat 2n.f) de l'article 2. Exposa que seria convenient elaborar un estudi de la situació actual pel que fa al malbaratament alimentari per comptar amb una base estadística de 2020 per anar fent seguidament dels possibles avanços, així com elaborar una estratègia per reduir el malbaratament alimentari per a l'any 2030.

Analitzada l'aportació, s'accepta l'aportació i s'ha incorporat a l'article 25 de l'avantprojecte.

11.- Pel que fa a l'apartat 2n.h) de l'article 2, ASEGRE i FER sol·liciten que s'estableixin els mateixos objectius que estableix el RD 20/2017.

El projecte de llei pretén adaptar els objectius a dues dates concretes, que són els anys 2020 i 2030, i s'adequa al que preveu el RD 20/2017 en quant als anys referenciats.

12.- pel que fa a aquest article 2, CAEB, ASEGRE i ENDESA al·leguen que el punt i) del 2n apartat hauria de fer referència a residus municipals.

Aquest article es refereix a tots els residus, per tant no es considera adient afegir municipals. De fet, la Directiva 1999/31/CE, d'abocament de residus ja fa referència a residus eliminats en abocador, sense fer referència a municipals o no municipals.

a. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.3

1.- CAEB i ENDESA, al·leguen que els objectius són prou ambiciosos com per permetre la flexibilitat d'un compliment agregat.

Es considera que, com cada illa, així com cada municipi ha de complir amb els objectius per optimitzar el benefici mediambiental que és l'objectiu de la norma. Per tant, es considera que el redactat d'aquest apartat és adequat, sense que sigui necessari modificar res al respecte.

b. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.4

1.- Fundació Deixalles considera oportú especificar en quin termini es publicarà la metodologia de càlcul més recent que hagi elaborat la Comissió Europea per assolir els objectius ficats.

No es pot especificar en la llei de residus en qüestió, ja que dependrà de la pròpia Comissió Europea.

2.- AFEDEO i la Cambra de Comerç al·leguen, que l'actual manca de metodologia pròpia fa impossible poder establir les actuals xifres de producció de residus d'envasos i entenen que el Govern Balear hauria d'impulsar un estudi tècnic mitjançant caracteritzacions singulars per cada una de les Illes.

La llei ja preveu subministrament d'informació per diferents agents que permetin els càlculs d'aquests objectius, com per exemple dades recollides que ens envien els ajuntaments, els mateixos productors de residus o fins i tot dades de productes posats al mercat dins les Illes Balears acollits a una sistema RAP. Igualment, s'accepta part de l'al·legació, que s'inclou a l'articulat.

3.- El Consell de Mallorca al·lega que caldria corroborar que aquesta metodologia serà l'adequada.

Es considera que la metodologia emprada és l'adequada donat que és la mateixa que utilitza la Unió Europea. Quant a la consideració que torna a fer el Consell de Mallorca, referent a la mateixa metodologia, s'hauria de publicar també a la pàgina WEB dels Consells Insulars, no és incompatible i per tant, es pot dur a terme sense cap tipus d'impediment. Es considera que no cal afegir cap referència a l'articulat.

4.- ECOEMBES disposa que, en aquest mateix apartat seria necessari realitzar una anàlisi exhaustiva que permetés identificar quins residus d'envasos tenen característiques de perillositat (Annex III de la Directiva Marc de Residus).

Es considera que, més enllà de la manca de resultats concloents en matèria de les característiques de perillositat dels residus d'origen domèstic, l'objecte de la llei és, entre d'altres, regular les obligacions dels ens locals en matèria de gestió de residus i és en aquest sentit, que es regula aquesta obligatorietat. Es considera que s'ha de mantenir l'actual redactat.

c. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.5

1.- APAEMA exposa que potser seria interessant incorporar criteris socials en la resta de gestió i tractament de la resta de fraccions, sobretot, la fracció orgànica i obtenció de compost.

S'afegeix al redactat de la norma una referència en quant a aquests criteris, però aniran referits a l'obtenció de compost.

Per altra banda, quant a l'aclariment, APAEMA sol·licita que quedi aclarida la forma i tipus de gestió i/o tractament dels residus de matèria orgànica i poda, així com la distribució d'aquestes infraestructures.

La forma i tipus de gestió es competència dels plans de gestió de residus, i la distribució de les infraestructures i la seva escala és competència dels Plans Directors Sectorials, i per tant, dels consells insulars.

2.- Fundació Deixalles exposa que s'hauria de lligar el mateix amb la Llei de contractes sector públic; Disposició Addicional Quarta i Quaranta-vuitena (obligació de reservar contractes per a centres especials d'ocupació i empreses d'inserció; i possibilitat de reservar contractes per a empreses d'economia social) , així com lligar-lo amb l'Acord del Consell de Govern de 29 d'abril 2016, que estableix les directrius per a la inclusió de clàusules de caràcter social en la contractació de l'Administració de la CAIB.

Al·legació acceptada i s'ha incorporat en el text normatiu.

3.- FER exposa que s'hauria d'incorporar el termini "gestor autoritzat".

Es dóna per suposat que quan es parla de gestor, es tracta de gestors autoritzats, doncs la llei ja estableix que seran necessàries les autoritzacions.

d. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.6.

1. ASPAPEL, Plastic Europe, ANAIP, CICLOPLAST i ANARPLA, proposen afegir al final del redactat "a excepció dels rebutjos procedents de les plantes de tractament que han tractat aquests residus".

També, FER i ASEGRE proposen afegir, "sense haver estat tractats prèviament".

Igualment, ADALMO al·lega que hi ha determinats residus (voluminosos, RAEE'S i altres) que no són reciclables i, per tant, no existeix altra solució que no sigui l'eliminació en abocador o la valorització energètica.

En resposta a aquestes tres al·legacions, s'accepta parcialment l'al·legació d'ADALMO, i s'ha inclòs en el redactat: "això no inclou aquells residus que hagin passat per planta de tractament o procés de tractament previs i als qui, per tant, els correspongui un codi diferent de la LER".

2.- ECOEMBES proposa afegir: "tal i com està previst en la Llei 22/2011".

No s'incorpora al no haver-hi cap article que faci referència expressa o clara a aquest tema.

3.- TIRME proposa eliminar la prohibició a la valorització energètica per ser contrària a la normativa bàsica. Considera necessari aclarir que no es considera que la valorització energètica sigui contrària a la normativa estatal.

L'esperit del redactat intenta fomentar l'obligació de recollir separatament els residus i seguidament dur a terme un tractament diferenciat. Per tant, es considera necessari mantenir la valorització energètica en aquest sentit.

4.- SIGNUS sol·licita que s'exclouin expressament els NFU de la prohibició general de valorització energètica.

L'esperit del redactat intenta fomentar l'obligació de recollir separadament els residus i seguidament dur a terme un tractament diferenciat. Per tant, es considera necessari mantenir la valorització energètica en aquest sentit.

En el mateix sentit, SIGAUS sol·licita que s'excloquin expressament els olis industrials usats de la prohibició general de valorització energètica.

Cal dir, que els olis industrials usats són residus perillosos. Les Illes Balears no disposen de cap instal·lació de valorització energètica de residus perillosos. I, per tant, no es considera necessària l'exclusió que s'al·lega.

5.- Amics de la Terra al·lega que no té sentit aconseguir recollida de qualitat amb pocs impropis i aplicar la metanització que dóna lloc a compost de menys qualitat i no apte per a l'agricultura ecològica.

El que es pretén regular en aquest llei és precisament fomentar el compostatge i prohibir l'eliminació i la valorització energètica dels residus recollits separadament i selectivament. Per tant, es manté l'articulat entenent que es dóna resposta a l'al·legació.

6.- Marcas de Restauración considera que el més adequat és contemplar la prohibició de l'eliminació en abocador i la valorització energètica dels residus recollits separadament en termes de foment o promoció de la valorització material (sobre l'energètica), però no de prohibició.

L'esperit del redactat intenta fomentar l'obligació de recollir separadament els residus i seguidament dur a terme un tractament diferenciat. Per tant, es considera necessari mantenir la redacció actual.

7.- TIRME considera necessari condicionar la prohibició d'eliminar en abocador i valoritzar energèticament residus recollits separadament al fet que la separació s'hagi efectuat correctament.

S'accepta l'al·legació i s'ha recollit en el text normatiu "(...) a excepció dels casos en què el contingut d'impropis faci impossible la seva valorització material".

a. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.7.

1.- L'Ajuntament de Palma proposa substituir el 5% d'impropis que fa referència aquest apartat, pel 10% ja que no és aplicable a grans i mitjans nuclis urbans on la recollida porta a porta no és viable, i implica un risc de deixar d'incorporar grans quantitats de matèria orgànica en el cicle del reciclatge.

Un cop analitzats els motius que justifiquen aquesta pujada del 5%, s'accepta l'al·legació i s'ha incorporat en el text normatiu.

2.-FEHM i APAEMA consideren que no es fa cap referència a la possibilitat de donar cabuda a instal·lacions de compostatge o, per exemple, impulsar la gestió i tractament de matèria orgànica en una explotació agrària encara que aquesta matèria no fos procedent d'aquesta explotació.

S'accepta aquesta al·legació i s'ha afegit al text normatiu un article referent al compostatge domèstic i comunitari. Per altra banda, cal afegir que la possibilitat de tractament orgànic és una opció que ja està contemplada en la llei agrària, la qual està en tramitació.

A més, els Plans de Gestió de Residus no perillosos dels Consells Insulars també s'han de pronunciar al respecte.

3.- ADALMO considera que el 5% dels impropis no correspon a valors. No està fonamentat en estudis ni dades objectives.

Els percentatges són aplicats per les pròpies plantes de tractament de la fracció orgànica per tal d'obtenir un compost de qualitat. En aquest sentit, es considera adient establir per llei els nivells d'impropis que s'hauran d'aconseguir per part dels ens locals.

2. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 4. Definicions

1.- ASEGRE al·lega que sembla que qualsevol residu recollit en les platges és residu domèstic. Per això mateix considera que s'hauria d'especificar quins residus recollits en les platges es consideren similars a residus domèstics.

La definició de residu domèstic està transcrita directament del que disposa la llei 22/2011, de residus i sòls contaminats.

2.- ASPAPEL sol·licita aclarir la finalitat de la nova figura "generador singular" i aportar una major concreció sobre la mateixa (per exemple, criteris a complir, funcions, drets, obligacions, ...).

Aquesta definició sorgeix com a complement al que ja s'ha definit prèviament per part dels consells insulars en els plans directors sectorials de residus no perillosos.

3.- FER, sol·licita l'eliminació del terme *generador* singular per ser confús i no estar en sintonia amb la Directiva 2008/98/CE o la Llei 22/2011. A més, proposa la incorporació de "productor".

El concepte de productor ja està previst a la Llei estatal bàsica 22/2011 i que, per tant, no és necessari la seva inclusió en aquest avantprojecte.

Per altra banda, dir que tampoc cal l'eliminació del terme generador singular, ja que els plans directors sectorials de residus no perillosos ho contemplen.

4.- ACES sol·licita eliminar de la definició de malbaratament alimentari allà on es refereix a "estètiques o per la proximitat de la data de caducitat", per no ser un motiu suficient per sí sols per retirar de la cadena alimentària productes segurs per al consumidor.

El redactat de la norma no es refereix a aquests productes com a residus, sinó que són els mateixos supermercats que els consideren com a tal, ja que els retiren del mercat.

Per tant simplement serà considerat com a residus si ells mateixos els tracten com a residus.

5.- AFEDECO i la Cambrà de Comerç consideren afegir als consumidors finals com a agents que participen en el malbaratament alimentari, a part dels operadors de les cadenes agroalimentàries.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

Per altra banda, també consideren necessari afegir al redactat que "queden exclosos d'aquesta definició els productes frescos que no comptin amb una data determinada de caducitat, com son els productes frescos càrnics, de pesca i de la horticultura".

En quant a aquesta aportació, a l'igual que s'ha esmentat en l'aportació n°1 d'aquest apartat, la norma no es refereix a aquests productes com a residus. Simplement si els "operadors" de la cadena alimentària els tracten com a tals, es consideraran residus, i no en cas contrari.

6.- FER sol·licita l'eliminació de la definició "àrea d'aportació" per ser confusa i anar en contra del que disposa la legislació estatal i comunitària.

Cal dir que es tracta d'un lloc intermedi entre deixalleria i contenidors en via pública. A més, es considera una instal·lació adequada a la realitat i a les característiques municipals i, per tant, no consideram oportuna la seva eliminació.

7.- ADALMO, FER i ASEGRE consideren necessari incloure en la definició de deixalleria que es refereix als residus domèstics i que han d'iniciar la seva activitat prèvia autorització.

Es considera innecessari fer cap canvi al respecte, atès que cap instal·lació de residus no pot estar en funcionament si no està autoritzat com bé recull la normativa bàsica estatal 22/2011. En relació als residus, és competència municipal determinar quins residus es destinen a deixalleria i quins no.

8.- Fundació Deixalles, considera que s'hauria de modificar la redacció per a que a les pròpies deixalleries es pugui realitzar el tractament de preparació per a la reutilització.

La definició de deixalleries preveu "preparació per a la reutilització" per tant, queda inclòs aquest aspecte.

9.- FER al·lega que es fa necessari fer una referència a residus domèstics a la definició d'Estació de transferència

Es considera més idoni el concepte residus per associar-lo al concepte estació de transferència i no aplicar un criteri excloent innecessari.

10.- ASEGRE i ADALMO disposen que s'entén que pel fet de ser una instal·lació de gestió, haurà d'estar sotmès al règim d'autorització.

Per normativa, ja és obligatori l'autorització, per tant no fa falta cap modificació del redactat.

11.- ASEGRE, CAEB i ENDESA sol·liciten l'eliminació del concepte sòl degradat per considerar que s'ha de mantenir el règim legal bàsic en matèria de sòls contaminats.

S'entén que la inclusió d'aquesta definició amb els terminis transcrits es fa necessària avançar en la millora del medi ambient. Altres Comunitats Autònomes com Catalunya i País Basc, ja ho han regulat.

3. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 5. Determinacions generals

1.- Pel que fa a l'article 5 de l'avantprojecte de llei, simplement Amics de la Terra ha considerat necessari afegir al 2n apartat, els terminis "de qui contamina paga".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

4. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 6. Jerarquia de residus

1.- El Consell de Mallorca, CAEB i TIRME consideren que la jerarquia de residus que estableix aquest 2n apartat de l'article 6 s'hauria de modificar als efectes de respectar l'ordre de jerarquia que preveu l'article 8 de la Llei 22/2011.

Cal dir que la jerarquia que s'estableix en aquest apartat de la l'avantprojecte segueix respectant el mateix orde que disposa la normativa estatal. Simplement, de l'apartat d), on diu "un altre tipus de valorització, inclosa la valorització energètica" es fa un subapartat.

2.- CEPA i REZERO proposen canviar el terme eliminació per "deposició" o "descomposició", ja que consideren que els residus no s'eliminen.

En aquest sentit, no es considera oportuna la modificació, ja que es manté el terme que exposa la Llei estatal 22/2011. En canvi, sí que es considera necessària fer una consideració al preàmbul.

3.- CEPA i REZERO considera necessari afegir al redactat l'elaboració d'anàlisis d'impacte ambiental i sobre la salut realitzat per organismes oficials i independents.

S'accepta aquesta aportació i s'incorpora en el text normatiu.

4.- ASPAPEL al·lega que abans de proposar alterar l'ordre de prelación de la jerarquia de residus, s'han d'establir i complir amb els requisits que estableixen l'article 1 i 7 de la Llei 22/2011 (viabilitat tècnica i econòmica, protecció mediambiental i dels recursos, etc).

Un cop acceptada l'al·legació anterior de CEPA i REZERO ja quedarà bastant justificada l'alteració de l'ordre de jerarquia. A més, encara que el redactat de la norma no ho estableixi, els articles 1 i 7 de la Llei 22/2011 s'han de respectar en tot moment per ser aquesta una llei bàsica estatal.

5.- GOB estableix que s'hauria d'eliminar perquè entenen que permetre una excepcionalitat com aquesta, que pot tenir unes conseqüències tan greus des del punt de vista ambiental, pot induir a donar continuïtat a l'excepcionalitat permanent amb que s'ha justificat el sistema actual de gestió de residus a Mallorca.

Un cop acceptada l'al·legació anterior de CEPA i REZERO ja quedarà bastant justificada l'alteració de l'ordre de jerarquia. A més, encara que el redactat de la norma no ho estableixi, els articles 1 i 7 de la llei 22/2011 s'han de respectar en tot moment per ser aquesta una llei bàsica estatal.

5. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 7. Principis d'autosuficiència i proximitat

1.- ECOVIDRIO al·lega que aquests principis únicament han de ser per eliminació i valorització de residus domèstics mesclats i en un àmbit estatal.

Igualment, el que fa a l'apartat 1 d'aquest article de l'avantprojecte de llei, FER considera necessari afegir, a més del que ja es disposa, que els principis d'autosuficiència i proximitat s'aplicaran a les operacions d'eliminació de residus en general i de valorització dels residus municipals classificats amb el codi LER 20 03 01.

L'esperit de la llei en aquesta matèria és establir una norma addicional de protecció del medi ambient, per tant, ser més restrictius que la norma estatal, per tant, es manté l'articulat.

2.- MAC INSULAR, CAEB i FEHM disposen que la possibilitat d'autoritzar noves instal·lacions per tractar els mateixos residus de l'àmbit objectiu del PDS comportaria un clar sobre-dimensionament de les infraestructures existents, la qual cosa contravé els principis perseguits per l'avantprojecte.

En cap cas s'ha establert a la llei que facin falta noves instal·lacions, per tant es manté el text actual.

3.-TIRME proposa preveure que el trasllat de residus entre illes es permeti sempre que respongui a l'efectiva consecució dels objectius d'aquest Avantprojecte de llei o en el cas que es donin circumstàncies excepcionals.

L'objecte d'aquest article es basa en principis per a la planificació, no es tracta d'obligacions normatives. En el mateix article es fa esment a les circumstàncies excepcionals. I, en tercer lloc, l'article 10.1, en el seu apartat g) ja fa una al·lusió a l'aplicació d'aquests principis en casos d'emergència o necessitat imperiosa.

4.- ASPAPEL i REPACAR consideren oportú que els principis d'autosuficiència i proximitat resultin d'aplicació únicament a les instal·lacions d'eliminació de residus i de valorització de residus domèstics mesclats.

Els principis d'autosuficiència i proximitat no s'han de preveure estrictament en aquest cas, sinó en qualsevol altre cas.

5.- REZERO i CEPA consideren oportú afegir al redactat d'aquest apartat 3 que les instal·lacions de tractament hauran d'atendre les necessitats de gestió de residus " sota els principis de reduir la quantitat i la toxicitat de fracció resta".

Els principis d'autosuficiència i proximitat va més enllà de l'especificitat que se'ns proposa i per tant, es manté l'articulat.

6.- ADALMO al·lega que l'article és contrari a la llibertat d'empresa. Vulnere el que estableix la Llei 20/2013, de garantia d'unitat de mercat i, per tant, sol·licita la seva eliminació o que només sigui aplicable a "instal·lacions de tractament de residus de titularitat pública autoritzades".

Aquest article segueix el que estableix la Llei estatal 22/2011 i en aquest cas tampoc no fa cap distinció entre plantes públiques o privades. L'objectiu d'aquest principi no es considera que vagi en contra de la llibertat d'empresa, sinó tot el contrari. De fet s'ha establert per afavorir les empreses locals.

7.- GOB al·lega que no té cap sentit que la Llei prohibeixi en l'art. 49.1 la importació de residus i que prevegi en aquest apartat que els Plans de residus elaborats en l'àmbit insular i autonòmic «hagin de disposar de regulacions específiques relatives a la importació de residus».

Es considera que no és incompatible que es plantegin aquestes dues qüestions en relació a la importació dels residus perquè la Llei de residus obliga a que els Plans de Gestió de Residus hagin d'incorporar regulacions específiques a la importació de residus, incloent, a una altra Comunitat Autònoma. A més a més, el Reglament (CE) 1013/2006, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus, pel Reglament UE 660/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, pel qual es modifica aquest Reglament (CE) 1013/2006 possibilita l'oposició a la importació quan els Plans de Gestió de Residus així ho estableixin.

8.- FER i ASEGRE sol·liciten eliminar del redactat la part que es refereix a la disposició de regulacions específiques en quant a la importació de residus.

El Reglament (CE) 1013/2006, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus, pel Reglament UE 660/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, pel qual es modifica aquest Reglament (CE) 1013/2006 possibilita la oposició a la importació quan els Plans de Gestió de Residus així ho estableixin.

6. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 8. ACCIONS D'EDUCACIÓ, FORMACIÓ I CONSCIENCIACIÓ

1.- El Consell d'Eivissa al·lega que troba a faltar més incidència en el foment de la correcta separació de residus per al seu reciclatge i que s'hauria de promoure conscienciació de la correcta separació de residus en origen.

S'accepta l'al·legació. S'ha afegit una puntualització en quant a la correcta separació de residus.

2.- CEPA i REZERO al·leguen, en quant a l'apartat f) d'aquest article 8 de l'avantprojecte de llei, que l'1% destinat a mesures de formació i sensibilització és insuficient, proposant un augment del mateix al 3%.

Un cop s'han consultat tècnics municipals, es considera que l'1% a que es refereix l'articulat ja és suficient i que, per tant, no procedeix cap modificació.

3.- Consell de Mallorca realitza alguns matisos als apartats a), b) i c) del mateix.

Havent analitzades les aportacions, s'accepta l'al·legació i s'ha incorporat en el text.

7. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 9. Tributs i preus públics

1.- El Consell de Mallorca proposa deixar oberta la possibilitat de que les tarifes de tractament de residus no s'hagin de determinar per a cada una de les tipologies existents. Considera que la proposta de tarifa única pot resultar beneficiosa en quant a l'import resultant.

El que pretén la llei, d'acord amb els principis de transparència és donar màxima visibilitat als ciutadans de la gestió dels recursos públics. Per això, es considera necessari que les tarifes de tractament de residus es determini per a cada tipologia de residus.

2.- CAEB i FEHM consideren que així com està redactat l'article la prestació del servei de gestió de residus és objecte de "sol·licitud o de recepció obligatòria" només podrà exigir-se una taxa (i no tarifes o preus públics). Per altra banda considera que hauria de ser més concret l'article i definir la base imponible de la taxa i que, també, hauria de definir "bonificacions" (adhesió a codis de bona pràctiques).

Quant a la primera part s'ha introduït el concepte "objecte de sol·licitud voluntària o de recepció obligatòria...". I en relació a la segona part, el redactat ja inclou les bones pràctiques a l'apart 3.C d'aquest article. Les bonificacions estan incloses com a tarifa diferenciada. Així mateix, cal dir que establir les bases imposables no és objecte d'aquesta llei.

3.- TIRME considera necessari que es concreti que les contraprestacions dels concessionaris de serveis públics tene naturalesa de tarifa i que la seva regulació i fixació, en la que es podrán preveure bonificacions ha de contenir-se en una ordenança de caràcter no fiscal.

S'accepta l'al·legació i s'ha eliminat el concepte "ordenança fiscal" per "ordenança". Per altra part, en relació al concepte tarifa, vers taxes i preus públics s'ha puntualitzat amb la inclusió del concepte "objecte de sol·licitud voluntària o de recepció obligatòria...".

4.- ECOVIDRIO, FIAB, PRODULCE, Cerveceros Españoles i ECOEMBES disposen que s'hauria d'afegir que dites mesures no s'aplicaran als residus amb normativa sobre RAP, per ser competència exclusiva de l'estat.

Aquest article sobre pagament per generació no va adreçat a les obligacions financeres dels sistemes de responsabilitat ampliada del productor, la qual, en el cas dels envasos, ja queda recollida a la Llei 11/1997, sinó a mesures per impulsar el pagament per generació.

5.- CEPA i REZERO proposa incorporar a l'articulat la obligatorietat per als municipis d'implantar taxes de gestió de residus, que cobreixin el total cost dels residus. També sol·liciten que el pagament per generació vagi lligat a la RAP i que es modifiqui l'apartat 9.3.c amb inclusió de sub-apartats.

Quant a la primera part de l'al·legació, es considera que aquesta mesura ja està prevista a l'apartat 1 d'aquest article 9 en què es detalla que els serveis de gestió han de tenir en compte els costos reals, directes i indirectes.

6.- Marcas de Restauración conclou que la regulació d'aquest apartat pot ser gravosa per als SIG d'envasos: es fa referència a "costos reals" i obliga a incloure costos de campanya i sensibilització (actualment previstos amb caràcter voluntari). Al·lega que aquests serveis no poden ser finançats mitjançant impostos a través de l'IBI.

Cal apuntar que per una part, hi ha les obligacions financeres que tenen els SRAP d'acord amb la Llei 11/1997 i per altra part, les obligacions de les entitats locals en relació a preveure els costos reals, directes i indirectes, a l'hora de calcular les taxes per cobrir els costos dels serveis de gestió de residus. Per tant, es manté l'actual articulat.

7.- Pel que fa al redactat d'aquest apartat 1 de l'article 9, el Consell de Formentera i el Consell de Menorca disposen que s'entén que la intenció d'aquest paràgraf és que les tarifes, taxes i preus públics no incloguin altres conceptes que no es vinculen al servei, pel que s'hauria d'eliminar una de les negacions del redactat, o «en cap cas» o «no».

Un cop analitzat l'article, consideram oportú fer tal modificació. Així, doncs, s'eliminarà "en cap cas" del redactat d'aquest apartat, a fi de que quedi més clar i no doni lloc a confusió.

8.- RECYCLA exposa que els costos als que fa referència l'apartat 1 d'aquest article no són precisos. Sol·licita, per tant, aclarir que els costos que els productors de RAES i els de piles i acumuladors han de finançar són els inherents a la recollida separada, transport, classificació, emmagatzematge temporal, tractament i reciclatge de residus (RD 110/2015 i RD 106/2008).

Cal apuntar que per una part, hi ha les obligacions financeres que tenen els SRAP d'acord amb els RD 110/2015 i RD 106/2008 i per altra part, les obligacions de les entitats locals en relació a preveure els costos reals, directes i indirectes, a l'hora de calcular les taxes per cobrir els costos dels serveis de gestió de residus. Per tant, es manté l'actual articulat.

9.- PYMECO proposa una nova redacció del primer apartat de l'article 9 eliminant les despeses administratives en accions de conscienciació i comunicació:

Revisada l'al·legació s'ha introduït un matís en aquest tema i s'ha afegit " ...les despeses administratives en accions de conscienciació i comunicació relacionades amb les bones pràctiques en la gestió dels residus i assoliment d'objectius"

10.- CEPA, en relació a l'article 9.2), proposa aclarir que el pagament per generació de residus municipals ha d'anar lligat a la responsabilitat ampliada del productor i que es faci pagar el cost dels residus que els responsables posen en circulació (paper, tèxtil, envasos (la seva totalitat), tòxics...).

Les obligacions dels sistemes de responsabilitat ampliada del productor venen regulades a l'article 26 i 27. Per altra banda, l'article 9 va adreçat a les obligacions de les entitats locals en relació a preveure els costos reals, directes i indirectes, a l'hora de calcular les taxes per cobrir els costos dels serveis de gestió de residus. Per tant, es manté l'actual articulat.

11.- El Consell de Formentera observa que seria interessant que s'especifiqués la manera en què aquest pagament per generació es posarà en coneixement de la ciutadania, desglossat, per a que els mateixos coneguin quant paguen per la generació de cada tipus de residus, per exemple, a través de la factura o en l'etiquetatge de cada producte s'especifiqui el cost del corresponent "punt verd".

No es considera adequat acceptar l'al·legació, ja que precisament es deixa obert perquè sigui cada administració, en el marc de les seves competències, que ho posi en coneixement del ciutadà de manera que cregui més oportuna.

A més, també cal aclarir que el redactat d'aquest article va més adreçat a donar visibilitat i transparència a les taxes i tarifes i no tant al "punt verd", les obligacions del qual venen regulades a la llei 11/97.

12.- PIMECO, en relació a l'article 9.3.a) disposa que la inclusió de sistemes per incentivar la recollida selectiva en habitatges de lloguer vocacional i similars ha de venir imposada per llei als propietaris de les cases que tinguin ús de lloguer vocacional i no repartir dit cost a tots els ciutadans des de la subjectivitat del govern de torn. Per tot això, proposen la supressió.

L'objecte de la llei és impulsar mesures que ajudin a aconseguir els objectius europeus i complir amb la jerarquia de residus. Les mesures econòmiques previstes es fonamenten amb l'objectiu de millorar les pràctiques mediambientals en matèria de gestió de residus, per això, es considera adient mantenir l'actual redactat.

13.- Pel que fa al punt b) del 3r apartat d'aquest article, APAEMA sol·licita aclarir de quina escala d'actuació i de quina quantitat i qualitat de residus i compost generat s'està parlant.

A més, el Consell de Mallorca també ens proposa, en quant a aquest punt b) que s'elimini el terme "compostatge comunitari", ja que no està clarament definit a la llei.

A la darrera versió del text normatiu s'ha introduït un article específic de compostatge domèstic i comunitari que amplia i concreta més aquesta matèria i també s'han introduït les definicions a l'article 4. Per tant, es manté l'actual redactat de l'article 9.

14.- En quant al punt c) del tercer apartat, REZERO i CEPA proposen en quant a les bones pràctiques afegir al redactat accions de prevenció de residus i/o preparació per a la seva reutilització.

Consideram que aquest afegiment és oportú i, per tant, el redactat d'aquest apartat quedarà modificat en aquest sentit:

" La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes en el supòsit de bones pràctiques duites a terme pels ciutadans i empreses en accions de prevenció de residus i/o de preparació per a la reutilització dels residus generats"

15.- REZERO proposa afegir dos punts més (e i f) a l'apartat 3 de l'article 9. Aquests quedarien redactats de la següent manera:

"e) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes per a incentivar l'ús de les deixalleries per part de particulars i empreses

f) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes per a incentivar la recollida selectiva de la fracció orgànica per part de particulars i municipis".

S'accepta parcilament l'al·legació i s'incorpora un sub-apartat:

9.3.e) "La previsió de tarifes reduïdes per tal d'incentivar... la separació i recollida selectiva de matèria orgànica compostable"

8. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 10. Competències de la Comunitat Autònoma

1.- El Consell d'Eivissa disposa que no queda clar quina és la figura "promulgar" un pla, ja que els plans de gestió de residus s'elaboren i aproven per l'administració competent. Per tant entenen que la redacció correcta hauria de ser : " l'elaboració, tramitació i aprovació".

S'accepta l'al·legació i s'elimina l'expressió "promulgar".

2.- L'Ajuntament de Palma proposa una modificació del punt c) del segon apartat de l'article 10, a efectes d'una millora claredat. Així, proposa que el redactat d'aquest article sigui el següent: "L'elaboració, la tramitació i l'aprovació del pla director sectorial de residus perillosos i la seva revisió i modificació, si escau".

Analitzada l'al·legació es manté la redacció actual atès que com a Govern es preveu la revisió i modificació.

3.- El Consell de Formentera sol·licita un aclariment, ja que considera que el punt d) del 1r apartat de l'article 10 no especifica si es refereix a tots els residus o només als perillosos que són objecte de la seva competència.

En el text queda establert "a tots els residus", per tant es manté l'articulat.

4.- El Consell de Menorca i el Consell de Formentera, sol·liciten que es revisi la redacció de l'apartat que fa referència a la decisió final del Govern de les Illes Balears en relació a l'aplicació dels principis d'autosuficiència i proximitat.

Es considera que la redacció actual és prou clara perquè només fa referència als casos d'emergència o necessitat imperiosa, el Govern decidirà en aquesta matèria tal i com es recull a l'article 7. En cap cas, s'interfereix en les competències de planificació dels consells insulars de la Llei 2/2001.

5.- El Consell d'Eivissa considera que en el 2n apartat de l'article 10 s'hauria d'incloure l'expressió " i amb dotació suficient", atès que tota atribució, delegació o encomanda de noves competències i/o funcions a les administracions públiques ha d'estar sempre suficientment dotada.

Amb el redactat actual, ja es sobreentén que amb l'acord previ dels Consells Insulars que estableix l'articulat, entre altres acords, es negociaran també els econòmics. Per tant, es considera que aquest apartat queda clar i no caldria fer cap modificació ni afegiment al respecte.

9. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 11. Competències dels Consells Insulars

1.- El Consell de Formentera al·lega que aquest punt entra en conflicte amb la normativa estatal, en concret amb el previst a l'art. 12.5 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminants, segons el qual no és una obligació, sinó una potestat.

D'acord amb la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, publicada en el Boletín Oficial del Estado núm. 52, d'1 de març del 2007, correcció d'errates al Boletín Oficial del Estado núm. 77, de 30 de març del 2007., els consells insulars també són institucions de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per tant es manté la redacció de l'articulat actual.

2.- El Consell d'Eivissa al·lega, en quant al mateix punt (a) que aquest atribueix una competència nova als consells que ara no disposen (EAIB), que no es pot fer mitjançant llei sectorial sinó a través de mecanismes previstos a tal efecte per l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Sol·liciten la seva eliminació i, en el seu cas, la realització de la tramitació oportuna per fer possible aquesta atribució competencial.

No es considera que s'estigui atribuïnt una nova competència als consells insulars. A l'actualitat, els plans directors sectorials de residus no perillosos de les illes, en totes les versions, disposen al llarg del seu articulat continguts que entrellacen aspectes de planificació d'infraestructures, juntament amb aspectes pròpiament de gestió i aborden aspectes com la reducció, la recollida de residus, objectius de reciclatge entre d'altres. En aquest sentit, i sota l'ampara de la llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació de territori es manté aquest article.

3.- Tant el GOB com l'Ajuntament de Palma proposen una modificació en quant al punt a) del 2n apartat de l'article 11 de l'avantprojecte de llei, pel que es refereix al tractament dels residus municipals.

No es considera adequat acceptar aquesta al·legació ateses les condicions de territori insular i que disposar d'un servei insularitzat permet una major eficiència.

4.- FER, proposa modificar el redactat d'aquest punt c) i que el mateix faci referència a residus domèstics.

ASEGRE, disposa, també, que el mateix punt hauria d'especificar que es refereix a residus domèstics generats a les llars, comerços i serveis.

Ajuntament de Palma exposa que els Consells Insulars no tenen competència per tractar residus no perillosos; únicament la planificació i, sol·liciten aclarir que es refereix, igualment, a residus "domèstics i assimilables".

En resposta conjunta a les tres al·legacions, cal dir que els Plans Insulars de residus no perillosos han d'establir requisits per tots els residus no perillosos, no únicament per als domèstics. Així mateix, el tractament es farà, si escau, si ho decideix el mateix pla insular.

10. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 12. Competències dels municipis

1.- ASEGRE sol·licita l'eliminació de "comerços i serveis" del redactat de l'apartat b) de l'article 12, ja que l'article 12.5 de la Llei 22/2011 no inclou, entre les seves competències, la de gestió de residus perillosos produïts per comerços i serveis.

L'article 12.5 Llei bàsica estatal 22/20211 atribueix com a servei obligatori dels ens locals, la recollida i transport de residus domèstics generats a domicilis, comerços i serveis sense distingir una exclusió per els residus perillosos d'origen domèstic. Per tant, entenem que els mateixos estan inclosos.

2.- ALCAIB proposa el següent nou redactat d'aquest apartat: "Com a servei obligatori, la recepció de tots els residus d'origen domiciliari, tant perillosos com no perillosos".

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

3.- El Consell de Formentera creu convenient que es faci una referència als reglaments, ja que la creació del servei públic es fa mitjançant aquests instruments.

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

4.-ENDESA considera que s'hauria d'incloure com servei obligatori la recollida dels residus no perillosos d'indústries que tenen el municipi ja establert com obligatori per la resta de contribuents (particulars, comerços i serveis), com són els domèstics no perillosos i els comercials no perillosos.

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

5.- CEPA i REZERO proposen afegir que, "...en tot cas, els productors de residus comercials resten obligats a la separació en les fraccions establertes per llei i a justificar la seva correcta gestió".

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

6.- REPACAR entén que l'exercici de la facultat d'imposar la incorporació obligatòria dels productors de residus comercials no perillosos al sistema públic de gestió exigeix, per una banda, la tramitació del corresponent expedient de municipalització de l'art. 97 del TRRL, que exigeix informe previ de Competència i, per altra banda, motivar que així s'aconseguirà una major eficàcia i eficiència en la gestió d'aquests residus.

Aquesta obligació deriva del que estableix l'article 12.5 de la Llei bàsica estatal 22/2011, per tant es manté la redacció actual.

7.- ASEGRE al·lega que, en coherència amb la Llei 22/2011, proposa eliminar "no perillosos" quedant la redacció de la següent manera: servei no obligatori, la recollida i el transport dels residus comercials no perillosos i dels residus domèstics procedents d'indústries".

En resposta, cal dir que no procedeix acceptar l'al·legació, ja que es considera oportú que els residus perillosos generats en indústries siguin recollits per gestors autoritzats.

8.- CAEB, Marcas de Restauración, AFEDECO, FEHM i Cambra de Comerç proposen que caldria fer referència a l'excepció que estableix la Llei 22/2011 art. 12.5.c) 2n (els productors de residus comercials no perillosos i domèstics no perillosos procedents d'indústries poden gestionar-los per sí mateixos, en els termes previstos en l'article 17.3 Llei 22/2011).

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

9.- FEHM, en relació a l'article 12.d), considera que no s'especifica la possibilitat que aquesta sigui una pràctica aplicable a nivell privat, per part de grans generadors de restes orgàniques, com podria ser el cas d'un hotel.

Amics de la Terra, consideren oportú afegit al redactat una referència a les empreses privades, agricultors o col·lectius.

S'ha afegit un nou article de compostatge domèstic i comunitari que inclou aquestes observacions.

10.- L'Ajuntament de Palma proposa fer una modificació d'aquest apartat. Així, considera oportú afegir, com a servei no obligatori, el compostatge, o altres formes de tractament de la fracció orgànica més adequats tècnica i ambientalment, i ajustats a les característiques de la matèria orgànica recollida, i la preparació per a la reutilització de la fracció orgànica dels residus municipals.

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

11.- El GOB considera que cal que la llei incorpori la necessitat de que els ajuntaments disposessin d'una reserva de sòl industrial per poder gestionar de forma directa la matèria orgànica.

No es considera adient acceptar aquesta al·legació.

12.- El Consell de Mallorca proposa eliminar aquest apartat d) de l'article 12 ja que suposa una ingerència en les competències dels consells insulars i un possible consum de territori injustificat preveient instal·lacions per aquest fi al marge de les previstes en el PDS. Consideren insuficient la previsió de l'apartat 4 de la disposició transitòria primera de la llei.

Es considera que en cap cas suposa una ingerència en les competències dels consells insulars. En qualsevol cas, amb la previsió d'augment de la fracció orgànica de l'illa de Mallorca per donar compliment als objectius europeus, entenem que s'ha de preveure la possibilitat de disposar de plantes de tractament d'aquesta fracció. Es considera que amb la disposició transitòria primera (apartat 4) es té en compte que les actuacions en aquesta línia han de ser efectives mentre no es trenqui l'equilibri econòmic-financer de les concessions administratives vigents.

13.- ASPAPPEL exposa que s'hauria de contemplar expressament i de forma clara en el paràgraf 12 c) i 12 f) l'opció que el productor de residus comercials no perillosos i de residus domèstics generats en les indústries pugui realitzar el tractament dels residus per si mateix o pugui lliurar-los a un gestor registrat, i acreditar documentalment la correcta gestió de residus davant la seva entitat local, d'acord amb el que estableix la Llei 22/2011.

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

11. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 13. Declaració servei públic

1.-FER entén que només es pot declarar com servei públic un tipus de residu quan existeixin raons motivades d'adequada protecció de la salut humana i del medi ambient, en el cas de residus de difícil gestió i per als que estigui demostrat que no es realitza una correcta gestió a través de la via privada, però mai en els casos de residus amb vies de gestió ja establertes.

Aquest article s'emmarca en el que estableix la llei estatal a l'article 12.6 i per tant es manté el redactat actual.

2.- Consell d'Eivissa aporta que s'hauria de preveure, si n'és el cas, les eventuais indemnitzacions derivades d'aquesta operació hauran de ser assumides pel Govern.

No és intenció d'aquesta llei rescatar les competències dels Consells Insulars ni les d'una gestió privada. Per tant, no consideram que calgui afegir la previsió proposada.

3.- ASEGRE al·lega que la situació actual i l'excés d'oferta no justifica la facultació al Govern de les Illes Balears per declarar el transport de residus com servei públic. Per tant, es sol·licita la seva eliminació.

La llei no declara el transport marítim com a servei públic. Només el faculta per declarar-ho eventualment en cas de que no estigui suficientment garantit per la gestió privada, la qual cosa, preveu la llei 22/2011.

4.- ASEGRE considera que caldria aclarir que aquest 2n apartat de l'article 13, en tot cas, fa referència a residus domèstics generats per les llars, comerços i serveis.

El redactat fa referència a qualsevol residu, no només als domèstics generats a les llars, tal com preveu la llei 22/2011.

5.- L'Ajuntament de Palma proposa modificar el redactat d'aquest 2n apartat. Considera oportú fer referència a la insularització del servei públic, així com a la consulta preceptiva dels municipis abans d'incorporar-se als plans insulars.

No es considera oportú afegir la referència en quant a la insularització del servei públic, ja que un servei públic es considera com a servei públic com a tal, sense ser procedent que sigui insularitzat.

En quant a la referència de la consulta preceptiva als municipis, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

6.- Els Consells de Menorca i Formentera exposen que no s'entén en quin fonament es basa la previsió en tant la gestió dels residus no perillosos és competència dels consells insulars qui, a més, com a entitats locals tenen la potestat de crear els serveis públics la gestió dels quals sigui de la seva competència i què, per tant, no necessita de l'aprovació i/o autorització del Govern de les Illes Balears.

El fonament d'aquesta previsió és que per declarar un servei públic és necessària una previsió legal en aquest sentit per exigències de l'art. 128.2 CE (veure STS 30 octubre de 2012 sobre Reglament RP Aragó).

12. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 16. PLANS INSULARS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS NO PERILLOSOS

1.- MAC INSULAR exposa la necessitat que es reconegui que els RAEE d'origen domèstic no tenen caràcter perillós i que, per tant, s'han d'incloure en l'àmbit objectiu dels plans insulars de prevenció i gestió de residus no peril·losos.

Però, cal dir que hi ha RAES d'origen domèstic que són perillosos. La Unió Europea ho ha decidit així respecte al que estableixen els codis LER i, per tant, a l'avantprojecte de llei no pot quedar reflectit el contrari, sino que, en tot cas, ha de respectar la normativa europea.

2.- Tant el Consell de Menorca com el Consell de Formentera consideren que s'hauria de revisar i redactar aquest apartat 4t de l'article 16, per tal de concretar que la substitució dels Consells Insulars és respecte de la redacció dels plans insulars.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora una modificació al redactat perquè quedi més clar:

"El Govern de les Illes Balears, amb un advertiment previ, podrà substituir els consells insulars en l'exercici de les seves competències relatives a l'elaboració dels respectius plans insulars de residus no peril·losos ..."

3.- El Consell de Formentera, al·lega en quant al punt b) d'aquest apartat 4, que cal determinar que ocurrerà amb els contractes de gestió de residus existents, amb les obligacions contractuals que existeixen amb les diferents administracions, amb les despeses associades a la nova gestió, i sota quins criteris es decidiran el tractaments, i si existiran serveis de coordinació entre les Administracions. A més, demana si, en el cas de que existeixi una gestió indirecta del servei s'aplicarà el rescat de les concessions per a que l'Administració autonòmica exerceixi directament les competències de gestió o si només es refereix als aspectes d'inspecció i de control.

El Govern de les Illes Balears podrà substituir els Consells Insulars estrictament en l'elaboració dels Plans de Residus no peril·losos quan es compleixin una de les condicions establertes a l'article 16.4, en cap altre cas. Per tant, es manté l'actual redacció, amb l'aclariment de l'al·legació anterior.

4.- El Consell d'Eivissa, en quant a la substitució dels Consells Insulars per el Govern Balear referenciat en aquest apartat 4 de l'article 16, al·lega que aquesta substitució en l'exercici de les competències insulars, no és una possibilitat prevista a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears; i que els mecanismes previstos a l'Estatut es circumscriuen a l'àmbit de la coordinació competencial i respecte a l'autonomia dels Consells Insulars, per tant, sol·liciten la modificació d'aquest apartat o la seva eliminació. Igualment, al·lega que la norma és ambigua, indefinida i genera inseguretats jurídica: no determina quin procés es

decidirà, en quina fase es podrà "substituir" als Consells Insulars ni amb quin objectiu. (veure article 60 de la llei 7/1985)

La previsió del text normatiu fa referència estrictament en assumptió de les competències en l'elaboració dels Plans de Residus no perillosos quan es compleixin una de les condicions establertes a l'article 16.4. Per tant, es manté l'actual redacció perquè es considera que queda definit els casos en què es podrà substituir

5.- El Consell d'Eivissa, en relació a l'apartat 16.5) proposa la supressió de l'article al·lega en quant a aquest apartat, que altera la titularitat competencial prevista per l'art 59 LBRL, ja que atribueix als Consells insulars i una funció que correspon al Govern de les Illes Balears. Exposa que tampoc defineix aquest apartat amb suficient detall les condicions o límits de la coordinació; només indica de forma genèrica que tindran com a límit "l'autonomia local".

S'accepta l'al·legació i s'ha eliminat aquest article.

13. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 17. PLA AUTONÒMIC DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS PERILLOSOS

1.- El Consell de Mallorca exposa, en quant els plans autonòmics de prevenció i gestió de residus perillosos previstos a l'article 17, no està prou definit el seu contingut i tramitació.

L'article 17 estableix que el "Govern de les Illes Balears ha de tramitar i aprovar el pla de de prevenció i gestió de residus perillosos..., amb els mateixos criteris i tramitació que els plans insulars de residus no perillosos (definit a l'article 18). Per tant, es considera que està definit.

14. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 18. PROCEDIMENT PER A L'ELABORACIÓ I L'APROVACIÓ DELS PLANS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

1.-El Consell d'Eivissa exposa que mentre els Consells Insulars no tinguin atribuïda correctament la competència d'aprovació dels plans de gestió de residus, s'hauria de definir un procediment que permeti coordinar les actuacions del Govern i dels consells, i definir un procediment d'aprovació del pla per part del Govern de les Illes Balears. Convindria que la llei determini l'òrgan competent dins dels consells per a la seva aprovació.

Aquesta competència com atribuïda, i l'únic que fa la llei és establir-ho en un àmbit més legal. I, en quant al segon punt, consideram que respectam la organització dels

Consells Insulars, la qual la decideix el mateix Consell, i no el Govern Balear. Tot i que sembla obvi q el departament en competència de residus sigui el que ho tramiti. Per tant, no consideram necessari fer cap determinació al respecte en el redactat actual.

2.- El Consell d'Eivissa exposa que seria útil establir un procediment que permeti la tramitació conjunta del PDS i del pla de gestió de residus, quan efectivament s'hagin de tramitar tots dos per una administració.

Hi ha una previsió expressa a la tramitació conjunta (art 18.2) . Per tant, no és necessari afegir ni realitzar cap modificació al respecte.

3.- PIMECO proposa que l'article 18.3) inclogui les patronals en els col·lectius que han de ser inclosos en el procés d'audiència i participació pública per a l'aprovació del pla de prevenció i gestió de residus.

L'actual redactat ja inclou que es consultarà "els ciutadans afectats, els agents afectats als que es fa referència a l'al·legació. Per tant, no consideram necessari haver de fer cap modificació d'aquest apartat.

4.- El Consell de Menorca, en relació a l'article 18.3.g), apunta que cal revisar si el procediment és correcte, perquè sembla que la declaració d'impacte ambiental ha de ser anterior a l'aprovació definitiva del Pla.

Efectivament, s'accepta l'al·legació i es modifica el text normatiu quedant de la següent manera: "...l'òrgan competent, un cop obtinguda la declaració ambiental estratègica favorable, ha d'aprovar definitivament el pla de prevenció i gestió de residus"

5.- El Consell de Mallorca considera injustificat haver de demanar un informe preceptiu i vinculant a Govern per a l'aprovació d'aquests plans, haver d'estar subjectes a ordres del consellers competent en matèria de residus, ni la previsió de que el Govern pugui substituir als Consells en l'exercici de les seves competències.

El Govern de les Illes Balears té la competència de coordinació i, per tant, ha de vetllar perquè els plans de prevenció i gestió de residus no perillosos donin compliment als objectius i a les directrius que s'hauran definit mitjançant ordre del conseller competent en matèria de residus mitjançant aquest informe preceptiu.

6.- La Cambra de Comerç entén que l'informe preceptiu i vinculant del departament competent en matèria de residus del Govern Balear hauria d'obeir a criteris tècnics més que polítics. Per això estimem adient incorporar al text l'adjectiu "tècnic".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

15. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 19. PLANS DIRECTORS SECTORIALS DE RESIDUS

1.- El Consell Formentera considera que en l'elaboració dels plans de prevenció i gestió de residus perillosos de les Illes Balears, s'haurien de preveure consultes als consells insulars, ja que aquesta gestió porta associada determinada infraestructura. També apunten que aquest pla hauria de preveure el tractament dels residus animals morts que arriben a la costa (cetacis, tortugues, vaques, etc.).

En primer lloc, i en relació a les consultes, el propi procediment per a l'aprovació d'un pla de prevenció i gestió de residus, tant si el duu a terme el Consell Insular com el Govern ha de seguir el que estableix la Llei 39/2015, i per tant, ja es preveuen les consultes a les organitzacions que tenen relació directa amb l'objecte. Per altra banda, els animals morts no es consideren residus perillosos, per tant, és objecte de planificació dels consells insulars.

2.- Amics de la Terra proposen substituir del redactat la paraula "deslocalització" per a "descentralització".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text descentralització

3.- ADALMO al·lega eliminar aquest apartat quart de l'article 19, per entendre que no té cap justificació raonable que en un Pla es prevegin ubicacions concretes d'infraestructures per tractament de residus perillosos; va en contra de la lliure competència d'empreses ja existents. Afegeix, que no és necessària cap nova ordenació d'infraestructures i tractaments respecte a la que ja està complint amb èxit el sector privat.

La llei estableix que "en cas que el pla de prevenció i gestió de residus perillosos de les Illes Balears prevegi infraestructures de tractament de residus perillosos, s'han de concretar mitjançant un pla director sectorial autonòmic de residus perillosos...". Si no es preveuen instal·lacions no caldrà un pla director en aquest sentit. Per tant, es manté l'articulat actual.

4.- ASEGRE, considera que els plans de residus no han de preveure infraestructures, en tot cas han d'incloure objectius i necessitats per al seu compliment, i informació sobre els criteris d'ubicació per la identificació de l'emplaçament.

La Llei 14/2000 d'ordenació territorial estableix a l'article 12 el contingut dels plans directors sectorial, entre els quals apunta "d) justificació i definició de l'esquema general de les infraestructures, les obres, les instal·lacions i els serveis que es preveguin, tenint en compte la incidència ambiental".

5.- FER proposa afegir tant a aquest quart apartat com al novè, el terme "domèstics" quan es refereix cada un d'aquests apartats als residus peril·losos.

No és procedent afegir aquest terme, ja que els plans de residus peril·losos s'han de referir a tots els peril·losos de les Illes Balears, i no únicament als domèstics.

6.- ASEGRE i el Consell de Mallorca proposen la seva eliminació per considerar que entra en contradicció en l'àmbit competencial dels consells insulars i el Govern de les Illes Balears.

Es considera que no s'entra en contradicció, sinó que es pretén donar una solució a un problema real que s'ha demostrat que existeix. A més, tal i com diu l'articulat, serà necessari, entre altres, un informe previ favorable de l'altra part. Per tant, serà necessària la conformitat d'ambdues parts.

16. AL-LEGACIONS A L'ARTICLE 20. PROGRAMES MUNICIPALS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

1.- Amics de la Terra proposa que els municipis tinguin l'obligació d'elaborar programes municipals de prevenció i de gestió de residus municipals i no només "poder elaborar programes de prevenció, etc." tal com està redactat el text actual.

El text actual està estableix el que disposa la Llei bàsica estatal 22/2011 de residus i sòls contaminats i s'ha considerat adient mantenir el caràcter potestatiu d'aquesta mesura. Per tant, es manté l'actual redactat.

2.- L'Ajuntament de Palma, per que fa al primer apartat del present article 20, afegir el següent: "1. ...els municipis, per si sols o agrupats, o les entitats públiques o ens públics en què hagin delegat les seves competències ..."

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

3.- També en aquest segon apartat, l'Ajuntament de Palma proposa el següent afegit: "2. Els municipis, per si sols o agrupats, o les entitats públiques o ens públics en què hagin delegat les seves competències ..."

Seguint amb l'al·legació anterior, s'accepta i s'incorpora en el text normatiu.

4.- ALCAIB proposa el següent redactat per el segon apartat de l'article 20:
..."S'haurà d'assegurar que les persones responsables de la gestió dels residus municipals tinguin formació superior específica en matèria de residus i que el personal que executin les indicacions del responsable tingui formació específica en matèria de residus".

No es considera adient exigir als ajuntaments que les persones que s'ocupen del la gestió dels residus siguin titulars superiors, per excedir-nos de les competències en aquesta matèria. Per tant, es manté el redactat actual.

17. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 21. Comissió de Residus de les Illes Balears

1.- ASEGRE i FER proposen, per que respecte a aquesta Comissió de residus, la presència d'altres agents que intervenen en la cadena de reciclatge, com son els gestors de residus.

ADALMO, per la seva part, al·lega que no és adequat que no es prevegi la participació del sector privat que té una important intervenció en aquesta activitat. Considera que la iniciativa privada ha de tenir un paper protagonista, pel que mínimament s'hauria de preveure que forma part de la Comissió representants de les associacions de gestors a nivell de la nostra CCAA.

Igualment i en conjunt, REZERO, Fundació Deixalles, Green Peace i RETORNA al·leguen que seria convenient incorporar a la comissió a entitats representants de la ciutadania balear, tals com entitats de consumidors i entitats ambientals sense afany de lucre i que acreditin la seva seu i àmbit d'actuació balear.

Tal com diu l'article 21.2, la Comissió de residus està prevista per coordinar la planificació i gestió de residus de les diferent administracions públiques i, per tant, no preveu participació de gestors ni altres entitats, la qual cosa no vol dir que no pugui haver altres fòrums.

A més, donat que l'objecte d'aquesta Comissió és de coordinació entre administracions, no s'hi escau que hagi entitats privades. Ara bé, entenem la seva importància amb la gestió de residus, per tant s'incorporarà una referència a la Comissió, on es podrà participar dins el marc de l'oficina de prevenció de residus, la qual quedarà reflectida a l'article 34 de l'avantprojecte.

2.- El Consell de Formentera considera que caldria determinar la freqüència i periodicitat de les reunions. Entenen que aquest aspecte així com tot el relatiu al funcionament es determinarà als Estatuts, incloses les despeses derivades de funcionament.

Cal dir que la periodicitat i freqüències de les reunions seran objecte de regulació en el reglament previst a l'article 21.4 del present avantprojecte de llei.

3.- El Consell de Formentera, pel que fa al present article 21, considera que seria convenient comptar amb representats dels Ajuntaments de les altres illes.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

4.- ALCAIB, proposa dues modificacions al respecte. Quant a l'apartat 1 proposa afegir al final del redactat que la Comissió es crearà com a òrgan consultiu per a altre públic i sector interessat. Per altra banda, pel que afecta al tercer apartat, proposa afegir dos punts més als ja existents. Així, quedarien reflectits els següents:

- h) Col·legi professional de Llicenciats i Doctors de les Illes Balears
- i) Associacions professionals del medi ambient

Tal com diu l'article 21.2, la Comissió de residus està prevista per coordinar la planificació i gestió de residus de les diferent administracions públiques i, per tant, no preveu participació de gestors ni altres entitats, la qual cosa no vol dir que no pugui haver altres fòrums.

5.- El Consell de Mallorca proposa fer un petit canvi terminològic del punt b) de l'apartat 5. Així, proposar canviar "establir" directrius, per el terme "proposar" directrius.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

18. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 22. VINCULACIÓ DELS ENS LOCALS AMB LA PLANIFICACIÓ AUTONÒMICA

1.- El Consell de Formentera realitza dues al·legacions en quant al punt a) i punt b) respectius del primer apartat de l'article 22.

Quant al punt a) entenen que aquesta prohibició no pot afectar mai als ajuts econòmics vinculats amb el trasllat de residus, en el seu cas, a Eivissa. Però, resulta que sí pot afectar als ajuts econòmics si es realitza algun tipus d'actuació que vagi en contra de l'establert.

Per altra banda, en quant al punt b) entenen que caldria determinar d'una millor forma quan s'aplicarà, és a dir, que s'entén per incompliment de la planificació que pugui afectar significativament l'assoliment dels objectius fixats.

No és objecte de la llei definir específicament els criteris d'incompliment de la planificació que puguin afectar l'assoliment d'objectius, sinó que s'avaluarà cas per cas

2.- Per la seva part, el Consell de Menorca, pel que afecta al punt b), exposa que s'hauria de revisar el mateix, atès que és qüestionable que la redacció actual sigui compatible i permeti respectar el principi d'autonomia local. No sembla correcte relegar a uns ens locals en l'exercici de les seves competències pel fet de no aconseguir els objectius marcats per la norma. Per altra banda, afegeix que es podria concretar també quines són les repercussions quan és l'administració autonòmica qui no compleix.

L'objectiu d'aquest articulat és aconseguir complir amb l'establert a la planificació en relació a la consecució dels objectius ambientals. En aquest sentit, es considera que les administracions han de procurar que vetllar per complir amb l'establert a la planificació i en cas que una institució no compleixi, es prevegui la possible actuació d'una administració superior.

19. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 23. MESURES DE PREVENCIÓ, REUTILITZACIÓ I DISMINUCIÓ DE LA CONDICIÓ DE PERILLOSITAT DELS RESIDUS

1.- ENDESA al·lega que seria esperable una major relació entre les mesures detallades en aquest article i els objectius fixats en l'article 2 de l'Avantprojecte.

S'ha fet una relació de mesures que s'han considerat fonamentals per aconseguir els objectius que venen marcats per la norma i per altra normativa estatal i europea.

2.- El Consell d'Eivissa, per la seva part, proposa afegir l'obligació de separar en origen les tres fraccions de recollida selectiva, així com la obligació a tots els fabricants i/o distribuïdors de futurs residus que indiquin on s'han de llançar i en especial informació de les tovallolletes.

Pel que fa a la primera obligació proposada, aquesta ja està prevista a l'avantprojecte, per tant s'accepta l'al·legació. En segon lloc, i en relació a les tovallolletes s'ha incorporat en el text normatiu unes condicions d'informació en relació als problemes que poden generar per la dificultat de gestió i els efectes adversos per al medi ambient.

3.- El Consell de Formentera al·lega, especialment pel que fa als apartats 1 i 2 de l'article 23, que no clarifica ni determina quina administració en cada cas haurà d'adoptar les mesures fixades i caldria una millor concreció al respecte.

El text normatiu ja estableix "les administracions de les Illes Balears, en l'àmbit de les seves competències".

4.- PIMECO fa una crítica a l'article 23 en relació amb el següent article 24. Considera que existeixen dues incoherències entre ambdós articles.

Així, per una banda, exposen que mentre l'article 23 pretén potenciar, afavorir i regular el mercat d'envasos per incrementar la implantació d'envasos retornables perquè siguin reutilitzables, l'article 24, per contra, prohibeix els envasos.

Per altra part, considera també, que mentre que l'article 23 preveu la incorporació d'informació suficient per als usuaris que adverteixi del problema que les tovallolletes humides representen, l'article 24 no les prohibeix, com sí ho fa amb la distribució i venda dels envasos i bosses de plàstic.

S'accepta l'al·legació i s'ha modificat l'apartat b) de l'article 23

5.- REZERO proposa afegir dos nous apartats a l'article 23:

1) A partir de l'1 de gener de 2019, és obligatori l'ús de productes de neteja naturals i/o ecològics amb certificació a tots els contractes i compres públiques.

2) A partir de l'1 de gener de 2019 queda prohibida la fumigació de parcs i jardins, l'ús d'herbicides, la fumigació de centres escolars, centres sanitaris i altres espais públics tancats que exposen la població a contaminants hormonals de forma innecessària. Per a la lluita contra plagues i males herbes, quan sigui necessari, serà obligatori l'ús de mètodes naturals o lliures de substàncies contaminants certificats.

S'ha considerat que la redacció "priorització de la compra pública de productes reciclats, que s'haurà de tenir en compte obligatòriament en els concursos públics de licitació" és la manera idònia d'abordar aquest tema amb una visió més àmplia.

Pel que fa al 6è apartat proposat, no es considera oportú afegir-lo, ja que l'àmbit de regulació d'aquesta mesura sobrepassa l'àmbit de regulació d'una llei de residus.

6.- Pel que fa al primer apartat de l'article 23 en qüestió, Rocío Juan Ruíz proposa adoptar la mesura de prohibició de fumar en totes les platges de les Illes Balears, per evitar l'abandonament de burilles en l'arena.

En resposta, dir que, tot i que té un rerefons ambiental, es considera que regular únicament un residu que es genera a les platges, quan n'hi ha molts més que es generen, no és adequat.

Ja s'inclou que les ordenances municipals, que són competents en la regulació de les platges, haurà de tractar aquest tema, però incorporar-ho a la llei de residus no és adient, ja que la regulació que existeix sobre aquesta qüestió és més d'un àmbit de salut.

7.- CAEB i ANGED proposen afegir al redactat d'aquest punt promoure la venda i la compra a granel en la mesura del possible, sense menyscabar la seguretat alimentària i els drets dels consumidors.

Es considera que la redacció actual és prou clara i es sobreentén.

8.- ECOVIDRIO, FIAB, ASPAPEL, Marcas de Restauración, Entitats que formen la cadena de valor, ANGED, PRODULCE, Cerveceros Españoles, CAEB ECOEMBES, ACES i Amics de la Terra, proposen conjuntament eliminar-lo.

Els motius que justifiquen la seva proposta són, en primer lloc, per ser contrari el seu redactat a la normativa sobre envasos (no pot regular el mercat per incrementar envasos reutilitzables) i, en segon lloc, perquè estableix restriccions lliure circulació, mesura que al·leguen com a prohibida.

Es tracten de mesures encaminades a fomentar la jerarquia de residus, basada en el prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge. En la pròpia jerarquia que ve definida per les directives europees es prioritza la prevenció i reutilització en la gestió de residus. Per tant, no es considera que siguin contràries a la directiva d'envasos, ni tampoc que creï restriccions a la lliure circulació.

9.- Amics de la Terra proposen una modificació en quant al punt c). Així, consideren oportú incloure iniciatives i/o sistemes de bonificació econòmica que promoguin activitats de reparació i reutilització.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

10.- CAEB i ANGED sol·liciten la seva eliminació, ja que es considera que els criteris i metodologia per a l'anàlisi del cicle de vida dels productes haurien de seguir una metodologia harmonitzada en la Unió Europea.

S'accepta parcialment l'al·legació; s'afegeix a l'article una referència a que els criteris i la metodologia establerts en aquest punt s'establiran d'acord amb les directrius de la Unió Europea.

11.- ANGED i CAEB proposen l'eliminació del punt f) per considerar la obligació com desproporcionada. Exposen que aquesta hauria de ser voluntària i que, per tant, en lloc de tractar-se d'una obligació sigui més una activitat de foment.

Atès que no es tracta de cap obligació, sinó d'una actuació que es troba dins un apartat de mesures que adoptaran, en el seu cas, cada una de les administracions en l'àmbit de les seves competències, es manté el redactat actual.

12.- REZERO i CEPA, proposen incorporar en el punt g) l'aplicació de mesures d'incentius o desgravacions fiscals.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

13.- El Consell de Mallorca proposa eliminar la paraula "racional" del text que acompanya a l'ús de tècniques ecològiques.

Es manté l'actual redactat perquè es considera que és més coherent amb el que es pretén regular, entenent que les tècniques han de ser coherents i suposar una reducció de l'impacte ambiental i de la generació de residus.

14.- El Consell de Mallorca, considerant que la referència a "llosques de tabac" que fa el text és massa explícita, la qual cosa proposen que es faci referència a altres residus.

S'accepta l'al·legació i s'ha augmentat la llistat de residus.

15.- L'Ajuntament de Palma proposa afegir al redactat, a més de les mesures de prevenció que han d'incorporar les ordenances municipals, incloure també mesures de minimització.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

16.- FER sol·licita aclarir si és el Ministeri de Medi Ambient qui té competència per considerar un material com subproducte i no com residu. Aquestes propostes de declaració de subproductes i de fi de la condició de residu s'ha de realitzar tenint en conta el que disposa la llei estatal, per tal d'evitar desigualtats en els diferents territoris.

Si el Ministeri ja ha fixat una declaració de subproducte, el Govern Balear no durà a terme cap tipus d'actuació al respecte. Però, si el Ministeri estableix aquesta fixació en quant als subproductes, el Govern de les Illes Balears s'habilitarà per intervenir.

A més, aquestes mesures ja estan establertes a altres Comunitats Autònomes, com és a Catalunya, les quals resulten ser eficaces.

17.- El Consell de Mallorca proposa la modificació dels punts s) i b) del segon apartat de l'article 23.

Així, pel que respecte al punt a) proposa la valorització externa dels residus a les empreses, a més de la valorització interna ja prevista en el redactat, així com la reutilització interna i externa.

S'accepta l'al·legació, però es seguirà mantenint el redactat de l'apartat b) en qual es refereix a la promoció de la creació d'una borsa de subproductes.

18.- RCD considera que aquest article hauria d'incloure en referència al PEMAR, l'obligació d'utilització en les obres públiques i privades d'un percentatge d'àrids i materials reciclats, quan aquests compleixin per a una aplicació determinada, i comptin amb el marcatge CE.

S'accepta l'al·legació d'aquest segon apartat de l'article 23 i s'incorpora una referència al text normatiu.

19.- El Consell de Formentera exposa que caldria fer un esment especial donada la seva problemàtica a la prohibició d'abocar tovallolletes humides per la xarxa de clavegueram i algun tipus de sanció al respecte quan aquests actes afectin a la xarxa.

En el mateix sentit, Rocío Juan Ruiz considera necessari adoptar la mesura de "prohibició de distribuir, vendre o entregar tovalloles humides per a qualsevol ús en l'àmbit de les IB".

S'accepten parcialment aquestes al·legacions i s'incorpora un nou redactat en el text normatiu, més específic.

20.- Pel que afecte al tema de les tovalloles humides, tractat en aquest tercer apartat, AFEDECO i la Cambra de Comerç consideren adient que l'articulat vagi dirigit als establiments de la hostaleria com del comerç, mentre que l'actual redactat fa referència als productors i distribuïdors.

Es considera que la modificació que proposen aquests dos emissors, no és adequada. Creiem que el redactat actual és més acertat, ja que no es dirigeix únicament a un sector, com és la hostaleria i el comerç, sinó que va dirigit a qualsevol productor o distribuïdor de tovalloles humides.

La regulació de les tovalloles va adreçada a tots els sectors, així que no s'ha especificat.

20. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 24. PROHIBICIÓ DE LA DISTRIBUCIÓ I VENDA DE LES BOSSES DE PLÀSTIC LLEUGERES O D'UN SOL ÚS, LA VENDA DE VAIXELLES D'UN SOL ÚS I ALTRES PRODUCTES

1.- El Consell de Formentera aplaudeix les mesures encaminades a prohibir la distribució i venda de bosses de plàstic lleugeres o d'un sol ús així com d'altres productes. Exposa que caldria introduir l'obligació del comerç perquè es cobrés cada bossa biodegradable, com a mínim a 10 cèntims, per a desincentivar el seu consum. A més, s'haurien de preveure mesures per desincentivar el comerç electrònic de productes prohibits al territori.

Actualment hi ha un esborrany de projecte de Real Decret sobre reducció del consum de bosses de plàstic i pel qual es crea el Registre de Productors de Productes (Repp), que transposa la Directiva 2015/720, per la qual es modifica la directiva 94/62 / CE pel que fa a la reducció del consum de bosses de plàstic lleugeres. Aquest ja obliga el cobrament d'aquelles bosses de plàstic que no queden prohibides per aquesta llei. Així, en quant a les bosses lleugeres i molt lleugeres, no s'obliga a pagar un preu, sino que directament queden prohibides.

Quant a les bosses biodegradables, d'un gramatge superior a les lleugeres, serà d'obligat compliment cobrar-les.

A més, la llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, estableix en el seu article 195.3 que:

“Es prohibeix el lliurament gratuït de bosses de caixa o de lliurament a domicili de qualsevol material plàstic, inclòs el plàstic en general, el plàstic oxodegradable i el plàstic biodegradable, amb exclusió de les bosses compostables que compleixin els requisits de la norma UNE-EN 13432 o equivalent, en els punts de venda de mercaderies o productes”.

Per tant entenem que amb tota aquesta regulació ja queda resposta l'al·legació. Per altra banda, pel que es refereix a les mesures per desincentivar el comerç electrònic de productes prohibits al territori, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

2.- ASCOME exposa que existeix el Projecte de Real Decret sobre reducció del consum de bosses de plàstic i l'avantprojecte de LRSC de les Illes Balears i que no queda clar, en cas de possible contradicció, quina preval, si l'estatal o l'autonòmica.

La norma autonòmica sempre pot ser més restrictiva que l'estatal. Per tant, sempre prevaldrà la que sigui més restrictiva.

3.- Les Entitats que conformen la cadena de valor de l'envàs, ECOVIDRIO, Marcas de restauración, Pack2GO, ACES, ASOBIC, ANGED, ECOEMBES i Plastic Europe al·leguen que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no pot restringir la comercialització dels productes esmentats en el títol de l'article 24 en qüestió. Al·leguen també que va en contra de la lliure circulació i a la unitat de mercat. Finalment, exposen que es tracta de normativa sobre responsabilitat ampliada del productor RAP, la qual és competència exclusiva de l'Estat. Per tant, consideren que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no té competència per regular aquest tema.

La prohibició de la "distribució i venda de bosses de plàstic lleugeres i d'un sol ús i la venda de vaixel·la d'un sol ús", segueix els criteris de gestió que marca la LRSC i la Directiva marc 2008/98 / CE sobre residus, la qual cosa no constitueix un obstacle per a que el legislador autonòmic balear pugui establir previsions i resultats més ambiciosos per a l'adequada protecció del medi ambient i per facilitar la implantació efectiva de l'economia circular, donada la potestat que li confereix l'article 149.23 de la

contemplen la utilització de materials alternatius als polímers tradicionals, com la utilització d'algues per a l'elaboració de diversos materials sostenibles i respectuosos amb el medi ambient. Considera que seria interessant que l'Avantprojecte fes referència al foment o possibilitat d'ús de materials o plàstics que continguin polímers naturals o menys agressius amb el medi ambient.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu "ús de materials plàstics que continguin polímers naturals o menys agressius amb el medi ambient.

7.- FEHM està en desacord amb el contingut de l'article 24. Així, exposa que està pendent l'aprovació per part del Govern Espanyol d'un projecte de Real Decret sobre Reducció del Consum de Bosses de Plàstic, en el qual no es contempla ni regula la prohibició de venda ni la comercialització així com tampoc de la utilització de productes de plàstic.

La proposta de normativa que està elaborant l'Estat no preveu la prohibició de venda, ús ni comercialització de productes de plàstic. Però una norma autonòmica pot ser més restrictiva que les de règim superior. I, en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aquesta restricció es basa en la competència de protecció addicional de medi ambient que ens atorga l'apartat 46 de l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Igualment, FEHM considera que el legislador hauria de fomentar campanyes de sensibilització i d'informació al públic en relació al foment d'ús de productes alternatius al plàstic i "usar i tirar"

Aquest aspecte està recollit en el text normatiu a l'article 8.

FEHM sol·licita la supressió de l'article que fa referència a que el Govern pot regular la restricció o la prohibició d'altres productes d'un sol ús o materials que, com a residus, presentin dificultat en la seva gestió...."

En el marc de la competència de protecció addicional de medi ambient que atorga l'apartat 46 de l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, el Govern pot regular aquestes matèries, per tant no s'accepta l'al·legació.

8.- ASODIB i la CAEB al·leguen dos punts concrets de l'article 24. Quant als bioplàstics no queden clars ni estan demostrats els seus beneficis. És important que no s'ofereixin com una solució al littering, ja que poden causar dany als ecosistemes. Per altra banda, exposen que l'etiqueta biodegradable pot disposar al consumidor a abandonar-lo en l'entorn.

A nivell mediambiental, els bioplàstics són menys agressius amb el medi ambient, i per això es prioritzen front els altres. En relació a l'etiquetatge, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

9.- Arcadio Luis Barbas, al·lega que sembla que més que destinat a la protecció del medi ambient, va dirigit a afavorir el negoci de les empreses de reciclatge. A més, exposa que no es pot justificar la prohibició (prohibició, d'altra banda, d'escassa eficàcia, tenint en compte el comerç global) per la dificultat tècnica del seu reciclatge.

La norma va destinada a la protecció del medi ambient, mitjançant la prohibició de molts materials que acaben en la mar, als aliments, a la cadena alimentària, etc. Així, el que persegueix la norma és la prevenció reduint la generació de plàstics.

10.- L'Ajuntament de Palma proposa afegir al redactat una referència en quant a la prohibició dels establiments comercials de distribuir bosses oxobiodegradables, a més de les de plàstic lleugeres d'un sol ús. Igualment, proposa modificar la terminologia i canviar "l'ús" de les bosses compostables, per la "distribució" de les mateixes.

Quant a les bosses oxobiodegradables, no consideram procedent afegir aquesta referència, ja que el sentit del redactat es refereix a qualsevol bossa de plàstic, incloent les oxobiodegradables. Per tant, no és necessària cap modificació al respecte.

Quant al canvi de la terminologia de la distribució de bosses compostables, en lloc de l'ús, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

11.- Plastic Europe, ANAIP, CICLOPLAST i ANARPLA al·leguen que segons el Real Decret de reducció del consum de bosses de plàstic, haurien de quedar exemptes de prohibició també les bosses compostables lleugeres. A més, sol·liciten promoure bosses de plàstic amb alts percentatges en plàstic reciclat, com per exemple les bosses de gruix $\geq 50\mu\text{m}$ amb un percentatge de plàstic reciclat $\geq 70\%$.

Com s'ha esmentat abans, la Comunitat Autònoma sempre pot ser més restrictiva que el RD estatal. Per tant, és viable i possible establir la prohibició de bosses de plàstic compostables lleugeres, tal i com queda reflectida.

En quant al segon punt, s'accepta l'al·legació exposant que les bosses de plàstics no lleugeres de gruix superiors a 50 micres, hauran de ser de plàstic reciclat amb un percentatge igual o superior al 70%, i a més s'hauran de cobrar.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

Finalment, considera que la prohibició de bosses de plàstic és un problema per als establiments de productes que poden ser voluminosos (regals, juguetes, etc).

Les bosses de juguetes poden esser reutilitzables, ja que no estan prohibides, o d'altres materials com, per exemple, de paper reciclat. Per tant, no es considera que la prohibició expressa en aquest apartat sigui cap problema ni motiu de despesa per aquests tipus de productes.

16.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST i ANARPLA ens aclareixen que la referència correcta de la norma europea referenciada en aquest apartat en quant als envasos i embalatges és UNE EN 13432:2001.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

17.- ACES proposa una modificació pràcticament completa del primer apartat de l'article 24, el qual haurà d'estar subjecte al que prevegi la Directiva (UE) 2015/720, pendent de transposició.

L'estat espanyol duu un any i mig de retràs amb la transposició de la directiva. En aquest sentit, es considera la urgència mediambiental en la regulació d'aquesta matèria i sempre en el marc de la capacitat de legislar en protecció addicional del medi ambient, tal i com preveu l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears

En el desenvolupament de la legislació bàsica ambiental que complementen, les comunitats autònomes poden plasmar una política pròpia, més quan la finalitat és establir un "plus" de protecció del medi ambient, en concret en matèria de prevenció i gestió de residus, matèria que s'ha d'emmarcar en el títol competencial de la protecció del medi ambient, i que no ha de coincidir necessàriament amb la del legislador estatal. Aquesta línia jurisprudencial ha estat confirmada per la STC102 / 1995, que declara que la legislació mediambiental de l'Estat no pot arribar a aquest grau de detall que no permeti desenvolupament legislatiu algun de les comunitats autònomes amb competències en matèria de medi ambient. En el mateix sentit es manifesta la STC 166/2002.

18.- ANGED i la CAEB, entenen que no estarien dins l'àmbit d'aplicació d'aquest article les safates utilitzades per entregar als clients els productes adquirits en un punt de venda. Consideren la redacció un tant confusa que podria generar greus problemes en els comerços.

S'accepta l'al·legació i s'ha incorporat en el text normatiu "venta, distribució i ús..."

19.- Sofia Jayne Ribas considera que s'haurien de prohibir completament l'ús de plats, tasses, canyetes, etc. que siguin d'un sol ús. A més, consulta si, segons el sentit de l'articulat, els restaurants/locals podrien comprar els tassons de plàstic, etc, fora de les IB i fer el mateix ús a nivell local.

Quant a la primera consideració, cal dir que no podem prohibir completament l'ús de plats, tasses, canyetes, etc., perquè no és objecte d'aquesta llei. El text normatiu va en la línia de reduir l'impacte de l'ús d'aquest productes, establint l'obligatorietat que siguin de productes biodegradables. S'ha incorporat al redactat la "venta, distribució i ús".

20.- AsCome al·lega, per la seva part, que aquest segon apartat de l'article 24, suposa un futur preocupant per als comerços dedicats a l'elaboració i venda de menjar preparat. També considera que per als comerços dedicats a la distribució a l'engròs d'aquest tipus de productes suposa un canvi substancial en la seva comercialització i pot suposar un important perjudici econòmic del negoci.

No es pot considerar que es generi un impacte als comerços dedicats a la distribució a l'engròs dels productes regulats en aquest article, perquè s'estableix la utilització de material alternatiu, que sigui biodegradable.

21.- Rocío Juan Ruíz, sol·licita que la prohibició dels articles que figuren en el segon apartat de l'article 24 es faci extensiva a la distribució i venda d'aliments crus i cuinats envasats en safates alimentàries de plàstic d'un sol ús.

Es regula el material d'aquests productes, que sigui amb materials biodegradables.

22.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST i ANARPLA al·leguen conjuntament que la vaixella d'un sol ús s'utilitza per raons higièniques, sanitàries (hospitals), de seguretat (presons), mediambientals (eviten pes en els avions). En tots aquests exemples, i més, exposen que és útil utilitzar vaixella d'un sol ús, i en alguns casos, fins i tot, necessari. Utilitzar una vaixella diferent suposaria un augment important de costos, i en molts de casos, un major impacte ambiental.

En cap cas, el text normatiu estableix que no es puguin utilitzar aquests productes, sinó que s'obliga que aquestes siguin biodegradables.

En quant a la segona part, pel que fa referència als costos, cal dir que els costos ambientals que provoca l'abandonament en el medi ambient de la vaixella d'un sol ús

que hi ha avui en dia, és molt superior. Per tant, sent necessari adoptar mesures al respecte, es considera que establir l'obligació de que la vaixella d'un sol ús sigui compostable, és la més adequada.

23.- AFEDECO al·lega, pel que fa a l'apartat 2 i 3 de l'article 24, que aquesta prohibició suposaria un desviament de les vendes d'aquests articles a les xarxes comercials virtuals que propiciarien una "competència injusta" pel seus patrocinats. Entenen que els efectes d'aquesta prohibició beneficiarà als operadors que comptin amb xarxes comercials virtuals, en detriment dels comerciants més humils que no podran vendre aquests articles dintre del canal de distribució físic.

La prohibició no només queda ajustada a les Illes Balears, sinó que també va referida a la plataforma de compra virtual en línia. En aquest sentit s'incorpora en el text normatiu, un aclariment.

24.- Rocío Juan Ruíz sol·licita que la prohibició de distribució i venda que es regula en el tercer apartat de l'article 24 s'entengui a les versions no recarregables de piles, retoladors, bolígrafs, així com als raspalls de dents amb mànec de plàstic d'un sol ús, i als globus, inclosa la seva disposició en el medi.

Es considera que els productes que s'han regulat a la llei són els prioritaris. Per tant, no s'accepta l'al·legació tot i que s'ha recollit a l'articulat la possible regulació d'altres productes si es compleixen una sèrie de condicions.

25.- HP exposa, en quant als microplàstics i nanoplàstics, que els hi agradaria tenir una definició més detallada sobre aquests dos conceptes i entendre millor el seu àmbit d'abast en els productes (quins estan prohibits, composició, tamany, excepcions). A més, proposen modificar el terme "no recarregables" per "no reutilitzables".

Pel que fa als termes de microplàstics i nanoplàstics, consideram oportú incorporar les definicions al redactat d'aquest apartat.

Quant a la modificació de "no recarregables" per "no reutilitzables", queda acceptada l'aportació.

26.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST, ANARPLA i FeiQue, sol·liciten eliminar "productes que continguin microplàstics i nanoplàstics", ja que l'article 114 TFUE persegueix la lliure circulació de mercaderies i, per tant, la prohibició de productes químics (microplàstics) aniria en contra d'aquest objectiu. Per altra

banda, al·leguen també que avui per avui, no es coneixen productes en el mercat als quals s'afegeixin partícules plàstiques del tamany nano.

Segons la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat que es fonamenta en el principi d'Unitat de Mercat consagrat a l'article 139 CE, cap autoritat pot obstaculitzar directament o indirectament la llibertat d'establiment, la lliure circulació de béns ni la igualtat en les condicions bàsiques de l'exercici d'una activitat econòmica. Però, no obstant l'anterior, la Llei preveu que pugui limitar la lliure iniciativa econòmica i la lliure circulació d'acord amb el principi de proporcionalitat i necessitat per a l'interès general que consagra l'article 5. Segons el paràgraf 2 de l'esmentat article "qualsevol límit establert d'acord a l'apartat anterior ha de ser proporcionat a la raó d'interès general invocada ". Evidentment, el medi ambient i les necessitats de la seva efectiva protecció formarien part d'aquest interès general que pot invocar a l'hora d'establir límits a la llibertat d'empresa i lliure circulació de mercaderies i productes.

Per altra banda, pel que es refereix als nanoplàstics, dir que entenem la reflexió que ens fan, però que com que es tracta d'una norma que vol ser duradora en el temps, ja s'avança per si més endavant apareix algun producte amb aquestes característiques.

27.- REZERO, el GOB, Green Peace i CEPA suggereixen incorporar un Annex on s'especifiquin els productes afectats. Consideren com a essencials: vaixel·la, tassons i copes d'un sol ús; coberts d'un sol ús; canyetes de begudes; estovalles i towallons; l'ús de sucre monodosi substituïble per sucres reomplibles; l'ús de salses monodosi (maionesa, ketchup...) substituïble per envasos reomplibles.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

28.- RESTAURACIÓN, per la seva part, proposa la inclusió de "productes de plàstic d'un sol ús", ja que no s'inclou en el redactat d'aquest quart apartat dit aclariment "de plàstic". Igualment, tenir en compte que canviar materials de plàstic per altres amb la mateixa funció en els establiments de restauració, comportarà unes despeses majors per als restaurants.

En relació a l'aportació del terme "de plàstic", s'accepta l'al·legació. Quant a les despeses dels restaurants, cal dir que aquests canvis suposaran, encara, un cost menor que el cost mediambiental.

29.- Rocío Juan Ruíz i Sofia Jayne Ribas, consideren que s'hauria de detallar en el redactat "per al consum d'aliments i BEGUDES", ja que només es contempen els aliments.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

30.- AFEDECO i la Cambra de Comerç proposen establir una excepció a l'apartat 4. Així, mentre que es prohibeix l'ús de productes d'un sol ús, consideren adient afegir l'excepció dels productes consumibles de cel·lulosa. Consideren que l'eliminació dels torcaboques i tovallolletes de cel·lulosa dins de l'àmbit de la restauració podria suposar un encariment extraordinari pels consumidors, a més d'un impacte mediambiental associat als rentats de les mantelleres de teixits.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el nou redactat.

31.- Rocío Juan Ruíz proposa que on diu "càpsules de cafè" digui "càpsules de cafè, infusions, brous, etc. que s'utilitzen en cafeteres de càpsules".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

32.- el GOB, REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA proposen que la llei estableixi la obligatorietat de les empreses distribuïdores de càpsules de cafè a demostrar no la reciclabilitat sinó el reciclatge efectiu de les càpsules en el mateix territori balear.

S'establirà una nova regulació de l'apartat 2 de l'article 24, que es dividirà en dues parts. Així, es regularan els cafès per una banda (on hi haurà un apartat b), que explicarà els objectius de reciclatge i obligatorietat reciclatge) i, per altra banda, es regularan els bastonets, canyetes, etc.

33.- Federación espanyola del Café al·lega que aquest apartat 5 de l'article 24 és contrari a la unitat de mercat, per tant sol·liciten la seva eliminació. A més, per donar suport a les càpsules de cafè, exposen que aquestes són un estímul per augmentar la competitivitat, contribueixen a un menor malbaratament alimentari, que la recollida selectiva i reciclatge integral de càpsules utilitzades segueix el model d'economia circular i que, des de 2009, existeixen iniciatives de reciclatge integral de càpsules de cafè.

Quant a la primera al·legació, cal dir que, com ja s'ha exposat en resposta a al·legacions anteriors, les mesures que adopta aquesta article segueixen els criteris de gestió que marca la LRSC i la Directiva marc 2008/98 / CE sobre residus, la qual cosa no constitueix un obstacle per a que el legislador autonòmic balear pugui establir previsions i resultats més ambiciosos per a l'adequada protecció del medi ambient i per facilitar la implantació efectiva de l'economia circular, donada la potestat que li confereix l'article 149.23 de la Constitució Espanyola, l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia i el que disposa l'article 12.4 de la LRSC.

A més, afegir que com a administració es necessita incorporar un mecanisme de regulació i comprovació adient.

Per tant, no es considera procedent eliminar aquest apartat del redactat de la llei.

34.- PLODULCE, per la seva part, suggereix fer un canvi de terminologia. Així, on es diu que els bastonets per a caramels han de ser compostables, proposa que digui "reciclables".

La intenció de l'esborrany és que aquests materials siguin compostables, no reciclables. Per tant, es considera que no cal modificar res al respecte.

35.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST i ANARPLA suggereixen que la substitució per materials compostables ha d'anar sempre lligat a un sistema de recollida orgànica implementat, així com una campanya que informi al consumidor sobre la forma correcta de gestionar aquests productes al final de la seva vida útil.

L'esborrany de llei preveu que en 2 anys serà obligatòria la recollida de matèria orgànica i, per tant, amb el redactat d'aquest article, aquest sistema ja estarà instaurat.

36.- AFEDECO i la Cambra de Comerç proposen eliminar l'apartat 5 de l'article 24, ja que pot generar encariment per als consumidors i un gran impacte mediambiental. Al·leguen que tampoc es prohibeixen càpsules de tes i infusions, ni altres contenidors d'aliments fets amb els mateixos materials plàstics.

No es considera necessari ni oportú haver d'eliminar aquest apartat. Al contrari, l'impacte ambiental existeix a les hores a causa d'aquest tipus de càpsules, ja que la majoria, no es recicla. En conseqüència, no és procedent eliminar aquest apartat.

37.- NESPRESSO al·lega per la seva part, que les càpsules d'alumini són fàcilment reciclables mecànicament. A més, en el cas de les Illes Balears, gràcies al sistema de reciclatge propi de Nespresso, les càpsules utilitzades es recullen i es duen a una planta on es separa el cafè de l'alumini, facilitant que el cafè es pugui utilitzar en compost d'alta qualitat i que l'alumini tingui una segona vida.

En el text normatiu s'ha inclòs "que hauran d'organitzar un sistema individual o col·lectiu que garanteixi i acrediti davant el Govern de les Illes Balears el correcte reciclat dels seus productes i el compliment dels objectius d'aquesta llei".

38.- Finalment, ANGED, FIAB, la CAEB i la Federaci3n Espa3ola del Caf3, al·leguen, en quant als apartats 5 i 6 de l'article 24 en qüestió, que respecte a la prohibici3 de la comercialitzaci3 de càpsules de caf3, es tracta d'una mesura contraria a l'article 18 de la Directiva d'envasos, sobre la prohibici3 d'establir restriccions a la lliure circulaci3 d'envasos. Per tant, sol·liciten l'eliminaci3 d'aquest article.

No es tracta d'una mesura que vagi en contra de la Directiva d'envasos, ja que aquesta mateixa no considera a les càpsules de caf3 com un envàs. Per tant, no cal realitzar cap modificaci3 al respecte.

39.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST i ANARPLA consideren que per augmentar l'efici3ncia en l'ús dels nostres recursos, així com prevenir la generaci3 de residus, és necessari seguir avançant en l'eco-disseny i la innovaci3.

Es tracta d'una aportaci3 que va en la línia de la llei i per tant no modifica el text.

40.- SIGAUS i SIGNUS al·leguen que en cap cas podrà el Govern de les Illes Balears establir mesures amb fonament en aquest apartat que afectin directament o indirectament als fluxos de productes sotmesos al règim de responsabilitat ampliada del productor, com és el cas dels olis industrials.

En el marc de mesures de protecci3 adicional del medi ambient, compet3ncia que, com ja s'ha dit, té la Comunitat Aut3noma de les Illes Balears (art. 36.46 EAIB), sí que podria dur a terme les mesures que afectin als fluxos de productes sotmesos al règim de responsabilitat ampliada del productor. Però, en aquest cas, no hi ha establerta cap mesura que afecti als olis industrials.

21. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 25. MESURES DE PREVENCI3 D'ENVASOS

1.- FIAB i Cerveceros Espa3oles consideren que el mateix hauria de referir-se a la prevenci3 de residus en general, i no a la prevenci3 d'envasos en particular.

La llei ja preveu en diferents apartats els temes de prevenci3 de residus en general, mentre que l'article 25 es refereix expressament a les mesures de prevenci3 d'envasos en particular. Per tant, no procedeix fer cap canvi al títol de l'article en qüestió.

2.- ANEABE considera que, tenint en compte que l'apartat 1 de l'article 25 ja estableix el foment de la prevenci3 d'envasos i l'ús d'envasos reutilitzables, consideren que les mesures previstes en els apartats 2,3,4 i 5 de l'article 25 dirigides a prohibir, limitar o evitar la venda d'aigua envasada en envasos d'un sol

ús, són del tot injustes a més de ineficaços i desproporcionades, per la qual cosa sol·liciten la supressió de les mateixes.

Les actuacions previstes a l'article 25 són actuacions encaminades a la prevenció de residus i tenen implícit un component exemplaritzant i pedagògic que s'ha de potenciar i estan perfectament enquadrades en la Llei estatal de residus. A la mateixa conclusió arriba el Consell de Navarra en el Dictamen 10/2018, de 26 de març, sobre l'observància de l'ordenament jurídic del projecte de Ley Foral de Residuos y su Fiscalidad (exp 7/2018) concluint que l'esmentada mesura és acorde amb l'ordenament jurídic.

Per altra banda, el que preveu l'article 25 és generalitzar la terminologia a les begudes en envasos d'un sol ús. Però que en cap moment l'objectiu és discriminar l'aigua. Per tant, no es considera necessària realitzar cap modificació al respecte.

3.- El Consell de Mallorca, exposa que el seu contingut fa referència pràcticament a envasos d'aigua. Considera que caldria matissar la seva redacció perquè aquestes mesures de prevenció siguin d'aplicació a altres tipus d'envasos.

El contingut d'aquest article s'estén a qualsevol beguda en envàs d'un sol ús, i no únicament a l'aigua. Per tant, no es considera necessari modificar l'articulat.

4.- RESTAURACIÓN considera oportú afegir un 6è apartat, on digui que "l'Administració pública serà l'encarregada de vetllar que l'aigua sigui potable, responent en el cas que causi qualsevol perjudici a algun establiment a causa de la manca de control de la xarxa d'aigua de les Illes Balears".

Aquest supòsit ja queda recollit a altres normatives. La Directiva 98/83/CE del Consell de 3 de novembre de 1998, relativa a la qualitat de les aigües destinades al consum humà; i el Real Decret 140/2003, de 7 de febrer, per el qual s'estableixen els criteris sanitaris de la qualitat de l'aigua de consum humà.

A més, la Llei 14/1986, de 25 de abril, General de Sanitat, va establir la obligació de las Administracions públiques sanitàries d'orientar les seves actuacions prioritàriament a la promoció de la Salut i a la prevenció de les malalties.

L'esmentada llei preveu que les activitats i productes que, directa o indirectament, puguin tenir conseqüències negatives per a la salut, siguin sotmeses per les Administracions públiques a control per part d'aquestes i a dur a terme actuacions sanitàries per a la millora dels sistemes d'abastament de les aigües.

5.- ECOVIDRIO, FIAB, Marcas de Restauración, les entitats que formen la cadena de valor, Cerveceros Españoles i ECOEMBES al·leguen, respecta al segon apartat de l'article 25, que es tracta d'una mesura contrària a la Directiva 94/62/CE, que estableix la prohibició de restriccions a la lliure circulació d'envasos. També exposen que és contrària a llibertat d'empresa i, per tant, sol·liciten la seva eliminació.

Segons la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat que es fonamenta en el principi d'Unitat de Mercat consagrat a l'article 139 CE, cap autoritat pot obstaculitzar directament o indirectament la llibertat d'establiment, la lliure circulació de béns ni la igualtat en les condicions bàsiques de l'exercici d'una activitat econòmica. No obstant l'anterior, la Llei preveu que pugui limitar la lliure iniciativa econòmica i la lliure circulació d'acord amb el principi de proporcionalitat i necessitat per a l'interès general que consagra l'article 5. Segons el paràgraf 2 de l'esmentat article "qualsevol límit establert d'acord a l'apartat anterior ha de ser proporcionat a la raó d'interès general invocada ". Evidentment, el medi ambient i les necessitats de la seva efectiva protecció formarien part d'aquest interès general que pot invocar a l'hora d'establir límits a la llibertat d'empresa i lliure circulació de mercaderies i productes.

En aquest sentit, cal remarcar que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té competència per a la protecció addicional del medi ambient (EAIB 30.46).

6.- Rocío Juan Ruíz, suggereix fer una modificació. Així, on el redactat d'aquest 6è apartat diu "venta d'aigua en botelles d'un sol ús" digui "venta d'aigua, refrescos i altres begudes en botelles d'un sol ús" i que la prohibició es faci extensiva a centres d'ensenyament i universitats.

S'accepta parcialment l'al·legació. No es limitarà estrictament la venda d'aigua sinó també altres envasos de begudes i s'estén a edificis i instal·lacions de les administracions públiques.

7.- El Consell d'Eivissa considera oportú incloure la obligació de que, si n'és el cas, els gots que es disposin per a les fonts d'aigua potable esmentades a l'articulat, siguin compostables.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu que els tassons podran ser preferentment reutilitzables, o en tot cas, compostables.

8.- PIMECO, al·lega que no és de justícia que el cost que haurà de tenir els establiments d'Hosteleria i restauració per oferir aigua gratuïta no envasada, l'hagi d'assumir l'empresari per llei per dispensar aquest producte. També s'ha de tenir en compte la qualitat del producte i en cap cas es pot imputar a

l'establiment la qualitat de l'aigua per voler reduir els envasos. Consideren que, si l'empresari ha de donar aigua de l'aixeta, haurà de proporcionar-la amb un altre envàs o tassó reutilitzable però que dita reutilització també té un cost. A més, aquets apartat consideren que no té sentit si els demés apartats del mateix article permeten l'ús de l'aigua envasada en botelles reutilitzables.

La CAEB i FEHM, al·leguen en el mateix sentit, que no hauria de ser una obligació. Cal remarcar, també que aquest tipus de conducta pot derivar en la interposició de reclamacions per malalties gàstriques que en els darrers anys han donat lloc a indemnitzacions milionàries i campanyes d'imatge negativa per a les Illes Balears.

En cap cas s'especifica que l'aigua oferida hagi de ser de l'aixeta. Es pot disposar de qualsevol altre sistema que pugui oferir aigua potable.

De totes formes, en relació al possible risc sanitari, s'ha de dir que segons el Decret de vigilància sanitària (Decret 53/2012 de 6 de juliol, sobre vigilància sanitària de les aigües de consum humà de les Illes Balears), a l'apartat 3 del programa de vigilància, "Control de qualitat de l'aigua", una aigua és "apta per al consum humà" quan no conté cap tipus de microorganisme, paràsit o substància en una quantitat o concentració que pot suposar un perill per a la salut i quan compleix els valors paramètrics especificats en les parts A, B i D de l'annex I del Reial Decret 140/2003 o els valors establerts de forma excepcional per la Direcció General de Salut Pública i Consum. Si no es compleixen els paràmetres de la part C de l'annex I, la Direcció General de Salut Pública i Consum ha de valorar la qualificació de l'aigua com a "apta per al consum humà" o "no apta per al consum humà" depenent del risc per a la salut.

Si els paràmetres que superen els valors paramètrics assoleixen valors que han produït o poden produir efectes adversos sobre la salut de la població, l'aigua s'ha de qualificar com a "no apta i amb risc per a la salut".

Si, en alguna zona d'abastament, la qualitat de l'aigua de consum humà incompleix algun paràmetre, el gestor ha de posar-ho en coneixement de la Direcció General de Salut Pública i Consum, de la població o d'altres gestors afectats, així com del municipi, si pertoca, així com les mesures correctores i preventives previstes, a través dels mitjans i en la forma que consideri més adequada, d'acord amb l'autoritat sanitària, a fi d'evitar qualsevol risc que afecti la protecció de la salut humana.

9.- RESTAURACIÓN i AFEDECO proposen una modificació del quart apartat de l'article 25. Proposen afegir al redactat que l'oferiment de consum d'aigua no envasada de forma gratuïta i complementària, es farà sempre que el client ho sol·liciti. A més, proposen incloure, també, una definició de client, entenent per client aquella persona o persones que es trobin consumint en l'establiment i se'ls estigui prestant un servei que comporta unes despeses i dedicació professional.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu un aclariment "... consumidores, clients o usuaris dels seus serveis"

10.- ECOVIDRIO, FIAB, Marcas de Restauración, CAEB i ECOEMBES al·leguen que aquest apartat és contrari a la Directiva 94/62/CE d'envasos. A més, consideren que s'hauria d'implantar un sistema de dipòsit i aclarir que es tracta d'un sistema de recollida selectiva.

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té competència per a la protecció addicional del medi ambient (EAIB 30.46), en virtut de la qual pot dur a terme determinades actuacions respecte al mateix, sense que això suposi un confrontament amb la Directiva d'envasos. Més bé, cal remarcar que el que es regula segueix els criteris de gestió que marca la LRSC i la Directiva marc 2008/98 / CE sobre residus, la qual cosa no constitueix un obstacle per a que el legislador autonòmic balear pugui establir previsions i resultats més ambiciosos per a l'adequada protecció del medi ambient i per facilitar la implantació efectiva de l'economia circular, donada la potestat que li confereix l'article 149.23 de la Constitució Espanyola, l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia i el que disposa l'article 12.4 de la LRSC.

Respecte a la resta al·legacions, es considera que ja s'entén prou bé que el redactat es refereix a un sistema de dipòsit i no a un SDDR tal com es contempla a la llei d'envasos, que requereix, entre altres, autorització administrativa prèvia. Simplement es parla d'un sistema de dipòsit per obtenir un tassó i evitar l'abandonament d'envasos i tassons o la seva gestió incorrecta en esdeveniments públics.

22. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 26. SOBRE EL MALBARATAMENT ALIMENTARI

1.- El GOB proposa introduir mesures concretes de reducció del malbaratament, com a mínim en sectors com l'agricultura i la distribució.

Amics de la Terra i FEHM consideren oportú incorporar mesures concretes de reducció del malbaratament, com a mínim, en sectors com l'agricultura i la distribució.

CEPA i REZERO, afegixen que el Govern de les Illes Balears hauria de regular l'obligació de tots els agents del cicle alimentari de reportar la quantitat d'aliments que es desaprofiten i que a la vegada s'exposi com s'han obtingut aquestes dades.

Pel que fa al primer punt, cal dir que el que proposen és una mesura d'àmbit reglamentari o d'un mecanisme de desenvolupament, però no d'una llei. La llei ja

preveu a article 26.3 un desplegament normatiu en quant a mesures per evitar el malbaratament alimentari, i s'entén que és dins aquest desplegament on s'hauran d'exposar mesures concretes en quant als agents afectats.

En quant al segon punt, d'acord amb els apartats 2 i 3 de l'article 68, ja existeixen unes obligacions de reportar informació per part dels productors de residus, i més en relació i compliment d'objectius, com es refereix l'article 2.2.f. En tot cas, es té en compte la seva aportació, i es considera que aquest és un aspecte que es podria puntualitzar en el desenvolupament posterior que preveu el punt 4 de l'article 26.

2.- CEPA suggereix que els recursos alimentaris i econòmics aquí referenciats, poden ser utilitzats per a apoderar a les persones beneficiaries, dinamitzar l'economia local, millorar l'equilibri nutricional, enfortir la xarxa local de solidaritat etc. Aquests potencials s'han de tenir en compte a l'hora de plantejar aquest pacte social.

S'accepta l'al·legació i queda recollit en el text normatiu

3.- ACES proposa afegir al final del redactat, una referència a les garanties exigides.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu "garanties" "exigibles", al considerar-se més específica.

4.- ANGED, ACES i la CAEB proposen eliminar aquest apartat, ja que s'ha demostrat que el sector empresarial està capacitat per formular solucions eficients i que per tant forma part de l'exercici de responsabilitat social de les empreses.

Es considera que més enllà que cada empresa faci aquesta tasca, és igualment necessària una tasca de coordinació global, per a que no es faci una tasca individualitzada. Per tant, en aquest sentit, es considera oportuna la intervenció del Govern Balear i, per tant, el manteniment d'aquest apartat.

5.- AFEDECO i la Cambra de Comerç, també proposen afegir al final del redactat una referència sobre la prevenció d'informar als consumidors sobre els efectes negatius del malbaratament alimentari sobre el medi ambient i l'economia de les llars.

S'accepta l'aportació i s'incorpora al text normatiu

6.- PIMECO proposa afegir a la redacció que la regulació per reduir el malbaratament alimentari, haurà de preveure necessàriament polítiques per disminuir el malbaratament alimentari en els comerços i punts de venda.

No es considera oportú fer aquesta aportació, ja que amb aquesta mesura no es creu que s'aconsegueixi l'objectiu real de article, que és una reducció del malbaratament alimentari en qualsevol situació.

7.- Rocío Juan Ruíz proposa que allà on l'article diu "menjadors escolars, hospitals, residències, grans col·lectius, etc", s'afegeixi "esdeveniments (fires, congressos, etc)". Proposa també afegir al final del redactat del sisè apartat de l'article 26, una referència als envasos compostables.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

8.- RESTAURACIÓN al·lega que, en quant a l'obligació dels establiments d'Hosteleria i restauració a facilitar als clients que així ho sol·licitin la resta d'aliments no consumits, s'obliga a fer una despesa a l'establiment pel que fa a material "take away" es refereix: bosses, tovallons, coberts, envasos / tapers, etc. i tot això de material compostable.

En cap part de l'articulat es diu que el restaurant no pugui cobrar per l'envàs que es dona al client. Tampoc es fa referència al fet que, a més de l'envàs on es duu el menjar, també s'hagi d'oferir tovallons, coberts, etc... En l'actualitat, la majoria dels restaurants ja tenen tota aquesta despesa inclosa, és a dir, ja ofereixen, per exemple, tovallons.

9.- CAEB i FEHM, consideren oportú incloure pautes d'actuació, ja que es trasllada la responsabilitat del risc sanitari a les empreses d'hoteleria i restauració que faciliten als seus clients les restes d'aliments no consumits. A més, al·leguen que no queda clar com s'aplicaria aquesta obligatorietat en el cas d'establiments amb bufets o altres modalitats de preparació i servei (menús col·lectius o altres).

Quant al primer punt, no es considera adient incloure pautes d'actuació. Cada establiment podrà dur a terme les pautes que consideri necessàries a fi de que no es posi en risc la salut dels clients.

Quant al segon punt, cal dir que les mesures establertes en aquest apartat, van dirigides als establiments que s'encarreguin de servir menús o a la carta. Pel que fa als bufets, no es pot establir aquest tipus de mesures ja que, al contrari del menú o el menjar a la carta, no hi ha un límit de menjar establert per preu.

23. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 27. SISTEMES DE RESPONSABILITAT AMPLIADA DEL PRODUCTOR.

A l'hora d'abordar les al·legacions en relació a la responsabilitat ampliada del productor a través dels actuals sistemes de gestió així com les aspiracions i objectius futurs de cara a la seva millora, és importat destacar les demandes de transparència que sobre els mateixos es varen enunciar en la “Ponencia de estudio para la evaluación de diversos aspectos en materia de residuos y el análisis de los objetivos cumplidos y de la estrategia a seguir en el marco de la Unión Europea”, elaborada per la Comisión de Medio Ambiente y Cambio Climático del Senado i que fou aprovada pel Ple de la Cambra, en la sessió de dia 12 de novembre de 2014. Una de les primeres recomanacions fan referència a la necessitat d'augmentar la transparència i les possibilitats de control públic sobre les mateixes. També conclou la necessitat que els sistemes assumeixin el cost total de la recollida separada i en el seu cas, de la selecció dels residus.

En aquest context, amb la llei autonòmica s'ha optat per seguir aquestes recomanacions amb l'objectiu de preparar la transformació cap a una economia circular i vetllar pel compliment de la responsabilitat ampliada del productor sota el principi “qui contamina paga”.

La responsabilitat ampliada del productor és una qüestió específicament ambiental, pel que la CCAA té competència per a desenvolupar la legislació bàsica estatal amb el fi de completar-la i de millorar-la afegint noves determinacions que no signifiquin disminuir el nivell d'exigència i de protecció ambiental bàsic exigida per la norma estatal.

1.- ASOBIC i ERP al·leguen que resulta pràcticament impossible que els responsables de la primera posada en el mercat puguin aportar dades fiables sobre la posada en el mercat en el territori de cada CCAA, ja que el lloc en què es produeix aquesta primera posada al mercat no té perquè coincidir amb el lloc en el qual es porta a terme la venda minorista del producte, que és el lloc en el qual es sol generar el residu. Consideren que resultaria més adequat que el càlcul d'objectius a nivell autonòmic es fes extrapolant les dades estatals en funció de la població de la CCAA, tal com s'ha fet en el cas dels RAEE.

Es considera que els responsables de posar productes en el mercat a través d'un sistema col·lectiu, han de subministrar les dades concretes dels productes que han posat en el mercat en l'àmbit de la nostra Comunitat Autònoma, i no en tot l'estat espanyol. D'aquesta manera es disposarà de la informació necessària. Aquesta proposta va en la línia que proposa la nova directiva per la que es modifica la Directiva 2008/98 relativa a residus, que apunta que els Estats estableixin marc adequat de seguiment i aplicació per garantir que els productors de productes i

organitzacions que compleixen amb les obligacions de responsabilitat ampliada del productor "informin i facilitin dades fiables a les autoritats ambiental". En aquest context es redacta aquest article, partint de la consideració del principi d'autonomia institucional i distribució de competències entre l'Estat i la Comunitat Autònoma.

2.- Les entitats que formen la cadena de valor de l'envàs, així com Marcas de Restauración, SIGNUS, la Cambra de Comerç i ERP al·leguen que aquest article estableix mesures no adequades a la normativa estatal bàsica pel que es refereix a la Responsabilitat Ampliada del Productor. Igualment, disposen que les mesures establertes són contràries al principi d'unitat de mercat, a la lliure competència, al lliure comerç, així com a la lliure circulació de béns i mercaderies.

Tal i com s'ha esmentat en altres al·legacions, la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat que es fonamenta en el principi d'Unitat de Mercat consagrat a l'article 139 CE, cap autoritat pot obstaculitzar directament o indirectament la llibertat d'establiment, la lliure circulació de béns ni la igualtat en les condicions bàsiques de l'exercici d'una activitat econòmica. No obstant l'anterior, la Llei preveu que pugui limitar la lliure iniciativa econòmica i la lliure circulació d'acord amb el principi de proporcionalitat i necessitat per a l'interès general que consagra l'article 5. Segons el paràgraf 2 de l'esmentat article "qualsevol límit establert d'acord a l'apartat anterior ha de ser proporcionat a la raó d'interès general invocada". Evidentment, el medi ambient i les necessitats de la seva efectiva protecció formarien part d'aquest interès general que pot invocar a l'hora d'establir límits a la llibertat d'empresa i lliure circulació de mercaderies i productes.I, en aquest sentit, s'emmarca la competència en protecció addicional del medi ambient que l'Estatut d'Autonomia ofereix a les Illes Balears.

3.- RECYCLA, SIGNUS, SIGAUS i SIGFITO, sol·liciten que es limiti a establir en la ordre a que es fa referència al final de l'apartat, que es desenvoluparà tot el relatiu al subministrament d'informació contemplada en les normes estatals que regulen l'aplicació de la RAP en els diferents fluxos de residus.

És precisament a través d'aquesta llei que es volen establir condicions addicionals a les contemplades a la normativa estatal.

4.- ECOEMBES al·lega, que en la generació de residus d'envasos domèstics intervenen nombrosos factors socioeconòmics, seria més adequat que aquest apartat es redactés amb caràcter general sense vincular-lo únicament a dos indicadors concrets mencionats (IBESTAT i IPH).

Es considera que no procedeix acceptar aquest suggeriment, ja que precisament el que es vol és vincular objectius a uns indicadors concrets, per aconseguir màxima objectivitat en els càlculs.

5.- ECOVIDIRO, RECYCLA, FIAB, ANEABE, ECOTIC, AMBILAMP i ERP, al·leguen que les mesures adoptades en el cinquè apartat de l'article 27 en qüestió, són de competència estatal, no autonòmica, i que únicament el RD 110/2015 dels RAEE estableix els objectius mínims en proporció a la població.

Encara que els SRCAP tinguin el seu origen en un decret estatal, hauran d'assolir els objectius que estableixi cada Comunitat Autònoma.

6.- HP proposen una modificació d'aquest 5è apartat. Així, on l'articulat diu que els sistemes de responsabilitat ampliada del productor han de complir els objectius de recollida i reciclatge prevists pels programes de prevenció i plans de residus establerts per les administracions públiques de les Illes Balears, proposa que es faci referència a que aquests programes i plans de residus siguin establerts per la legislació bàsica de l'Estat.

No es considera adequat acceptar l'aportació de HP, ja que precisament el que es pretén és que siguin els objectius fixats per una Comunitat Autònoma els que s'hagin d'assolir.

7.- Els Consells de Menorca i de Formentera, proposen que aquest apartat faci referència a les conseqüències que hi hauria en cas de que els SRAP no compleixin amb la normativa, incorporant les mateixes al règim sancionador.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora com a infracció greu "l'incompliment de les obligacions imposades als productors de productes en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor"

8.- ECOEMBES exposa que donada la complexitat que planteja la qüestió prevista en l'apartat 5 de l'article 27, sol·liciten que prèviament a l'establiment d'aquest requeriment en la normativa, s'analitzi juntament amb els agents afectats (productors i distribuïdors) les possibilitats de desenvolupar un mecanisme de reporting que aportí informació fiable i coherent.

La mesura proposta per ECOEMBES ja s'ha intentat en l'actualitat sense el marc normatiu i no s'han obtingut els resultats esperats. Per tant, no procedeix acceptar l'aportació.

9.- ASPAPEL proposa eliminar l'article 27.6. per dos motius. En primer lloc, hauria de distingir la tipologia de residus i, per contra, no estableix aquesta distinció. I, en segon lloc, perquè d'acord amb la Llei 11/1997, l'àmbit d'actuació dels SRAP

s'ajusta exclusivament als residus d'origen domiciliari i, en tot cas, als assimilables als anteriors generats en indústries i serveis, però no a tots els d'origen industrial i comercial.

Per la seva part, SIGRE i ANGED, també proposen la modificació del contingut de l'apartat 6 en qüestió, i establir que únicament s'ajustarà als residus d'origen domiciliari, i no als d'origen industrial i comercial.

En resposta, dir que un cop analitzat el seu suggeriment, es considera que l'òptim per a una millor gestió dels residus és que els SRAP gestionin no només els residus domiciliaris, sinó també els industrials i comercials. Per tant, no és oportú eliminar els residus industrials i comercials de l'aplicació d'aquest article.

10.- ECOVIDRIO, FIAB, ANEABE, PRODULCE, CAEB, ASOBIC, ECOEMBES i Cerveceros Españoles, exposen, que no queda clar si es refereix a dades de productes envasats o residus d'envasos recollits. En segon lloc, consideren que és necessari que s'exigeixi als sistemes RAP subministrar informació sobre residus d'envasos inclosos en el seu àmbit d'actuació (domèstics, comercial i industrial).

I, finalment, pel que fa a aquest sisè apartat de l'article 27, consideren que és un pas enrere en la gestió ja que, per exemple a Mallorca, >90% ja es destina a àrid reciclat.

En resposta a aquestes entitats, cal dir que, pel que fa al primer punt, l'articulat es refereix a productes envasats. Igualment, es farà una redacció més clara a fi de que no quedin dubtes.

En quant al segon punt, considerada l'aportació, cal dir que es tindrà en compte i es farà una referència a la mateixa. Així, es farà exigible que els sistemes RAP subministrin informació sobre els residus d'envasos inclosos en el seu àmbit d'actuació.

Finalment, i pel que afecta al tercer suggeriment, no es considera que es faci un pas enrere en la gestió, ja que en qualsevol cas, el fet de que s'obligui a un SIG a incloure tant els residus d'origen domiciliari com els residus d'envasos d'origen comercial i/o industrial, no impedeix la gestió, sino que fins i tot la millora.

11.- SIGFITO al·lega que pel que fa al sisè apartat de l'article 27, careix de sentit exigir la obligació prevista als SIG quan, com es el cas de SIGFITO, no incorporen envasos domèstics ni industrials.

En resposta cal dir que, en conseqüència amb el redactat d'aquest article, SIGFITO i totes aquelles entitats que fins a les hores no incorporaven els envasos domèstics ni industrials i/o comercials en la seva gestió, a partir d'ara els hauran d'incorporar. Queda, per tant, establerta aquesta obligació, sense que sigui procedent la seva modificació.

12.- FIAB, ANEABE, PRODULCE, ASOBIC, ECOEMBES i Marcas de Restauración proposen aclarir que, pel que fa al setè apartat de l'article 27, les obligacions financeres de la RAP han de limitar-se als envasos recollits selectivament.

Però, cal dir que les obligacions derivades del principi de la responsabilitat ampliada del productor s'hauran d'aplicar damunt tots aquells productors en que així s'estableixi normativament, tal i com està previst a través d'aquesta llei, i com preveu també, l'article 31.2.e de la Llei bàsica estatal de residus 22/2011.

13.- ECOVIDRIO, ANGED, CAEB i Marcas de Restauración, al·leguen també que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears careix de competència per establir les mesures previstes en aquest apartat i que, per tant, ha de ser la Llei estatal la que les prevegi. Afegeix, que els sistemes RAP només han de compensar les despeses addicionals de recollida selectiva (material mòbil i infraestructures).

En el marc de la protecció addicional de medi ambient, la legislació autonòmica està legitimada a establir una política ambiental més ambiciosa establint un nivell més alt d'exigència, en benefici del medi ambient, i garantir la consecució d'objectius més ambiciosos de gestió i per a l'efectiu compliment de la responsabilitat ampliada del productor com a plasmació positiva del "principi de qui contamina paga".

14.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que l'especificació prevista en aquest apartat també hauria d'incloure els costos vinculats amb el tractament dels residus envasos, inclosa la eliminació i la incineració, així com els costos ambientals associats.

Aquesta previsió no és possible, ja que els envasos no han d'anar a abocador. Per tant, no cal preveure els costos vinculats a l'eliminació ni a la incineració.

15.- SIGRE proposa la següent redacció: ""Els sistemes de responsabilitat ampliada del productor d'envasos han de compensar les administracions per la totalitat dels costos addicionals per la recollida, transport i tractament de residus recollits selectivament en els terminis de l'article 10.2 de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos"."

En resposta, cal dir que no procedeix acceptar aquesta aportació, ja que precisament per la justificació del redactat que exposen, ens ha dut a incloure la puntualització "per la valorització" al nou article 27.7.

24. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 28. ALTRES SISTEMES DE GESTIÓ DE RESIDUS

1.- Els Consells de Mallorca, Menorca i Eivissa proposen la modificació completa de l'article 28. Ofereixen 2 opcions de redactat.

La primera, proposa que siguin els Consells Insulars els encarregats de la gestió de residus en el sentit que estableix l'article 28 en qüestió. La segon proposta és que aquesta mateixa gestió sigui duta a terme per el Govern Balear. En qualsevol cas al·leguen que cal eliminar la justificació de la viabilitat econòmica en la implantació d'aquest sistema.

S'ha introduït un nou redactat d'aquest article a la llei i entre d'altres qüestions s'accepta la proposta que sigui el Govern de les Illes Balears l'encarregat de la gestió.

2.- Latas de Bebidas exposa diverses qüestions:

- En primer lloc, manifesta que el SDDR no es pot considerar un sistema complementari ni alternatiu, ja que no aporta nous envasos als recuperats actualment mitjançant la recollida selectiva

Aquest article 28 ha estat modificat en la seva globalitat i en aquesta versió el SDDR es considera com un sistema complementari i alternatiu en relació als actuals sistema de gestió.

- En segon lloc, exposa que no es pot considerar un sistema que condueixi a la implantació de sistemes d'envasos reutilitzables o emplenables (es va implantar per ajudar en la transició de l'envàs emplenable a l'envàs d'un sol ús).

Es considera que efectivament un SDDR sí pot ajudar a la implementació d'aquests sistemes. Per tant, es considera oportuna la seva previsió.

- En tercer lloc, Latas de Bebidas exposa que el cost econòmic, ambiental i social del SDDR és clarament superior al sistema actual de RAP.

En el nou articulat s'estableix que el Govern de les Illes Balears elaborarà estudis necessaris que tinguin en compte les externalitats i implicacions tècniques i econòmiques sobre el conjunt dels actuals sistemes de recollida de residus d'envasos ja implantats, així com les circumstàncies o possibilitats de les petites i mitjanes empreses.

- En quart lloc, considera que no hi ha diferència de qualitat entre el metall separat en un SDDR i altre separat correctament mitjançant una altra tècnica moderna.

A l'hora d'implementar el SDDR es tindrà en compte

- Finalment, manifesta que les Illes Balears te característiques que farien especialment complicat, costós i ineficaç implantar un SDDR. ASODIB, en relació a aquesta darrera al·legació de Latas de Bebidas, també ens proposa la una nova redacció de l'article 28, per tal d'evitar aquesta problemàtica.

En el nou redactat s'ha establert que abans d'implementar el SDDR, es preveurà que s'hagi de fer una prova pilot a una illa controlada per verificar l'eficàcia del mateix.

3.- AFEDECO i La Cambra de Comerç al·leguen, per una banda, que el títol pluralitza les alternatives a l'actual sistema de gestió de residus i que no queden reflectides en el desenvolupament del propi article, pel fet de censurar únicament, com a única alternativa a l'actual SCRAP, el SDDR.

Per altra banda, exposen els efectes negatius del SDDR: a) Gran augment de preus de productes 1ª necessitat, b) Perilla la viabilitat i sostenibilitat de l'actual sistema; c) Duplicació del cost logístic de recuperació d'envasos, d) Encariment dispar pels operadors de la distribució

S'accepta l'al·legació i en el nou articulat s'incorpora a necessitat de fer un estudi que tingui en compte totes aquestes variables.

4.- Les Entitats que formen la Cadena de Valor, CAEB, ECOVIDRIO, FIAB, ANEABE, ANGED i Cerveceros Españoles, pel que fa als apartats 1, 2 i 3 de l'article 28, exposen que considerant que l'establiment dels SDDR és obligatori, tot el que està regulat en aquests apartats és il·legal, ja que la CCAA de les Illes Balears no tindria competència per dictar normes addicionals de protecció de medi ambient.

En virtut de l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, la nostra Comunitat Autònoma sí té competència per establir i regular un sistema de dipòsit, devolució i recollida per motius de protecció addicional del medi ambient.

5.- CAEB proposa Afegir un nou apartat (6) que faci referència expressament, entre els sistemes de gestió de residus, el sistema de recollida selectiva de residus

a través dels sistemes col·lectius de RAP. A més, també consideren oportú eliminar els apartats 1 i 2 d'aquest article i establir una nova modificació.

S'accepta parcialment l'al·legació i es fa una nova redacció d'aquest article que incorpora algunes aportacions.

6.- El Consell d'Eivissa exposa, pel que fa al primer apartat de l'article 28, que ja que està referit a residus no perillosos, sembla no tenir sentit el supòsit b), que es refereix a la perillositat dels residus. Per tant, proposa la seva eliminació.

Igualment, ADALMO també proposa l'eliminació d'aquest apartat b) per considerar que els Consells no son competents en matèria de residus perillosos.

S'ha fet un nou redactat d'aquest article i que en resposta a l'al·legació del Consell d'Eivissa, es farà referència a residus d'envasos en general.

Per altra banda, en quant a l'al·legació de Adalmo, dir que amb el nou redactat es farà referència a que sigui el Govern Balear qui s'encarregui de la gestió dels residus perillosos.

7.- Fundació Deixalles proposa que la possible implantació d'un SDDR ha de ser a nivell autonòmic i no a nivell insular.

S'accepta l'al·legació i amb el nou redactat d'aquest article 28, ja es fa referència a la implantació d'un SDDR a nivell autonòmic.

8.- ACES, ECOTIC i AMBILAMP proposen eliminar aquest apartat ja que estableix de manera imprecisa un suposat addicional per l'establiment d'un SDDR, generant indefensió i inseguretat jurídica, a més d'excedir la legislació bàsica.

S'ha fet un nou redactat de l'article i amb el redactat s'aclareixen conceptes que poguessin estar de manera imprecisa.

9.- AFEDECO i La Cambra de Comerç proposen altres sistemes en matèria de recuperació d'envasos:

- Sist. Col·lectiu de Responsabilitat Ampliada del productor (SCRAP)
- Sist. de Devolució Incentivada (SDI)
- Sist. d'Identificació Subjectiva mitjançant targeta personal (SIS)

Al llarg de l'articulat, i no només en el que s'exposa el SCRAP, es fa referència als sistemes que es poden aplicar per aconseguir incentivar bones pràctiques amb la

gestió dels residus i a la vegada impulsar el pagament per generació, per tant, es considera que s'ha incorporat.

10.- ADALMO proposa que quedi clar que aquest primer apartat es refereix exclusivament al tractament de residus domèstics, i no a tots els residus no perillosos.

La possibilitat d'establir altres sistemes de gestió de residus es refereix a qualsevol tipus de residus, i no només als domèstics. Així i tot, la llei estableix tot un seguit de requisits que s'han de complir per implantar-ho.

11.- ACES proposa afegir al final d'aquest segon apartat: "En qualsevol cas haurà de respectar-se el que disposa l'article 31 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats".

A l'article de regulació dels SCRAP per a residus d'envasos ja s'introdueix que s'emmarca en l'àmbit de la directiva 94/62/CE i al llarg del text normatiu es fa referència a la llei 22/2011, per tant no es considera necessari tornar-ho a especificar. En tot cas, apuntar que el possible establiment d'un SDDR s'emmarca sota la protecció addicional del medi ambient que ens confereix l'article 30.46 de l'EAIB.

12.-ADALMO manifesta que els envasos són residus no perillosos i que, per tant, la seva planificació seria competència dels Consells Insulars. Així, considera que no té molt de sentit que sigui el Govern qui realitza els estudis de viabilitat i els lliuri als Consells.

En el mateix sentit, el GOB proposa eliminar el primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 28, ja que considera que el Govern no pot pretendre condicionar les competències del Consell, en relació a la implantació del SDDR a un estudi de viabilitat autonòmic.

S'accepten les al·legacions i en el nou articulat s'ha modificat. El Govern és qui realitzarà els estudis de viabilitat.

13.- ACES proposa afegir a continuació el següent redactat: "Es valorarà, a més, amb caràcter previ el grau de compliment dels objectius mínims de reutilització i reciclatge establerts per les directives europees per a envasos en general, i el compliment d'altres normes de la Unió Europea, així com les expectatives viables de superar-los, i es tindran en conta amb especial consideració les circumstàncies i possibilitats reals de les petites i mitjanes empreses."

S'accepta l'al·legació i en el nou article es fa referència que la implementació del SDDR no es durà a terme si no s'assoleixen els objectius i que, a més, es tindran en compte les circumstàncies i possibilitats reals de les petites i mitjanes empreses.

14.- REZERO, RECIRCULA, Green Peace, CEPA i Amics de la Terra proposen substituir l'actual apartat 3 de l'article 28 per el següent redactat: ""El SDDR garantirà la devolució de les quantitats dipositades i el retorn del producte per a la seva reutilització o del residu per al seu tractament en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor. Això, amb la finalitat de promoure la prevenció i millorar la reutilització, el reciclat d'alta qualitat i la valorització material dels residus d'envasos.

Aquest sistema de dipòsit serà operat per un gestor autoritzat a tal efecte, si bé es pot gestionar directa o indirectament pels Consells Insulars en el cas de declarar-se servei públic".

S'accepta parcialment aquesta al·legació i s'ha tengut en compte en el nou redactat d'aquest article.

15.- Fundació Deixalles proposa incloure també quantitats i objectius mínims de reutilització per altres tipus de residus com mobles i tèxtil, així com incorporar per el sector hotelier i altres, objectius pels voluminosos i RAEE als plans de residus i de prevenció.

Hi ha uns objectius pels residus domèstics en general i uns objectius específics per RAES, motiu pel qual no es considera adient afegir uns objectius ja establerts.

16.- El Consell de Formentera entén que aquest apartat hauria de dir que serà el Govern Balear qui valorarà incorporar aquest sistema als programes de prevenció i plans de residus o, si es vol delegar en els Consells Insulars, aquests ho haurien de fer mitjançant els Plans Directors Sectorials de Residus no perillosos.

Els PDS són instruments per les infraestructures no per als objectius (la gestió i programes prevenció) que els Consells Insulars han de determinar en el seus PDS. Per tant, no es considera oportú fer aquesta referència en la norma en qüestió.

17.- *Marcas de Restauración, ADALMO, RECYCLA, ANGED, ECOTIC, AMBILAMP, FER, CAEB, ASEGRE, ECOEMBES, SIGFITO i SIGAUS consideren que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no té competència per establir mesures en matèria de RAP.

Les comunitats autònomes, en el desenvolupament de la legislació bàsica ambiental que complementen, poden plasmar una política pròpia, més quan la finalitat és establir un "plus" de protecció del medi ambient, en concret en matèria de prevenció i

gestió de residus, matèria que s'ha d'emmarcar en el títol competencial de la protecció del medi ambient, i que no ha de coincidir necessàriament amb la del legislador estatal. Aquesta línia jurisprudencial ha estat confirmada per la STC102 / 1995, que declara que la legislació mediambiental de l'Estat no pot arribar a aquest grau de detall que no permeti desenvolupament legislatiu algun de les comunitats autònomes amb competències en matèria de medi ambient. En el mateix sentit es pronuncia la STC 166/2002.

Així, en relació al que s'acaba d'exposar, cal remarcar que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té competència addicional del Medi Ambient, d'acord amb el que disposa l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia, i com que la responsabilitat ampliada del productor és una qüestió específicament ambiental, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears disposa de competència per desenvolupar la legislació bàsica estatal per tal de completar-la i de millorar-la afegint noves determinacions que no signifiquin disminuir el nivell d'exigència i de protecció ambiental bàsic exigint per la norma estatal.

25. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 29. RECOLLIDA DE RESIDUS, PREPARACIÓ PER A LA REUTILITZACIÓ, EL RECICLATGE I LA VALORITZACIÓ

1.- Juan Antonio Régil Cueto, considera que el text no contempla ni integra algunes importants carències i deficiències relacionades amb el residu paper i cartró que són molt importants per a l'actual punt de vista amb el que hauria d'enfocar-se l'economia circular.

S'incorpora al text normatiu aquesta aportació amb la idea d'evitar al màxim la pèrdua de la cultura escrita a través de diferents mesures que s'incorporaran al preàmbul de la llei. Per una banda es fa una menció al preàmbul i, per una altra, s'incorpora a l'article 30 de deixalleries municipals com a punt de recollida d'aquest material i, també, a l'article 8 i 23, on igualment es fa una menció a aquests tipus de residus.

2.- FER exposa que l'habilitació que fa aquest article a que els contenidors grocs també s'utilitzin per a la recollida de plàstics i metalls, implicaria introduir en el contenidor de les EELL residus que no estan sota la RAP, i s'estaria modificant la cadena de gestió d'aquests residus. Per tant, sol·liciten que es canviï aquesta mesura.

El que s'exposa és una previsió ja continguda a l'article 21 de la llei 22/2011, i que a les hores es considera oportú incorporar aquesta mesura per tal d'afavorir l'assoliment

dels objectius marcats per la UE. Per tot això, no es considera procedent haver de canviar en aquest sentit el redactat de l'article 29 en qüestió.

3.- REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA proposen incorporar un nou apartat a l'actual article 29 que digui el següent: "Els ens locals han d'incorporar sistemes de recollida que garanteixin els bons resultats i que tendeixin a sistemes no anònims (recollides porta a porta domiciliària, recollida porta a porta comercials, contenidors intel·ligents, etc...)".

En resposta, dir que un cop plantejada la seva aportació i analitzada la mateixa, s'ha considerat oportuna la seva incorporació al text normatiu.

4.- ECOVIDRIO, pel que fa als apartats 2, 3 i 5 del present article 29, considera oportú afegir una infracció greu per al cas d'incompliment de les mesures previstes en els mateixos apartats.

En resposta, cal dir que es veu oportú establir infraccions pel que fa als incompliments referents als apartats anteriors, però aquestes no seran considerades com a greus, sino més bé com a infraccions lleus.

5.- RESTAURACIÓN i CAEB proposen eliminar de l'articulat l'obligació a tot establiment privat que procedeixi a reformar el seu local, hagi habilitar els espais adequats de superfície mínima necessària per ubicar els contenidors necessaris. Consideren que es poden acceptar les obres de nova construcció d'establiment, però no les de reforma.

Es considera que les obres de nova creació, sempre s'hauran d'habilitar els espais adequats per ubicar els contenidors necessaris. I en les obres de reforma s'hauran d'habilitar sempre que sigui possible. En cas de considerar que no hi ha aquesta possibilitat, s'haurà de justificar que no es disposa de l'espai adequat per ubicar els contenidors necessaris.

6.- ASCOME sol·licita l'eliminació del present apartat de l'article 29, ja que considera que suposa una exigència massa ambiciosa, per abastar inclòs als establiments privats, i àmplia per no concretar-se cap obligació més que tenir establerta la separació en origen dels seus residus.

Per fer una bona separació en origen es necessita l'espai adequat. Així, no es pot fer recollida selectiva si no es comença la separació en el seu origen. A més a més, ja es recull aquesta obligació al codi tècnic de construcció. Per tot això, no es considera procedent eliminar l'article en qüestió, sino que és més ben necessària la seva previsió.

7.- ASEGRE considera que aquest apartat hauria d'especificar a quins contractes de manteniment i neteja es refereix, si a mobles o a instal·lacions i el volum dels mateixos.

S'accepta l'al·legació i s'ha modificat l'article amb una major especificitat.

8.- Plastic Europe, ANARPLA, CICLOPLAST i ANAIP consideren que l'actual sistema d'aplicació exclusiva dels contenidors grocs per a la recollida d'envasos ha donat resultat positiu. Si les parts actuant en el sistema de recollida volen modificar el sistema d'acceptació de materials en els contenidors, el fet d'optar per sistemes alternatius, s'ha d'efectuar sense reduir el nivell de qualitats (% de rebuig) fins ara aconseguit.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'han introduït algunes modificacions per tal de garantir que l'acceptació d'aquests materials al contenidors grocs no redueixi el nivell de qualitat dels materials separats.

9.- ASEGRE, ECOEMBES i Marcas de Restauración entenen que el contenidor groc no es l'adequat per la recollida de metalls i plàstic no envàs. Consideren que crearà problemes operatius en la recollida de residus d'envasos i amb els sistemes que els financen.

Es considera que no té perquè crear problemes, ja que de la mateixa manera al contenidor paper-cartro es recull tot el paper i el cartró, estigui finançat o no per un SIG.

10.- Les entitats que formen la Cadena de Valor al·leguen que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no té competència per regular les mesures que es tracten en aquest quart apartat de l'article 29.

Les previsions d'aquest article són les mateixes que estableix la llei estatal bàsica 22/2011 i simplement es tornen a transcriure en aquesta llei. Per tant, no es considera necessari haver de fer cap modificació al respecte.

11.- Fundació Deixalles proposa incloure en aquest apartat la recollida separada de residus voluminosos (mobles) LER 200307.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

12.- CAEB i RESTAURACIÓN proposen incloure a la redacció "tota vegada el municipi s'hagi adaptat al que recull la disposició transitòria tercera". L'obligació

ha de ser per a tots dos ens. Així mateix, proposen que es facilitin més recipients d'escombraries i residus públics en determinades zones i tenint en compte les temporades (per exemple, més contenidors a Platja de Palma en període estival).

Quant al primer punt, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu. Pel que fa al segon punt, cal dir que aquest és un tema de competència municipal i per tant no procedeix incorporar-ho a la llei.

13.- El Consell de Mallorca considera que seria convenient que es fes una referència a la necessitat de que els ports disposin de suficients contenidors per fer front a la quantitat de residus que reben.

Existeix una normativa específica per a la regulació dels residus als ports, el RD 1381/2002, sobre instal·lacions portuàries de recepció de rebuigs generats pels vaixells i residus de càrrega. Per això, i tal com especifica en el RD és un assumpte de competència local, del qual s'haurien d'encarregar els ajuntaments.

14.- RCD, per la seva part, exposa que segons el RD / 105, cal identificar i separar prèviament els residus perillosos. Els sistemes de separació han de definir quines fraccions i quantitats, i amb referència a l'obligació en matèria de gestió de determinades fraccions de RCD, Petris, Fusta, Metall, etc.

Per una banda, i pel que fa al primer punt, cal dir que el RD/105 ja diu que s'ha de fer una determinada separació. Però el que exposa la llei en aquest apartat 7 de l'article 29 no va en contra del RD, sinó que simplement fa una puntuació més.

En quant als sistemes de separació a que fan referència, cal remarcar que aquesta matèria és objecte de regulació dels plans insulars i no de la llei de residus en qüestió.

15.- L'Ajuntament de Palma proposa una aportació al redactat de l'apartat 9. Així, a més de fer referència als ens locals, com a institucions que han de dur a terme les actuacions necessàries per assegurar que els contenidors i les àrees d'aportació de recollida municipal en zona rústica s'adiguin estèticament amb el seu entorn, també proposa que ho siguin les entitats públiques que tinguin la competència delegada.

S'accepta l'aportació i s'incorpora en el text normatiu.

16.- PIMECO considera que aquest apartat fa referència a les àrees d'aportació de recollida municipal en zona rústica, però no té en compte que aquest ús, encara que sigui municipal, no està permès dins zona rústica. Per tant, o s'ha de permetre aquest ús dins zona rústica pels planejaments i instruments

supramunicipals o no es pot promoure per part de normatives no urbanístiques un ús que està prohibit per aquestes.

S'accepta l'aportació i s'incorpora en el text normatiu. El nou article fa referència a zona de casc urbà, sense fer referència a zona rústica.

26. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 30. DEIXALLERIES MUNICIPALS

1.- ADALMO i FER proposen que es modifiqui a fi de que la seva activitat s'ajusti a la recollida de residus de caràcter domèstic, i preveure la necessitat de comptar amb autorització de l'autoritat competent.

L'activitat de les deixalleries va adreçada als residus d'origen domiciliari i així ho estableix l'article de la llei. La llei deixa que siguin els ajuntaments que decideixin la manera de prestar el servei sempre que compleixin amb les indicacions de la llei 22/2011 i aquesta llei. Quant a la necessitat de comptar amb autorització, dir que aquesta mesura també ja està recollida tal qual a l'apartat 2 de l'article 30. Per tot això, no cal fer cap modificació al respecte.

2.- ALCAIB proposen que el servei de les deixalleries es garanteixi per tots els residus d'origen domiciliari, ja siguin residus perillosos o no.

A més, proposen que aquest servei i les instal·lacions necessàries s'ha d'incloure en els respectius instruments de planejament urbanístic, de conformitat amb el que estableixen els instruments de planificació en matèria de residus de jerarquia superior, en lloc que sigui de conformitat amb el que estableixen els plans directors sectorials de residus no perillosos, tal i com està redactat a l'article.

En resposta, pel que fa a la primera aportació, s'accepta afegir el termini "recepció" però no "tots", ja que si es refereix a tots els residus suposaria, per exemple, acceptar els residus de codi LER 20 01 31, que són medicaments psicotòxic i citostàtics i aniríem en contra del decret de sanitaris que diu que aquests tipus de residus han de tenir una recollida específica a través de gestors, i no poden anar dirigits a les deixalleries.

Quant a la segona part, no es considera procedent fer referència als instruments de planificació en matèria de residus de jerarquia superior. Es considera que la redacció actual és més clara. Així, les deixalleries s'han de planificar a través dels PDS de residus no perillosos.

3.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que la llei hauria de preveure que la Comunitat Autònoma, en l'àmbit de les seves competències, ha de finançar

el cost dels residus perillosos gestionats de les deixalleries, per tal de poder assegurar la seva gratuïtat per a la ciutadania.

En cap punt de l'articulat s'exposa que aquesta gestió hagi de ser gratuïta. Gestionar els residus de les deixalleries té un cost i d'alguna forma s'ha d'assumir. El fet de que al ciutadà no se li cobri res en el moment en que porta el residu a la deixalleria, no vol dir que no s'hagi d'assumir aquest cost. Es considera que les taxes de recollida de residus urbans o domiciliaris que els ajuntaments ja cobren als ciutadans, és l'eina a través de la qual s'ha d'incloure el cost de la gestió.

4.- El Consell d'Eivissa al·lega que la previsió de l'article 30.1 obliga a un únic sistema i no permet que cada illa ho adapti a les exigències i possibilitats de prestació del servei; per això es sol·licita que es flexibilitzi aquesta possibilitat.

La proposta establerta a la llei es considera prou flexible i de fet, es considera que el sistema implantat a Eivissa no és contradictori amb les previsions de la llei. Per tant, no cal cap modificació ni supressió al respecte.

5.- ASPAPEL proposa que es contempli expressament i de forma clara l'opció que el productor de residus comercials no perillosos i de residus domèstics generats en les indústries pugui realitzar el tractament dels residus per si mateix o pugui lliurar-los a un gestor registrat, i acreditar documentalment la correcta gestió de residus davant la seva entitat local.

Cal remarcar que no es considera que sigui necessari establir aquesta previsió, ja que la mateixa ja està prevista a la llei estatal 22/2011 de residus, i la llei Balear no ho modifica.

6.- REZERO i CEPA proposen que totes les deixalleries hagin d'incloure, a més de les activitats previstes, la recepció i emmagatzematge selectius de productes per a la seva reutilització i de residus municipals destinats a la preparació per a la reutilització.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

7.- Fundació Deixalles, suggereix que el redactat faci una referència a que les deixalleries podran tenir un espai habilitat per fer preparació per a la reutilització.

Aquesta previsió ja està establerta en aquest quart apartat de l'article 30. A més, remarcar que també es farà referència a que les deixalleries tindran un espai per a emmagatzematge. Per tant, no es considera necessari fa cap canvi.

8.- MAC INSULAR proposa afegir al final de la redacció de l'apartat en qüestió que les mesures previstes es duran a terme en la mesura que els plans directors sectorials d'aplicació així ho permetin.

No es considera necessari introduir aquest apunt perquè aquestes mesures s'hauran de dur a terme en tot cas, estigui previst en un pla director sectorial o no.

27. AL·LEGACIONS ARTICLE 31. TRACTAMENT FINALISTA DELS RESIDUS

1.- RECERO i CEPA proposen, en el cas que el tractament previ resulti més car que el tractament finalista, incloure l'exempció de l'obligació de dur la fracció resta a instal·lacions finalistes de tractament per a aquells municipis balears amb nivells de recuperació superior al 70%.

El tractament previ del residu abans de ser eliminat, és una previsió que ja ve recollida en el Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel que es regula l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador i, per tant, està recollida tal qual disposa aquest decret. Quant al tractament previ per la fracció de rebuig abans de la valorització energètica, s'ha de dir que això no representa un major cost individualitzat per als ajuntaments, atès que es tracta d'un servei públic obligatori insularitzat de competència de cada consell insular. Per tot això, es considera que no és necessari fer cap modificació al respecte.

2.- El Consell d'Eivissa exposa que no s'entén a quin tipus de tractament previ, a part del triatge i recuperació de material, va referit aquest primer apartat de l'article 31.

Aquest article fa referència a l'article 6 del RD 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocador, on especifica que només es poden dipositar en abocador residus que hagin estat objecte d'algun tractament previ.

3.- TIRME considera necessari reconèixer el dret d'aquesta part al restabliment de l'equilibri econòmic i financer pel desequilibri que es produeixi com a conseqüència de la implementació de sistemes de tractament previ dels residus sotmesos a operacions de valorització energètica i eliminació.

S'ha revisat l'articulat i s'ha fet un matís on es diferencia entre els residus que hagin de ser destinats a dipòsit en abocador o els residus destinats a incineració o valorització energètica. També s'ha tengut en compte a la disposició transitòria primera.

28. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 32. FONTS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

1.- El Consell d'Eivissa considera que s'hauria de garantir la participació dels Consells Insulars i dels Ajuntaments en la determinació dels criteris de distribució d'aquest Fons. Considera també que hauria de garantir la participació dels ens locals en l'establiment dels criteris de gestió, organització i distribució dels fons.

Es considera que la llei no és l'eina jurídica adequada per establir aquests criteris concrets. A més, el punt 4 de l'article 32 ja diu que ja es tindran en compte.

2.- ACES, proposa una nova modificació d'ambdós.

En primer lloc, que la previsió de que una part dels fons sigui finançat amb impostos ambientals és una previsió del futur i no actual.

En segon lloc, dir també que la seva al·legació no va en línia del que demana la Unió Europea, ja que per poder capgirar la gestió de residus i aconseguir els objectius s'aconsella establir un cànon a l'eliminació dels residus.

A més, cal afegir que ciutats com Catalunya que sí tenen un cànon, s'ha demostrat que aquest és eficient i efectiu per tal de millorar la recollida selectiva.

3.-Fundació deixalles, proposa que el Fons també es pugui destinar a promoure la prevenció i reutilització, fins i tot a infraestructures.

A més, els Consells de Formentera i de Menorca també consideren que la llei hauria d'establir els criteris de gestió, organització i distribució del Fons de prevenció i gestió de residus. En aquest sentit, la llei hauria de concretar la funcionalitat d'aquest fons i com es distribuirà entre illes, de tal manera que el recaptat a cada illa retorni a la mateixa.

Es considera que aquesta llei no és l'instrument jurídic per establir aquests criteris. A més, el punt 4 de l'article 32 ja diu que aquesta previsió es tindrà en compte.

4.- FER proposa una modificació i que el mateix puntualitzi que els residus referenciats en aquest apartat siguin residus municipals.

No procedeix fer aquesta puntualització, ja que si fos així les mesures d'aquest apartat no es podrien aplicar a altres residus, i si es vol que les mateixes tinguin efectes sobre els residus industrials, també s'ha de poder procedir.

29. AL·LEGACIONS AL TÍTOL IV. AGÈNCIA DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

1.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que, tenint en compte la idiosincràsia de les Illes, l'Agència de Residus de les Illes Balears, s'hauria de plantejar com a un organisme descentralitzat, amb representació a totes les Illes, això milloraria el fet de que les despeses de representació hagin de ser assumides pels ens locals.

En resposta, cal dir que aquest suggeriment es tindrà en compte quan es creï definitivament l'Agència de Residus.

30. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 34. FUNCIONS DE L'AGÈNCIA DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

1.- TIRME estableix la necessitat de preveure, en aplicació del principi de jerarquia de residus, que els tipus de gravamen aplicables a l'eliminació en abocadors siguin superiors als tipus de gravamen aplicables a la incineració dels residus (relació amb D.A 6ª).

Aquesta aportació ja es sobreentén i, a més, es així com ja es fa a altres llocs on ja hi ha un cànon establert, com es el cas de Catalunya.

2.- Fundació Deixalles proposa afegir la creació i manteniment de la borsa de subproductes esmentada a l'article 23.2.b.

Es considera oportú acceptar l'aportació, però de forma més genèrica. Així, el resultat serà afegir a l'article 34.4.b com a funcions de la oficina de prevenció de residus, no just la de promoure una borsa de subproductes, sinó també de totes aquelles altres mesures previstes a l'article 23.2.

3.- ASEGRE entén que ja que l'Agència de residus és un òrgan que dispondrà dels diners recusats, aquesta també hauria de tenir una funció inspectora.

Cal dir que no és necessari establir aquesta puntualització, ja que tal com preveu l'apartat 6 de l'article 34 ja s'especifica que l'Agència de residus de les Illes balears

podrà assumir qualsevol altra competència pròpia de la Comunitat Autònoma, com per exemple la funció inspectora.

4.- El GOB considera que l'Agència hauria de tenir un paper fonamental en el suport tècnic als ajuntaments, en el desplegament i la implementació de tots aquells aspectes que preveu la Llei i que depenen directament dels ajuntaments: instal·lacions, ordenances...

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu "donar suport als ajuntaments en tot el que suposa el desplegament d'aquesta llei".

31. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 39. OBLIGACIONS DELS PRODUCTORS DE RESIDUS

1.- RESTAURACIÓ i la CAEB, proposen que el Govern procedeixi a realitzar un estudi per establiments, o com a mínim per zones, indicant els que estan obligats, ja que els establiments no saben la quantitat de residus que generen a final d'any.

Es tracta d'una obligació que preveu la Llei estatal 22/2011 i no estableix que la Comunitat Autònoma hagi de determinar qui les supera i qui no. Cada un dels productors de residus haurà de disposar de la informació de la producció de residus que genera. Així, quan hi hagi establert el principi de pagament per generació, es disposarà d'aquesta informació. A més, cal afegir que una quantitat de 1000 tones és una gran quantitat i una empresa pot saber si, aproximadament, les genera o no.

2.- Fundació Deixalles al·lega que 1.000 tones a l'any es considera una quantitat molt alta per un centre de producció, ja que pocs hi arribaran. Proposa que sigui per grup i no per centre, o rebaixar la quantitat de 1.000 tones (i aplicar el mateix a l'article 41.3).

La quantitat de 1.000 tones és una previsió que preveu la Llei estatal 22/2011. Per tant, es considera que la redacció actual és la més adequada.

3.- RECYCLA, ECOVIDRIO i SIGAUS consideren necessari fer una referència explícita establint que el contracte de tractament es podrà subscriure pels SRAP i no per els productors de residus.

La mesura adoptada en aquest punt és una obligació que deriva del Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel que es regula el trasllat de residus a l'interior del territori

de l'Estat. L'operador del trasllat ha de ser el mateix gestor. El ministeri, pel que fa al nou esborrany de decret, està avaluant si es contemplarà o no aquesta possibilitat en el futur. Però a hores d'ara no està prevista. Per tot això, el redactat actual es considera del tot adequat sense que hi hagi la necessitat de fer cap modificació al respecte.

4.- FER considera que allà on diu que les entitats que hagin obtingut l'autorització com a gestor per a instal·lacions de tractament de residus i que "també produeixin residus peril·losos" hauria de referir-se simplement a "residus", d'acord amb el que exposa l'article 29.4 de la LRSC. Quant a l'apartat 5, considera que s'hauria d'eliminar directament, ja que les figures que s'exposen són un transportista, recollidor o un agent o un negociant, però no productors tal i com s'exposa.

Quant a l'aportació del quart apartat, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu. En canvi, pel que fa al cinquè apartat, cal dir que les figures exposades en el mateix no serà agent, ni negociant, ni transportista, sinó que serà productor. Es considera que aquell que genera un residu serà considerat, en tot cas, productor.

32. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 41. ESTUDIS DE MINIMITZACIÓ DE LA PRODUCCIÓ DE RESIDUS

1.- FER al·lega que el redactat s'hauria de referir a que tots els productors de residus peril·losos (art 17.6 Llei 22/2011) de les Illes Balears han de tenir en compte i planificar mesures de minimització dels residus que generin, seguint l'ordre de prioritats de les polítiques en matèria de residus.

La intenció de l'article és referir-se a tots els productors de residus, i no només als de residus peril·losos, per tant, es considera mantenir l'actual redactat.

2.- FER també al·lega que l'articulat hauria de fer referència a que queden exempts de la presentació de l'estudi de minimització els productors de residus peril·losos que, en cada centre, generin menys de 10 tones.

En la mateixa línia que l'anterior, la intenció de l'article és referir-se a tots els productors de residus, i no només als de residus peril·losos, per tant, es considera mantenir l'actual redactat.

3.- REZERO, el Consell de Formentera i CEPA proposen disminuir la quantitat de 10 tones a l'any a 5 tones anuals, mentre que per la generació de residus no

perillosos proposa disminuir la quantitat de 1.000 tones a l'any a 500 tones anuals.

Aquestes quantitats són les establertes per la Llei 22/2011 de residus i que, per tant, es considera més adequat mantenir el redactat del primer apartat en qüestió, ja que va en consonància amb la citada llei estatal.

4.- ENDESA, consideren que a causa de la insularitat i al tipus de productes utilitzats no serà fàcil assolir els objectius que es proposen en el mateix.

L'esborrany de llei recull els mateixos objectius que estableix la normativa europea. Per tant, es considera que el redactat d'aquest apartat és adequat i just, sense necessitat d'establir cap modificació.

33. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 42. OBLIGACIONS DELS GESTORS DE RESIDUS

1.- FER proposa afegir al mateix redactat allò que disposa l'article 27.3 de la llei bàsica estatal 22/2011 de residus.

Precisament el que es pretén amb aquest article 42.1.a) és, precisament, regular la gestió de residus tenint en compte la realitat de les Illes Balears en el marc de la legislació bàsica estatal. Per tant, es considera que el redactat actual és adequat al sentit de la norma.

2.- ASEGRE, el Consell de Menorca i ADALMO consideren que la llei hauria d'aclarir en quins casos es considera substancial i no substancial.

Es considera que no és objecte de la llei establir criteris pels quals es considera una modificació com a substancial. Cada cas és diferent i ha de quedar a criteri dels tècnics que avaluen la proposta establir en quins casos es consideren substancials i en quins no.

3.- ADALMO, considera que haurien d'establir un termini concret del que disposa l'Administració per contestar si concedeix o no l'autorització. Igualment, hauria de contemplar la figura del "silenci positiu" per canvis no substancials.

Tant pel que fa a la concessió o no de l'autorització, com pel silenci positiu, ambdues mesures ja estan regulades a la llei 22/2011, concretament a l'article 27.10, que ja estableix els terminis per resoldre les sol·licituds d'autorització (10 mesos), i a més, fa referència al silenci negatiu, considerant que transcorregut el termini previst sense haver-se notificat resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud presentada.

34. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 43. AUTORITZACIONS PER INSTAL·LACIONS DE GESTIÓ DE RESIDUS I TRAMITACIÓ.

1.- ASEGRE i FER proposen l'eliminació d'aquest apartat, ja que des de que es presenta la sol·licitud fins que es rep l'autorització transcorre molt temps i de vegades els promotors queden obligats a fer canvis en els projectes presentats. Consideren que no es pot obligar a començar un nou procediment.

Precisament un dels problemes actuals de la tramitació de les autoritzacions, són els canvis continus de projecte que presenten els promotors i aquest problema és el que es pretén solucionar amb aquest article. Per tant, es considera mantenir la redacció actual d'aquest apartat.

2.- PIMECO, creu que el punt 2 de l'article 43 va en contra del que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Comú de les Administracions Públiques, pel que sol·liciten la seva completa supressió.

Quant a aquesta al·legació, s'ha de diferenciar entre el que suposa la documentació d'esmena de deficiències o aportació de nous documents al llarg de la tramitació del procediment, que això està previst a l'article 53.1 de la Llei 39/2015 i el que suposa que l'interessat presenti una modificació global al projecte objecte d'autorització, fet que suposarà l'inici del procediment. Per tant, es considera que s'ha de mantenir l'actual redactat.

3.- ASEGRE i ADALMO consideren que s'hauria d'aclarir que el termini de 4 anys fa referència a retards imputables al promotor.

En resposta, cal dir que l'article 43 de la llei d'impacte ambiental preveu què passa si als 4 anys no s'ha pogut posar en marxa i no és per causes imputables del promotor. Així, disposa que hi pot haver una pròrroga de 2 anys si el promotor ho demana justificadament. En conseqüència, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

4.- ASEGRE entén que s'hauria d'establir un termini màxim de període de prova de 6 mesos i per a una quantitat concreta.

Es considera que no procedeix establir aquesta puntualització, ja que en alguns casos seran necessaris 3 mesos, en altres 6 i en altres més temps. Dependrà de les circumstàncies. Per tant, no cal fer cap modificació de l'articulat.

5.- FER proposa l'eliminació de l'article 43.11, ja que implicaria costos econòmics i càrregues per a les empreses quan han complert amb tots els requisits exigits i quan és l'administració qui té competència i funció de vigilància.

L'Administració disposa de competència per delegar les seves funcions de vigilància en altres empreses i entitats degudament acreditades. Aquestes tasques poden ser objecte de cobrament tant si les desenvolupa la pròpia administració com si no es així. Per tant, es considera que el redactat de l'article 43.11 és adequat, i no cal la seva supressió.

6.- ASEGRE considera que la Comunitat Autònoma hauria de dedicar els mitjans necessaris per a l'activitat de vigilància esmentada en aquest apartat, centrant-se especialment, per una qüestió de prioritat, en les activitats il·legals i en el control dels fluxos de residus la gestió dels quals escapa a l'ordenament legal.

El que proposa aquesta aportació es una qüestió ja expressament contemplada a l'article 75.3 de l'avantprojecte. Per tant, es considera que no cal tornar a fer referència en aquest punt de l'article 43.

35. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 45. AUTORITZACIÓ PER A LES PERSONES FÍSiques O JURÍDIQUES QUE REALITZEN OPERACIONS DE TRACTAMENT DE RESIDUS

1.- FER proposa eliminar la clàusula que disposa que la persona interessada "ha de tenir domicili a les Illes Balears", ja que va en contra del que estableix la Constitució (art.38 Llibertat d'empresa) i el que estableix l'art. 18 de la Llei 20/2013 (Llibertat d'establiment i circulació)

Es considera que no procedeix eliminar aquesta disposició, ja que si l'empresa no té el domicili a les Illes Balears, ha de demanar autorització a la Comunitat Autònoma allà on tingui el seu domicili, tal com preveu la llei 22/2011.

36. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 46. AUTORITZACIÓ PER A ACTIVITATS NO PERMANENTS

1.- FER, ASEGRE i ADALMO proposen l'eliminació d'aquesta autorització ja que no s'entén aquesta figura, doncs no existeix ni en la legislació comunitària ni en l'estatal. A més és un agravi competencial amb les empreses de gestió autoritzades que han complert amb tots els requisits establerts.

Aquest article, precisament sorgeix de la necessitat de regular les activitats que tenen unes característiques específiques i per això, es considera adient mantenir l'article.

37. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 47. RÈGIM DE COMUNICACIÓ PRÈVIA

1.- ASEGRE considera molt positiu que es requereixi acreditació de compra i posterior venda. Potser es podria anar més enllà i indicar alguns residus que sempre tindran cost de gestió i, per tant, no haurien d'autoritzar-se a negociar.

No es considera convenient fer una llista tancada, ja que el valor d'un residu és molt variable al llarg del temps. I allò que ara pot tenir un cost positiu, demà el pot tenir negatiu.

38. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 48. DIPÒSIT D'AVALS I FINANCES.

1.- El Consell de Mallorca, consulta si es pretén mantenir aquest sistema de presentació de fiances davant el propi Consell de Mallorca. A més, proposa afegir la previsió que l'import de les fiances dipositades en el Consell Insular per part dels productors de RCD correspondran al mateix Consell Insular quan no se n'hagi sol·licitat la devolució en el termini de 8 anys a comptar des de la data en que fou dipositada.

La llei estatal bàsica 22/2011 de residus i sòls contaminats preveu el dipòsit de garanties financeres que atorguen les administracions per aquestes activitats de gestió i tractament de residus previstes en la mateixa llei. Aquestes són les garanties financeres, avals i fiances contemplades en l'article 48. I, per tant, res tenen a veure amb les fiances previstes pel tractament de RCDS en els Plans Directors Sectorials de residus de construcció, demolició i pneumàtics fora d'ús del Consell de Mallorca. Cal esmentar que l'article 48 està al capítol III de la llei referit a autoritzacions administratives en matèria de gestió de residus, i no al capítol II que es refereix a la producció i possessió inicial de residus. Per tant, no es considera oportú fer cap referència a l'aportació en el redactat d'aquest article 48.

2.- FER proposa l'eliminació del darrer apartat de l'article 48.2 en que s'obri la possibilitat d'obligar al dipòsit d'un aval i fiança a determinats casos de residus no perillosos, no només en el cas de dipòsit en abocador, atès que la Llei 22/2011 únicament obliga a la constitució de finances en el cas de la gestió i tractament de residus perillosos.

La Llei 22/2011 estableix que s'han de constituir finances en el cas de tractament i gestió de residus perillosos i en tots aquells altres casos en que una norma específica ho prevegi. Per tant, no procedeix realitzar cap modificació o eliminació d'aquest primer apartat. Tal i com exposa FER, es tindrà en compte el grup específic de garanties financeres en el marc de la Comissió de coordinació en matèria de residus per prendre les decisions en aquesta matèria.

3.- ASPAPEL exposa, sobre que l'obligació d'aquest dipòsit pot incloure en determinats casos els residus no perillosos, no només en el cas del dipòsit en abocador, que convé precisar que no s'estableix en la Llei estatal de residus l'obligatorietat de constituir una fiança per a les activitats de tractament o valorització de residus no perillosos.

Tal i com s'ha exposat en l'anterior al·legació, a llei 22/2011 diu que s'han de constituir finances en el cas de tractament i gestió de residus perillosos i en tots aquells altres casos en que una norma específica ho prevegi. Per tant, no procedeix realitzar cap modificació o eliminació d'aquest primer apartat.

4.- ASEGRE, considera que ja que els avals caduquen als 5 anys i passen al fons de prevenció i gestió de residus, seria convenient contemplar una comunicació a l'interessat prèviament a la seva execució.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

39. -AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 49. TRASLLAT DE RESIDUS

1.- ASEGRE sol·licita que s'apliquin les mesures contemplades a la Llei 22/2011 en quant a les subvencions de transport de residus i que es prescindeixi de la declaració de servei públic de transport de residus, entenent que una llei de rang superior ja preveu mesures efectives per millorar aquest flux de residus.

La declaració de servei públic, aspecte que contempla la llei 22/2011, només es contempla en cas de necessitat i atès, precisament, que malgrat la previsió de subvenció de la Llei 22/2011, en els darrers anys no s'ha dut a terme per part del Govern de l'Estat. Per tant, no es considera oportú fer cap modificació al respecte.

2.- CEPA, pretén aclarir que l'article 12.4.d) LRSC atribueix competències a les Comunitats Autònomes en el trasllat i moviment de residus i, en aquest cas, Balears té competències per gestionar residus en les seves infraestructures. Per evitar importacions de residus no desitjats, la gestió pública de les seves

infraestructures de tractament poden posar limitacions específiques, emparant-se en diferents fonaments i criteris ambientals i sanitaris.

Aquesta previsió ja està contemplada en l'apartat 1 de l'article 49 i que, per tant, no cal afegir res al respecte.

3.- El Consell de Mallorca considera que qualsevol trasllat o moviment de residus hauria d'estar supeditat a una autorització prèvia per part del Consell que ha de tractar els residus, prèvia avaluació de què, amb la capacitat de les seves plantes i instal·lacions, pogués assumir aquest tractament sempre de manera excepcional i transitòria. Exposa, també, que qualsevol previsió relativa a que una illa hagi de tractar residus d'una altra illa de l'arxipèlag Balear o d'una altra CCAA, suposa una ingerència de competències en matèria d'ordenació del territori atribuïda mitjançant la Llei 2/2001.

En resposta, pel que fa al primer punt, cal dir que s'entén que aquest apartat tingui relació amb els articles 49 i 50, ja que fan referència a tots els moviments de residus que duen a terme el gestors, siguin de perillosos com de no perillosos en la seva activitat habitual. Però, tot això no té res a veure amb les instal·lacions del Consell de Mallorca ni de cap altre Consell. Per tant, la seva aportació no té cabuda en aquest apartat.

En segon lloc, pel que fa al segon punt, cal dir que aquesta al·legació està relacionada amb l'article 10.1.g), en el qual el Govern de les Illes Balears es reserva la competència de decidir davant situacions excepcionals i extraordinàries. Per tant, no s'entén que això suposi una ingerència en les competències d'ordenació del territori transferides als consells Insulars. Per tant, no procedeix fer cap modificació ni eliminació pel que fa als articles 49 i 50 de la Llei de residus.

4.- ECOTIC, AMILAMP i SIGFITO consideren que aquest apartat s'hauria d'eliminar, ja que és contrari al RD 180/2015, de trasllats, el qual estableix la possibilitat de rebuig de trasllats concrets i per les causes taxades previstes en el mateix. La il·legalitat d'una prohibició genèrica de trasllats de residus ha estat confirmada per el TS en reiterades ocasions.

Cal apuntar que la prohibició d'importació de residus prevista a l'article 49 es preveu únicament en el cas de plantes de tractament públiques, i per tant, si són públiques són les de la pròpia administració. En altres casos, el que preveu aquesta llei balear és que els respectius plans insulars de residus hauran d'incloure les previsions adients (art. 7.4). És exactament el que demana el reglament de trasllats de la UE. Per tot això, no es considera oportú eliminar aquest apartat de l'article 49 en qüestió.

5.- El Consell de Formentera, exposa que la prohibició a la importació de residus no pot ser acceptada pel Consell Insular de Formentera si no queda clar que la importació de residus ve d'altres territoris diferents a la Comunitat Autònoma ja que internament sí que existeix importació de residus, per exemple, en el cas d'Eivissa respecte els residus de Formentera.

Igualment, FER també al·lega que la Llei 22/2011 i el Reglament 1013/2006 estableixen les condicions per les importacions i exportacions, i la normativa autonòmica no pot anar en contra del que estableix la normativa comunitària o estatal, per tant es sol·licita la seva adaptació.

La prohibició d'importació de residus prevista a l'article 49 es preveu únicament en el cas de plantes de tractament públiques, i per tant, si són públiques són les de la pròpia administració. Per tant, es sobreentén que entre illes està permès. L'article es refereix a la importació cap a les Illes Balears, enteses aquestes com un conjunt. Si es diu trasllat es refereix a fora de la Comunitat Autònoma. Si fos dins de la mateixa llei es referiria a transport.

A més, l'article 7 ja es refereix a l'aplicació necessària pel que fa als principis d'autosuficiència i proximitat.

6.- Amics de la Terra, pel que fa al primer apartat de l'article 49, proposa una modificació del mateix. Així, mentre que el redactat actual fa referència únicament a plantes de tractament públiques, Amics de la Terra proposa que faci referència tant a les públiques com a les privades.

No procedeix acceptar aquesta aportació, ja que el Reglament europeu 1013/2006 estableix les condicions per importacions i exportacions sense fer referència a "privades".

A més, la il·legalitat d'una prohibició genèrica de trasllats de residus està confirmada per reiterada jurisprudència del TS. Per tant, la llei balear ho pot regular per a les plantes públiques, com a pròpies, però no per a les privades.

7.- GOB considera que en tota la Llei hi ha una utilització ambigua dels conceptes importació i trasllat de residus, i a la prohibició o no d'aquests moviments. Mentre que el 49.1 prohibeix la importació, el 49.2. parla de la necessitat de "regular" el trasllat de residus.

En resposta, cal dir que no és cert que no tingui sentit que l'article 49 prohibeixi la importació i que, per altra part, la mateixa llei estableixi la necessitat de regular el trasllat de residus.

En primer lloc, perquè la llei de residus obliga a que els plans de gestió de residus hauran d'incorporar regulacions específiques a la importació de residus.

En segon lloc, perquè el reglament europeu de trasllat de residus diu que es pot oposar a una importació quan els Plans de Gestió de Residus ho estableixin.

I, finalment, perquè no es tracta d'una contradicció, ja que l'article 49.1 prohibeix la importació fora de les Illes Balears o de l'Estat europeu mentre que els Plans de Gestió de Residus es refereixen a la importació d'una altra Comunitat Autònoma. En resum, cal dir que els articles de la llei balear de residus no es contraposen, sino que son complementaris un de l'altre.

8.- Amics de la Terra proposen afegir al redactat que les mesures adoptades en aquest segon apartat no implicaran l'ampliació d'infraestructures de tractament actuals.

Aquest articulat es refereix al trasllat de residus d'importació i exportació, i a plantes de tractament públiques i privades. Per tant, no es considera adient afegir aquesta aportació.

9.- El Consell de Formentera, pel que fa al trasllat de residus entre illes o a la Península per motius d'economia d'escala o gestió ambientalment adient, considera que aquest ha de ser objecte de subvenció d'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei estatal de residus i les estipulacions establertes pel règim especial de les Illes Balears.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora al text normatiu

40. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 50. MOVIMENT DE RESIDUS DINS LES ILLES BALEARS

1.- ADALMO exposa, en quant al moviment de residus dins l'arxipèlag, que entenen que les Illes Balears s'haurien de considerar com una unitat. Per tant, consideren innecessària la notificació per als seus moviments entre illes.

En resposta, cal dir que aquesta previsió ja està prevista a l'article 50.5, on diu que "No es requereix una notificació prèvia per als transports de residus d'origen domiciliari recollits pels serveis municipals amb destinació a les plantes de tractament establertes i assignades en cada cas dins l'àmbit del propi servei públic insularitzat per a cada illa, ni tampoc en els casos de recollida itinerant realitzada pels transportistes privats amb destinació a les seves pròpies instal·lacions degudament autoritzades".

Per altra banda, apuntar que el RD 180/2015, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat, té caràcter bàsic i obligatori.

2.- ENDESA, considera necessari contemplar excepcions (degudament justificades per l'autoritat competent) en què el termini d'autorització del trasllat sigui menor. Igualment, exposa que el RD 180/2015 (art 9) regula les bases sobre les quals poden motivar-se les causes d'oposició al trasllat de manera específica sense caure en l'arbitrarietat en que està redactat l'Avantprojecte.

Quant a la primera part, cal dir que el termini màxim de 10 dies que es fixa a l'article 50.4 és aquell establert pel mateix RD 180/2015 en caire general i bàsic per a totes les Comunitats Autònomes, i que en virtut d'una necessària coordinació, entenem que s'ha de respectar.

En referència al segon punt, cal dir que els motius d'oposició que preveu el punt 4 de l'article 50 son alguns dels motius d'oposició prevists en el RD 180/2015 i el reglament 1013/2006 europeu de trasllat de residus. En tot cas, atès que el RD 180/2015 és una norma de caràcter bàsic i el Reglament europeu es d'obligat compliment, s'hauran de complir tota la llista sencera de les causes d'oposició previstes en el mateix.

3.- FER proposa una modificació d'aquest quart apartat. Així, proposa que el redactat faci referència a que el Govern de les Illes Balears es podrà oposar a un moviment de residus a l'interior del territori autonòmic, subjecte a notificació prèvia en els supòsits recollits únicament per el RD 180/2015 per el que es regula el trasllat de residus en l'interior del territori de l'Estat, eliminant qualsevol altra referència que no sigui a aquest RD.

En resposta, cal dir que l'aplicació dels supòsits recollits per el RD 180/2015 en el cas de trasllats interiors a un territori autonòmic es resumeixen en els dos casos que preveu aquest mateix punt 4 de l'article 50. Per tant, no cal cap modificació al respecte. A més, es considera que quedant redactades les dues causes concretes, servirà per donar més claredat.

4.- ASEGRE, pel que fa a aquest sisè apartat de l'article 50, sol·licita l'especificació del contingut concret dels albarans i/o document d'identificació en aquesta norma.

El punt 6 de l'article 50 pretén transcriure el mateix que exposa el punt 5 de l'article 6 del RD 180/2015, que en tot cas seria aplicable per tractar-se de legislació bàsica.

5.- FER sol·licita l'eliminació completa de l'apartat 8, ja que s'oposen completament a que els administrats hagin de pagar una taxa per utilitzar les aplicacions informàtiques, doncs no ho troben proporcional, raonable ni lògic.

ASPAPPEL també suggereix que no s'encareixin encara més els costos de tramitació de trasllat sobre residus, sinó que s'atorguin ajudes a les empreses per adaptar els seus sistemes informàtics als de l'Administració, donada l'obligatorietat de remetre la informació a través de la plataforma electrònica.

També ADALMO proposa l'eliminació, ja que és de difícil justificació que els administrats hagin de pagar per utilitzar unes aplicacions informàtiques que els obliguen a utilitzar per relacionar-se amb l'Administració Pública.

Finalment, ASEGRE considera que no s'han de carregar els costos de l'aplicació telemàtica als gestors. Sol·licita que s'utilitzi l'aplicació que està desenvolupant el Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, i s'harmonitzi d'aquesta forma la traçabilitat en la gestió de residus.

En resposta a les quatre al·legacions, es considera que la plataforma electrònica i el possible cobrament per aquest servei està dins el marc de la normativa vigent de procediment administratiu i per tant, es manté l'actual redactat. A més, aquestes aplicacions informàtiques que el Govern Balear posarà a disposició dels gestors autoritzats, oferiran un benefici a aquests gestors en les seves tasques habituals.

6.- RCD, proposen que es creï una aplicació informàtica oficial, amb password per a ajuntaments, productors, transportistes i gestors, per a la traçabilitat del residus que emeti els certificats de correcta gestió i liberalització de fiances.

Cal assenyalar que en l'actualitat s'està desenvolupant aquesta aplicació informàtica. Aquesta eina treballarà parcialment de manera coordinada amb el Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Pesca i la resta de les Comunitats Autònomes. El Govern Balear es troba en tràmit d'implementar l'eina informàtica, a disposició de productors, transportistes i gestors, per facilitar a aquests el compliment de les seves obligacions de traçabilitat en la gestió de residus prevists per la Llei 22/2011. Aquesta qüestió, emperò, no te res a veure amb les obligacions derivades del pla director sectorial de RCDs de Mallorca i baix absoluta competència, únicament, del Consell Insular de Mallorca.

41. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 51. CONSIDERACIONS GENERALS

1.- El Col·legi Oficial d'Arquitectes proposa, per una banda, un nou redactat complet de l'article 51 i, per altra banda, exposa que el concepte "obra menor" ja

no s'utilitza a les sol·licituds de llicències o comunicacions prèvies, aleshores suggereixen treure de l'article el terme obra menor. S'estableix el límit de 2m³ de RCD. Pensen que seria més útil no indicar uns màxims, sinó requerir l'estudi de gestió de residus si l'obra a realitzar requereix de llicència urbanística i no requerir-lo si no requereix de llicència.

Es considera oportú mantenir la redacció actual, perquè en aquesta llei es preveu una consideració específica per aquells RCDs de volum inferior a 2 metres cúbics que intenta assimilar al que en la normativa estatal Llei 22/2011 i RD 105/2008 es contempla pels residus procedents d'obra menor i que en l'ordenament jurídic propi de les Illes Balears ha estat derogat.

Quant a la segona al·legació, cal dir que d'acord amb el RD 105/2008, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició, tots els projectes d'obres requereixen incloure un estudi de gestió de residus. En l'article 51.2 de l'avantprojecte de llei, el Govern Balear es reserva la capacitat de supervisió i aprovació prèvia damunt aquells projectes de gran rellevància o envergadura, deixant els altres a supervisió dels ens locals en el corresponent tràmit de la llicència d'obra.

D'altra banda, l'article 51.3 de l'avantprojecte de llei, en el seu darrer apartat, fa referència a una supervisió i aprovació per part del Govern d'aquella activitat de reutilització de residus que no sigui en la mateixa obra i que en aplicació estricta del RD 105/2008 requeririen el tràmit d'autorització com a gestor de residus. Per tot això, es considera adient mantenir l'actual redactat.

2.- RCD, proposa un volum inferior a mig metre cúbic (enlloc de dos metres cúbics), o pes menor de 100Kg del RCDs.

L'article 51.1 pretén assimilar un determinat volum de residus, el que podria ser aquells procedents d'obra menor. S'entén que una obra menor pot generar un volum superior a mig metre cúbic i de pes superior a 100 kg, com aquí es demana que s'assimili. Per tant, no es considera oportú fer cap tipus de modificació al respecte.

3.- El Col·legi Oficial d'Arquitectes entén desproporcionat que el Govern faci la pertinent supervisió i aprovació prèvia de les demolicions. Entén que és l'Administració municipal que dona la llicència urbanística de demolició, la que té capacitat per fer la supervisió i l'aprovació.

El Govern de les Illes Balears es reserva la capacitat de supervisió i aprovació prèvia damunt aquells projectes de gran rellevància o envergadura, deixant els altres a supervisió dels ens locals en el corresponent tràmit de la llicència d'obra.

4.- El Consell de Mallorca exposa que aquest apartat s'hauria de revisar davant una possible saturació de serveis de l'administració Autonòmica i dels ens locals. Igualment, considera que s'hauria de determinar els terminis i tràmits corresponents, per tal d'agilitzar la tramitació i el sentit del silenci administratiu.

La previsió de l'article 51.1 i l'article 51.2 és exactament la mateixa que ja existeix a hores d'ara en el RD 105/2008. Per tant, no s'incorpora cap novetat. El que s'intenta aclarir mitjançant aquest article és que la supervisió serà duta a terme pel Govern en els casos d'una determinada rellevància o envergadura, deixant en mans del ens locals la resta de supòsits en el tràmit de la llicència d'obres.

5.- MAC INSULAR destaca la necessitat de que s'estableixi que el Govern de la Illes Balears supervisi el compliment dels estudis i plans de gestió de residus de construcció i demolició.

No es preveu amb aquest article introduir noves obligacions que no fossin les que ja existeixen des de l'any 2008 amb el RD 105/2008, com és l'estudi de gestió de residus que ha d'estar inclòs des de l'any 2008 en tots els projectes que es presenten davant els ajuntaments. L'única previsió d'aquest article és que els ajuntaments hauran de trametre per la seva supervisió aquests estudis de gestió de residus inclosos en els projectes d'obra en el supòsit A, B i C de l'article 51.2. Per tant, no es suprimeix cap obligació que estigui prevista en el RD 105/2008.

6.- RCD considera que la terminologia "de gran volum" no és la definició correcta, i que totes aquestes tipologies necessitarien la supervisió i aprovació prèvia.

Amb aquest articulat es preveu que el Govern Balear només supervisi aquells casos d'especial envergadura o rellevància. Per tant, es considera que el redactat actual d'aquest apartat sí és correcte.

7.- L'Associació de Promotors Immobiliaris al·lega que aquest tercer apartat de l'article 52 contradiu el RD 105/2008, pel qual es regula la producció i gestió de residus de construcció i demolició, ja que en aquesta norma no es contempla la possibilitat de tractar en una obra residus externs a la mateixa, com sí ho fa l'apartat en qüestió.

No es considera que la previsió de l'article 51.3 contradigui el RD 105/2008, sinó en tot cas la complementa. El RD 105/2008 només preveu la reutilització de residus en la mateixa obra, però no prohibeix la reutilització de residus en una obra diferent. Per tant, no es considera procedent haver de modificar res al respecte.

8.- El Col·legi Oficial d'Arquitectes proposa l'eliminació del darrer paràgraf d'aquest apartat, on exposa que "En aquest cas, s'hauran de sotmetre necessàriament a la supervisió i l'aprovació de la conselleria competent en la matèria del Govern de les Illes Balears".

Es considera que s'ha de mantenir l'actual redactat, ja que no contradiu el RD, doncs tota gestió de residus necessita un control administratiu. El RD estableix que els residus que es realitzen a la mateixa obra estan exemptes d'aquesta supervisió, però no fa cap apunt si es reutilitzen en una obra diferent, que és el que es regula en aquest apartat.

9.- MAC INCULAR exposa la necessitat de que s'estableixi que la reutilització de residus de la construcció i la demolició es realitzi a la mateixa obra.

Igual que s'ha exposat en al·legacions anteriors, cal dir que el RD 105/2008 preveu i permet la reutilització de residus en la mateixa obra, però res diu en quant a la prohibició de la reutilització en una obra diferent, que es el que es pretén regular en aquest apartat. Per tant, no procedeix fer cap modificació al respecte.

42. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 52. VALORITZACIÓ EN PEDRERES QUE DISPOSIN D'UN PLA DE RESTAURACIÓ

1.- ADALMO considera que, pel que fa a aquest primer apartat, és necessari que es concreti amb més precisió el terme "o altres", ja que deixa entreveure que es pot referir a tot tipus de residus enterrats.

El terme "d'altres" es refereix a altres residus que pugui incloure el pla de restauració d'una pedrera. No es pot referir mai a tot tipus de residus enterrats. Hem d'entendre que un pla de restauració d'una pedrera no preveurà el seu rebliment en residus no adequats. A més, tenint en compte que l'òrgan competent ha de determinar els condicionants, mai emetrà un informe favorable per residus no compatibles amb la restauració de pedreres.

2.- RCD, considera que la persona interessada haurà de ser gestor autoritzat de residus per a operacions de valorització i / o eliminació, excepte en el cas d'utilitzar únicament terres netes d'excavació sense cap RCD barrejat, que es regularan per APM / 1007/2017, de 10 d'octubre, sobre normes generals de valorització de materials naturals excavats per a la seva utilització en operacions de rebliment i obres distintes a aquelles en les que es van generar.

El que pretén la norma és evitar que la persona interessada sigui un gestor. En tot cas, afegir que si es dona la situació, es fa una valorització al respecte i es considera que procedeix, se li concedirà. Però per norma general, no serà així.

3.- ADALMO considera que aquest apartat hauria d'establir si la restauració requereix o no tràmit d'autorització de gestor de residus.

Dependrà dels casos. Per això es diu que farà falta un informe a través del qual es decidirà el requeriment d'autorització.

4.- RCD considera, pel que fa a aquest segon apartat de l'article 52 que no s'hauria de fer cap eliminació de RCD procedents d'obres, sino que aquests haurien d'anar primer a planta de reciclatge i només ser portat a abocadors el rebuig del procés de reciclatge.

Una operació de rebliment d'una pedrera, d'acord amb el pla de restauració aprovat i supervisat per l'òrgan competent en matèria de mines i també de residus com es preveu a l'article 52, reuneix els requisits de l'article 13.1 del Rd 105/2008 i per tant, és una operació de valorització material (reciclatge) i no d'eliminació. Per tant, no cal fer cap tipus de modificació ni supressió al respecte.

5.- ADALMO considera que en aquest apartat s'haurien d'exigir caracteritzacions de lixiviació de forma periòdica i no merament puntual, tal i com està regulat en aquesta norma.

Cal dir que aquest apartat ja preveu un control i no només de forma puntual. D'acord amb l'article 51.3, el certificat de les proves de lixiviació es requeriran cada vegada que es faci una nova aportació de residus en aquesta pedrera i, per tant, de forma periòdica i no merament puntual. De forma equivalent al que preveu la normativa que regula els criteris d'acceptació de residus en abocador, no fa falta aportar un nou certificat mentre el residus siguin de les mateixes característiques, naturalesa o procedència.

AL·LEGACIONS ALS ARTICLES 52 I 53. VALORITZACIÓ EN PEDRERES QUE DISPOSIN D'UN PLA DE RESTAURACIÓ I SENSE PLA DE RESTAURACIÓ

6. - MAC INSULAR exposa la necessitat que es condicioni la possibilitat de realitzar operacions de rebliment en pedreres mitjançant residus de construcció i

demolició a que no existeixi un servei públic insularitzat de caràcter obligatori que tingui per objecte la gestió dels residus de demolició i construcció.

Però, cal dir que les obligacions de restaurar pedreres venen donades per la llei de mines i no poden estar condicionades a l'existència o no d'instal·lacions públiques de tractament de RCDs. Per tant, no procedeix fer cap modificació al respecte.

7.- CAEB, FEHM i l'Associació de Promotors Immobiliaris exposen que la valorització o eliminació en operacions de rebliment significaria, a Mallorca, un retrocés en el tractament dels RCD's, per quant el servei públic avui existent en quant al tractament que es proporciona a aquests residus és, mediambiental i qualitativament, superior.

Els articles 52 i 53 en cap moment entren a valorar la procedència dels residus que s'hagin d'utilitzar per a la restauració de pedreres. Simplement regulen el procediment administratiu necessari per donar compliment a les obligacions legals de restauració. Per tant no es considera necessari modificar l'articulat.

8.- REZERO, CEPA, Amics de la Terra i el Consell de Menorca consideren oportú realitzar una modificació d'aquests dos articles, ja que en cap cas no es pot considerar com a valorització de residus dipositar residus en pedreres com a objecte de restauració de les mateixes, ja que la deposició no es considera valorització sinó tractament finalista dels residus.

Cal apuntar que el RD 105/2008 preveu com una operació de valorització el rebliment de pedreres a l'article 13.1. Per tant, el redactat dels dos articles en qüestió és procedent i adequat.

9.- ASEGRE, per la seva part, considera oportú revisar la redacció per que en qualsevol cas, a les operació de valorització o d'eliminació, siguin d'aplicació el RD 1481/2001.

Efectivament, amb els dos articles es pretén l'aplicació del RD 1481/2001, però també el RD 105/2008 i les obligacions de restauració previstes per la normativa de mines. Per tant, aquesta previsió ja està establerta.

10.- L'Associació de Promotors Immobiliaris destaquen la possibilitat de dur a terme la valorització o eliminació en operacions de rebliment, però sense prioritzar reciclatge ni establint objectius que fomentin reciclatge en front altre tipus de gestió jeràrquicament inferiors.

La valorització de RCDs mitjançant el rebliment de pedreres és una operació de reciclatge i que, per tant, no es pot fer cas omís al mateix ni prendre en consideració del reciclatge per separat del rebliment.

43. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 53. VALORITZACIÓ EN PEDRERES SENSE PLA DE RESTAURACIÓ I EN ESPAIS DEGRADATS

1.- Pel que fa al títol d'aquest article, Amics de la Terra proposen eliminar la menció "espais degradats" i només usar el terme de "pedreres" en tot l'article.

L'article 13.1 del RD 105/2008 preveu les activitats aquí regulades tant en obres d'acondicionament o rebliment de pedreres com en espais ambientalment degradats. Per tant, no procedeix l'eliminació de la menció "espais degradats", la qual seguirà redactada en aquest article, en base al que disposa l'article 13.1 mencionat.

2.- ASEGRE proposa, pel que fa al primer apartat de l'article 52, eliminar la menció "o d'altres" pel que fa al rebliment de residus de construcció i demolició.

En resposta, com ja s'ha esmentat en al·legacions anteriors, cal dir que el terme "d'altres" es refereix a altres residus que pugui incloure el pla de restauració d'una pedrera. No es pot referir mai a tot tipus de residus enterrats. Hem d'entendre que un pla de restauració d'una pedrera no preveurà el seu rebliment en residus no adequats.

A més a més, tenint en compte que l'òrgan competent ha de determinar els condicionants, mai no emetrà un informe favorable per residus no compatibles amb la restauració de pedreres.

3.- RCD considera, en primer lloc, que s'hauria d'exigir sempre d'entrada un pla de restauració per a qualsevol pedrera i, d'altra banda, no permetre l'ús de RCD per al que es denomina espai degradat, cal definir-lo. No es pot autoritzar l'ús de RCD, sense un pla d'ús adequat i autoritzat.

La llei de mines eximeix en determinats casos de la presentació de plans de restauració de pedreres (en aquelles inactives). Precisament en aquest article es pretén establir un procediment que reguli l'ús adequat i autoritzat de RCDs en espais degradats i en aquells altres casos en que no existeixi un pla de restauració.

4.- També exposa RCD, pel que fa al segon apartat, que la persona interessada haurà de ser gestor autoritzat de residus per a operacions de valorització i / o

eliminació, excepte en el cas d'utilitzar únicament terres netes d'excavació sense cap RCD barrejat, i que es regularan per APM / 1007/2017.

Al respecte, cal dir que això que es reclama ja està previst tal a l'article 53.3 i al 53.5 d'aquest avantprojecte. Per tant, no es considera necessari haver d'afegir res més al respecte.

5.- ASEGRE considera necessari revisar la redacció d'aquest apartat, ja que en qualsevol cas, operació de valorització o d'eliminació, sigui d'aplicació el RD 1481/2001, i la instal·lació segueixi el procediment d'avaluació ambiental i autorització corresponent a una instal·lació de dipòsit de residus en abocador.

Al respecte, simplement remarcar que l'article ja ho preveu així. Per tant, no es considera necessari haver de fer cap tipus de modificació.

6.- ENDESA exposa que, pel que fa a aquest tercer apartat, caldria contemplar alguna referència a que determinats subproductes també siguin utilitzats per reblliment.

En el text normatiu es fa constar que es podran utilitzar determinats subproductes per reblliment, però s'haurà d'estudiar cas per cas. Els articles 52.1 i 53.1 ja preveuen la possibilitat de valorització d'altres residus diferents als de construcció i demolició per reblliment de pedreres o espais degradats i els procediments a seguir per a la seva autorització.

D'altra banda la mateixa llei ja preveu en altres articles, com per exemple l'article 6.2, la prioritització de les formes de reciclatge de residus davant altres opcions com és la seva eliminació.

44. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 54. CENTRES DE DESCONTAMINACIÓ DE VEHICLES FORA D'ÚS

1.- FER proposa una modificació d'ambdós apartats. Al quart apartat, proposa canviar la menció de "destrucció efectiva" per "descomposició".

Es considera que aquesta modificació no és procedent, ja que el RD 20/2017 ja parla de destrucció efectiva.

Per altra banda, pel que fa al cinquè apartat, proposa que el redactat també exposi la necessitat del certificat previ de l'empresa instal·ladora, a més del de l'entitat col·laboradora acreditada.

S'accepta aquesta aportació i s'incorpora al text normatiu

45. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 55. ÚS DELS LLOTS EN EL SECTOR AGRARI.

1.- El Consell de Formentera considera que per a la redacció d'aquest article s'hauria d'estar també al dispostat a la Directiva 86/278/CEE i al Real Decret 1310/1990, que permet l'aplicació al camp dels llots de la depuradora una vegada tractats, com es ve realitzant a l'illa de Formentera amb resultats satisfactoris.

Igualment, el Consell d'Eivissa, per la seva part, exposa que la normativa estatal permet l'aplicació de llots en terrenys agrícoles sense fer referència a l'aplicació de tècniques adreçades a la minimització de les molèsties que aquesta tècnica pot generar. Entenen que seria una bona oportunitat donar cobertura i facilitar la realització d'aquestes pràctiques a través d'aquest article.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'ha introduït una nova redacció d'aquest article tenint en compte el que estableix el RD 1310/1990.

2.- Els Consells de Formentera i de Menorca, exposen que en el cas de Formentera, la gestió dels llots de depuradora, des del 2016 es realitza una col·laboració entre l'EDAR, el Consell Insular de Formentera i la Cooperativa del Camp. Els llots, en bones condicions, tenen una alta demanda entre els agricultors, i per economia d'escala pensen que aquesta gestió és positiva i hauria de continuar.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'ha introduït una nova redacció d'aquest article tenint en compte el que estableix el RD 1310/1990.

Igualment, proposen aquests dos Consells que, en relació a l'anterior, seria convenient definir i acotar que es considera per «tractament previ», ja que la llei estatal sí permet l'aplicació al camp si es compleixen amb els paràmetres fixats.

Al respecte, cal dir que "tractament previ" serà aquell que satisfaci els requisits prevists a l'annex 2.b del RD 1310/1990, sota la supervisió de l'administració competent en matèria d'agricultura.

3- Els Consells de Formentera i de Menorca que, en aquest apartat s'hauria de detallar que els cost d'aquestes infraestructures s'haurà de repercutir sobre el cost del servei.

Es considera que l'article 9 del present avantprojecte deixa suficientment aclarit aquest aspecte. Per tant, no es considera necessari haver de fer cap tipus de modificació ni aportació al respecte.

46. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 57. INVENTARI DE SÒLS DEGRADATS I CONTAMINATS

1.- ENDESA considera que modifica el que estableix el RD 9/2005, que regula les obligacions de descontaminació en base a l'existència de risc (salut i mediambiental); i la Directiva d'emissions industrials, que regula la obligació de realitzar un informe base amb el que comparar la situació del sòl en data de finalització de l'activitat.

Quant al Real Decret 9/2005, el que pretén la norma és crear una categoria nova intermitja. Així, el que s'exposa no contradiu el RD 9/2005 sinó que estableix unes mesures ambientals addicionals i, per tant, s'entén que no hi ha cap inconvenient, de la mateixa manera que estan en procés de fer-ho altres administracions, com per exemple la catalana, que complementa el RD 9/2005, sense entrar en contradiccions.

Quant a la Directiva, efectivament, aquesta estableix l'obligació de fer un informe base, però tampoc es considera que el que regula aquest avantprojecte contradigui res del que exposa la Directiva, sinó que la complementa.

47. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 58. NIVELLS GENÈRICS DE REFERÈNCIA PER A METALLS PESANTS A LES ILLES BALEARS

1.- FER i ASEGRE sol·liciten que es justifiqui tècnica i científicament en base a quins informes o estudis tècnics es basen els nivells genèrics de referència establerts.

Aquests nivells es basen en un estudi tècnic realitzat a l'any 1999, on es va dur a terme una assistència tècnica per a la realització de les tasques d'establiment dels nivells de referència per a sòls contaminats de les Illes Balears. L'adjudicatari d'aquesta assistència tècnica per concurs públic va ser l'empresa especialitzada Investigación y Desarrollo de Recursos Naturales, S.A. (IDRENA), qui va presentar els resultats, informes i documents definitius l'any 2000.

La determinació dels nivells de fons en metalls pesats dels sòls de les Illes Balears, es basa en un enfocament bàsicament geològic per establir la zonificació del territori balear. Així, atenent a la zonificació geològica prèvia, la primera part de l'estudi consisteix en una presa de mostres suficientment representativa dels sòls, en zones no contaminades, de les illes. A partir de les mostres de sòls obtingudes en els emplaçaments seleccionats, es duu a terme la seva anàlisi en laboratori determinant els continguts de fons en metalls pesats i les característiques edafològiques dels diferents sòls.

48. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 59. SUBJECTES OBLIGATS I ESTABLIMENT DE FINANCES

1.- Miquela Grimalt considera que aquest primer apartat no deixa prou clar qui és el subjecte responsable, ni el seu vincle amb el terreny / la causa de l'obligació de comunicació. Una imprecisió que pot resultar delicada i dificultar la tasca als instructors dels procediments sancionadors, sobretot atesa la previsió de l'article 76.1.b.ii. Considera que no queda clar qui són els obligats a fer aquesta comunicació. El propietari del terreny i el causant de la contaminació sí està clar. Però, consulta si qualsevol persona que detecti una presumpta contaminació ho ha de comunicar.

Qualsevol persona que detecti una presumpta contaminació del sòl ho ha de comunicar amb l'objectiu de que l'administració ho pugui supervisar i dur a terme les actuacions que al respecte consideri pertinents.

49. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 65. DECLARACIÓ DE SÒL DEGRADAT

1.- ADALMO considera que aquest article hauria d'aclarir quines són les mesures de "neteja" que pot ordenar l'Administració un cop determini que un sòl està degradat.

No es poden establir a priori mesures de neteja que s'han de realitzar damunt un sòl degradat o contaminat. Dependrà de cada cas i, com diu aquest article, s'imposaran per part de l'administració de forma raonada i justificada, però davant cada situació concreta.

2.- FER, considera que la definició de sòl degradat no s'ajusta a la legislació estatal sobre descontaminació de sòl.

Aquesta avantprojecte de llei estableix una nova categoria de sòl degradat, la qual cosa significa que complementa el que estableix la Llei estatal 22/2011 o el Decret 9/2005 de sòl contaminats. Cal remarcar que aquesta nova categoria es fixa com una mesura de protecció addicional de medi ambient, per la qual cosa aquesta administració sí és competent, de la mateix manera que estan fent altres administracions autonòmiques com la catalana.

3.- ASEGRE considera que el que estableix aquest article pot crear inseguretats jurídica a l'administrat, ja que es desconeixen els criteris i les regles segons les quals l'òrgan ambiental declararà el sòl degradat. A més, restablir el sòl al seu estat original és, en molts de casos impossible, a menys que es retiri part del sòl, la qual cosa estaria condicionant en una norma amb rang de llei l'opció de

recuperació. Es sol·licita eliminar la definició de sòl degradat i la regulació que s'estableix en els articles 65, 66 i 67.

En resposta, pel que fa al primer apartat, els límits que determina la llei en quant a la declaració de sòl degradat es basen en què, una vegada feta l'anàlisi de qualitat (anàlisis de sòls i aigües) i resta de condicionants, s'ha de fer una anàlisi de risc o valoració de risc (o també AQR), i si el resultat d'aquesta anàlisi de risc o valoració de risc (AQR) té per resultat un risc acceptable, estam parlant d'un sòl degradat. Si el resultat és un risc inacceptable, parlem d'un sòl contaminat. Per tant es considera que no crea inseguretat jurídica.

Pel que fa a la segona part, cal dir que quan existeixi una situació en la que s'ha de restablir el sòl degradat, l'administració, de forma motivada, raonada i justificada, exposarà les actuacions determinades que s'han de dur a terme. Per tot això, no és oportú eliminar la definició de sòl degradat.

50. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 68. OBLIGACIONS DE SUBMINISTRAMENT D'INFORMACIÓ EN MATÈRIA DE PRODUCCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

1.- FER proposa l'eliminació completa d'aquest apartat ja que considera que va en contra del que estipula l'article 41 de la Llei 22/2011 (els productors únicament estan obligats a tenir un arxiu cronològic).

Es considera que no va en contra de l'article 41 de la llei estatal, sinó que pretén aclarir-ho. Precisament es demana que presentin aquest arxiu cronològic. Per tant, no cal fer cap supressió.

2.- FER proposa l'eliminació del tercer apartat, ja que també considera que contradiu el principi d'eficiència establert en l'article 129 de la Llei 39/2015 (evitar càrregues administratives innecessàries o accessòries).

Es considera que no va en contra de l'article esmentat. No es considera que realitzar un seguiment dels objectius que estableix la mateixa llei i les directives europees en cap cas es pugui considerar una tasca innecessària.

3.- FER proposa afegir al redactat una referència als productors o "altres posseïdors inicials" de residus, i pretén eliminar la referència als "residus industrials assimilables".

S'accepta parcialment l'al·legació. Consideram adequat acceptar l'aportació pel que fa a la primera referència (posseïdors inicials), la qual queda reflectida en el nou

redactat, però no consideram procedent eliminar la referència als residus industrials assimilables.

4.- ASPAPEL, proposa, pel que fa als productors de residus comercials no perillosos i de residus industrials assimilables als domèstics, canviar la redacció de “que no estiguin adscrits a un servei públic de recollida i tractament d’adscripció obligatòria” per “que optin per la gestió privada dels seus residus” han de remetre la informació requerida, que haurà de ser subministrada pels seus gestors, als ens locals, els quals han integrar-la i presentar-la conjuntament amb la seva”.

S’accepta parcialment l’al·legació i s’incorpora el text com ho estableix la Llei 22/2011 en el seu article 12.5.C.2º i article 17.3.

5.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que la llei hauria de recollir que pel trasllat de la informació esmentada en aquest apartat, s’hauria d’habilitar una plataforma digital, en la qual els esmentats productors de residus resten obligats a trametre la corresponent informació, i no traslladar als ens locals l’obligació de recopilar aquesta informació, quan és una competència del Govern.

L’article 17.3 de la llei estatal 22/2011, estableix que en els casos en què un productor o posseïdor inicial de residus opti per la gestió dels seus propis residus, haurà d’acreditar documentalment aquesta gestió davant l’entitat local. Per tant, no s’afegeix cap nova obligació a l’entitat local, sinó que es recull el que diu l’article 17.3 de la llei.

En tot cas, la previsió d’aquesta conselleria és la creació d’una plataforma, tal com diu el capítol I del títol V de l’avantprojecte de la llei. De tota manera, d’acord amb el punt 4 d’aquest mateix article (68) els ens locals ja estan obligats a trametre al Govern Balear aquesta informació anualment.

6.- ADALMO exposa que els gestors han d’enviar la memòria anual als ens locals respecte dels residus de la seva competència que hagin gestionat (art. 41.1 llei 22/2011).

Més enllà de les obligacions efectivament previstes per els gestors autoritzats en l’article 41.1 de la llei estatal 22/2011, aquells productors de residus que hagin optat per la seva gestió privada, estan obligats per l’article 17.3 de la mateixa llei 22/2011 a acreditar-ho documentalment davant l’entitat local. Els productors només poden obtenir aquesta informació si els hi subministra el gestor que han contractat pels seus residus.

7.- ASEGRE considera que, no respon a criteris objectius que els productors o gestors de residus comercials no perillosos i de residus industrials assimilables a domèstics hagin de remetre la informació inclosa en aquest punt. Aquesta qüestió s'hauria d'ajustar al que estableix la Llei 22/2011.

Més enllà de les obligacions efectivament previstes per els gestors autoritzats en l'article 41.1 de la llei estatal 22/2011, aquells productors de residus que hagin optat per la seva gestió privada, estan obligats per l'article 17.3 de la mateixa llei 22/2011 a acreditar-ho documentalment davant l'entitat local. Els productors només poden obtenir aquesta informació si els hi subministra el gestor que han contractat pels seus residus.

51. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 69. TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ I PARTICIPACIÓ

1.- Green Peace, REZERO, CEPA i RETORNA, proposen la creació d'un Consell de gestió preventiva dels residus amb la participació dels diferents sectors (govern, consells insulars, municipis, entitats socials i ambientals, sector econòmic i universitat).

S'accepta l'al·legació s'incorpora en el text normatiu en el marc de l'oficina de prevenció de residus i impuls a l'economia circular. Tal i com ja s'ha establert, respecte a les al·legacions referides a l'article 21 de la llei, la comissió de residus està prevista per coordinar les competències de les diferents administracions públiques i, per tant, no ha de preveure la participació de gestors ni altres entitats, la qual cosa no vol dir q no pugui haver altres fòrums.

2.- Amics de la Terra, consideren oportú afegir (fent referència a transparència econòmica) que les empreses com TIRME i/o les UTE que gestionen els residus domèstics, sanitaris i perillosos, etc. a les Illes Balears, tindran l'obligació de presentar anualment un resum dels seus beneficis/pèrdues, que serà públic i fàcil d'entendre per part dels ciutadans que paguen aquest servei mitjançant les taxes municipals.

No es considera adient acceptar aquesta al·legació. Es considera que hi ha altres mitjans pels quals s'han de publicar les comptes de les empreses que presten un servei públic.

52. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 70. ATRIBUCIONS

1.- L'Ajuntament de Palma proposa afegir la caracterització de "públic" als ens referits en aquest apartat.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora al text normatiu

2.- El Consell de Formentera considera que per complir amb algunes de les facultats previstes en aquest article s'hauria de disposar de personal específic i addicional, pel que demanen al Govern que sigui aquest el que posi el mateix a disposició.

Més enllà que el Govern tenguí els òrgans inspectors per dur a terme les atribucions previstes, no significa que el Consell de Formentera com a ens local en l'àmbit de les seves competències no hagi de dotar del personal necessari, sempre en el marc de les competències que en el text normatiu es facul·ten.

53. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 72. PERSONAL INSPECTOR

1.- El Consell de Mallorca considera que en aquest apartat no queda del tot clar que els inspectors dels Consells Insulars tinguin el caràcter d'agent de l'autoritat i puguin accedir a qualsevol lloc o instal·lació o dependència de titularitat pública o privada.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora un aclariment al text normatiu.

2.- FER exposa que, d'acord amb el que disposa l'article 55 de la Llei 39/2015, serà l'òrgan competent per a la iniciació o resolució del procediment qui podrà autoritzar a aquests assessors tècnics, i no l'òrgan competent de la inspecció.

L'article 55 de la Llei 39/2015 efectivament fa aquesta previsió, però exposa que les actuacions prèvies seran realitzades per aquells òrgans que tinguin funcions d'averiguació i inspecció just en defecte dels assessors tècnics per aquell òrgan competent per la iniciació o resolució del procediment.

54. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 73. ENTITATS COL·LABORADORES

1.- FER i ASEGRE consideren que aquest article causa gran indefensió als administrats (certificats o investigacions desproporcionades). Sol·liciten, per tant, la seva eliminació, o que estableixi que aquests certificats o investigacions de camp addicionals no suposin cap cost per a l'administrat.

El Reial Decret 9/2005, pel que s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminants, en els seus articles 3.3 i 3.4, exposa que l'administració podrà requerir a l'interessat

investigacions de camps addicionals a costa seva (del causant) i, per tant, el que es recull en aquest apartat és precisament això. Per tant, no es considera necessari haver de fer cap tipus de modificació al respecte.

55. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 74. ACTES D'INSPECCIÓ

1.- RECERO i CEPA, proposen fer públiques les actes d'inspecció.

Un acte d'inspecció forma part d'un procediment administratiu regulat tant a la llei 39/2015 com a aquelles altres que regulen el procediment sancionador i només en poden tenir accés aquells que tinguin la condició d'interessat en el procediment (article 4 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques).

56. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 76. INFRACCIONS

1.- MAC INSULAR, FEHM i l'Associació de Promotors Immobiliaris consideren que l'abandonament de qualsevol tipus de residus fora dels llocs habilitats i autoritzats per part d'empreses hauria de contemplar-se com una infracció greu, per tal d'evitar que transportistes o altres empreses surtin impunes d'aquest tipus d'actuacions.

L'abandonament de residus ja està tipificat a la llei 22/2011. Així, el seu article 46.3.C ja diu que es tractarà d'una infracció greu. Si la tipificació ja està contemplada a la llei estatal no cal afegir res. Les infraccions que s'exposen a la present llei són complementaries a la llei estatal 22/2011.

Igualment, dir que s'ha tengut en consideració l'aportació i s'ha modificat l'article 76.1.iv i no es fa referència ni a persones jurídiques ni particulars, perquè que cap d'elles quedi exempt de l'àmbit normatiu.

2.- MAC INSULAR considera que és necessari fer una previsió de les infraccions relacionades amb els serveis de gestió de residus. Així, concretament, exposa:

- (i) que els residus siguin lliurats en unes condicions que impedeixin, per inadequades, la seva posterior tractament;

S'accepta l'al·legació i s'incorpora al text normatiu

- (ii) que no es transportin els residus generats en l'àmbit territorial que abasta el servei públic, mitjançant transportista registrat, a les plantes de

tractament incloses en aquests serveis públics o, si s'escau, als centres de transferència i pretractament;

- (iii) que es traslladin els residus fora de l'àmbit territorial que abasten els serveis públics de caràcter insular obligatoris incomplint els principis de jerarquia i de proximitat;

No es considera adient acceptar aquestes previsions, ja que hi ha sentències que diuen que es poden transportar residus generats dins l'àmbit del servei públic d'una illa fins i tot a altres Comunitats Autònomes.

- (iv) que s'efectuen tasques de valorització de residus de la construcció i la demolició per a la seva utilització en altres obres diferents a les obres en què s'han produït;

A la llei es regulen expressament les tasques de valorització de residus en obres diferents a aquelles en que s'han produït. Per tant no procedeix acceptar aquesta aportació, ja que aniria en contrasentit.

- (v) que s'aboquin residus de construcció i demolició sense haver-se dut a terme les operacions de tractament corresponents;
- (vi) que s'abandonin de forma incontrolada dels pneumàtics fora d'ús.

L'abocament de qualsevol tipus de residus, no només és RCD, ja està tipificat a la llei 22/2011. Per tant, es considera que no procedeix incorporar les aportacions.

3.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que s'hauria de revisar aquest article, ja que tal i com està redactat és molt genèric i no es refereix als possibles incompliments del regulat a l'articulat de la llei, per tant, es demana ampliar el llistat d'infraccions i deixar-les ben tipificades ja que és exigible per la llei de cara a atribuir responsabilitats, que les infraccions estiguin degudament tipificades.

Però, cal dir que s'ha de tenir en compte que, a més d'aquestes infraccions, ja existeixen les de la llei 22/2011, i que aquest avantprojecte de llei simplement les complementa.

4.- FER considera que en els punts c.iv i c.v s'hauria d'aclarir que aquestes dues infraccions s'apliquen als residus domèstics, i no a tots els residus.

La intenció de la norma és, precisament, que s'apliqui a tots els residus i no només als domèstics. Per tant, no procedeix fer cap modificació.

5.- Quant al punt c.v d'aquest primer apartat, el Consell d'Eivissa considera que es troba a faltar la tipificació com a infracció de la inadequada separació de residus. Exposa que no s'entén a quina situació exacta es refereix (que el municipi receptor- receptor de què- no tingui el mateix sistema de recollida). A més, al·lega que sembla desproporcionat sancionar els ciutadans per desfer-se de residus en un contenidor d'un municipi diferent al de la seva residència (no obeeix al principi de proporcionalitat).

Quant a la primera part, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

Quant a la segona part, l'objectiu d'aquesta regulació és incentivar la correcta separació en origen dels residus d'acord amb el que estableixin les corresponents ordenances municipals de gestió de residus.

Quant a la tercera part, queda contestada amb l'anterior al·legació. No es sanciona que un ciutadà tiri residus a un contenidor d'un altre municipi, sinó que es dirigeixi a un altre municipi per no complir amb les condicions que li estableix la corresponent ordenança municipal.

57. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 77. SANCIONS

1.- FER al·lega que en aquest article no es faci distinció a la graduació entre residu perillós i no perillós. Exposa que l'article 47 de la Llei estatal 22/2011 classifica les sancions fent aquesta distinció. Sol·licita, per tant, que es faci aquesta adaptació a la llei estatal.

S'ha optat per no distingir perquè, per exemple, en la majoria de casos d'abocaments de residus aquests es troben barrejats i és de gran dificultat fer aquesta distinció. De tota forma, com a concepte, es tindrà en compte quan a cada cas concret s'hagi de fer una graduació de la sanció.

58. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 78. GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

1.- RESTAURACIÓ proposa una sèrie de modificacions:, proposa que les sancions corresponents a cada classe d'infracció es graduïn tenint en compte uns certs criteris, però que no es faci referència a l'objectivitat ni subjectivitat dels mateixos.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'eliminen els conceptes de criteris subjectius i objectius. En relació als objectius, es queden enquadrats en una única llista de sancions.

2.- El Consell de Formentera proposa afegir a aquest segon apartat un nou punt h), que exposi el següent: "L'abandonament de qualsevol residu en espais naturals protegits, d'acord amb el previst a les normes de protecció dels espais naturals. En aquests casos, si el residu estigués causant dany a l'espai especialment protegit, com a mesura cautelar, podrà ser retirat de manera immediata a l'espai habilitat a l'efecte, donant-ne compte al seu propietari, qui haurà de fer-se càrrec de tots els danys produïts a l'espai protegit, de les despeses de trasllat del residu, i estança al lloc habilitat, si s'escau, sense perjudici de la responsabilitat penal en la que pugui incórrer pels fets. "

No procedeix acceptar aquesta aportació, atès que el que proposa es el que ja està previst coma infracció tipificada a la Llei 22/2011, i no es pot caure en una concurrència de sancions, a fi d'evitar entre d'altres, el non bis in idem.

59. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 79. POTESTAT SANCIONADORA

1.- MAC INSULAR proposa, pel que fa a aquesta article, establir una delegació de competències sancionadores als Consells Insulars.

Aquesta previsió està regulada a l'article 10.2 d'aquesta mateixa llei. Per tant no cal afegir res més al respecte.

60. AL·LEGACIONS A LES DISPOSICIONS

AL·LEGACIONS A LES DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA

1.- RECERO, GreenPeace, CEPA i RETORNA proposen reduir el termini de 24 mesos previst en aquesta disposició a 12 mesos.

S'ha considerat que 12 mesos és un termini massa breu perquè els ens locals canviïn els seus sistemes de gestió. Per tant, es manté el redactat actual.

2.- El Consell de Formentera sol·licita incloure l'especificitat pel tema de gestió de residus deguda a la insularitat i territorialitat. A més, demana fer especial esment al règim específic de finançament del cost de gestió de residus a Formentera i el seu transport fins a l'illa de Formentera, com ja va al·legar en el seu moment aquest Consell respecte de la Llei 3/2014.

S'accepta l'al·legació i s'introdueix una especificitat en el text normatiu (article 49)

- AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA

3.- El Consell de Menorca considera que la consideració de subproducte s'hauria de regular mitjançant la corresponent norma i no deixar-lo a la declaració individualitzada per a cada cas.

La declaració de subproducte és una qüestió ja regulada als articles 4 i 5 de la Llei 22/2011. El que es preveu amb aquesta Disposició addicional és establir algun tipus de regulació mentre el Ministeri competent no ho faci de manera definitiva.

4.- FER exposa que aquesta disposició xocaria amb la normativa bàsica, ja que és el Ministeri de Medi Ambient qui té la competència, i en conseqüència, l'únic que pot establir els criteris específics que determinats tipus de residus hauran de complir per a que puguin deixar de ser considerats com a tals, quan no s'hagin establert criteris a escala comunitària. Per tot això, la disposició s'hauria d'adaptar al que estableix la Llei 22/2011 per evitar desigualtat.

Es preveu com una disposició addicional i que, mentre el ministeri no ho reguli, es durà a terme tal qual exposa la disposició. Cal afegir, que així ja està regulat en altres Comunitats Autònomes, com a Catalunya.

5.- MAC INSULAR sol·licita eliminar aquesta disposició, ja que envaeix les competències estatals en la matèria i vulnera el que disposa la Disp. Transit. Primera de la Llei 22/2011. Tot això en la mesura en què els mecanismes previstos en l'article 4.2 de la mateixa llei ja s'han posat en marxa amb l'aprovació i posterior publicació del "procediment de declaració de subproducte".

El Ministeri competent només ha dut a terme el procediment de declaració de subproductes per una quantitat molt reduïda de subproductes. Per aquest motiu, es preveu aquesta disposició addicional tercera.

- AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL QUARTA

6.- El Col·legi d'Enginyers Industrials exposa que en aquesta disposició no es fa cap referència al que s'hauria d'entendre per organisme de certificació administrativa (concepte, classificació, o condicions per la seva constitució). L'avantprojecte hauria de detallar-se i delimitar-se, en atenció a l'important paper que han de dur a terme, la definició dels OCA i els elements bàsics que els han de configurar en l'específic àmbit dels residus i sòls contaminats de les IB, específicament permetre als Col·legis professionals directament vinculats a la

matèria, la possibilitat de constituir-se en OCA. A més, exposa que s'hauria de fer referència al concepte, classificació i condicions per a la seva constitució.

Pel que fa a la primera part, cal dir que no es pretén regular els sistemes d'acreditació, sino que simplement s'exposa que mentre el govern no ho reguli seran vàlides les acreditacions i procediments que hagin establert altres Comunitat Autònomes. No es objecte de la llei regular-ho a hores d'ara. Sino que es farà més endavant quan es consideri oportú, tenint en compte les aportacions d'aquesta al·legació.

En segon lloc, pel que fa a la segona part, cal dir que pel que fa a les entitats col·laboradores de l'administració (concepte, definició, etc) ja apareix regulat a altres normatives, com per exemple, la relativa a instal·lacions industrials. Tampoc correspon en aquest marc normatiu establir les condicions o requisits que han de complir a la nostra Comunitat Autònoma en matèria de residus i sòls contaminats, sinó que precisament a través de la Disposició Addicional quarta es deixa per una posterior regulació. I, entre tant, s'habiliten aquelles reconegudes i acreditades davant altres administracions, ja sigui l'estat o altres Comunitats Autònomes.

- AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL CINQUENA

7.- RESTAURACIÓN proposa eliminar la menció "com en les seves renovacions". Si cada establiment s'ha d'acollir a aquesta normativa en renovar, en els propers anys el percentatge serà superior al 70% de llicències d'activitats que no podrien concedir-se.

Quant a les llicències municipals d'activitats, per a les obres de nova creació sempre serà obligatori tenir en compte els preceptes obligats per aquesta Llei. En les obres de reforma, en canvi, ho serà sempre que sigui possible. Així s'ha establert en el text normatiu.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL SISENA

8.- TIRME considera que aquesta disposició hauria de preveure expressament que els tipus de gravamen aplicables a l'eliminació en abocadors siguin superiors als tipus de gravamen aplicables a la incineració de residus amb recuperació energètica.

Aquesta aportació es sobreentén perquè es preveu donar compliment a la jerarquia de residus i de fet, és el que s'està desenvolupant en altres llocs on ja hi ha un cànon desenvolupat, com es el cas de Catalunya.No es considera adient fer aquesta puntualització perquè es desenvoluparà més endavant.

9.- ASEGRE, sobre la possibilitat de crear cànons de abocament i incineració, sol·licita que aquests cànons siguin homogenis en quant a criteris i gravàmens amb els existents en la resta del territori espanyol.

En resposta, cal remarcar que és impossible que siguin homogenis, ja que el tractament finalista i les taxes tampoc son homogènies i, a més, perquè cada Comunitat Autònoma és sobirana en el seu territori de decidir i establir el que trobi més convenient a les seves necessitats.

10.- RESTAURACIÓ sol·licita un estudi a l'administració mitjançant el qual es pugui acreditar que no s'està infringint el principi "non bis in idem" pel qual no s'està obligant a l'administrat a pagar dues vegades per el mateix servei, ja que els establiments actualment abonen diverses factures a l'Ajuntament i a Emaya per concepte de residus. A més, sol·licita que el termini d'entrada en vigor no s'estableixi fins l'1 de gener de 2025.

La mateixa llei preveu que les taxes a cobrar per part dels ajuntaments siguin en funció de la quantitat de residus generats i segons els diferents tipus de residus, evitant que es pugui pagar dues vegades per el mateix concepte.

I, en quant a la segona part, no es considera procedent establir el termini de l'any 2025, ja que si a l'any 2020 no es compleixen els objectius fixats, es farà necessari establir mecanismes urgents. Establir un cànon damunt el rebuig és una recomanació que fa la Unió Europea a l'estat espanyol per a millorar objectius de la recollida selectiva. Per tot això, no cal fer cap modificació al respecte.

11.- ECOVIDRIO al·lega que l'aplicació dels cànons no hauria de quedar supeditada al compliment dels objectius en 2020 i aplicar-se amb independència i quan abans.

Tenint en compte les recomanacions de la Unió Europea sobre els cànons, es considera oportú donar un marge perquè totes les parts implicades puguin reaccionar a fi de posar uns mecanismes suficients per a complir els objectius sense haver d'aplicar un cànon que seria el darrer recurs a posar en marxa.

12.- FER exposa que el cànon al que es fa referència en aquesta disposició és per residus municipals, tal i com estableix el punt 1. Per tant sol·licita aquest aclariment per donar coherència i evitar confusions.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora al text normatiu "...residus municipals en instal·lacions situades en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears".

13.- ASPAPEL, respecte de l'establiment dels impostos o taxes al dipòsit de residus en abocador i la incineració de residus, sol·licita el següent:

- *Que perseguixin la modificació del comportament
- *Que siguin finalistes (disminució abocament i incineració)
- *Que siguin incentivadores (excepcions o reduccions)
- *Que evitin penalitzar residus industrials enfront d'altres orígens
- *Que tinguin consideració especial per al residu del reciclat
- *Que s'estableixin noves vies de valorització

En resposta, cal dir que l'objectiu del cànon persegueix exactament els mateixos objectius que ens proposen en aquesta al·legació, com bé es pot deduir de l'articulat de la llei. Per tant, es considera que el redactat ja és prou clar i que, per tant, no cal afegir res més al respecte.

14.- Els Consells de Menorca i Formentera exposen que la llei hauria de considerar que prioritàriament, aquest cànon l'haurien d'imposar i recaptar els ens locals, que són els que han de sufragar els costos de les infraestructures i mitjans per portar a terme la recollida i tractament de residus. En cas que sigui el Govern el que recapta aquest cànon, hauria de quedar clar com es distribueix entre illes i no només destinar-lo a actuacions de «foment».

En resposta, cal dir, que els cànons no poden ser recaptats pels ens locals, però sí que rebran la seva recaptació en forma d'inversions en matèria de residus.

Tot i que no apareix a l'articulat, en quant al cànon, és lògic que la seva distribució sigui sectorial i es destini a cada illa allò recaptat en la mateixa. En tot cas, tal com diu l'article 32.4 el Govern Balear ja establirà els criteris de distribució del fons de prevenció i gestió de residus dins el qual ja està inclòs el cànon.

S'ha d'entendre el foment com un concepte ampli que es pot destinar a qualsevol activitat sempre i quant estigui relacionada amb la prevenció, preparació per a la reutilització o reciclatge de residus, com també es preveu al punt 1 de l'article 32 d'aquest avantprojecte de llei.

15.- MAC INSULAR i TIRME proposen afegir una nova Disposició Addicional en relació a l'article 9 (tributs i preus públics). Així, que en aquesta nova disposició es contempli que les contraprestacions rebudes pels concessionaris de serveis

públics ja instaurats a l'entrada en vigor d'aquesta llei (MAC), tenen la naturalesa de tarifa i que la seva regulació i fixació s'ha de contenir en una ordenança de caràcter no fiscal.

S'accepta parcialment aquesta aportació i es fa un aclariment dins el mateix text normatiu i per tant no cal afegir una disposició addicional.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA

16.- Quant a l'apartat 3 d'aquesta disposició, REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA proposen la seva eliminació i una nova redacció. RECIRCULA i el Consell de Mallorca també al·leguen a aquest tercer apartat. Així, proposen eliminar-lo, ja que consideren que el Govern no pot condicionar l'exercici de les competències del Consell a un estudi seu. És una qüestió de coherència competencial.

S'accepta l'al·legació i es suprimeix l'articulat

17.- Pel que fa a l'apartat 4 d'aquesta disposició, Amics de la Terra suposa la seva eliminació, ja que consideren que suposa una incoherència i no respon als objectius i previsions d'aquesta llei.

A més, el GOB, RECIRCULA i el Consell de Mallorca també proposen eliminar aquest quart apartat, ja que en cap cas, l'exercici del que preveu l'article 12.d (gestió directa de la fracció orgànica als municipis) no pot condicionar-se a l'equilibri econòmic-financer de TIRME, establert en un contracte que la mateixa administració insular ha qualificat com a lesiu per a l'interès públic.

Es considera necessari incloure aquest apartat perquè sinó podria suposar la reclamació per responsabilitat patrimonial i equilibri econòmic financer de les concessions vigents. Per tant, es manté l'articulat.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA TERCERA

18.- REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA proposen reduir el termini de 24 mesos establert en aquest apartat a 12 mesos.

Es considera que 12 mesos és un termini de temps massa breu perquè els ens locals canviïn els seus sistemes de gestió,

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA QUARTA I CINQUENA

19.- Pel que fa a aquestes dues disposicions, REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA també proposen reduir el termini de 24 mesos a 18 mesos.

Seguint amb el que disposa l'al·legació anterior, el termini de 18 mesos és massa breu perquè els ens locals canviïn els seus sistemes de gestió. Per tant, no es considera procedent fer aquesta reducció.

AL·LEGACIONS D'UNA NOVA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA (Prestació de serveis públics)

20.- MAC INSULAR proposa establir una nova disposició transitòria, ja que considera que a l'illa de Mallorca no són aplicables les disposicions d'aquesta Llei que alterin l'estatu quo o s'oposin de qualsevol forma al règim de prestació dels serveis públics, obligatoris i insularitzats a què es refereixen els plans directores sectorials en matèria de gestió de residus, en tant es mantinguin vigents les actuals concessions dels esmentats serveis

Però, consideram que no es pot condicionar l'aplicació d'una llei a l'alteració de l'estatu quo o del règim vigent fins al moment de la seva aplicació. Precisament una llei es fa per establir noves condicions que necessàriament impliquen alterar l'aplicació actual. Per tant, no es considera necessari establir aquesta nova disposició transitòria.

21.- TIRME, per la seva part, també considera oportú establir una nova disposició transitòria que exposi el següent: "En tant es mantinguin vigents les actuals concessions per a la prestació dels serveis públics obligatoris insularitzats de gestió de residus de l'illa de Mallorca, no són aplicables les disposicions d'aquesta Llei que alterin l'estatu quo de les mateixes o s'oposin de qualsevol forma el seu règim de prestació".

S'ha inclòs una previsió al punt 4 de la disposició transitòria primera i que, per tant, no fa falta afegir res més al respecte.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ FINAL

- PRIMERA (Modificació de la Llei 12/2014, de 16 de desembre, agrària de les Illes Balears)

22.- ASEGRE considera que, més que previsions, aquesta llei hauria d'obligar al compliment de les obligacions dels agricultors com productors de residus, tal com passa amb la resta de sectors i no crear exempcions per a aquest col·lectiu.

S'accepta l'al·legació i s'elimina la disposició final primera en relació a la Llei 12/2014, de 16 de desembre, agrària de les Illes Balears.

61. AL·LEGACIONS ALS ANNEXES

ANNEX 2 (Model de declaració responsable per al trasllat de residus)

1.- FER proposa eliminar la darrera part que diu "de residus que faci a una comunitat autònoma distinta de la d'origen", ja que no concorda amb el que disposa l'article 3.2 del RD 180/2015, que estableix quins trasllats queden sotmesos al requisit de notificació prèvia al trasllat, i on no es distingeix en si son trasllats entre diferents Comunitats Autònomes o entre una mateixa Comunitat Autònoma.

El RD 180/2015, com explica el seu preàmbul o com explica l'article 1.2, es refereix al trasllat de residus entre CCAA. Deixant a criteri de la Comunitat Autònoma la regulació dels moviments de residus en l'interior, que és precisament el que es fa a l'article 49 d'aquesta llei. De manera consonant amb això, s'estableix el model de l'annex 2.

ANNEX 3 (Documentació que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud d'autorització per a instal·lacions de gestió de residus)

2.- Pel que fa al punt e) d'aquest annex, FER i ASEGRE al·leguen que no defineix què s'entén per persona tècnica competent. S'haurà de definir de forma objectiva quins requisits s'han de complir per ser competent (titulació, experiència..).

No es considera adequat definir de forma restrictiva els requisits de titulació que s'han d'exigir per poder presentar un projecte d'instal·lacions de residus. Per tant, es considera que el redactat actual és adequat i que, per tant, no cal fer cap modificació al respecte.

ANNEX 6

3.- Els Consells de Menorca i Formentera, proposen la revisió de 5 punts sobre els valors i nivells de referència. Així, proposen:

a) que s'hagi d'analitzar 18 metalls pesants si només es tenen en compte com a valor de referència.

Els estudis duts a terme pel Govern Balear, a efectes d'establir els nivells genèrics de referència, s'han efectuat a partir de la determinació del contingut en 18 espècies metàl·liques. Malgrat això, just es considera necessari establir nivells de referència d'11 d'aquests 18.

b) Els valors de referència només es refereixin a metalls pesants com a components que són indicatius de contaminació, sense considerar la presència de cianurs, benzens fenòls hidrocarburs, pesticides, PAHs, COVs, etc.

Els valors de nivells genèrics de referència per a contaminants orgànics diferents als metalls pesants són els que s'estableixen per l'annex 5 del RD 9/2005 de forma igual per a totes les Comunitats Autònomes.

c) Els nivells de referència recollits només s'estableixen respecte del risc per a la protecció de la salut humana, però no s'estableixen nivells de referència per a la protecció dels ecosistemes

El RD exposa que si la CCAA vol establir per ecosistemes s'haurà de fer un càlcul. De moment no s'estableixen valors de referència per ecosistemes com possibilita el mateix Decret 9/2005.

d) Els valors recollits com a nivells de referència s'haurien de basar en estudis de sòls amb límits de fons (situació no alterada), que tinguin en compte la geologia de la zona, els usos tradicionals que ha suportat el sòl. No es pot traslladar valors de referència d'altres comunitats a la nostra sense tenir en compte la geologia i els usos tradicionals dels sòls.

e) A priori, es destaca que no es separi el Cr total del Cr VI; els valors per al Pb semblen alts i baixos els valors per a Cu i Mo.

Aquests nivells es basen en un estudi tècnic realitzat a l'any 1999, on es va dur a terme una assistència tècnica per a la realització de les tasques d'establiment dels nivells de referència per a sòls contaminats de les Illes Balears. L'adjudicatari d'aquesta assistència tècnica per concurs públic va ser l'empresa especialitzada Investigación y Desarrollo de Recursos Naturales, S.A. (IDRENA), qui va presentar els resultats, informes i documents definitius l'any 2000.

La determinació dels nivells de fons en metalls pesants dels sòls de les Illes Balears, es basa en un enfocament bàsicament geològic per establir la zonificació del territori balear. Així, atenent a la zonificació geològica prèvia, la primera part de l'estudi

consisteix en una presa de mostres suficientment representativa dels sòls, en zones no contaminades, de les illes.

A partir de les mostres de sòls obtingudes en els emplaçaments seleccionats, es du a terme la seva anàlisi en laboratori determinant els continguts de fons en metalls pesats i les característiques edafològiques dels distints sòls.

Finalment, cal afegir que l'annex 7.3 del Decret 9/2005 exposa que les Comunitats Autònomes establiran el nivell genèric de referència per metalls. D'aquest punt s'han extret els nivells de referència que figuren a l'annex 6.

62. ALTRES AL·LEGACIONS

1.- Green Cycles proposa la utilització del PVA per els motius següents:

- *Es dissol en aigua i mitjans humits sense deixar residus
- *No es tòxic, ni en forma de plàstic ni en elements resultants de la seva dissolució
- *Es 100% biodegradable i compostable
- *Podrien donar solucions plàstiques biodegradables i compostables d'alguns productes que es proposen eliminar. De fet ja duen temps fent feina en dos projectes:
 - Bastonets higiènics
 - Tovallons humits d'un sol ús

La llei de residus no pot promocionar productes concrets. El que pretén l'avantprojecte és promocionar productes més generosos amb el medi ambient, com el que es proposa (PVA), però no només aquest. Per tot això, no es pot incorporar aquesta determinació a la llei en qüestió.

2.- Juan Antonio Gil Cueto proposa

*Inclusió d'articles que desenvolupin i facilitin la recuperació, classificació i reutilització d'aquells documents que contenguin important valor cultural (llibres, revistes, mapes...)

*Establir mesures obligatòries de recollida i separació en diferents centres de gestió de residus (contenidors específics per a aquests documents)

*Que la fracció no útil resultant de tot el procés de recuperació, classificació, etc. serà destinada al reciclatge

*Que per part de les AAPP es doni major cobertura a certs marcs de distribució de la cultura escrita recuperada que s'hagi obtingut durant el procés de reutilització (biblioteques municipals, exposicions, fires i mercadillos...)

*Incorporació d'alguns articles nous que no marginin la denominada "economia social i solidaria".

S'accepta parcialment l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu la idea d'evitar al màxim la pèrdua de la cultura escrita a través de diferents mesures. Per una banda es fa una menció al preàmbul i, per una altra, s'incorpora a l'article 30 de deixalleries municipals com a punt de recollida d'aquest material i, també, als articles 8 i 23, on també es fa una menció a aquesta qüestió.

3.- AMBILAMP exposa que tots els RAEE han de ser recollits de forma separada i sotmesos a tractament específic previst en el RD de RAEE's. És essencial que aquests RAEE's siguin separats en origen (en la obra a ser possible) per donar-los des de l'inici el tractament adequat i poder tenir dades fiables de recollida i gestió i poder assolir els objectius fixats en el sistema conforme a la citada norma.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora una menció al respecte en l'apartat 4 de l'article 29 de l'avantprojecte de llei.

4.- APAEMA, CAEB i FEHM exposen que s'ha demostrat que és possible realitzar compost a partir de restes de cuina d'hotel apte per al seu ús. Esperaven que l'Avantprojecte incorporaria i fomentaria la generació d'aquest tipus d'aprofitament de la matèria orgànica a través de compostatge descentralitzat.

S'ha incorporat en el text normatiu un articulat específic de compostatge domèstic i comunitari per donar resposta, en part, a aquesta aportació.

5.- Amics de la Terra, proposen establir un nou article sobre la gestió de residus i el canvi climàtic: "la gestió dels residus té una gran incidència en la producció d'emissions tant en el seu transport com en el procés de transformació i eliminació. Els Consells Insulars han d'incloure en els seus plans de gestió de residus, la necessitat de calcular la producció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle relacionats amb la gestió dels residus i plans de reducció i seguidament dels resultats anualment".

Cal dir que, efectivament, consideram que és més adient per a la llei de canvi climàtic i, per tant, s'ha fet arribat aquesta al·legació a la direcció general d'energia i canvi climàtic perquè la puguin incorporar a la Llei de canvi climàtic i transició energètica.

6.- Quant a la memòria d'impacte normatiu, ECOEMBES considera que hauria de ser més àmplia i detallada, que recollís un anàlisi de les polítiques plantejades, especialment als punts 5.3 i 5.4.3.

En resposta, dir que tenint en compte la proposta, la memòria d'impacte normatiu s'ha ampliat i recollit tots els aspectes que marca la "Guia metodològica per a l'elaboració de la memòria de l'anàlisi de l'impacte normatiu" que ha elaborat el Govern de les Illes Balears.

7.- Respecte al Títol IX (Inspecció, control i règim sancionador), TIRME considera que és necessària una previsió de mesures per a controlar els abocadors.

Aquesta qüestió ja es preveu al RD 1481/2001 que regula els abocadors de residus i estableix les mesures adients que són exercides pel servei de residus en funció de les competències que té atribuïdes.

8.- El Consell de Mallorca exposa que no es fa referència als disruptors endocrins, que són substàncies químiques inclosos en materials plàstics. Donada la seva àmplia distribució i potencials riscos per a la salut i medi ambient, considera que és una oportunitat plantejar aquesta problemàtica, afrontar mesures de control i, si escau, minimitzar el seu ús.

La llei preveu nombroses mesures en aquest sentit. Per una banda es preveu fer una recollida selectiva de plàstics, i per altra banda, ja hi ha nombroses mesures per disminuir el consum d'envasos que es d'allà d'on provenen la majoria de plàstics. Per tant, no es considera necessari afegir res més al respecte.

9.- Rocío Juan Ruíz proposa les següents mesures de prevenció de residus per incloure a la llei:

- a) Prohibició sucre, sal, salses, melmelades, mantegues, llets, nates, etc. en envasos monodosi.

Aquests productes ja estan inclosos a la prohibició prevista a l'article 24.4. Per tant, no cal afegir res més al respecte.

- b) Instal·lació de fonts o punts d'emplenat d'aigua potable especialment en els punts d'interès turístic.

La mesura ja està prevista a l'article 25.1 del present avantprojecte de llei.

- c) Prohibició de venda de cafè per emportar en gots d'un sol ús amb recobriment plàstic i amb tapa de plàstic.

La mesura també es troba inclosa als articles 24.2 i 24.4. Per tant, no cal afegir res més al respecte.

- d) En gelateries, prohibició de lliurar culleretes de plàstic.
- e) En la venda d'aliments i begudes al carrer, prohibició d'utilització de gots, coberts, i recipients de plàstic d'un sol ús.
- f) En màquines d'autovenda prohibició de proporcionar agitadors de plàstic. Hauran de servir la beguda en gots compostables,

En resposta a aquestes tres propostes, ja es troben incloses dins l'apartat 2 de l'article 24. Per tant, no és necessari afegir res més al respecte.

- g) Les màquines d'autovenda o vending han expendre les begudes en envasos retornables i haurà d'haver màquines recuperadores d'aquests envasos.

En resposta, dir que aquestes mesures ja es duen a terme per a les administracions públiques que son majoritàries (art. 25)

- h) Els aliments venuts en màquines d'autovenda o vending han d'estar envasats en paper o material compostable.

En resposta, aquesta mesura també es considera inclosa dins l'article 24.

- i) Per evitar l'ús massiu de compreses realitzar campanyes de conscienciació i distribució de la copa menstrual

Es considera massa específic per incorporar en el text normatiu.

- j) Que els ajuntaments no puguin exigir que els ciutadans facin el reciclatge de l'oli en ampolles de plàstic, com fa l'Ajuntament de Palma

Es considera massa específic per incorporar en el text normatiu.

10.- SIGFITO proposa la incorporació d'un capítol relacionat amb la gestió dels residus agraris on quedi reflectit:

- Diagnòstic dels residus generats en el sector (productes caducats, equips de protecció usats, etc) i l'anàlisi de les seves alternatives de gestió
- Identificació dels residus agraris que puguin recollir-se de forma separada, valorant l'aplicació de la logística inversa.

- Accions de sensibilització i formació dels agents ec. en el sector agrari sobre la correcta classificació i separació, i la correcta gestió posterior.

Es proposa que es pugui impulsar l'ampliació de RAP a tots els envasos agraris i entendre-la als nous fluxos que ho requereixin.

Les mesures que es proposen són objecte d'un pla de gestió de residus. D'acord amb la Llei estatal 22/2011, correspon als Consells Insulars fer un pla de gestió de tots els residus, inclosos els agraris.

Quant als RAEE's, l'article 27.6 ja estableix que els SRAP, en tots els casos, hauran d'incloure tots els residus d'envasos.

Quant a l'article 28.5 també estableix que el Govern de les Illes Balears també podrà establir nous sistemes de RAP a través dels plans directors.

11.- El Col·legi Oficial de Metges proposa la modificació del Títol V, o la introducció d'una disposició addicional, respecte a que la obligació de comunicació prèvia per a petits productors i/o consultes mèdiques, pugui assumir-la el gestor de residus amb el qual es formalitza el contracte d'eliminació de residus tipus III sol·licitant o la Conselleria de Sanitat que té la competència en autoritzar tota consulta mèdica.

Els productors de residus, del tipus que siguin, sanitaris o no, tenen les obligacions de comunicació prèvia que els hi estableix la Llei estatal 22/2011 i que no es pretenen modificar ara amb la llei autonòmica. En tot cas, això no és impediment perquè la comunicació prèvia la presenti el gestor de residus amb el que es formalitza el contracte, en nom i representació del productor.

12.- Eusebio Martínez de la Casa proposa:

- *Introduir nou impost nacional sobre abocaments o harmonitzar impostos regionals per eliminar l'abocament de residus reciclables o recuperables.
- *Utilitzar ingressos per donar suport a la recollida selectiva
- * Millorar l'eficàcia de la recollida selectiva (augmentar taxes reciclatge)
- *Ampliar i millorar la rentabilitat, control i transparència de RAP i eliminar el parasitisme
- *Intensificar la cooperació entre regions

Una llei autonòmica no pot fixar impostos nacionals. En tot cas, podrà preveure la fixació d'un cànon, el qual ja està previst. Tota la llei, especialment les mesures previstes a l'article 29, ja van encaminades en aquest sentit. Per tant, es considera que no cal afegir res més al respecte.

13.- AFEDECO considera que l'establiment dels cànon o impostos en matèria de residus suposaria doblers i impostos pels consumidors finals, ja que els costos associats a un producte acaben sempre repercutits al preu final en detriment del client finalista. Per tant, sol·liciten la seva supressió.

La previsió d'establir un canon és una de les recomanacions que venen d'Europa, concretament l'obligació d'establir incentius per aplicar la jerarquia de residus. Es planteja una llista indicativa dels instruments per promoure un canvi cap a l'economia circular entre els quals hi ha: taxes sobre avocaments per tot tipus de residus, augment de taxes i impostos a la incineració, sistemes de pagament per generació. Per això, es considera que s'ha de mantenir l'actual redactat.

En tot cas, és una eina molt efectiva, com ja s'ha demostrat a altres Comunitats Autònomes com Catalunya. Aquest cànon serveix per augmentar la recollida selectiva en detriment del tractament finalista, a més de ser una recomanació de la Unió Europea a l'estat, a fi de poder aconseguir uns objectius marcats.

Igualment, AFEDECO al·lega que no pot entendre que la gestió de residus, com la gestió de nous sistemes de recuperació, suposin la creació d'estructures de gestió que produeixin increments dels preus del producte o dels sistemes vigents.

Cal remarcar que, tal com preveu l'article 28 d'aquest avantprojecte, abans d'implantar un sistema de recuperació, es tindrà en compte la seva viabilitat tècnica i econòmica i l'impacte social i econòmic del mateix. Per tant, es considera que la regulació d'aquests sistemes és adequada i que, per tant, no cal fer cap modificació al respecte.

14.- Pel que fa als articles 43, 43, 44, 45 i 48, APAEMA al·lega que en cap dels articles es fa referència a unes exigències administratives distintes en funció del tipus i/o capacitat de la infraestructura de tractament de la matèria orgànica per a l'obtenció de compost. Els requeriments serien els mateixos per una planta de 100.000 tones de material tractat que per una miniplanta de 500 tones.

S'Accepta parcialment l'al·legació. La llei 22/2011 estableix unes necessitats d'autorització administrativa per a diferents instal·lacions de gestió de residus que no podem obviar, atès que es tracta de normativa bàsica, i que en cap cas, estableixen una tramitació diferent en funció del tamany o capacitat de la instal·lació que s'autoritza. Precisament per intentar recollir aquest aspecte, la llei autonòmica sí que preveu algunes previsions no contemplades a la llei estatal, com és el cas de les autoritzacions temporals per activitats no permanents de l'article 46. També la llei contempla opcions com la del compostatge comunitari que suposaran una

simplificació d'aquestes exigències. Finalment, dir que, en qualsevol cas, la tramitació d'una autorització per una planta de 500 tones mai no serà motiu dels mateixos requisits que per una planta de 100.000 tones.

15.- La Cambra de Comerç exposa que l'avantprojecte es tramita en el moment en que la normativa europea sobre residus està sotmesa a revisió. Per tant, no s'hauria d'ignorar la tramitació d'aquesta modificació per evitar entrar en possibles contradiccions i conflictes de competència.

La normativa europea s'està tramitant i que per la redacció d'aquesta llei Balear de residus ja s'ha tingut en compte i s'han aportat moltes previsions que la directiva ja estableix. Per tant, en cas de que la normativa europea sigui més restrictiva, sempre prevaldrà aquesta sobre l'autonòmica. En cas contrari, si la normativa autonòmica és més restrictiva que la normativa europea, prevaldrà l'autonòmica sobre aquella.

5.3.2. Informe sobre l'anàlisi de les al·legacions que s'han realitzat en audiència pública

D'acord amb les instruccions sobre el procediment per a l'exercici de la iniciativa legislativa del Govern de les Illes Balears, es va donar audiència pública a entitats, associacions i empreses següents:

	Entitat	Data sortida	Reg. sortida	Justificant de recepció
1	Consell Insular de Formentera	23/01/2018	1043/2018	26/01/2018
2	Terraferida	26/01/2018	1414/2018	-
3	Col·legi de geògrafs	26/01/2018	1414/2018	Absent
4	ECOEMBES	26/01/2018	1414/2018	-
5	ASOBIC	26/01/2018	1414/2018	
6	SIGRAUTO	26/01/2018	1414/2018	06/02/2018
7	ECOVIDRIO	26/01/2018	1414/2018	02/02/2018
8	ECOPILAS	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
9	Federació Hotelera d'Eivissa	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
10	ANGED	26/01/2018	1414/2018	02/02/2018
11	Ute giref	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
12	Ca na Negreta	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
13	SIGNUS ECOVALOR	26/01/2018	1414/2018	07/02/2018
14	MERCADONA	30/01/2018	1527/2018	01/02/2018
15	European Recycling Platform SAS	26/01/2018	1414/2018	02/02/2018
16	SIGFITO	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
17	Reciclajes ibiza	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
18	Federación Española de la Recuperación y el reciclaje	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
19	ECOLEC	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
20	AFEDECO	26/01/2018	1414/2018	05/02/2018
21	RECICLAJES HERNÁNDEZ	26/01/2018	1414/2018	09/02/2018
22	COL·LEGI OFICIAL DE BIÒLEGS	26/01/2018	1414/2018	31/01/2018
23	MERCAPALMA	30/01/2018	1527/2018	01/02/2018
24	ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS VETERINARIS	26/01/2018	1414/2018	05/02/2018
25	CAEB	26/01/2018	1414/2018	05/02/2018
26	AESBA	26/01/2018	1414/2018	05/02/2018
27	ABACAT	26/01/2018	1414/2018	08/02/2018
28	EROSKI	30/01/2018	1527/2018	01/02/2018
29	LIDL SUPERMERCADOS, SAU	30/01/2018	1527/2018	02/02/2018
30	UTE ES MILÀ	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
31	COL·LEGI LLICENCIATS CIÈNCIES AMBIENTALS	26/01/2018	1414/2018	05/02/2018
32	FUNDACIÓ NATURA PARC	26/01/2018	1414/2018	31/01/2018
33	ASOCIACIÓN DE CONSUMIDORES Y USUARIOS DE BALEARES "LA DEFENSA"	30/01/2018	1527/2018	01/02/2018
34	ASOCIACIÓN NUREDDUNA DE AMAS DE CASA Y DEFENSA DEL CONSUMIDOR DE BALEARES	30/01/2018	1527/2018	01/02/2018
35	CONSUMIDORES Y USUARIOS DE ISLAS BALEARES, CONSUBAL	30/01/2018	1527/2018	01/02/2018

36	Amics de la Terra	26/01/2018	1417/2018	31/01/2018
37	APROP SUPERMERCATS	30/01/2018	1527/2018	No entregat - Desconegut
38	Consell Insular d'Eivissa	23/01/2018	1042/2018	25/01/2018
39	Fundació Deixalles	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
40	ASEMA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
41	ASAJA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
42	ABERAN	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
43	PIMEM MALLORCA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
44	FEDERACIÓ HOTELERA DE MENORCA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
45	FEDERACIÓ HOTELERA DE MALLORCA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
46	Col·legi de Veterinaris de les Illes Balears	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
47	Col·legi de Metges de les Illes Balears	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
48	Col·legi de Farmacèutics de les Illes Balears	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
49	Col·legi d'Enginyers Industrials	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
50	ISMA 2000 SL	26/01/2018	1414/2018	31/01/2018
51	Fundació Deixalles	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
52	Frama, SC	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
53	Càritas Diocesana de Mallorca	26/01/2016	1414/2018	30/01/2018
54	Càritas Diocesana de Menorca	26/01/2016	1414/2018	01/02/2018
55	SERVMAR BALEAR, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
56	SERTEGO	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
57	METALES PEREZ SLU	26/01/2018	1414/2018	31/01/2018
58	ECOTEC	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
59	FUNDACIÓ ECOTIC	26/01/2018	1414/2018	31/01/2018
60	TNU	26/01/2016	1414/2018	01/02/2018
61	APAEMA	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
62	SAICA NATUR BALEARES SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
63	SRCL CONSENUR	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
64	TIRME, SA	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
65	TRATAMIENTO ELECTRÓNICO BALEARES, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
66	MAC INSULAR, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
67	MASTIC SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
68	MATIAS ARROM BIBILONI	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
69	MELCHOR MASCARÓ, SAU	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
70	ADALMO, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
71	CEMEX ESPAÑA, SLU	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
72	HIERMAR, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
73	GOB	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
74	Col·legi d'Enginyers de Mines	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
75	CONSELL INSULAR DE MALLORCA	23/01/2018	1044/2018	25/01/2018
76	CONSELL INSULAR DE MENORCA	23/01/2018	1045/2018	25/01/2018
77	FEDERACIÓ D'ENTITATS LOCALS DE LES ILLES BALEARS (FELIB)	23/01/2018	1041/2018	24/01/2018

També es va enviar el text normatiu dia 18 de gener de 2018 per correu electrònic al Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, concretament a Paloma López-Izquierdo Botín, subdirectora general de Residuos.

Quant a la Comissió Europea, i al fet de dur a terme una comunicació de l'avantprojecte de llei en el marc del que estableix el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació, en relació amb allò que disposa la Directiva UE 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, cal fer una sèrie d'apunts.

Per una banda, l'article 1 de la Directiva 2015/1535 estableix que constitueixen especialment reglaments tècnics de facto: i) les disposicions legals, reglamentàries o administratives d'un Estat membre que remetent ja sigui a especificacions tècniques, a altres requisits o a regles relatives als serveis, ja sigui a codis professionals o de bones pràctiques que a la vegada es refereixin a especificacions tècniques, a altres requisits o a regles relatives als serveis, l'observança dels quals confereix una presumpció de conformitat a l'establert per aquestes disposicions legals, reglamentàries o administratives.

Per altra banda, quant a l'article 5.1 de la directiva 2015/1535, estableix que sense perjudici del que disposa l'article 7, els Estats membres comunicaran immediatament a la Comissió tot projecte de reglament tècnic, excepte si es tracta d'una simple transposició íntegra d'una norma internacional o europea, en aquest cas bastarà una simple informació referent a aquesta norma; igualment, els Estats membres dirigiran a la Comissió una notificació referent a les raons per les quals és necessària l'adopció de tal reglament tècnic, llevat que aquestes raons es dedueixin ja del projecte.

De l'anterior es dedueix que no hi haurà projecte de reglament tècnic de llei fins que no s'aprovi el Projecte de llei (projecte de disposició legal) pel Govern.

De fet, cal posar de relleu la proposta de **Directiva del Parlament Europeu i del Consell relativa a la reducció de l'impacte ambiental de determinats productes de plàstic** (Brussel·les 29.05.2018) {SEC(2018) 253 final} - {SWD(2018) 254 final} - {SWD(2018) 255 final} - {SWD(2018) 256 final} - {SWD(2018) 257 final}, la qual va en la mateixa línia que l'avantprojecte de llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears.

36	Amics de la Terra	26/01/2018	1417/2018	31/01/2018
37	APROP SUPERMERCATS	30/01/2018	1527/2018	No entregat - Desconegut
38	Consell Insular d'Eivissa	23/01/2018	1042/2018	25/01/2018
39	Fundació Deixalles	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
40	ASEMA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
41	ASAJA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
42	ABERAN	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
43	PIMEM MALLORCA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
44	FEDERACIÓ HOTELERA DE MENORCA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
45	FEDERACIÓ HOTELERA DE MALLORCA	26/01/2018	1414/2018	01/02/2018
46	Col·legi de Veterinaris de les Illes Balears	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
47	Col·legi de Metges de les Illes Balears	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
48	Col·legi de Farmacèutics de les Illes Balears	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
49	Col·legi d'Enginyers Industrials	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
50	ISMA 2000 SL	26/01/2018	1414/2018	31/01/2018
51	Fundació Deixalles	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
52	Frama, SC	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
53	Càritas Diocesana de Mallorca	26/01/2016	1414/2018	30/01/2018
54	Càritas Diocesana de Menorca	26/01/2016	1414/2018	01/02/2018
55	SERVMAR BALEAR, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
56	SERTEGO	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
57	METALES PEREZ SLU	26/01/2018	1414/2018	31/01/2018
58	ECOTEC	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
59	FUNDACIÓ ECOTIC	26/01/2018	1414/2018	31/01/2018
60	TNU	26/01/2016	1414/2018	01/02/2018
61	APAEMA	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
62	SAICA NATUR BALEARES SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
63	SRCL CONSENUR	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
64	TIRME, SA	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
65	TRATAMIENTO ELECTRÓNICO BALEARES, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
66	MAC INSULAR, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
67	MASTIC SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
68	MATIAS ARROM BIBILONI	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
69	MELCHOR MASCARÓ, SAU	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
70	ADALMO, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
71	CEMEX ESPAÑA, SLU	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
72	HIERMAR, SL	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
73	GOB	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
74	Col·legi d'Enginyers de Mines	26/01/2018	1414/2018	30/01/2018
75	CONSELL INSULAR DE MALLORCA	23/01/2018	1044/2018	25/01/2018
76	CONSELL INSULAR DE MENORCA	23/01/2018	1045/2018	25/01/2018
77	FEDERACIÓ D'ENTITATS LOCALS DE LES ILLES BALEARS (FELIB)	23/01/2018	1041/2018	24/01/2018

També es va enviar el text normatiu dia 18 de gener de 2018 per correu electrònic al Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, concretament a Paloma López-Izquierdo Botín, subdirectora general de Residuos.

Quant a la Comissió Europea, i al fet de dur a terme una comunicació de l'avantprojecte de llei en el marc del que estableix el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació, en relació amb allò que disposa la Directiva UE 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, cal fer una sèrie d'apunts.

Per una banda, l'article 1 de la Directiva 2015/1535 estableix que constitueixen especialment reglaments tècnics de facto: i) les disposicions legals, reglamentàries o administratives d'un Estat membre que remetent ja sigui a especificacions tècniques, a altres requisits o a regles relatives als serveis, ja sigui a codis professionals o de bones pràctiques que a la vegada es refereixin a especificacions tècniques, a altres requisits o a regles relatives als serveis, l'observança dels quals confereix una presumpció de conformitat a l'establert per aquestes disposicions legals, reglamentàries o administratives.

Per altra banda, quant a l'article 5.1 de la directiva 2015/1535, estableix que sense perjudici del que disposa l'article 7, els Estats membres comunicaran immediatament a la Comissió tot projecte de reglament tècnic, excepte si es tracta d'una simple transposició íntegra d'una norma internacional o europea, en aquest cas bastarà una simple informació referent a aquesta norma; igualment, els Estats membres dirigiran a la Comissió una notificació referent a les raons per les quals és necessària l'adopció de tal reglament tècnic, llevat que aquestes raons es dedueixin ja del projecte.

De l'anterior es dedueix que no hi haurà projecte de reglament tècnic de llei fins que no s'aprovi el Projecte de Llei (projecte de disposició legal) pel Govern, llavors en puritat serà quan s'hagi d'informar, ja que el Projecte de Llei transposa les últimes Directives.

De fet, cal posar de relleu la proposta de **Directiva del Parlament Europeu i del Consell relativa a la reducció de l'impacte ambiental de determinats productes de plàstic** (Brussel·les 29.05.2018) {SEC(2018) 253 final} - {SWD(2018) 254 final} - {SWD(2018) 255 final} - {SWD(2018) 256 final} - {SWD(2018) 257 final} , la qual va en la mateixa línia que l'avantprojecte de llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears.

5.3.3. Informe sobre les aportacions de les conselleries del Govern de les Illes Balears a l'esborrany d'avantprojecte de la Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears.

1. Antecedents

D'acord amb les instruccions sobre el procediment per a l'exercici de la iniciativa legislativa del Govern de les Illes Balears, una vegada finalitzat el termini d'informació pública i una vegada revisades les alegacions presentades, es va enviar el nou esborrany d'avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears a les conselleries del Govern perquè formulessin les seves aportacions. Aquest esborrany consta a l'expedient com a *Esborrany d'avantprojecte de la Llei de Residus i Sòls contaminats de les Illes Balears.- VERSIÓ 3-*. El resum de l'enviament de l'esborrany de l'avantprojecte de Llei es recull a la Taula 1.

Cal assenyalar que la Conselleria de Presidència va emetre en data 5 de març de 2018 (reg. d'entrada 5457/2018) un informe relatiu a l'avantprojecte de llei. Atès que en el marc de la consulta a les conselleries ha presentat un segon informe de data 27 d'abril de 2018 (reg. entrada 10168/2018) que recull les aportacions de l'anterior informe, a l'hora de valorar les aportacions, s'ha tengut en compte aquest darrer informe de la Conselleria de Presidència.

Taula 1. Dades d'enviament a les conselleries de la CAIB

Conselleria	Data d'enviament	Reg. de sortida	Justificant de recepció	Emissió d'informe
Conselleria de Presidència	18 d'abril de 2018	6162/2018	19/04/2018 (reg. d'entrada 5810118/2018)	Emeten informe (reg. entrada 10168/2018)
Conselleria d'Educació i Universitat	18 d'abril de 2018	6155/2018	20/04/2018 (reg. d'entrada L13E26002/2018)	No han trobat cap suggeriment (reg. d'entrada 9530/2018 de 25 d'abril de 2018)
Secretària general d'Hisenda i Administracions Públiques	18 d'abril de 2018	6153/2018	19/04/2018 (reg. d'entrada 8943/2018)	Emeten informe (reg. d'entrada 9944/2018 en data 2 de maig de 2018)
Conselleria de Salut	18 d'abril de 2018	6164/2018	19/04/2018 (L18E11466)	Emeten informe (reg. d'entrada 10622/2018 en data 9 de maig de 2018) (DG de planificació, avaluació i farmàcia)
	18 d'abril de 2018	6164/2018	19/04/2018 (L18E11466)	Emeten informe (reg. d'entrada 11392/2018 de 16 de maig de 2018 signat per directora general de salut pública i participació (9 de maig 2018))
Conselleria de Serveis Socials i Cooperació	18 d'abril de 2018	6159/2018	20/04/2018 (L50E32741)	Emeten informe (reg. d'entrada 10300/2018 en data 7 de maig de 2018)
Conselleria de Territori, Energia i Mobilitat	18 d'abril de 2018	6163/2018	20/04/2018	No han trobat cap suggeriment (reg. d'entrada 10904/2018 de 11 de maig de 2018)
Conselleria de Treball, Comerç i Indústria	18 d'abril de 2018	6160/2018	20/04/2018 (reg. entrada 17536)	Emeten informe (reg d'entrada 10738/2018 de 10 de maig de 2018) Servei de Mines (4 de maig)
	18 d'abril de 2018	6160/2018	20/04/2018 (reg. entrada 17536)	Emeten informe (reg d'entrada 10738/2018 de 10 de maig de 2018) Departament jurídic (4 de maig 2018)
Vicepresidència i Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme	18 d'abril de 2018	6162/2018	19/04/2018 (reg. entrada 5810118)	Emeten informe (reg. d'entrada 10727/2018 en data 10 de maig 2018)
Conselleria de Cultura, Participació i Esports	18 d'abril de 2018	6156/2018	20/04/2018 (reg. d'entrada 5600)	No formulen al·legacions (reg. d'entrada 9666/2018 de 26 d'abril de 2018)
	18 d'abril de 2018	6156/2018	20/04/2018 (reg. d'entrada 5600)	No formulen al·legacions (reg. d'entrada 9906/2018 de 2 de maig de 2018)

merita els preus públics, les tarifes i les taxes corresponents, les quals n'han de garantir l'autofinançament".

ARTICLE 23. REGULACIÓ RELATIVA ALS PRODUCTES D'UN SOL ÚS

3.- La Conselleria de Salut considera que s'hauria d'avaluar l'impacte que pot produir en la salut, el fet de no poder utilitzar estris alimentaris d'un sol ús per evitar riscos sanitaris.

Cal tenir en compte que no es prohibeixen els estris sinó que es limita la seva distribució, venda i ús als de plàstics que són els més problemàtics ambientalment. Per tant hi ha alternatives al mercat del mateix producte fet amb material compostable, que tindran les mateixes garanties de seguretat sanitària que els de plàstics.

4.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions públiques exposa, en relació a l'apartat 1 i 2 de l'article 23 disposa de restriccions que s'han d'entendre aplicables no només al comerç tradicional sinó també a les vendes per mitjans electrònics i canals digitals. Apunta que les limitacions a l'activitat empresarial i al principi unitat de mercat han d'estar justificades.

Per altra part, exposa que les restriccions poden afectar a empreses radicades fora de les Balears i fora d'Espanya i que, per tant, es sol·licita un estudi sobre la competència de la nostra comunitat autònoma tenint en compte la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic i la Directiva 2000/31/CE sobre comerç electrònic, com també les normes de dret internacional privat i la legislació mercantil.

L'article 1.2 de la Llei 34/2002, de 11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic estableix literalment el següent:

«2. Les disposicions contingudes en aquesta Llei s'entenen sense perjudici del que disposen altres normes estatals o autonòmiques alienes a l'àmbit normatiu coordinat, o que tinguin com a finalitat la protecció de la salut i seguretat pública, inclosa la salvaguarda de la defensa nacional, els interessos del consumidor, el règim tributari aplicable als serveis de la societat de la informació, la protecció de dades personals i la normativa reguladora de defensa de la competència ".

L'article 2 assenyala que la llei s'aplicarà als prestadors de serveis establerts a Espanya i als serveis prestats per ells. També serà d'aplicació als serveis de la societat de la informació que els prestadors residents o domiciliats en un altre Estat ofereixin a través d'un establiment permanent situat a Espanya. Doncs bé, a tots ells se'ls ha d'aplicar el que disposa el punt 4 del precepte (article 2) que assenyala que el següent:

"Els prestadors de serveis de la societat de la informació establerts a Espanya estaran subjectes a les altres disposicions de l'ordenament jurídic espanyol que els siguin aplicables, en funció de l'activitat que desenvolupen, amb independència de la utilització de mitjans electrònics per a la seva realització".

L'article 26 assenyala la regla per determinar la Llei als contractes electrònics (comerç electrònic), assenyalant que s'estarà al que disposen les normes de Dret internacional privat de l'ordenament jurídic espanyol, i ha de prendre en consideració per a la seva aplicació el que estableixen els articles 2 i 3 d'aquesta Llei i, per tant, s'entén vàlida la referència a la normativa sectorial que regeixi per a l'activitat que es desenvolupa en el territori amb independència de la utilització de mitjans electrònics.

La referència que es fa a l'article 1 als interessos generals (salut i seguretat) i a la defensa de la competència, així com la referència de l'article 4.2 a l'ordenament jurídic de aplicació a l'activitat que es desenvolupa (i per remissió a l'article 26), fa que ens haguem de remetre a la legislació ambiental aplicable al territori i a les diferents activitats que es desenvolupin o que poguessin tenir efectes adversos en un territori especialment sensible com ho és l'insular i, per tant, als interessos generals que es pretenen preservar en el mateix. Aquestes referències s'han d'interpretar i ser esteses també a l'ordenament jurídic sobre el qual regeix el principi de territorialitat com és en matèria d'ordenació del territori, turística, immobiliària i especialment ambiental dins de la qual hi hauria la normativa que regula prevenció de la generació de residus i la seva correcta gestió, entenent que podran imposar-se al comerç electrònic les mateixes limitacions i restriccions que poden imposar-se als operadors del comerç tradicional, per les mateixes raons d'interès general.

El medi ambient és una raó imperiosa d'interès general sobre la qual té competència legislativa (de desenvolupament i millora) la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Sobre aquesta base competencial es podria justificar la no comercialització de determinats productes en el territori de les Illes Balears amb independència de la cadena de comercialització o venda, restricció imposada per una norma legal ambiental com seria l'article 23.2 de l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats, dictada pel Parlament en l'exercici d'una competència pròpia.

Quant a les raons imperioses d'interès general es troben en el Dret de la Unió obertes al seu reconeixement jurisprudencial, com està exposat en el punt II.f. de "Informe en relació amb la norma addicional de protecció de medi ambient en l'articulat de l'esborrany de la Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears" de 17 d'abril de 2018 de Victor Moralo del Despatx Jiménez de Parga que consta a l'expedient, i és així com se salva la falta d'enunciació explícita en el dret codificat de determinades finalitats considerades legítimes (i a què fa referència l'article 1.2 de la Llei 34/2002). És més, el propi legislador espanyol, al transposar la Directiva 2006/123 / CE en la Llei

17/2009, ha decidit que entre les raons que justifiquen la intervenció del poder públic (article 3.11) estigui "la protecció del medi ambient". Efectivament, al nostre parer la protecció del medi ambient en el territori insular davant els efectes adversos que produeixen determinats productes de "usar i llençar" justificarien limitacions i restriccions en qualsevol activitat comercial amb "independència de la utilització de mitjans electrònics per a la seva realització".

5.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions públiques, en relació a l'article 23.4) recomana que es mantingui el rang legal de la norma que pot aprovar aquestes restriccions, ja que suposen restricció de drets que poden afectar a activitats empresarials i al principi unitat de mercat.

S'accepta l'al·legació i s'ha canviat el redactat quedant de la següent manera:

"El Govern de les Illes Balears proposarà al Parlament la tramitació legislativa per establir restriccions a la venda, distribució i ús d'altres productes d'un sol ús"

ARTICLE 24. MESURES DE PREVENCIÓ D'ENVASOS

6.- La Conselleria de Salut al·lega que, respecte a aquest article, no sembla que la regulació sobre envasos pugui repercutir sobre bosses i contenidors utilitzats en la segregació dels residus sanitaris, però entenem que s'hauria de fer un comentari al respecte.

La norma estableix que les restriccions relatives a les bosses de plàstic són a aquelles distribuïdes pels establiments comercials, per tant, en cap cas fa referència a la segregació dels residus sanitaris. Per tant, es considera que es mantén l'actual redacció.

7.- La Conselleria de Salut, en relació a l'article 24.3. proposa fer una modificació del redactat en els termes següents: "...sense perjudici que en els centres sanitaris i hospitalaris educatius es permeti la comercialització en envasos d'un sol ús..." El motiu que justifica és que el terme de centre sanitari ja inclou els hospitals.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text final de l'avantprojecte de llei.

8.- La Conselleria de Salut exposa, respecte a aquest sisè apartat, que no s'ha tingut en compte que en alguns municipis, l'aigua de consum humà de la xarxa incompleix els valors paramètrics d'obligat compliment, així com que alguns establiments podien utilitzar aigua d'origen no controlat sanitàriament. Per tant, s'hauria d'afegir al redactat "... possibilitat de consum d'aigua no envasada, apta pel consum humà, de forma gratuïta..."

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text final de l'avantprojecte de llei.

ARTICLE 25. SOBRE EL MALBARATAMENT ALIMENTARI

9.- La Conselleria de Salut entén respecte la regulació de la prohibició d'eliminar aliments en bon estat per part dels punts de venda, que es refereix a aliments amb la data de consum preferent sobrepassada, la qual cosa entraria en contradicció art. 81,15 llei 7/2014 de Protecció de Consumidors que ho considera infracció.

Cal dir, que no es refereix a la data de consum preferent sobrepassada, ja que si fos així seria il·legal. A més, a l'article 4 s'ha afegit, en quant al malbaratament alimentari, una referència a la data de caducitat i de consum preferent, de forma que ja queda més clar.

10.- La Conselleria de Salut considera que permetre que el menjar cuinat pugui ser lliurat afecta a la seguretat alimentària.

Atès que aquest aspecte podria afectar a la seguretat alimentària, l'articulat ja preveu que "el Govern de les Illes Balears ha de dur a terme una harmonització de la normativa sanitària amb la de residus ..." per poder garantir al màxim aquesta seguretat alimentària.

ARTICLE 29. COMPOSTATGE DOMÈSTIC I COMUNITARI

11.- La Conselleria de Salut, a l'apartat 29.3. considera oportú afegir: "o infraestructures d'aigües de consum humà (captacions, estacions de tractament d'aigua en dipòsits)".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text final de l'avantprojecte de llei.

ARTICLE 32. FONS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

12.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques considera respecte a aquest article que, tenint en compte que implica l'afectació d'uns ingressos a determinades despeses, s'ha de sol·licitar l'informe preceptiu corresponent a la Direcció General de Pressuposts i finançament (art. 8 llei 14/2014, finances CCAA Balears).

Tenint en compte aquest suggeriment, efectivament, es sol·licita el corresponent informe preceptiu.

TÍTOL IV. AGÈNCIA DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

13.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques, exposa tres punts:

- 1.- Es troba a faltar la determinació del tipus d'ens que es crea (organisme autònom, entitat pública empresarial).
- 2.- Es preveu la transformació d'agències creades a l'empara de Llei 28/2006 (derogada) en organismes públics per considerar que és la forma més idònia. Per tant, sol·liciten la modificació del nom de l'ens per evitar confusions.
- 3.- Donar compliment a l'article 5 Llei 7/2010: elaborar pla d'actuació inicial de l'estudi econòmic-financer.

Per la seva part, en quant al mateix títol, la Conselleria de Presidència, considera oportú que s'hauria d'indicar a la llei el tipus d'organisme (autònom, entitat pública, empresarial...); el règim de personal, de contractació, patrimonial i econòmic-financer que s'hi ha d'aplicar; en el cas de ser organisme autònom, determinar l'existència d'un pressupost propi i independent.

Revisades les aportacions en aquest assumpte, s'ha optat per modificar el text normatiu i es substituirà el terme "es crea" i la redacció queda de la següent manera:

" El Govern de les Illes Balears proposarà al Parlament la creació de l'Ens de Residus de les Illes Balears, adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient ..."

Per tant, tota la documentació annex per al seu desenvolupament de l'ens de residus de les Illes Balears s'adjuntarà a l'expedient vinculat a la llei mitjançant la qual s'aprovi aquest ens.

ARTICLE 36. CREACIÓ REGISTRE DE PRODUCCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

14.- La Conselleria de Salut, respecte a l'obligatorietat d'inscripció en el Registre de Productors de residus, considera que s'hauria de contemplar la possibilitat de simplificar i compatibilitzar la inscripció específica per als productors de residus sanitaris, per evitar duplicitats i confusions.

Cal apuntar que no hi haurà duplicitats ni confusions, ja que d'acord amb el que estableix la llei bàsica estatal 22/2011, el registre és l'eina adequada mitjançant la qual es registren tots els productors, siguin de residus sanitaris o no.

ARTICLE 48. DIPÒSIT D'AVALS I FINANCES

15. Respecte al títol, la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques exposa que el avals són una classe de garanties i que, per tant, és suficient fer referència a garanties en general, i en el títol simplement exposar el terme "garanties".

En resposta, esmentar que s'ha modificat el títol i s'ha posat "Garanties financeres"

Per altra banda i en relació al segon apartat de l'article, considera que cal determinar les modalitats de garanties que s'admeten i el càlcul o criteris per calcular-les, així com els supòsits en què es poden exigir. Quant al darrer incís d'aquest mateix segon apartat ("l'obligació d'aquest dipòsit...") considera que no s'entén.

Pel que fa al tercer apartat d'aquest article 48, la Conselleria d'Hisenda també considera oportú suprimir-lo o substituir-lo per la regulació de les modalitats de garanties que s'admeten, supòsits en què es poden exigir la garantia i el càlcul de les garanties admeses (no es pot establir caducitat de les garanties).

La qüestió de les garanties financeres ve regulat a la llei bàsica estatal en matèria de residus, la Llei 22/2011. Concretament estableix el següent:

Disposició addicional setena. Coordinació de garanties financeres.

Els subjectes obligats a subscriure garanties financeres d'acord amb aquesta Llei que estiguin, així mateix, obligats a subscriure garanties d'acord amb altres normes amb una cobertura totalment o parcialment coincident les poden subscriure en un únic instrument sempre que es garanteixi la cobertura de tots els aspectes que s'hi han d'incloure.

Les garanties financeres que preveu aquesta Llei que cobreixin la restauració ambiental, pel que fa a aquest aspecte, s'han de calcular d'acord amb les previsions de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, i el Reial decret 2090/2008, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament parcial de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre.

Atès que des del Ministeri es va comunicar a les comunitats autònomes que determinaria les modalitats i càlculs de garanties, s'ha optat a no definir-ho, esperant que sigui el Ministeri que ho reguli. En cas que en un termini de temps no s'hagin pronunciat, es procedirà a regular-ho des de la CAIB.

ARTICLE 50. MOVIMENTS DE RESIDUS DINS LES ILLES BALEARS

16.- La Conselleria de Salut considera que en els casos de SANDACH de les sales de desfer i d'escorxadors, ja se registren i s'aplica la normativa corresponent i

que, per tant, no s'entén perquè és necessari, també, aplicar aquesta norma o que estiguin dins el seu àmbit.

El Reglament (CE) núm. 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i els productes derivats no destinats al consum humà i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1774/2002, estableix normes en matèria de salut pública i salut animal per tal de prevenir i reduir al mínim els riscos per a la salut pública i animal que comporten aquests productes i, en particular, preservar la seguretat de la cadena alimentària i animal. Així, disposa, entre altres coses, uns controls per a la recollida, el transport, la transformació, l'ús i l'eliminació dels subproductes animals, inclosos els residus d'origen animal.

Tenint en compte les disposicions establertes en la legislació sobre subproductes animals i les disposicions que estableix la normativa de residus, es va considerar necessari aclarir el vincle que existia entre les dues normes per evitar duplicitats innecessàries. Per això, la Directiva 2008/98 / CE del Parlament Europeu i del Consell de 19 de novembre de 2008, sobre els residus, va excloure del seu àmbit d'aplicació, en la mesura que ja està cobert per una altra normativa comunitària, els subproductes animals quan estan destinats a usos que no són considerats operacions de tractament de residus.

La Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, que transposa la Directiva 2008/98 / CE, recull les mateixes exclusions sobre subproductes animals. D'aquesta manera, segons s'indica en l'article 2 apartat 2.b, la Llei de residus és d'aplicació als subproductes animals i els seus productes derivats quan es destinin a la incineració, als abocadors, o siguin utilitzats en una planta de biogàs o de compostatge. Així mateix, la Llei de residus és d'aplicació als subproductes animals i els seus productes derivats en els aspectes no regulats pel Reglament (CE) núm. 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i els productes derivats no destinats al consum humà i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1774/2002. Per aquest motiu es manté el redactat actual.

AL·LEGACIONS A L'ART. 52. VALORITZACIÓ EN PEDRERES QUE DISPOSIN D'UN PLA DE RESTAURACIÓ

17.- La Conselleria de Treball, Comerç i Indústria, considera oportú recordar que tant la LOMIB com el PDSPIB permeten també la reutilització de les pedreres, sempre amb informe favorable preceptiu i vinculant del Consell Insular corresponent (modificació del pla de restauració per a fer altres activitats diferents).

Es considera oportú acceptar l'aportació, i s'ha incorporat en el darrer esborrany del text normatiu

18.- La Conselleria de Treball, Comerç i Indústria, respecte al títol, estableix que no queda clar el que cal fer amb les explotacions que actualment ja tenen un pla de restauració aprovat, és a dir, no les que sol·liciten l'aprovació d'un pla de restauració nou o una modificació. Entenen que cal analitzar que s'exigirà a les pedreres actives que tinguin autoritzat per Mines actualment fer servir residus per a reblir-les.

Exposa, per tant, que caldria deixar clar quines revisions anuals se'ls exigirà, a partir d'ara per part de residus, a les explotacions actualment actives, per evitar que vagin en contra de la normativa de residus aplicable.

En resposta, en quant a les explotacions amb pla de restauració aprovat, s'ha revisat l'articulat de manera que quedi reflectit el suggeriment.

Per altra banda, quant a les revisions anuals exigibles, cal dir que no hi ha cap previsió específica al respecte i que, per tant, no cal afegir res més al respecte ni fer cap tipus de modificació.

19.- La Conselleria de Treball, Comerç i Indústria, respecte a l'article 52.1) proposa fer una referència a la revisió del pla de restauració, segons el que disposa l'article 7 RD 975/2009 (cada 5 anys), de manera que en el cas de revisions d'una explotació minera que ja tingui l'informe preceptiu i vinculant favorable, la tramitació de revisió cada 5 anys fos pràcticament automàtica.

Es considera oportú acceptar l'aportació, i s'ha incorporat en el darrer esborrany del text normatiu.

20.- La Conselleria de Treball, Comerç i Indústria, respecte de l'article 52.3) proposa una modificació d'aquest apartat, que quedaria de la següent manera: "L'ús efectiu de residus en una pedrera amb el pla de restauració aprovat, ~~un cop~~ ~~aprovat el pla~~, ha de ser motiu, en cada cas, de comunicació ~~prèvia~~ del titular de la instal·lació..."

Es considera oportú acceptar l'aportació, i s'ha incorporat en el darrer esborrany del text normatiu.

21.- La Conselleria de Treball, Comerç i Indústria considera oportú recordar que tant la LOMIB com el PDSPiB permeten també la reutilització de les pedreres, sempre amb informe favorable preceptiu i vinculant del Consell Insular corresponent (modificació del pla de restauració per a fer altres activitats

diferents). En congruència, la possibilitat de fer servir una pedrera actualment activa o en restauració com abocador, implicaria la seva reutilització com a tal (complint totes les obligacions corresponents a qualsevol altre abocador de Balears). Entenen que es dóna per suposada, però que caldria incidir en aquest punt; una pedrera no pot ser un abocador per se en cap cas, la qual cosa pareix assolida a l'article 52.6.

Es considera oportú acceptar l'aportació, i s'ha incorporat en el darrer esborrany del text normatiu.

AL·LEGACIONS A L'ART. 53. VALORITZACIÓ EN PEDRERES SENSE PLA DE RESTAURACIÓ I EN ESPAIS DEGRADATS

22.- La Conselleria de Treball, Comerç i Indústria proposa afegir el terme "antigues": "Valorització en antigues pedreres sense pla de restauració". [veure art. 47 LOMIB; possibilitat de restauració no per explotador, sino pel propietari del terreny o per terceres persones degudament qualificades.].

Es considera oportú acceptar l'aportació, i s'ha incorporat en el darrer esborrany del text normatiu.

23.- La Conselleria de Treball, Comerç i Indústria, en relació a l'article 53.2) proposa la següent modificació del redactat: "La persona interessada, titular de la pedrera o dels drets d'explotació, o el que correspongui segons la normativa minera, en coneixement de l'anterior, ha de presentar una sol·licitud davant l'òrgan competent en matèria de residus..."

Es considera oportú acceptar l'aportació, i s'ha incorporat en el darrer esborrany del text normatiu.

AL·LEGACIONS A L'ART. 72. PERSONAL INSPECTOR

24. La Conselleria de Salut considera que no queda clar, en el cas de residus sanitaris, que l'organisme competent sigui la Conselleria de Salut.

Es considera que es sobreentén i que, per tant, no cal matisar-ho a la llei.

AL·LEGACIONS A L'ART. 76. INFRACCIONS

25.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques recomana que es delimiti el concepte de reincidència a efectes de constituir-ne infracció greu i molt greu.

En resposta dir que s'accepta aquest suggeriment i que, en conseqüència, el terme de reincidència queda modificat.

26.- La Conselleria de Presidència considera que cal establir criteris en relació amb la possible concurrència de les normes respecte dels fets i la seva tipificació com a infracció, a fi d'evitar, entre d'altres, el *non bis in idem*.

Aquesta aportació s'ha tingut en compte i s'ha traslladat en el text normatiu definitiu.

AL·LEGACIONS A L'ART. 78. GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

27.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques exposa que la reincidència no pot tenir-se en compte com a criteri per a graduar la sanció quan, al mateix temps, constitueix infracció per si mateixa. Recomanen, per tant, que es defineixin els criteris o els límits en què la reincidència operarà com a infracció o com a element de graduació de la sanció.

S'accepta l'aportació i que, per tant, queda modificat. En aquest sentit, s'ha eliminat com a sanció, i quedarà reflectit com a graduació

AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 79. POTESTAT SANCIONADORA

28.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques recomana que sigui el conseller el competent per resoldre les infraccions lleus i greus, i el Consell de Govern per a les molt greus, per tal d'afavorir la separació entre fases d'instrucció i resolució.

La separació entre la fase instructora i la sancionadora a la que fa referència l'article 63.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i com a conseqüència de la imparcialitat en la que l'Administració Pública està obligada a actuar conforme el que disposa l'article 103 de la CE donarà garantia al procediment sancionador quan l'òrgan que instrueix no prengui part en les decisions de la Resolució.

Així el concepte d'òrgan administratiu que (iniciant, instruïnt o resolent) exerceix la potestat sancionadora resulta de l'atribució de competències a les unitats administratives que, en el marc del procediment de exercici de la potestat sancionadora i als seus efectes, se constitueixen en òrgans, garantint que no concorrin en el mateix les funcions de instrucció i resolució.

El decret 24/2015, de 7 d'agost, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les Conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 120 de 8

d'agost de 2015) estableix que la Direcció General d'Educació Ambiental, Qualitat Ambiental i Residus és competent en incoació i resolució dels expedients sancionadors en les matèries pròpies de les seves competències.

En aquest sentit, es manté que la direcció general competent en matèria de residus, resoldrà les infraccions lleus i greus i la conselleria competent en matèria de medi ambient, les infraccions molt greus.

ARTICLE 80. CONCURRÈNCIA DE SANCIONS I PUBLICITAT

29.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques exposa que l'article 56 de la Llei 22/2011 exigeix que existeixin raons d'interès públic (que s'han de justificar) i que es segueixi un determinat procediment, la qual cosa considera que també s'hauria d'aplicar en aquest article.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL SISENA

30.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques considera que serà materialment impossible que l'1 de gener de 2021 entri en vigor un nou tribut (nou projecte de llei, tramitació administrativa i parlamentària), quan fins a finals de 2020 o entrat any 2021, no es podrà saber si s'han complert els objectius. L'entrada en vigor del cànon s'ha de retardar en funció del moment de l'obtenció de les dades definitives de compliment dels objectius.

S'accepta l'al·legació i es modifica el text normatiu. Es proposa la data d'1 de juny de 2021, a fi de que es tinguin 6 mesos per poder crear el cànon.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ FINAL SEGONA

31.- La Conselleria de Presidència proposa un nou apartat: "Els preceptes dels articles [...], que imposen noves obligacions a les persones físiques i jurídiques en l'exercici d'una activitat econòmica o professional començaran a vigir en la primera d'aquests dates: l'1 de gener o l'1 de juliol, següent a la seva aprovació".

Cal anotar que no s'imposen noves obligacions per a activitats empresarials i professionals. Aquestes obligacions provenen de la llei 22/2011 i per tant no es considera adient introduir aquest suggeriment. De fet, a la memòria d'impacte econòmic ja queda detallat que no hi ha previstes noves obligacions que no estiguin previstes a la llei 22/2011.

NOVA DISPOSICIÓ ADICIONAL

32.- La Conselleria de Presidència exposa que en el termini de dos anys comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la conselleria competent n'ha d'avaluar l'impacte social i fer pública aquesta avaluació, així com, si cal, la proposta de modificació de la llei. També ha de fer una avaluació contínua del procés i dels resultats, que s'ha de publicar en forma d'informe amb periodicitat anual, al qual s'ha de donar difusió.

Atès que aquesta recomanació ve derivada de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, es considera que no fa falta incorporar-ho a la llei autonòmica.

NOVA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

33.- La Conselleria Treball, Comerç i Indústria proposa la possibilitat d'una transitòria per a l'adaptació de les explotacions amb pla de restauració actualment aprovat, en cas de que s'entengui també per a les explotacions actualment en funcionament calgui "seguir una tramitació de gestor de residus", si també es pot interpretar que han de ser els consells insulars els que incloguin (disposició trans. primera) aquesta previsió de què fer amb les explotacions actualment amb pla de restauració aprovat (caldria un tràmit simplificat).

Valorada aquesta aportació, es considera que queda reflectida en el mateix articulat, amb la revisió del pla als 5 anys. Per tant, es considera mantenir l'actual redacció i no afegir cap transitòria.

AL·LEGACIONS ALS ANNEXES 3 i 4

34. Respecte a aquests dos annexes, la Conselleria de Presidència proposen la modificació tant dels títols, com de l'estructura d'ambdós.

S'accepta l'al·legació i s'han fet les modificacions oportunes.

ALTRES AL·LEGACIONS GENERALS

35.- Respecte al redactat, la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques recomana una revisió lingüística, atès que s'han detectat algunes errades al llarg del text.

En resposta, esmentar que es farà una darrera revisió lingüística.

36.- La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques exposa que segons l'article 139.4, paràgraf 3, de la llei 39/2015, el desenvolupament reglamentari d'una llei s'ha de conferir al consell de govern respectiu; l'atribució directa als titulars de les conselleries de govern tindrà caràcter excepcional. Per tant, proposa eliminar les referències al desplegament reglamentari per part del conseller competent en medi ambient o, si es manté alguna, justificar-la.

S'accepta l'al·legació i s'han fet les modificacions oportunes.

37.- La Conselleria de Serveis Socials i Cooperació proposa dues recomanacions:
a) Incloure una justificació més detallada referent a l'adequació nova modificació de l'avantprojecte als principis bona regulació (art. 129.1 llei 39/2015).

b) Incloure una referència al control posterior de la norma per part de les Administracions, per adaptar-la als principis de bona regulació i comprovar la mesura en què les normes en vigor han aconseguit els objectius previstos.

En resposta, tenint en compte aquestes dues recomanacions, es fa una referència a les mateixes al preàmbul, i han estat reflectides en el darrer esborrany de llei.

5.4. Anàlisi de les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores

El desenvolupament d'aquesta llei suposarà un avanç en la millora de la gestió dels residus i sòls contaminats de les Illes Balears perquè no existeix cap precedent a la nostra comunitat autònoma que ho reguli. S'han aprovat decrets reguladors de matèries específiques per tipologies de residus, com és el cas dels residus sanitaris, però en cap cas s'ha abordat la problemàtica de la gestió dels residus i dels sòls contaminats en la seva globalitat.

5.5. Marc normatiu, justificació i oportunitat, disposicions afectades i taula de vigències

5.5.1. Marc normatiu

En relació a la competència de la Comunitat Autònoma per dictar la present norma, el projecte es fonamenta a l'article 148.1.9ª de la Constitució Espanyola que possibilita que les Comunitats Autònomes assumeixin competències en matèria de 9ª "La gestió en matèria de protecció del medi ambient". Malgrat això, la Constitució atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de "legislación bàsica de protección del medio ambiente" al seu article 149.1.23ª.

Seguint en aquesta línia, l'article 30.46. de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, preveu la competència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de protecció del medi ambient, ecologia i espais naturals protegits, sense perjudici de la legislació bàsica de l'Estat. Normes addicionals de protecció del medi ambient.

No obstant això, la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori atribueix als consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera, en el seu article 1.2, les competències "relatives a l'elaboració i aprovació dels instruments d'ordenació següents, en l'àmbit insular corresponents: b) Pla director sectorial de residus sòlids no perillosos".

Per altra banda, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de del règim local, a l'article 25.2. estableix que "el municipi exercirà en tot cas com a competències pròpies, en els termes de la legislació de l'Estat i de les Comunitats Autònomes, en les següents matèries: b) *Medi ambient urbà: en particular parcs i jardins públics, gestió dels residus sòlids urbans.....*". I fer esment també a l'article 29.2 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears que estableix que "*Els municipis de les Illes Balears, en el marc de les lleis,*

tenen en tot cas competències pròpies en les matèries següents: m)Regulació i gestió..... de la recollida i del tractament de residus sòlids urbans”.

En matèria de residus i sòls contaminats la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats té caràcter de legislació bàsica de protecció del medi ambient segons estableix a la seva disposició final primera. L'article 12.4 de la Llei 22/2011 estableix les competències administratives corresponents a les Comunitats Autònomes:

- a) L'elaboració dels programes autonòmics de prevenció de residus i dels plans autonòmics de gestió de residus.*
- b) L'autorització, vigilància, inspecció i sanció de les activitats de producció i gestió de residus.*
- c) El registre de la informació en matèria de producció i gestió de residus en el seu àmbit competencial.*
- d) L'atorgament de l'autorització del trasllat de residus des de països de la Unió Europea o cap a aquests països, regulats en el Reglament (CE) núm. 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, així com les dels trasllats a l'interior del territori de l'Estat i la inspecció i, si s'escau, sanció derivada dels règims de trasllats esmentats.*
- e) L'exercici de la potestat de vigilància i inspecció, i la potestat sancionadora en l'àmbit de les seves competències.*
- f) Qualsevol altra competència en matèria de residus no inclosa en els apartats 1, 2, 3 i 5 d'aquest article en matèria d'autorització, vigilància, inspecció i sanció de les activitats de producció i gestió de residus*

La disposició addicional segona de la Llei 22/2011, autoritza al Govern de l'estat el desenvolupament de la Llei 22/2011 i de conformitat amb aquesta disposició s'han aprovat :

- RD 20/2017, de 20 de gener, sobre vehicles al final de la seva vida útil.
- RD 180/2015, de 13 de març, que regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat.
- RD 710/2015, de 24 de juliol, que modifica el RD 106/2008, d'1 de febrer, sobre piles y acumuladors i la gestió ambiental dels seus residus.

- RD 110/2015, de 20 de febrer, sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics.
- RD 105/2008, d'1 de febrer, que regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició.
- RD 1416/2001, de 14 de desembre, sobre envasos de productes fitosanitaris.
- RD 228/2006, de 24 de febrer, que modifica el RD 1378/1999 de 27 d'agost, pel que s'estableixen mesures per l'eliminació i gestió dels policlorubifenils, policloruterfelins i aparell que els continguin.
- RD 679/2006, de 2 de juny, que regula la gestió d'olis industrials usats.
- RD 1619/2005, de 30 de desembre, sobre la gestió de pneumàtics fora d'ús.
- RD 782/1998, de 30 d'abril, que aprova el reglament pel desenvolupament i execució de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos.
- Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'Envasos y Residus d'Envasos.
- RD 1310/1990, de 29 d'octubre, que regula la utilització de llots de depuració en el sector agrari.
- RD 106/2008, d'1 de febrer, sobre piles i acumuladors i la gestió ambiental dels seus residus.
- A la Unió Europea la gestió de residus està regulada per la Directiva 2008/98/CE, de 19 de novembre, directiva marc sobre residus. També esmentar la Directiva 2004/35 de responsabilitat mediambiental i el Reglament 1013/2006 de trasllat de residus.
- La ordre MAM 304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la llista europea de residus.

5.5.2. Norma adicional de protecció del medi ambient de l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats

La Directiva 2008/98 / CE del Parlament Europeu i el Consell, de 19 de novembre, anomenada Directiva marc de residus, incorpora les polítiques de prevenció i les obligacions de reciclatge, i estableix una nova jerarquia en matèria de gestió de residus, incorporant els principis del Sisè Programa Comunitari en Matèria de

Medi Ambient. Aquesta Directiva es modificarà imminentment en el marc del Pla d'Acció d'Economia Circular de la Unió Europea cara a articular mesures legislatives que la facin possible.

La Directiva marc de residus va ser transposada pel legislador estatal, en virtut de les competències atribuïdes per l'article 149.1.23 CE que assenyalava que l'Estat té competència exclusiva en la regulació bàsica de determinades matèries, assenyalant literalment l'apartat 23 la següent: " legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció ".

Concretament, la transposició es va dur a terme per la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, com a norma bàsica ambiental en matèria de residus que estableix els instruments de la política de residus, com són els plans de prevenció i de gestió de residus, el seu contingut i l'obligatorietat d'aprovació i actualització periòdica per a les comunitats autònomes.

Ara bé, l'article 30.46 de la LO 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atribueix a les comunitats autònomes, la competència exclusiva en "Protecció del medi ambient, ecologia i espais naturals protegits , sense perjudici de la legislació bàsica de l'Estat. Normes addicionals de protecció del medi ambient ".

L'avantprojecte de Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears pretén ser una llei per a la gestió sostenible de residus que desenvolupi i millori la legislació bàsica estatal, ja que es concep des de la seva gènesi com una eina jurídica essencial per fer un gir efectiu cap al nou paradigma europeu i mundial de l'economia circular. La generació de residus ha de disminuir, i els que es generin han de deixar de ser un residu per ser un recurs.

En aquest sentit, l'avantprojecte de Llei ha abordat la regulació als productes d'un sol ús, mesures de prevenció d'envasos i els sistemes de responsabilitat ampliada del productor a l'empara de l'esmentat article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia.

Ateses les al·legacions rebudes en el tràmit d'informació pública per part de sectors empresarials i de la indústria, especialment relacionats amb la cadena de l'envàs, en relació als articles 24, 25, 27 i 28 de l'esborrany de llei que va sortir a informació pública el mes de gener de 2018, en data 5 d'abril de 2018 (reg. de sortida 5344/2018) des de la direcció general d'Educació Ambiental, Qualitat Ambiental i residus s'ha sol·licitat l'emissió d'un informe jurídic en aquesta matèria al Despacho Jiménez de Parga Abogados.

En data 17 d'abril de 2018, Víctor Moralo, en representació del Despacho Jiménez de Parga Abogados ha emès un "*Informe jurídic en relació a la norma addicional de*

protecció de mediambient a l'articulat de l'esborrany de la Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears" el qual disposa de 47 pàgines – amb 9 documents annexos- el qual s'estructura de la següent manera:

- I. Antecedents i raó de ser de l'informe
- II. Consideracions jurídiques
 - II.a. Qüestió preliminar
 - II.b. Competències, bloc de constitucionalitat i autonomia institucional
 - II.c. Mesures de prevenció i gestió de residus
 - II.d. responsabilitat ampliada del productor
 - II.e. Sistema de dipòsit, devolució i retorn (SDDR)
 - II.f. Lliure circulació de productes i unitat de mercat
- III. Conclusions

A les conclusions, l'informe estableix *"En definitiva, es podria concloure, excepte un altre criteri millor fonamentat en Dret, que el conjunt de mesures de prevenció i gestió de residus previstes en els articles 24, 25, 27 i 28 de l'Avantprojecte de Llei complirien amb l'ordenament jurídic vigent, amb les observacions manifestades en el cos d'aquest informe."* L'informe consta adjunt a l'expedient.

5.5.3. Garantia de la Unitat de Mercat

L'avantprojecte de Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears, juntament amb la memòria d'impacte normatiu de 12 de gener de 2018, han estat inclosos en el sistema de cooperació normativa per a la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat (LGUM), des del 7 de febrer de 2018 fins el 15 de maig de 2018, ambdós inclosos, termini durant el qual no s'ha rebut cap aportació observació.

Així consta a l'expedient, el certificat emès per Andreu Fuster Amer en data 15 de maig de 2018, en qualitat de punt de contacte sectorial (PCS) de la plataforma de cooperació interadministrativa en la matèria de medi ambient a l'àmbit de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat (LGUM).

5.5.4. Disposicions afectades i taula de vigències

L'avantprojecte de Llei de Residus i Sòls contaminats de les Illes Balears suposa la modificació de les següents lleis:

Per una banda, es deroga l'article 19 de la Llei autonòmica 13/2012, de 20 de novembre, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitats i mesures tributàries,

relatiu al trasllat i tractament de combustible derivat de residus que provenen de la Unió Europea.

Per altra banda es modifica l'apartat 1 de l'article 35 de la Llei 12/2014, de 16 de desembre, agrària de les Illes Balears que fa referència als plans de residus sense que suposi una modificació substancial.

Pel que a les normes citades a l'apartat "marc normatiu" segueixen vigents i no es veuen afectades pel projecte de Llei.

5.6. Impacte econòmic

La valoració de l'impacte econòmic ha estat contractat externament a ENT environment & management (EXP CMN06-2017-00006699) que ha redactat la "Memòria econòmica del projecte de llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears".

5.6.1. Impacte econòmic general

L'aplicació de la nova llei de residus tindrà incidència econòmica de caràcter general. Aquesta s'avaluarà al llarg d'aquest capítol, primer amb unes reflexions més genèriques i a continuació analitzant en major profunditat les següents mesures dictaminades per la llei, classificades en funció del major/menor grau d'importància:

1. Actuacions derivades dels articles 22 i 23

- Mesures de prevenció relacionades amb l'article 22 i 23 de la Llei Balear de Residus.

2. Altres actuacions amb incidència econòmica

- Obligatorietat de recollir la matèria orgànica (FORM) de manera separada i amb nivells d'impropis determinats (article 2.7).
- Principi d'autosuficiència i proximitat (article 7).
- Aigua de l'aixeta en establiments d'hoteleria i restauració (article 24).

3. Actuacions que no generen impacte econòmic (previstes a normes vigents)

- Habilitació d'espai suficient en establiments públics i privats per ubicar els contenidors necessaris per a la separació en origen dels residus (article 28).
- Separació de residus portuaris (article 29.6).
- Separació de residus de la construcció i demolició (article 29.7).
- Altres aspectes específics.

En qualsevol cas, durant l'anàlisi s'han pres en consideració i s'han analitzat els següents efectes que s'identifiquen a la "Guia metodològica per a l'elaboració de la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu", com són els efectes en els preus dels productes i serveis, en la productivitat de les persones treballadores i empreses, **en l'ocupació** (aquest aspecte es tracta específicament a l'apartat 1.4), els efectes sobre la innovació, sobre els consumidors, **en relació amb l'economia europea i altres economies** (aquest aspecte es tracta específicament a l'apartat 1.5) i efectes sobre les PIME. Els aspectes que no compten amb apartats específics s'han tractat de forma transversal.

En primer lloc, a l'hora d'avaluar detalladament els impactes econòmics del sector de gestió de residus, s'ha de tenir en compte que els residus es generen en tots els àmbits de la societat: llars, sector primari, sector serveis i a les diferents activitats industrials, i per tant, té repercussió a tots els sectors econòmics. Amb caràcter general bona part de les obligacions econòmiques imposades en la Llei de Residus i Sòls contaminats de les Illes Balears (d'ara en endavant "Llei Balear de Residus") deriven d'allò establert a la Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i el Consell, de 19 de novembre, i de la *Ley 22/2011, de 28 de julio, de residuos y suelos contaminados* de l'Estat Espanyol.

La *Ley 22/2011* estableix l'obligatorietat per les comunitats autònomes d'elaborar **plans i programes de prevenció i gestió de residus**, així com mantenir-los actualitzats de manera periòdica. La Llei de Residus Balears també ho contempla i obre la possibilitat que a nivell insular i local també s'elaborin aquest tipus d'instruments. No obstant això, l'impacte econòmic addicional derivat de la nova llei es considera inexistent, ja que la llei estatal ja ho establí inicialment com a obligatori. Tant aquesta mesura de prevenció, com d'altres contemplades en altres articles de la Llei Balear de Residus, suposen una aposta clara que es fa en matèria de prevenció i reutilització que suposaran a llarg termini una reducció dels costos de producció dels productes generadors de residus (reducció de matèries primeres i energia), així com una reducció dels costos de gestió de residus al reduir-se la quantitat i/o nocivitat dels residus generats, si bé inicialment aquestes mesures puguin suposar despeses com a conseqüència de les inversions inicials necessàries per adaptar els processos de producció.

La Llei Balear de Residus també estableix l'obligatorietat pels ens locals o supralocals (en el cas de les agrupacions de municipis de fins a 20.000 habitants, segons l'article 11) de la **recollida selectiva de la matèria orgànica** (FORM d'ara en endavant) (articles 2.5 i 28.4), fracció molt important en pes de tots els residus (un 40% de mitjana a les Balears); i a més s'afegeix un requeriment de qualitat del material (<5% d'impropis). No obstant, segons dades de 2015 la fracció orgànica tractada va ser un 2,25% del total de residus generats. També estableix l'obligatorietat pels municipis de **recollir selectivament el tèxtil, els olis vegetals i els residus perillosos assimilables a domèstics**. (articles 2.5 i 28.4). Aquests aspectes s'aprofundeixen en els punts 1.2.1 i 1.2.2.

Tota la Llei Balear de Residus té en compte els **principis d'autosuficiència i proximitat** (específicament regulats en els articles 7.4 i 47), és a dir, prioritza que el màxim de residus es tractin a les Illes Balears i preferentment que cada illa pugui gestionar correctament els propis residus in situ. Aquest principi no és nou, ja estava regulat a la llei estatal de residus (article 9) i al reglament europeu de trasllats, el qual regulava la limitació d'entrada de residus provinents d'Estats membres de la Unió Europea i d'altres Estats. Aquesta mesura, doncs, no només dóna compliment al marc legal vigent sinó que a més a més suposa un seguit d'avantatges ambientals, socials i econòmics descrits al punt 1.2.3.

De la mateixa manera que la Ley 22/2011 ja traslladava a l'ordenament jurídic intern el **principi comunitari de "qui contamina, paga"**, d'acord amb l'establert a la Directiva 2008/98/CE, la Llei Balear de Residus vol deixar molt clar que les administracions, però especialment la municipal, en l'aprovació d'ordenances fiscals, hauran d'aplicar el principi de pagament per generació i bonificar sobre la tarifa en cas de bones pràctiques i per motius d'urgència social (article 9.2). Aquest principi no implicarà que els ciutadans i/o empreses paguin més o menys, sinó diferent. En la mateixa línia, l'article 9.1 estableix que els serveis de gestió han de tenir tarifes, taxes o preus públics que en garanteixin l'autofinançament, i que han de tenir en compte els costos reals dels aspectes vinculats als serveis: Aquests aspectes, a banda de tenir trets de justícia social i ambiental, donen compliment d'una banda a una normativa europea i de l'altra a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local que parla de l'autofinançament dels serveis. L'aplicació d'aquests articles podria suposar uns costos administratius superiors per les entitats locals.

Amb caràcter general es pot afirmar que la nova Llei permet avançar de forma consistent cap a una economia circular, que és la tendència de forma decidida s'està impulsant des d'Europa. Com s'anirà detallant al llarg del text, força de les mesures són consistents amb allò exposat a la Comunicació de la Comisión al Parlamento Europeo, al Consejo, al Comité Económico y Social Europeo y al Comité de las Regiones "Cerrar el círculo: un plan de acción de la UE para la

economía circular”, i especialment amb diverses mesures incloses al paquet legislatiu associat que reforma la Directiva Marc de Residus, la Directiva d’Envasos, la Directiva d’Abocadors i la Directiva sobre Residus d’Aparells Elèctrics i Electrònics.

A continuació es presenten algunes reflexions i estimacions econòmiques d’aquells impactes econòmics de les regulacions de la Llei Balear de Residus que introdueixen canvis respecte la situació actual.

1.1. Actuacions derivades dels articles 22 i 23

Segons l’article 23, a partir de l’1 de gener de 2020, s’adoptaran una sèrie de mesures per a la regulació dels productes d’un sol ús. A continuació es fa una enumeració del llistat de productes específics que queden afectats i s’identifica l’impacte econòmic, sobretot derivat dels potencials efectes sobre consumidors, sobre les PIME i sobre la competència en el mercat.

- Bosses de plàstic lleugeres o d’un sol ús.
- Plats, tassons, coberts, tasses i safates alimentaris fets de plàstic d’un sol ús que no entrin dins l’àmbit aplicació de la directiva, excepte compostables.
- Productes alimentaris en monodosis a excepció de les restriccions establertes pel Reial Decret 895/2013, ni estris d’usar i tirar en els establiments i empreses turístiques, d’hostatgeria, restauració i càtering per al consum d’aliments i begudes en el mateix local.
- Productes que continguin microplàstics o nanoplàstics; i encenedors no recarregables, maquinetes d’afaitar, cartutxos i tòners d’impresora i fotocopiadora.
- Càpsules de cafè, d’infusions i de brous d’un sol ús posades a la venda a les Illes Balears.
- Canyetes de begudes, bastonets orelles i bastonets de caramels.
- Regulació de l’ús i l’etiquetatge de tovallolletes humides

Per la majoria d’aquests productes la normativa pretén establir la regulació de la venda, ús i distribució dels productes d’un sol ús, prioritzant l’alternativa reutilitzable o compostable, fàcilment reciclable. Les referències fetes quant a l’obligatorietat de materials compostables, s’entendran en relació a la norma UNE EN 13.432:2001.

En relació a l'efecte en els preus dels productes disponibles al mercat, per detectar els possibles efectes sobre els consumidors i sobre les PIME (fent referència als restaurants i empreses de càtering que podrien consumir aquesta tipologia de productes) d'aquest article 23, es presenta la **¡Error! No se encuentra el origen de la referencia.** on s'ofereix una revisió de preus de productes de plàstic d'un sol ús i es compara amb l'alternativa de productes compostables o reutilitzables.

S'observa que per alguns productes, el preu del producte fabricat amb plàstic és igual que el preu del producte fabricat amb material compostable. Per altres productes el preu de l'alternativa compostable és més alt, i per altres no s'ha trobat una alternativa compostable. També s'ha analitzat en alguns casos l'opció reutilitzable, com és el cas de les maquinetes d'afaitar i els gots reutilitzables. S'observa que amb el nombre d'usos estimats per maquineta/got d'un sol ús i els preus de mercat, des d'un punt de vista econòmic resulta més avantatjosa la compra d'un producte reutilitzable.

La regulació de la venda/distribució d'aquests productes tindria cert impacte econòmic que sobretot afectaria als següents col·lectius:

- Pels consumidors perquè podrien veure detectat un increment en el preu d'alguns dels productes. Aquest impacte es considera poc rellevant, atès que el consum d'aquest tipus de productes té una elasticitat alta (en no ser productes de primera necessitat) i en força casos tenen alternatives fàcilment disponibles; i en segon lloc perquè la diferència de preu de la majoria d'alternatives presents al mercat són nul·les o modestes i a mitjà-llarg termini cal esperar una reducció del preu de venda perquè per respondre a una major demanda, l'oferta haurà d'incrementar-se i la fabricació podrà aprofitar majors economies d'escala.
- Pels fabricants/distribuidors d'aquests productes, la mesura suposarà una reducció dels ingressos per aquest tipus de productes, però els podria suposar l'increment de la venda d'altres tipus de productes. En tot cas, tindran estímuls a la innovació i a la incorporació de noves línies de venda de productes de més valor afegit.

A més a més, en els casos on les alternatives encara no estiguin completament desenvolupades, la mesura tindrà com a conseqüència el desenvolupament de les mateixes, amb els consegüents efectes sobre la innovació; i el fet que s'hagi anunciat amb antelació, permet marge de reacció per les empreses i en facilita l'adaptació.

D'altra banda, en afectar la mesura tant als productes fabricats a les Balears com importats, els efectes sobre la competitivitat de la indústria local front a l'exterior serien negligibles.

Més enllà de la millora ambiental, a nivell econòmic, la internalització de les externalitats ambientals ocasionades pels productes d'usar i llençar tindrà efectes positius perquè significa una millora en l'eficiència dels mercats en l'assignació de recursos.

Si analitzem alguns estudis referent a l'impacte econòmic derivat de l'impacte ambiental d'aquests residus quan acaben a la mar ("marine litter")¹, observem que els productes que es troben amb major freqüència a les platges són:

- Bosses de plàstic
- Xarxes de pesca
- Canyetes de plàstic de begudes
- Bastonets de les orelles
- Embolcalls de plàstic
- Ampolles de plàstic
- Envasos de plàstic
- Taps de plàstic
- Garrafes
- Burilles
- Pinces de la roba
- Plats i coberts de plàstic
- Tovalloletes humides
- Bolquers, compreses, tampons i preservatius
- Fil de pesca
- Goma-espuma
- Porexpan

Adicionalment, es vol fer especial esment a la problemàtica afegida que suposen elements com les tovalloletes, bastonets de les orelles o altres teixits (com compreses, etc.) llençats per la tassa del vàter. El comunicat intern titulat "*Informe técnico sobre la presencia de impropio, toallitas, bastoncillos, etc. en los afluentes de las EDAR's de Palma*", que l'empresa EMAYA va trametre a l'Ajuntament de Palma el 3 d'abril de 2018, conclou el següent:

"La acumulación de toallitas y otros tejidos arrojados al inodoro, bastoncillos, compresas etc. causa problemas de funcionamiento en las instalaciones públicas de saneamiento y perjuicios medioambientales, generando sobrecostes de explotación y

¹Els estudis analitzats han estat: *Ecologistas en acción (2017). "Clean up the Sea, Basura en playas. Tendencias e influencias en la acumulación de residuos en zonas costeras a partir de experiencias de ciencia ciudadana en muestreos". Área marina de ecologistas en acción. Octubre de 2017;* y <https://ecoosfera.com/2013/05/top-10-tipos-de-basura-mas-comunes-en-el-mar-y-playas-infografico/>

mantenimiento. Se trata de un problema de consumo y de mala información en el etiquetado por parte de los fabricantes de estos productos, al no existir actualmente una normativa aplicable que les obligue a cambiar su formulación o etiquetado de sus productos, existiendo mensajes equívocos o contradictorios. Uno de los factores agravantes del problema, radica en el desconocimiento por parte de los usuarios de los perjuicios generados al desechar las toallitas a través del inodoro al creer que son biodegradables....

Tras simular su uso y después de dos días sumergidas en agua, agitándolas constantemente, su porcentaje de desintegración no llegó al 50% en el mejor de los casos, frente al 95% del papel higiénico que además se deshacía en media hora.

Según las estimaciones del departamento de redes en el 2017:

- *Se produjeron 158 obstrucciones en la red de las cuales el 40% fueron debidas a toallitas, esto supuso un coste anual de 63.200 €.*
- *Al mismo tiempo se produjeron unas 394 obstrucciones en las acometidas y de las cuales el 30% fueron debidas a toallitas, esto supuso un coste anual de 100.470 €.*

A estos costes hay que sumarle los producidos en la EDAR, debidos a las reparaciones de los equipos.

- *Averías en pretratamiento, desarenadores, bombas impulsión, limpieza etc. 120.000 € aproximadamente.*
- *Averías Bombas red: 38.000 € aproximadamente."*

Amb tot això es conclou que el cost total de gestió de la problemàtica de les tovallolletes, bastonets de les orelles i altres a clavegueram, a Palma va ser d'uns 321.670 € el 2017, als quals s'haurien de sumar les hores dels operaris de planta per a netejar els tamisos de l'entrada.

En un sentit similar, la Asociación Española de Abastecimientos de Agua y Saneamiento ha estimat que a l'estat espanyol la gestió de tovallolletes en EDARs representa un cost anual d'uns 200 MM€ (al voltant de 5€/habitant i any).²

L'article 23, doncs, té com a objectiu reduir aquest impacte negatiu de presència de residus a les platges i al mar.

² Marín Galvín, R. (2017). "Desechables en saneamiento: Análisis técnico de las toallitas higiénicas presentes en el mercado español ¿podemos tirarlas sin más al inodoro?". Gestión y tratamiento de agua. FuturEnviro, Junio 2017.

Taula 1. Productes d'un sol ús regulats per la llei de Residus de Balears, potencials alternatives compostables i reutilitzables i comparativa de preus de mercat

Producte de plàstic un sol ús	Preu (€/u)	Alternativa compostable	Rang de preus (€/u)	Alternativa reutilitzable	Rang de preus (€/u)	Unitats alternatives a reutilitzar	Preu alternatiu de plàstic amb potencial de reutilització
Bosses de plàstic samarreta	0,030 €	Bosses compostables	0,054 €	Bossa de roba reutilitzable	0,3 – 1,2 €	1.100	30 €
Joc de 3 coberts plàstic	0,091 €	Joc de 3 coberts compostables	0,248 €	Joc de 3 coberts metàl·lics	1,7 – 3 €	3.650	330 €
Plat de plàstic 22 cm	0,093 €	Plat 18 - 23 cm compostable	0,089 – 0,101 €	Plat reutilitzable (gres, porcellana)	1,5 – 5 €	2.660	240 €
Got paper begudes calentes 120 ml	0,033 €	Got begudes calentes 120 ml - 240 ml compostable	0,096 – 0,165 €	Tassa	0,6 – 2 €	1.630	60 €
Got plàstic begudes fredes 200 ml-350 ml	0,025 – 0,062 €	Got begudes fredes 160 ml - 230 ml	0,059 – 0,066 €	Got reutilitzable plàstic – Got de vidre	0,34 € - 1,2 €	2.660	60 €
Safata menjar per emportar PET (24x34 cm)	1,452 €	Caixa cartró per emportar / Bol compostable per emportar 600 ml	0,659 € / 0,315 €	Recipient menjar per emportar (tipus tupper)	3 – 8 €	470	690 €
Monodosis		L'eliminació de les monodosis en buffets d'hotels i restaurants podria aportar una major diversitat d'aliments frescos pels clients, a granel, que tindria cert potencial de reducció de costos					
Productes que continguin microplàstics o nanoplàstics		És difícil d'analitzar quins productes presents al mercat porten aquests productes					
Encenedors no recarregables	0,350 €	-	-	Encenedors recarregables	0,44 – 1,70 €	20	10 €
Maquines d'aferir doble full 10 cm	0,218 €	-	-	Maquines d'aferir elèctrics	45 – 150 €	3.120	70 €
Cartutx negre un sol ús	18-40 €	-	-	Kit de recàrrega de cartutx negre	10 €	20	380 €
Tòner làser negre un sol ús	45-85 €	-	-	Kit recàrrega tòner negre / Servei de recàrrega tòner negre	12 - 25 € / 53 €	20	450 €

GOIB
/

Càpsules de cafè compatibles Nespresso	0,362 €	Càpsules compostables amb Nespresso	0,399 €	-	-		
Canyetes de begudes flexibles plàstic	0,007 - 0,037 €	Canyetes begudes compostable amb fons	0,013 - 0,021 €	Canyetes de begudes reutilitzable (d'acer o de silicona)	1,3 €	310	7 €
Bastons orelles	0,020 €	No es troba alternativa compostable		Netejador orelles reutilitzable (punta en espiral de silicona)	8 - 12 €	780	780
Etiquetatge tovallolletes humides (bàsic - gamma alta - ecològic)	0,01 - 0,03 - 0,05 €	L'opció compostable realment continua donant els mateixos problemes a les plantes depuradores, doncs es degrada en condicions determinades (de compostatge industrial (50 °C, treball mecànic, etc))	0,03 - 0,05 €	Esponja	3 - 5 €	730	20 €

* Estimació agafant de referència el preu mitjà dels utensilis de plàstic d'un sol ús i multiplicant-lo pel nombre d'usos que pot tenir el producte reutilitzable

Nota: Els preus són actualitzats a 2018 i inclouen IVA

A continuació s'ofereix una revisió d'exemples d'altres Estats que han establert mesures per a la limitació de la producció i/o venda de productes d'un sol ús de plàstic o de la presència de microplàstics en la composició del producte:

- El gener de 2018 el Regne Unit va prohibir la fabricació de "microperles" (*microbeads*), partícules diminutes de plàstic usades en alguns productes cosmètics exfoliants, pasta de dents o altres productes amb intenció de ser esbandits. La prohibició de la venda d'aquests productes està previst que entri en vigor el juliol de 2018 (<https://www.npr.org/sections/thetwo-way/2018/01/09/576832216/u-k-embarks-on-a-ban-of-plastic-microbeads-in-rinse-off-products>)
- Una llei similar va ser aprovada el 2015 a Estats Units (8 H.R.1321 - Microbead-Free Waters Act of 2015).
- Escòcia planeja establir una prohibició sobre les canyetes de begudes de plàstic per finals del 2019 i també dels bastonets de cotó, com un dels residus més freqüents que es troben a les platges (<https://www.independent.co.uk/environment/scotland-plastic-straw-ban-pollution-2019-cotton-buds-a8206636.html>).
- L'illa de Taiwan també es planteja prohibir els productes d'usar i llençar de plàstic pel 2030. Inclouran qualsevol tipus de producte, com les canyetes de begudes de plàstic, les tasses, les bosses de la compra. Iniciarán l'aplicació de la prohibició amb un impost sobre aquest tipus de productes pel 2025, i els acabaran prohibint completament el 2030 d'acord al full de ruta establert per l'Agència de Medi Ambient del Govern (<https://www.japantimes.co.jp/news/2018/03/01/world/science-health-world/taiwan-ban-disposable-plastic-items-2030/#.WtdB0y7uPGg>)

A continuació s'entra més en detall en el cas de les bosses de plàstic, referent a l'article 23.1.a i 23.1.b de la llei:

Bosses de plàstic lleugeres o d'un sol ús:

Aquesta mesura va en la línia de les normatives europees i espanyoles, que es resumeixen a continuació:

- La Directiva 2015/720 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2015, que modifica la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i residus d'envasos, es va aprovar amb la finalitat de reduir el consum de bosses de plàstic lleugeres en l'àmbit de la Unió Europea.
- El Govern espanyol ha aprovat el Real Decreto 293/2018, de 18 de maig, sobre reducció del consum de bosses de plàstic i pel que es crea el Registre de Productors. Aquest Reial Decret es fonamenta, com a primera mesura,

en l'establiment del cobrament obligatori d'un preu per bossa de plàstic lleugera i amb espessor igual o superior a 50 micres, lliurada al consumidor. Per tant, aquesta mesura preveu afectar tant a les bosses de plàstic compostables i no compostables. Serà el comerciant qui haurà d'establir el preu, agafant de referència preus orientatius de l'annex I del projecte de Real Decret. I finalment, com a segona mesura del projecte de Real Decret, des de 1 de gener de 2020, s'estableix la prohibició definitiva de les bosses de plàstic lleugeres que no siguin compostables, i també es prohibeixen les bosses de plàstic fragmentables.

1.2. Altres mesures amb impacte econòmic

1.2.1. *Obligatorietat de recollir la matèria orgànica (FORM) i nivells d'impropis determinats*

S'estableix la recollida obligatòria pels ens locals de la matèria orgànica compostable als articles 2.5 i 28.4. Aquesta mesura, juntament amb l'article 2.7 de la Llei Balear de Residus estableix que els municipis han de prendre mesures perquè els impropis no siguin superiors al 5% i que en casos justificats, com el de mitjans i grans nuclis de població, aquest percentatge podrà ser del 10%, es preveu que tingui una sèrie d'avantatges ambientals, socials i també econòmics a llarg termini, que s'enumeren més avall.

No obstant, l'obligatorietat de recollida de la FORM ja estava inclosa en el cas de Mallorca en el Pla Director Sectorial de Residus del 2000 (BOIB núm. 105 de 2002). En el cas de Menorca, en el Pla director de Menorca l'obligatorietat està inclosa a l'article 9 (BOIB núm. 109 de data 3 d'agost de 2006) i en el Pla director d'Eivissa i Formentera (BOIB Núm. 45 14-04-2001), l'article 9 estableix l'obligatorietat de recollida de la matèria orgànica.

D'altra banda, si analitzem com està el desplegament d'aquesta obligatorietat, s'observa que els municipis que actualment duen a terme la recollida de FORM són:

- Una majoria dels municipis de Mallorca ja recullen separatament els residus orgànics; 40 de 52; el que equival a un 86% de la població. No obstant, els resultats obtinguts a cada un dels municipis és molt dispar; des de quantitats recollides de 109 kg/hab i any a quantitats de 5,2 kg/hab i any a Palma. Això és indicatiu de que encara hi ha feina a fer en el desplegament d'aquest servei.
- A Menorca, malgrat l'obligatorietat de recollida, l'últim any de què es disposa de dades, no hi ha dades de la recollida selectiva de FORM, perquè el contingut d'impropis superior al 15% va fer impossible el seu tractament

a la planta de compostatge. L'any anterior, el 2015, les dades de recollida indiquen una recollida de 22,8 kg/hab i any.

- A Eivissa, malgrat el dictaminat pel seu Pla Director, no es fa recollida de FORM encara. A Formentera han fet una prova pilot i actualment estan provant la implantació a tota l'illa

A continuació es presenten els avantatges ambientals, socials i econòmics d'aquesta mesura:

Avantatges ambientals

- Major qualitat del material d'entrada a les instal·lacions.
- Simplificació de les instal·lacions i optimització del seu funcionament.
- Simplificació i optimització d'altres instal·lacions de gestió d'altres fraccions.
- Major qualitat del compost produït.
- Millora de l'estructura i fertilitat dels sòls per la utilització d'un compost de qualitat.
- Augment de la demanda de compost, degut a la seva major qualitat.
- Reducció substancial de les quantitats de materials biodegradables, i per tant, reducció de les emissions de GEH.
- Augment dels nivells de recollida selectiva i de la qualitat de la resta de fraccions, augmentant la recuperació de materials i les taxes de reciclatge en el seu conjunt.

En relació a l'impacte econòmic d'establir la recollida selectiva de la FORM obligatòria, s'estimen uns costos mitjans d'entre 32 i 56 €/t de recollida i uns costos de tractament mitjans d'entre 35 i 75 €/t.

Suposant que el reciclatge de la FORM arribés als nivells objectiu establerts pel 2020 (reciclar el 50% dels bioresidus pel 2020 segons article 2.b de la nova llei), s'estima que es reciclarien unes 140.500 tones de residus orgànics addicionals el 2020 respecte el 2015³, el que implicaria un rang de costos addicionals de gestió total de la FORM d'entre 11,68 i 22,84 MM d'€ anuals que haurien de sufragar els ens locals (Taula 2). També és rellevant mencionar el fet que, segons l'article 29 de la nova llei hi hauria d'haver una promoció del compostatge individual i comunitari, el que en conjunt suposarà una reducció de costos de gestió d'aquesta part de residus orgànics, que no tindran costos de recollida associats.

³ Suposant que la fracció orgànica suposa el 40% de la bossa tipus de Balears.

No obstant, cal dir que també hi hauria estalvis fruit de reduir les quantitats de fracció resta recollides i sobretot tractades. En el cas de Mallorca, segons la tarifa d'entrada a la planta de valorització energètica de 2017 de 139,52 €/t (IVA inclòs), suposant que s'evitarien 102.800 t de Resta, s'estalviarien de l'ordre de 14,35 MM € l'any 2020 aproximadament. En el cas d'Eivissa i Formentera, per 27.735 t de resta evitades, amb una tarifa de 30,74 €/t (aprovada per 2018) de residus abocats a Ca na Putxa, s'estalviarien de l'ordre de 852.500 € l'any 2020. I finalment, en el cas de Menorca, suposant que s'evitarien unes 10.065 tones de Resta, per una tarifa d'entrada a abocador de no perillosos de 43,98 €/t (aprovada per 2018, IVA inclòs) s'estalviarien de l'ordre de 442.715 € l'any 2020.

Taula 2. Estimació dels costos de recollida i tractament de la FORM addicionals pel 2020.

Illa	FORM bossa tipus 2015 (t)	FORM tractada 2015 (t)	RS FORM 2020 (t) ^a	Cost recollida FORM addicional (MM €)	Cost tractament FORM addicional (MM €)	Cost estimat 2020 FORM addicional (MM €)
Mallorca	231.788	13.038	127.483	4,08-7,14	4,46-9,56	8,54-16,70
Menorca	22.683	1.276	12.476	0,40-0,69	0,44-0,94	0,84-1,63
Eivissa i Formentera	62.501	3.516	34.376	1,10-1,92	1,20-2,58	2,30-4,50
TOTAL	316.972	17.830	174.334	5,58-9,76	6,10-13,07	11,68-22,84

^a Es refereix a recollida selectiva de la FORM, que es correspon a un 55% del total de FORM present a la bossa tipus (estimat a la primera columna).

Nota: El 2015, a Balears la FORM tractada va ser el 2,25% del total de residus generats.

Nota: Se suposa un 40% de composició de FORM a la bossa tipus i uns costos de recollida i tractament de la FORM segons l'exposat al paràgraf anterior.

Cal mencionar així mateix que la nova Directiva Marc de Residus establirà com obligatòria la recollida selectiva d'aquesta fracció per a 31 de desembre de 2023, de manera que aquests costos només poden considerar-se addicionals per un període de 4 anys.

1.2.2. Obligatorietat de recollir el tèxtil, els olis vegetals i els residus perillosos de manera separada

Actualment la majoria dels ens locals ja recullen separadament aquestes tres fraccions via deixalleria o via contenidors a la via pública. En el cas dels residus perillosos assimilables a domèstics, segons els resultats d'una enquesta de gener de 2018 (que van respondre un 45% de les deixalleries de les Illes) un 88,2% de les deixalleries ja compten amb contracte de gestor de residus perillosos. Per tant, es considera que l'impacte econòmic serà negligible.

De forma similar a l'apartat anterior, cal mencionar que la nova Directiva Marc de Residus establirà com obligatòria la recollida selectiva de tèxtils i de residus perillosos provinents de les llars per a 1 de gener de 2025, de manera que aquests costos només poden considerar-se addicionals per un període de 5 anys.

1.2.3. Principi de proximitat

El principi de proximitat recollit a la Llei no és nou, sinó que ve recollit a l'article 9 de la Llei estatal 22/2011, però es fa una especificitat per a la realitat insular. En relació als residus que fins a l'actualitat s'havien transportat a la península (amb els respectius viatges entre illes previ al transport peninsular), per motius de la pròpia naturalesa dels residus i manca de plantes de tractament a les Illes Balears (com són residus de ferralla o perillosos), es presenta la taula 3 amb dades relatives al cost total d'aquestes operacions, entre l'any 2002 i 2010, que parcialment havien rebut subvencions del Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Pesca.

Taula 3. Transport marítim de residus sense tractament possible a les Illes Balears (perillosos i no perillosos) , 2002-2010.

Any transport	Transport entre illes (kg)	Cost acreditat (€)	Transport a península (kg)	Cost acreditat (€)	Cost total acreditat (€)
2002	164.106	42.538	115.365.814	2.897.529	2.940.066
2003	152.052	33.319	111.502.958	2.825.337	2.858.656
2004	259.032	38.489	71.035.529	1.617.600	1.656.089
2005	172.360	53.997	95.303.383	2.484.140	2.538.137
2006	5.000.000*	243.000*	163.000.000	1.900.000	2.143.000
2007	8.885.550	488.387	167.799.549	5.051.889	5.540.275
2008	6.049.684	387.566	168.401.731	5.825.133	6.212.700
2009	6.480.733	376.048	120.854.415	3.994.880	4.370.928
2010	7.262.517	493.764	187.319.889	4.742.764	5.236.528

* El motiu d'aquest increment és la posada en funcionament de l'estació de transferència de Formentera que va provocar el trasllat de residus a Ca na Putxa (Eivissa)

Font: Govern de les Illes Balears en base a la base de dades de les subvencions del Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Pesca.

Nota: Entre un 30% i un 60% era subvencionat pel Ministeri.

Aquest cost hi continuaria essent, i es justifica per la pròpia insularitat del territori, tal i com es justifica al Capítol 6 de l'article de la Universitat de les Illes Balears⁴.

⁴ UIB (2016): *Los costes de la insularidad de las Islas Baleares: evaluación de políticas actuales y propuestas de futuro. Capítulo 6: Análisis de las compensaciones por el transporte de residuos e hidrocarburos.*

Amb caràcter general, la llei prohibeix la importació de residus pel seu tractament en instal·lacions de titularitat pública de les Illes Balears (art. 49.1). Aquest fet pot tenir un impacte econòmic en relació a la taxa que s'aplica als ciutadans ja que suposa una minva d'ingressos per part dels concessionaris dels Consells de Mallorca davant uns costos d'inversió i amortització fixos. La quantificació econòmica del que suposa la prohibició d'importar residus és de difícil estimació atès que hi ha altres variables que també influeixen en el càlcul final de la taxa. D'altra banda, segons l'article 15.1. seran els Consells Insulars que inclouran les previsions relatives a la importació de residus en les instal·lacions dins l'àmbit privat. Per això resulta impossible en aquest moment fer una estimació econòmica al respecte.

1.2.1. *Aigua de l'aixeta en establiments d'hoteleria i restauració*

El punt 6 de l'article 24 de la llei estableix que els establiments d'hoteleria i restauració han d'oferir sempre la possibilitat de consum d'aigua no envasada, de forma gratuïta i complementària a l'oferta del mateix establiment. Certament, aquesta mesura suposarà una petita pèrdua de negoci per a bars i restaurants que deixaran de vendre aigua a aquells ciutadans que optin per demanar aigua de l'aixeta. L'impacte es considera petit perquè alguns clients seguiran comprant aigua envasada, atès que les propietats organolèptiques de l'aigua a les Balears no són gaire apreciades; altres compensaran aquest estalvi consumint altres productes. Per als ciutadans que optin per l'aigua de l'aixeta l'excedent del consumidor serà superior que el que obtenien en comprar aigua envasada.

Segons altres ciutats espanyoles i europees (Córdoba, San Sebastián, Ginebra (Suïssa) i París (França)) que ja han implantat aquesta mesura, l'estalvi d'envasos de plàstic suposarà un benefici ambiental a nivell global (reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle per la fabricació dels envasos i pel procediment d'envasat i distribució de les ampolles).

1.3. Actuacions que no generen impacte econòmic (previstes a normes vigents)

En aquest apartat es recullen diverses accions incloses a la nova llei que no generen impacte econòmic perquè ja estan previstes a altres normes o instruments de planificació vigents.

1.3.1. *Habilitació d'espai a habitatges en establiments públics i privats per a la separació dels residus*

Segons l'article 29.2, "tot establiment públic o privat ha de tenir establerta la separació en origen dels seus residus. A aquest efecte, en les obres de nova construcció o en les de reforma, s'han d'habilitar els espais adients de superfície mínima necessària per ubicar-hi els contenidors necessaris".

L'obligació de reserva d'espai als edificis de nova construcció és la requerida segons el Codi Tècnic de l'Edificació (CTE), a la "Sección HS 2: Recogida y evacuación de Residuos", on s'estableixen requeriments de reserva d'espai mínim per a l'emmagatzematge dels contenidors de residus: "Los edificios dispondrán de espacios y medios para extraer los residuos ordinarios generados en ellos de forma acorde con el sistema público de recogida de tal manera que se facilite la adecuada separación en origen de dichos residuos, la recogida selectiva de los mismos y su posterior gestión".

1.3.2. *Separació de residus portuaris*

Segons l'article 29.6, "Els vaixells que, fent ús dels serveis portuaris, descarreguin residus als ports de les Illes Balears han de seguir els mateixos criteris de separació establerts aquí."

Aquest article compleix amb els requeriments establerts en el *Real Decreto 1381/2002, de 20 de diciembre, sobre instalaciones portuarias de recepción de desechos generados por los buques y residuos de carga*. Per tant, no comporta un impacte econòmic addicional.

1.3.3. *Separació de residus de la construcció i demolició*

Segons l'article 29.7, s'exigeix que els plans insulars de gestió i prevenció de residus no perillosos han de preveure sistemes que permetin la separació dels residus amb característiques de perillositat, i almenys d'àrids, fusta, metalls, vidre i guix.

No obstant, ja es preveia la separació dels residus a totes les illes a partir de l'Ordre de la Consellera de Medi Ambient de 28 de febrer de 2000, de mesures transitòries per l'autorització d'instal·lacions de valorització i eliminació de residus de la construcció i demolició (BOIB núm. 29 de 7 de març del 2000). De la mateixa manera també es recollia al Decret 10/2000, de 4 de febrer, pel qual es fixen provisionalment i amb caràcter d'extrema urgència la selecció i l'abocament dels residus de la construcció i demolició.

En el cas de l'illa de Mallorca, el Pla director sectorial per a la gestió dels residus de construcció i demolició (...) de l'illa de Mallorca (BOIB núm. 141 de 23 de novembre de 2002) s'estableix també aquesta obligatorietat i es concreta a

l'article 9 d'obligacions dels productors de residus de construcció i demolició, "realitzar la separació en origen de la manera següent:

- Residus inerts únicament i exclusiva (ceràmics, formigó, terres i similars)
- Restes de residus; envasos, restes metàl·liques, fusta, plàstics i similars"

1.3.4. *Altres aspectes específics*

Segons l'article 8.f, els contractes de recollida i/o tractament de residus motiu de licitació pública han de preveure un 1% destinat a mesures de formació i sensibilització, que haurà d'executar l'adjudicatari en relació als punts anteriors de l'article. Això significarà un cert impacte econòmic en les licitacions futures de residus, però tindrà uns efectes positius de conscienciació a mitjà termini, i es promourà l'increment dels resultats de reciclatge.

- Article 24, mesures de prevenció d'envasos:

- o Els punts 1, 2, 3 i 4 estableixen que no es podrà vendre begudes en envasos d'un sol ús en edificis i instal·lacions de les administracions públiques i que s'haurà de promoure la instal·lació de fonts d'aigua potable en els espais públics o l'ús d'aigua en envasos reutilitzables.

Això implicaria l'eliminació de les línies de venda d'aigua envasada en ampolles de plàstic, la substitució per ampolles de vidre retornables, amb la consegüent instal·lació de màquines per al seu retorn; o bé alternativament la col·locació de fonts d'aigua al costat de les màquines expenedores de begudes.

Actualment, segons dades del Govern de les Illes Balears, i a títol d'exemple, la totalitat d'edificis de la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca ja disposa de fonts d'aigua com a alternativa a les màquines expenedores; per tant, l'impacte econòmic de la mesura seria negligible. No obstant, es tracta d'una mesura que busca oferir aigua potable a doll gratuïta en espais públics, els quals, la majoria ja han pres mesures similars fins el moment.

- o En el cas del punt 5 del mateix article, que busca la limitació dels envasos d'un sol ús en esdeveniments públics, resulta complex el càlcul del potencial impacte econòmic de la mesura. En tot cas, suposarà estalvis de recollida i tractament de residus per part dels ens locals.
- o En el punt 7, s'estableix que no es podran comercialitzar packs de llaunes o botelles de begudes refrescants subjectes mitjançant

anelles de plàstic ni altres envasos col·lectius secundaris. Els mateixos arguments que s'han proporcionat pels efectes de l'article 23 aplicarien en aquest cas (apartat 1.1).

1.4. Efectes en l'ocupació

La nova llei de Residus de Balears planteja diversos objectius i actuacions que comportaran la creació de nous llocs de treball, com es va enumerant en diferents punts de la present memòria:

- Creació d'espais de Preparació per la Reutilització a la Deixalleria, previstos a l'article 30.5 de la llei (apartat 5.6.4.3.1)
- Obligatorietat de la recollida selectiva de la FORM i d'altres fraccions reciclables, suposarà un increment del personal dedicat a la recollida. Com s'ha dit, la Llei només anticipa 4 anys allò que estableix la nova Directiva marc de Residus.
- L'increment de quantitats recollides selectivament també tindrà efectes a les plantes de tractament d'aquestes fraccions, que és més intensiu en llocs de treball que el tractament de la fracció resta (apartat 1.2.1).
- Creació de l'Ens de Residus de Illes Balears (apartat 5.6.4.1).
- Control, inspecció i vigilància pel compliment de la Llei: suposarà la major presència de personal inspector i instructor, així com personal administratiu (apartat 5.6.4.1).
- Construcció de les noves plantes de tractament previstes pels Consells Insulars (segons punt 5.6.4.3.4).
- Segons l'article 8.h, de la llei en els contractes de recollida i/o tractament de residus motiu de licitació pública s'ha de preveure un 1 % destinat a mesures de formació i sensibilització, que haurà d'executar l'adjudicatari en relació amb els punts anteriors. Això implicarà la destinació de personal addicional educador/comunicador en aquests contractes.
- Segons els articles nous de la llei referent a sòls degradats, farà falta la realització de treballs tècnics per part d'entitats acreditades (ENAC) (article 66 i 67), fet que requerirà de més dotació de personal d'aquestes entitats.

1.5. Efectes en relació a l'economia europea i altres economies

La gestió dels residus a Europa està harmonitzada per diverses directives (Directiva Marc de Residus, Directiva d'Envasos, Directiva d'Abocadors, Directiva

de Residus d'Aparells Elèctrics i Electrònics, etc.). Aquestes Directives estan sent reformades per avançar cap a l'economia circular i la nova Llei de Residus Balear precisament s'alinea amb aquesta tendència. En aquest sentit, es pot dir que la majoria d'obligacions creades per la nova norma faran convergir les empreses vers allò que també s'està imposant des de la UE.

És cert que les Directives, com la pròpia Ley de Residuos estatal, donen marge a les CCAA per anar més enllà en termes de protecció mediambiental i això és el que fa la nova normativa. La incidència econòmica de la mateixa és justament el que s'aborda en aquesta memòria econòmica.

L'existència d'un marc harmonitzat establint uns límits per a tothom, convenientment reforçats en el nou paquet d'economia circular, indica que els costos de les obligacions per a les empreses no seran sensiblement diferents que per a les seves competidores en altres països de la UE.

És més, les obligacions de la nova llei tenen a veure generalment amb la gestió de residus (és a dir, afecten els productes un cop esdevenen residus) i només excepcionalment amb restriccions quant a la posada al mercat. En ambdós casos, per tant, les obligacions afecten per igual tant a productes nacionals, com a productes importats, ja siguin de països de la UE com de fora de la UE.

La Llei no tindrà una incidència sensible sobre el comerç amb altres països, tret de restringir les importacions de residus cap a plantes públiques de les Illes Balears (art. 49.1), quelcom justificable ambientalment i també econòmicament, per no voler suportar els costos econòmics de la contaminació, que no havien estat degudament considerats fins ara.

Pel que fa als efectes sobre la internacionalització de l'empresa, en general també es consideren negligibles. L'única excepció podria ser si fruit de les disposicions de l'article 23 hi ha empreses ubicades a la regió amb capacitat d'oferir productes alternatius als restringits i que això els hi ofereixi una posició per a oferir aquests productes també al mercat estatal o internacional.

5.6.2. Competència en el mercat

En aquest apartat s'analitzen els efectes que la nova Llei de Residus de Balears pot tenir sobre la competència en el mercat, entesa com la garantia de lliure circulació i establiment dels operadors econòmics i de lliure circulació de béns i serveis per tot el territori espanyol, dins el marc del mercat únic que constitueix la Unió Europea.

L'anàlisi de la incidència sobre la competència pot fer-se des d'un punt de vista legal i des d'un punt de vista econòmic. Si bé ambdues qüestions estan vinculades, aquest apartat se centrarà en els aspectes econòmics, atès que els aspectes legals han estat abastament abordats per l'"Informe jurídico en relación a la norma adicional de protección de medioambiente en el articulado del borrador de la Ley de Residuos y Suelos Contaminados de las Illes Balears" elaborat pel Despacho Jiménez de Parga.

Aquest informe conclou que els preceptes de la nova Llei respecten les disposicions de la Ley 20/2013, de 9 de diciembre, de garantía de la unidad de mercado, i que les mesures incloses a la Llei que restringeixen alguna actuació responen als principis de proporcionalitat i necessitat per a l'interès general. Des d'un punt de vista econòmic, no hi ha dubte que els principals efectes de la Llei tindran un impacte positiu sobre la competència. El principal efecte que cal esperar és un augment dels nivells de reciclatge a Illes Balears, el que a la pràctica vol dir derivar recursos des dels tractament finalistes als preventius (reducció en origen, recollida selectiva i reciclatge). Les solucions preventives impliquen una varietat i complexitat molt major de tasques, fet que té implicacions positives en termes de llocs de treball (veure apartat 1.4), però també en termes de nombre d'empreses implicades en la gestió, algunes d'elles PIMES, i de volum d'activitat econòmica. Per la seva naturalesa, i més en un context insular, les solucions finalistes (plantes de valorització energètiques i abocadors) tendeixen a ser més centralitzades que no les solucions preventives, on el nombre d'empreses que pot participar en la gestió és clarament major (p.e. educació ambiental, recollida, provisió dels materials de recollida, transport, reciclatge, etc.). Aquest fet introdueix més possibilitats de competència en el mercat i entre les empreses participants.

A les Balears és ben evident la manca de competència que existeix per al tractament de la fracció resta. Un cas ben manifest és el de Mallorca, on la planta de valorització energètica no disposarà de competència per al tractament de la resta durant dècades i disposarà d'uns preus fixats, que no poden considerar-se gens competitius comparats amb les plantes de valorització energètica existents a la resta de l'Estat.

En la mesura que fluxos de residus deixin de ser gestionats en instal·lacions finalistes, això no només suposarà una millora ambiental, sinó que en alguns casos revertirà en major activitat algunes activitats més obertes a la competència, com per exemple la gestió de la fracció tèxtil o els olis.

Havent vist això i admetent que aquest serà el principal impacte de la norma, hi ha altres mesures concretes incloses a la Llei, i igualment validades des d'un punt de vista legal pel citat informe jurídic, que convé analitzar des d'un punt de vista econòmic.

Concretament, pel que fa als diferents preceptes inclosos als articles 22 i 23, en primer lloc cal dir que part del seu contingut és consistent amb normativa estatal en procés d'aprovació, com a conseqüència de la transposició de normativa europea, i per tant no comporta, de fet, efectes addicionals als que igualment caldria esperar.

En particular, el Proyecto de real decreto sobre reducción del consumo de bolsas de plástico y por el que se crea el registro de productores de productos, estableix la prohibició imminent (a març de 2018, tot i que la seva aprovació s'ha endarrerit) de distribuir gratuïtament bosses de plàstic lleugeres d'un sol ús. I també la prohibició definitiva de les bosses lleugeres, que no siguin compostables, a 1 de gener de 2020, que són una mesura i una data anàlogues a allò previst a la nova normativa balear (art. 23.1.b).

Val a dir que aquesta mesura serà el resultat de la transposició a l'Estat de la Directiva (UE) 2015/720 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 29 de abril de 2015, por la que se modifica la Directiva 94/62/CE en lo que se refiere a la reducción del consumo de bolsas de plástico ligeras, de manera que és raonable comptar amb la seva pròxima aprovació.

En un sentit similar, existeix a nivell autonòmic l'antecedent de Catalunya que també va prohibir "el lliurament gratuït de bosses de caixa o de lliurament a domicili de qualsevol material plàstic, inclòs el plàstic en general, el plàstic oxodegradable i el plàstic biodegradable, amb exclusió de les bosses compostables que compleixin els requisits de la norma UNE-EN 13432 o equivalent, en els punts de venda de mercaderies o productes", mitjançant l'article 195.3 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

En un altre sentit i des d'un punt de vista més general, cal assenyalar la recent aprovació de la Proposició no de Llei 161/002722, al Congreso de los Diputados, que diu el següent:

«El Congreso insta al Gobierno a: Impulsar las modificaciones legislativas necesarias para prohibir, con fecha de efectos de 1 de enero de 2020, el uso, comercialización, importación y exportación de utensilios como platos, vasos, copas, tazas, cubiertos y pajitas desechables, es decir, diseñados para su retirada después de un solo uso, íntegramente fabricados en cualquier variedad de plástico, estableciendo que, a partir del 1 de enero de 2020 que estos productos deberán ser fabricados al menos en un 50 % con sustancias biodegradables procedentes de materias orgánicas, como el almidón o la fécula de patata y a partir del 2025, en al menos el 60 %.»

Caldria esperar que el Gobierno recollís pròximament aquesta sol·licitud d'actuació aprovada pel Congreso.

Més enllà d'aquests antecedents i d'aquestes mesures que faran que a nivell estatal s'avanci en la mateixa direcció, cal reflexionar sobre les implicacions econòmiques i sobre la competència de les mesures incloses en l'article 23 de la Llei.

En primer lloc, les restriccions s'apliquen sobre productes que per la seva naturalesa o composició ocasionen un alt impacte ambiental, en termes de consum de recursos, *littering* terrestre i marí amb conseqüències eventualment sobre la salut, etc. Són productes, per tant, que traslladen a l'Administració Pública i al conjunt de la societat uns costos que certament no són assumits pels productors ni pels consumidors. És la no internalització d'aquests costos el que causa un veritable impacte sobre la competència, perquè fa que tots aquests productes puguin competir amb avantatge respecte productes més respectuosos amb el medi ambient i que, per tant, internalitzen la integritat dels seus costos. Com és sabut de la teoria econòmica més elemental, la desaparició d'externalitats ambientals no només produeix un benefici ambiental, sinó també un funcionament més eficient dels mercats perquè aconsegueix que cada agent econòmic assumeixi els seus costos de la mateixa manera que assumeix els seus beneficis. Aquesta igualació de les regles de joc és clau per afavorir la competència.

En segon lloc, cal assenyalar que les restriccions introduïdes afecten a productes concrets i amb característiques concretes, en cap cas a les empreses que els fabriquen, que potencialment tindran la possibilitat d'adaptar-los, si així ho desitgen. Per tant, les mesures no inclouen cap discriminació quant a l'origen dels productes o de les empreses que els fabriquen.

Així mateix, tots o quasi tots els productes afectats tenen productes alternatius que poden oferir funcions idèntiques o similars i que ja es troben al mercat per part de les mateixes empreses que produeixen els productes afectats o bé per altres empreses, les quals operaran en un règim de competència. És cert, com és propi de tots els sectors emergents, que el mercat d'aquests productes està menys consolidat, però això cal entendre-ho positivament des d'un punt de vista econòmic, ja que afavorirà la innovació tecnològica, nous teixits productius, noves variants de producte, etc.

Pel que fa la mesura d'obligar a posar preu a les bosses que no tinguin la consideració de lleugeres o molt lleugeres (art. 23.1.a), val a dir que la Llei no fixa un import obligatori, sinó que deixa als comerços la llibertat de posar el preu que decideixin.

5.6.3. Anàlisi de càrregues administratives

Segons la "Guia metodològica per a l'elaboració de la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu", a efectes de la memòria econòmica, es consideren càrregues administratives totes aquelles tasques de naturalesa administrativa que han de dur a terme les empreses i els ciutadans i ciutadanes per complir amb les obligacions derivades de la norma. Això es presenta al capítol 5.6.3.3, amb una quantificació econòmica.

No obstant, en primera instància (capítols 5.6.3.1 i 5.6.3.2) s'ofereix el llistat reglamentari i no reglamentari que caldrà desplegar o dur a terme derivat de l'aplicació de la nova llei.

5.6.3.1. Desenvolupament reglamentari previst

L'avantprojecte de Llei de Residus de les Illes Balears estableix la concreció de moltes de les mesures que planteja en un posterior desenvolupament reglamentari. En aquest sentit, s'han recollit totes les remissions a normativa secundària que s'identifiquen a la llei, per tal d'indicar l'esforç normatiu a realitzar una vegada aprovada la present llei:

1. Ordre del Conseller competent en matèria de residus per establir els objectius a què hauran de donar resposta els plans insulars de residus no perillosos - art. 15.3.
2. Reglament per a la creació de la Comissió de residus de les Illes Balears - art. 20.
3. Reglament per a la prevenció de residus generats en esdeveniments públics - art. 22.3.
4. Reglament que definirà l'abast de les mesures per evitar el malbaratament alimentari - art. 25.3.
5. Reglaments de funcionament de les deixalleries per part dels ens locals o supralocals - art. 30.3.
6. Normativa per a la creació del Fons de prevenció i gestió de residus - art. 32.
7. Proposició al Parlament de la creació de l'Ens de Residus de les Illes Balears adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient - art. 33.

8. Normativa per a la creació de l'oficina de prevenció de residus i impuls de l'economia circular - art. 34.3.
9. Ordre del Conseller competent per regular les modalitats i el càlcul de les garanties financeres i els avals aplicables per a les activitats de gestió de residus - Art. 48.2.
10. Taxa pels usuaris de les aplicacions informàtiques esmentades en l'article 50, basant-se en un cost fix i un altre de variable en funció del volum d'informació - art. 50.8.
11. Reglaments i normativa per a la creació de l'inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears, el qual comptarà amb 4 registres - art. 57.1.
12. Ordenances o reglaments dels ens locals per a la tipificació de les infraccions i sancions establerts en la normativa estatal bàsica i en aquesta llei - art. 76.2.

5.6.3.2. Altres mesures que no requereixen reglament

A continuació es llisten aquelles mesures existents que es derivaran de la Llei però no suposen una càrrega administrativa, doncs ja formaven part dels requisits administratius de normatives prèvies

1. Creació del registre de producció i gestió de residus de les Illes Balears i creació d'un portal online per a la comunicació prèvia, modificació o baixa de qualsevol activitat - art. 36-40. El portal ja existia, no obstant, cal efectuar l'adaptació perquè sigui compatible amb el registre estatal.
2. Informe previ vinculant emès per òrgan competent en matèria de residus per a l'aprovació dels plans de restauració de pedreres (de conformitat amb obligacions de normativa sectorial de mines) - art. 52.1.
3. Emissió de certificats de les proves de lixiviació per ús de residus en una pedrera - art. 52.3.
4. Notificació a tots els interessats de l'inici del procediment per a la recuperació obligatòria del sòl contaminat- art. 61.4.
5. Notificació a tots els interessats de l'inici del procediment per a la declaració de sòl contaminat - art. 62.2.
6. Aprovació dels plans de neteja i recuperació de sòl contaminat (d'acord amb l'establert al RD 9/2005 - art. 63.2.

7. Realització de la proposta de resolució mitjançant la qual es declari un sòl contaminat - art. 62.3 i 62.4.
8. Consells insulars i ens locals: presentació d'un informe sobre la situació i la gestió dels residus gestionats durant l'any anterior incloent dades desglossades segons Annex 7 de la mateixa llei - art. 68.4.
9. Govern Balear: publicació de les dades dels consells insulars i ens locals sobre gestió dels residus presentades anualment - art. 68.4.
10. Govern Balear: mantenir actualitzada la informació sobre gestió de residus de la comunitat autònoma i fer pública la informació sobre el nivell de compliment dels objectius fixats - art. 69.2 i 69.3.
11. Acta descriptiva dels fets d'inspecció per un agent inspector - art. 74.1.
12. Registre de les autoritzacions resoltes del procediment de condició de fi de residu i de subproducte i comunicació a la Comissió estatal prevista per la Ley 22/2011 - disposició addicional tercera.

A continuació es llista aquesta mesura NOVA que caldrà adoptar per part del Govern i dels ens locals o Consells Insulars en relació al desplegament de la nova llei de residus de Balears:

1. Notificació a tots els interessats de l'inici del procediment per a la declaració de sòl degradat - art. 65.2.

Reducció de càrregues:

1. Segons els articles 39-41 i la disposició addicional segona i la disposició transitòria segona, la tramitació dels procediments administratius i el compliment de les obligacions d'informació continguts en aquesta Llei s'han de dur a terme per via telemàtica; i s'han de dur a terme les mesures necessàries per incorporar les tecnologies per poder fer efectiu en 2 anys la tramitació electrònica. D'entrada, una primera fase d'informatització, que ha estat destinada a l'adaptació del registre de gestors i productors de residus de les Illes Balears, ha tingut un pressupost de 68.123 € (IVA inclòs). Però s'hauran de seguir tramitant més fases. No obstant, en conjunt això suposarà un estalvi respecte de les gestions tradicionals, per tant tindrà un efecte positiu en els pressupostos.
2. Queden exempts de presentar la comunicació prèvia de productor els productors de residus no perillosos que generen menys de 1.000 tones a l'any i els que ja tinguin l'autorització de gestor i que com a conseqüència de la seva activitat també produeixi residus perillosos - art. 39.4.

5.6.3.3. Càrregues administratives per ciutadans i empreses

En primer lloc s'ofereix un llistat de les càrregues administratives EXISTENTS identificades per ciutadans i empreses que ja eren requerides segons la legislació actual⁵; i que per tant no suposaran un increment de càrregues per ciutadans i empreses.

A posteriori s'ofereix un llistat de les NOVES càrregues administratives i un altre de simplificació de les càrregues existents que suposarà la nova Llei per ciutadans i empreses i a la taula 4 es quantificaran les mateixes.

Llistat de càrregues administratives EXISTENTS:

1. Art. 39.2 - Els productors de residus perillosos en qualsevol quantitat o no perillosos superior a 1.000 tones anuals han de:
 - 1.1. Presentar una comunicació prèvia a l'inici de la seva activitat per cada instal·lació ubicada a les Illes Balears (documentació segons art. 40).
 - 1.2. Presentar un estudi de minimització de residus (cada 4 anys) segons detalls a art. 41: l'objectiu reduir residus un 10% respecte 2010 i un 20% per 2030.
2. Art. 43.1 - Autoritzacions per a instal·lacions de gestió de residus i tramitació: requereixen l'autorització administrativa per a on es desenvolupin les activitats. Per obtenir-la han de presentar una sol·licitud mitjançant formulari estandaritzat, el qual ha d'anar acompanyat de documentació requerida a l'annex 3 de la Llei.
3. Art. 44 - Autorització ambiental integrada: és el que ja preveu el RDL 1/2016, de 16 de desembre, per les instal·lacions de gestió de residus sotmeses al Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre.
4. Art. 45.1 - 45.3 - Sol·licitud d'autorització per persones físiques o jurídiques que realitzen operacions de tractament de residus mitjançant formulari estandaritzat acompanyat d'una memòria d'explotació (fiança en cas que ho exigeixin les autoritzacions de les instal·lacions que prevegin operar).

⁵ Segons la *Ley 22/2011, de 28 de julio, de residuos y suelos contaminados* de l'Estat), el *Real Decreto 180/2015, de 13 de marzo, por el que se regula el traslado de residuos en el interior del territorio del Estado*, *Real Decreto 105/2008, de 1 de febrero, por el que se regula la producción y gestión de los residuos de construcción y demolición* i el *Real Decreto 9/2005, de 14 de enero, por el que se establece la relación de actividades potencialmente contaminantes del suelo y los criterios y estándares para la declaración de suelos contaminados*.

5. Art. 50.2 – Notificació prèvia en cas de transport de residus entre illes i entre gestors o instal·lacions de diferent titularitat etc. (s’ha de presentar telemàticament).
6. Art. 50.6 – Tots els transports de residus s’han de documentar mitjançant albarà o document d’identificació digital establert per al trasllat de residus.
7. Art. 51.2 – Estudi de gestió de residus pels residus de construcció i demolició ha de ser presentat davant els ens locals competents en la tramitació de llicències d’obra segons l’article 6.1 del Reial Decret 105/2008.
8. Art. 53.2 – Sol·licitud per detallar el tipus de residus que s’han de valoritzar en el rebliment d’una pedrera sense pla de restauració.
9. Art. 61.1 – Projecte de sanejament per la recuperació voluntària de terrenys contaminats i degradats.
10. Art. 63.2 – Presentació d’un pla de neteja i recuperació de sòl contaminat d’acord amb les mesures establerts al RD 9/2005.
11. Art. 68.1 – Gestors de residus: presentació de les dades relatives als residus produïts i gestionats durant any anterior.
12. Art. 68.2 – Productors de residus especificats expressament: presentació de les dades relatives als residus produïts i gestionats durant l’any anterior.
13. Art. 68.5 – Productors de residus comercials no perillosos i de residus industrials assimilables: presentació de les dades relatives als residus produïts i gestionats durant l’any anterior.
14. Art. 26.2 - SIGs: Els productors de productes que, tenint seu social a la comunitat autònoma de les Illes Balears (segons obligacions dels sistemes de Responsabilitat Ampliada del Productor (RAPs)) que optin per un sistema individual, han de presentar davant l’òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears una comunicació prèvia a l’inici de les activitats, en què han d’indicar el funcionament del sistema i les mesures que aplicaran per al compliment d’aquestes obligacions.

Llistat de càrregues administratives NOVES:

1. Art. 43.6 - 43.11 - Presentació d’un certificat que acrediti que la instal·lació de gestor de residus s’ajusta a la normativa aplicable, al projecte i a l’autorització administrativa; cada dos anys; per entitat acreditada.
2. Art. 52.3 – Certificat de proves de lixiviació per ús de residus en una pedrera.

3. Art. 66.2 – Presentació d'un pla de neteja i recuperació de sòl degradat.
4. Art. 64.1 –Presentació d'un informe elaborat per entitat acreditada (ENAC) en el qual es certifiqui que la contaminació romanent en el sòl contaminat es tradueix en nivells de risc acceptable per l'ús previst pel sòl.
5. Art. 67.1 – Presentació d'un informe elaborat per entitat acreditada (ENAC) en el qual es certifiqui que la contaminació romanent del sòl degradat se situa en valors inferiors als dels objectius a assolir aprovats.
6. Article 26.7 - SIGs: Els sistemes de responsabilitat ampliada del productor han de subministrar les dades individualitzades dels productes, o envasos, posats en el mercat de les Illes Balears pels productors als quals representin, desagregadament dels totals nacionals.
7. Art. 27.3. - Ecoembes: cada dos anys, els sistemes integrats de gestió de residus d'envasos duren a terme una caracterització suficient, representativa i estadísticament significativa en l'àmbit territorial de les Illes Balears, dels residus dipositats pels ciutadans en els contenidors habilitats per a la recollida selectiva dels residus d'envasos, per tal d'acreditar els percentatges d'envasos i altres materials dipositats, el contingut en impropis i el compliment d'objectius.

SIMPLIFICACIÓ de càrregues existents:

1. Art 46 – Autorització per a activitats/instal·lacions de gestió de residus no permanents (inferior a 3 mesos). Cal procediment simplificat d'autorització per residus peril·losos i comunicació prèvia per residus no peril·losos. Les mateixes s'han de sotmetre a inspecció per part de l'autoritat competent en matèria d'autoritzacions i han de ser motiu d'inscripció i atorgament d'un NIMA (número d'identificació mediambiental) temporal en el registre de producció i gestió de residus de les Illes Balears. Prèviament a la llei, totes les activitats noves de gestió de residus havien de tramitar l'autorització estàndard establerta a l'article 43 de la nova llei.
 - 1.1. Gestió de residus peril·losos no permanents (autorització simplificada)
 - 1.2. Gestors de residus no peril·losos no permanents (comunicació)
2. Art. 47 – L'activitat de recollidor de residus prevista per la Llei 22/2011 i sotmesa a comunicació prèvia s'ha de considerar necessàriament de forma conjunta a la de transportista de residus amb caràcter professional. La comunicació, per ser inscrita al Registre de producció i gestió de residus de les Illes Balears ha d'anar acompanyada de la documentació especificada a l'annex 4 de la llei (prèviament cada transportista havia de presentar dues

GOIB
/

comunicacions per a ser inscrit com a transportista i com a recollidor de residus)

A continuació es presenta la **¡Error! No se encuentra el origen de la referencia.** que quantifica el cost de les noves càrregues administratives de la Llei així com les simplificacions o reduccions de càrregues.

3 CONSELLERIA
3 MEDI AMBIENT,
1 AGRICULTURA
3 I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
EDUCACIÓ AMBIENTAL,
QUALITAT AMBIENTAL
I RESIDUS

Exp.: LLRSCIB
Doc.: Informe / document 14
Emissor: DGFAQAR/NA

Taula 4. Estimació del cost anual de les càrregues administratives per ciutadans i empreses de la nova Llei de residus de Balears.

Número càrrega	Descripció càrrega	Cost estimat (€/a)	Nombre ciutadans	Previsió de empreses (€/a)	Cost total (€/a)
CÀRREGUES NOVES					
1	Auditoria o controls per organitzacions o professionals externs	1.500 €	85	0.5	63.750 €
2	Auditoria o controls per organitzacions o professionals externs	1.500 €	1 ^b	1	1.500 €
3	Presentació d'un informe i memòria	500 €	8 ^c	1	4.000 €
4	Auditoria o controls per organitzacions o professionals externs	1.500 €	1 ^d	0.2	300 €
5	Auditoria o controls per organitzacions o professionals externs	1.500 €	8 ^c	1	12.000 €
6	Obligació de comunicar o publicar *	100 €	20 ^e	1	2.000 €
7	Auditoria o controls per organitzacions o professionals externs *	100.000 €	1 ^f	0.5	50.000 €
SIMPLIFICACIÓ DE CÀRREGUES					
1.1	Presentar autorització simplificada (solicitud + documents (x4) + compulsa (x2) + projecte instal·lació (informe))		1 ^g	1	-500 €
1.2	Presentar comunicació	1.070 € ¹	1 ^g	1	-1.070 €
2	Presentació d'una comunicació presencialment	30 €	100 ^h	1	-3.000 €
TOTAL					128.980 €

* Indica que és una càrrega administrativa pels SIGs o SCRAP (Sistemes de Responsabilitat Ampliada del Productor), entitats sense ànim de lucre.

Nota: el número de la càrrega administrativa per ciutadans i empreses coincideix amb la numeració establerta en la llista anterior.

Nota: Segons el Govern de les Illes Balears, hi ha un total de 85 gestors de residus, 550 transportistes de residus i 5.500 productors de residus.

^g La descripció de les càrregues administratives i el seu cost unitari coincideix amb aquelles categories exposades a l'Annex V de la "Guia metodològica per a l'elaboració de la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu".

- ^b Actualment a Balears hi ha 127 pedreres, de les quals 32 estan en situació de restauració. Se suposa que anualment hi haurà un nou certificat de llixivació d'ús de residus en pedreres.
- ^c S'estima la tramitació de 8 declaracions de sòl degradat a l'any.
- ^d S'estima la tramitació d'una declaració de sòl contaminat cada 5 anys.
- ^e Hi ha 20 sistemes integrats de gestió (SIGs) autoritzats pel Govern Balear.
- ^f Se suposa una caracterització pel conjunt de les Illes, cada dos anys.
- ^g Se suposa que cada any hi ha 8 peticions de gestors de residus, de les quals 1 és de gestors de residus perillosos no permanents i 1 de residus no perillosos no permanents.
- ^h Amb 550 transportistes actuals, hi ha anualment unes 200 comunicacions anuals de transportistes/recollidors, per tant, s'estalviarien la meitat d'aquestes.
- ⁱ Se suposa que el cost de tramitació d'una autorització estàndard per gestors de residus suposa un cost administratiu per empreses d'uns 1.100€ (que inclou sol·licitud + documents (x4) + compulsa (x2) + projecte instal·lació (informe) + memòria impacte ambiental). Per l'autorització simplificada se suposa que s'estalvia la memòria d'impacte ambiental.

5.6.4. Impacte pressupostari

5.6.4.1. Cost d'aquest projecte per a l'administració autonòmica

A continuació s'enumeren alguns dels instruments previstos per aquesta llei i la repercussió directa que es preveu que tingui per les administracions públiques:

- La creació de la Comissió de Residus prevista per l'article 21 no tindrà repercussió, ja que es dotarà del personal ja existent a les administracions que l'integraran. La seva posada en marxa està pendent de desenvolupament reglamentari.
- La proposta que preveu que el Govern faci al Parlament per a la creació de L'Ens de Residus de les Illes Balears prevista als articles 33-35, sí que es preveu que tingui cert impacte pressupostari, ja que caldrà preveure una partida nova de creació i manteniment de la mateixa. De totes maneres, es preveu un posterior desplegament normatiu per definir la figura de l'Ens.
- La creació del Fons de prevenció i gestió de residus regulat a l'article 32, com a partida diferenciada en el pressupost de la conselleria competent en matèria de residus i una gestió per part de la direcció general pertinent, que es preveu que sigui l'Ens de Residus de les Illes Balears (article 34), es preveu que tingui cert impacte pressupostari de manera inicial (encara no s'ha quantificat la previsió econòmica); però a la llarga, a partir de 2020, es preveu que pugui ser alimentat principalment de la recaptació del possible cànon per la disposició del rebuig dels residus municipals destinats a dipòsit controlat i incineració (disposició addicional sisena).
- L'elaboració, tramitació i aprovació del Pla de Prevenció i Gestió de residus perillosos i el seguiment del seu compliment (art. 10.1.a i art. 17), dels

Plans Directors Sectorials de Residus Perillosos, la seva autorització, inspecció i sanció i registre de la informació (art. 10.1.c;d;e i art. 19); i el procediment de participació ciutadana per qualsevol dels plans (article 18); es considera que no tindran repercussions directes addicionals sobre els costos per a les administracions públiques, ja que es realitzaran amb els recursos materials i humans existents.

- L'article 27.6 estableix que el Govern de les Illes Balears elaborarà els estudis necessaris sobre la viabilitat i aspectes que s'han de tenir en compte en l'establiment d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn de residus d'envasos, i en el punt 7 diu que en tot cas, la posada en funcionament d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn dels envasos quedarà supeditada a una prova pilot de durada mínima d'un any, en un entorn controlat, prèvia audiència als Consells Insulars.
- Segons l'article 70.2 i el Títol IX, a la conselleria competent, als ens locals i/o als consells insulars els correspon la inspecció, la vigilància i el control del compliment d'aquesta llei i les seves disposicions de desplegament, sens perjudici de les competències que altres òrgans tinguin atribuïdes. La disposició addicional primera també estableix que el Govern de les Illes Balears ha de dur a terme les actuacions necessàries per proveir de recursos i llocs de treball suficients per assegurar-se el compliment de la Llei. En relació al procediment sancionador, a dia d'avui, correspon al Govern i als municipis exercir la potestat sancionadora en matèria de residus. Actualment es disposa de dos instructors (dos tècnics superiors) i una administrativa (temps parcial) i un auxiliar administratiu (a temps parcial) per tramitar una mitjana de 250 denúncies anuals. Per altra banda, el règim de vigilància actualment està limitat als Agents de Medi Ambient, que aixequen actes d'infraccions de residus, juntament amb el SEPRONA. La proposta del Govern Balear és poder fer inspeccions periòdiques per poder dur un seguiment de les autoritzacions d'instal·lacions de residus i operadors.

5.6.4.2. Cost d'aquest projecte per l'administració local

A continuació s'enumeren alguns dels instruments previstos per aquesta llei i la repercussió directa que es preveu que tingui per les administracions públiques:

- Segons l'article 19.2, els ens locals tenen l'obligació de fer una dotació de recursos econòmics i humans que garanteixi l'adequada prevenció i gestió dels residus municipals. Això tindrà un efecte sobre els pressupostos dels ens locals, però cada ens local decidirà quina reserva de pressupost fa.

- Totes les obligacions pels ens locals de preparació per la reutilització (PxR), reciclatge i valorització establertes a l'article 28 hauran de ser previstes en el disseny del sistema de gestió de residus municipals. Podria ser necessari ampliar les partides pressupostàries existents als municipis per afegir les noves obligacions, com són l'autocompostatge, la recollida de tèxtils, olis i de residus perillosos d'origen domèstic i la recollida dels residus orgànics amb bossa compostable, i els espais de PxR a les deixalleries (veure punt 5.6.4.3.1 amb major aprofundiment). No obstant, l'impacte pressupostari negatiu serà recompensat en positiu amb els resultats de reciclatge de residus i l'assoliment dels objectius europeus i estatals de reciclatge i PxR, que implicarà una reducció dels costos de tractament de la fracció resta. Cal recordar, tanmateix, que algunes d'aquestes obligacions ja estan recollides a les noves Directives europees, com ja s'ha anat indicant.
- Segons l'article 31.1 tots els residus han de ser sotmesos a un tractament previ abans de ser eliminats o valoritzats energèticament. Les previsions pressupostàries dels Consells Insulars, els quals tenen les competències en aquest àmbit es mostren al punt 5.6.4.3.4.
- Segons l'article 11.2, és competència del consell insular el tractament insularitzat de la fracció orgànica dels residus domèstics, sens perjudici del que s'estableix a l'article 12.d relatiu a la competència municipal de compostatge dels residus orgànics. Actualment la generació de FORM de les Illes Balears, segons dades del Govern és d'unes 17.800 t l'any 2015 i s'estima que pel 2020, en compliment dels objectius establerts per la pròpia llei, la FORM tractada a plantes de tractament serà d'unes 158.500 t/any. S'estima que el rang de costos de tractament està entre 35 i 75 €/t, per tant, s'estimen uns costos aproximats de 5,5 - 11,9 MM d'€/any.
- Segons l'article 55 els consells insulars resten obligats a incloure les pertinents disposicions i previsions de tractament i infraestructures necessàries en els plans directors sectorials de residus no perillosos per al tractament dels llots de depuradora abans de ser aplicats al sector agrari. Les previsions pressupostàries conegudes fins el moment s'han presentat a la taula 9.

5.6.4.3. Casuístiques concretes

En aquest apartat es comenten algunes altres casuístiques concretes amb rellevància econòmica.

5.6.4.3.1. Servei de deixalleria i espai per a Preparació per a la reutilització (PxR)

Segons l'article 30.1 de la nova llei, el servei de deixalleria per residus domèstics és obligatori a tots els municipis i Mancomunitats. D'altra banda, la PxR també es

preveu com a obligatòria a totes les deixalleries per RAEE, mobles i tèxtils (independentment o d'acord amb altres centres), segons l'article 30.4. D'altra banda, l'article 2.5 estableix com a prioritari potenciar la intervenció d'entitats de caire social en la recollida i la PxR.

L'obligació de disposar de deixalleria a tots els municipis no és nova en el cas de Mallorca, ja que el Pla Director Sectorial de Residus Urbans de 2006 ja preveu (article 13) l'obligatorietat que tots els municipis tinguin Parc Verd (BOIB núm. 35 de 9 de març de 2006).

Actualment la majoria de municipis ja disposen de deixalleria (es pot consultar el nombre i ubicació al següent enllaç: <http://www.separarensuneix.net>).

En relació a les actuacions de PxR que s'exigeixen, cal mencionar que caldrà una sèrie d'inversions inicials de condicionament dels espais, però de la mateixa manera tindrà sens dubte uns beneficis ambientals (recuperació de materials reutilitzats) i socials (creació de llocs de treball, que segons l'article 2.5 es fomentarà que provinguin d'entitats de caire social).

Segons l'estudi de l'espai de PxR de Marratxí⁶ es poden oferir estimacions en relació a les tones que segons els objectius europeus s'hauran de gestionar via PxR i la potencialitat de creació de llocs de treball (segons diferents fonts):

- En primer lloc, l'estudi ofereix una previsió de tones a tractar via PxR segons els residus generats el 2015, i d'acord amb la Ley 22/2011 pel 2020 i segons la proposta de nou paquet d'economia circular pel 2025 i 2030 (taula 5):

Taula 5. Estimació del volum de residu a tractar en la preparació per a la reutilització (PxR), 2020-2030.

Illa	Generació 2015 (t)	PxR 2020 (t)	PxR 2025 (t)	PxR 2030 (t)
Mallorca	579.469	5.795	17.384	28.973
Menorca	56.707	567	1.701	2.835
Eivissa i Formentera	137.123	1.371	4.114	6.856
TOTAL	773.299	7.733	23.199	38.665

Font: "Proyecto Centro de Prevención de Residuos e inclusión social – Marratxí 2023"

- En segon lloc, en relació als llocs de treball s'ofereixen dades segons dues fonts diferents:
 - El RD 110/2015 de residus d'aparells elèctrics i electrònics recull que el MAPAMA estima una potencialitat de generació de llocs de

⁶ "Proyecto Centro de Prevención de Residuos e inclusión social" – Marratxí 2023.

treball de l'activitat de PxR de 29,6 llocs de treball per cada 1.000 tones gestionades.

- D'altra banda, un estudi realitzat per RREUSE (Xarxa Europea d'Entitats del sector de la reutilització, va acreditar que els centres tradicionals de reutilització que treballen amb multimaterials poden generar una mitjana de 75 llocs de treball per cada 1.000 tones de materials recollides i reutilitzades.

Agafant de referència la previsió de generació de llocs de treball més conservadora (MAPAMA), el volum de residus a preparar per a la reutilització el 2020 (7.733 t) projecta un potencial de generació de 229 llocs de treball en el conjunt de la Comunitat autònoma de Balears (taula 6).

Taula 6. Potencialitat de creació de llocs de treball de la PxR a Balears segons el MAPAMA, 2020-2030.

Illa	2020	2025	2030
Mallorca	172	515	858
Menorca	17	50	84
Eivissa i Formentera	41	122	203
TOTAL	229	687	1.144

Font: "Proyecto Centro de Prevención de Residuos e inclusión social – Marratxí 2023"

Segons el mateix estudi de PxR de Marratxí, a part de la potencialitat de generació de llocs de treball tutelat, activitats específiques de prevenció de residus com el "manufacturing i customització" de productes reutilitzats poden generar més de 100 places d'atenció a persones que presenten problemàtiques relacionades amb la salut mental i/o l'exclusió greu.

5.6.4.3.2. Coordinació de la recollida per municipis de menys de 20.000 habitants

Segons l'article 11.3, és competència dels Consells Insulars la coordinació de la recollida dels residus domèstics en els municipis de menys de 20.000 habitants. Aquest article recull el que ja contempla la normativa estatal, concretament l'article 26.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local.

5.6.4.3.3. Els sistemes de responsabilitat ampliada del productor (RAP)

Segons els articles 27.1 i 27.2, els sistemes de RAP han d'incloure tots els residus, els envasos de venda o primaris, col·lectius o secundaris i de transport o terciaris, ja siguin de generació domiciliar, comercial o industrial i han de compensar les

administracions per la totalitat dels costos del cycle de tots els envasos (inclosa la part proporcional dels costos dels residus no recollits selectivament i de la neteja viària i d'altres espais com les platges).

Segons la 7 el 2015 Ecoembes va aportar 5.169.573 € a la totalitat de municipis i mancomunitats per a la recollida dels envasos lleugers recollits selectivament. El mateix any 2015 s'estima que es van generar 71.319 tones d'envasos (segons la composició de la bossa tipus, un 9% dels residus generats són envasos lleugers), de les quals només un 26,4% van ser recollides selectivament. Aplicant el preu unitari d'Ecoembes del 2015, suposant un percentatge objectiu de recuperació dels envasos del 50% pel 2020 segons la nova llei de Residus de Balears, el Govern i/o les entitats locals rebrien compensació econòmica de 5,29 MM€ addicionals, respectivament.

Taula 7. Ingressos potencials addicionals d'Ecoembes segons generació d'envasos de les Illes Balears, 2015 / 2020.

Illa	RS d'envasos (t)	% envasos RS	Total Residus (t)	Ingressos Ecoembes	€/t	Envasos objectiu 2020 (t) ^a	Ingressos addicionals Ecoembes 2020
Mallorca	13.909	2%	579.469	4.431.810 €	318,63	28.684	4.707.669 €
Menorca	1.956	3%	56.707	505.881 €	258,63	2.807	220.094 €
Eivissa I Pitiüses	2.995	2%	156.253	231.882 €	77,41	7.735	366.873 €
TOTAL	18.860	2,4%	792.429	5.169.573	218	39.225	5.294.636

^a L'objectiu de reciclatge d'envasos és d'un 50%, s'han estimat uns nivells de RS del 55%.

Font: Consell Insular de Mallorca, Consell Insular de Menorca i Consell Insular d'Eivissa, i Govern de les Illes Balears i Ecoembes España, S.A. en relació a les aportacions econòmiques del 2015.

Segons la Taula 8 el 2015 Ecovidrio va aportar uns 1,10 MM d'€ a la totalitat de municipis i mancomunitats per a la recollida selectiva del vidre. El mateix any 2015 s'estima que es van generar 63.394 tones de vidre (segons la composició de la bossa tipus, un 8% dels residus generats és vidre), de les quals un 50,1% va ser recollides selectivament. Aplicant el preu unitari d'Ecovidrio del 2015 (uns 34,83 €/t en total per recollida i transport fins a les estacions de transferència, més neteja de contenidors més reparació de contenidors), suposant un percentatge objectiu de recollida selectiva pel vidre del 55% pel 2020, per assolir el 50% de reciclatge segons la nova llei de Residus de Balears, el Govern i/o les entitats locals rebrien compensació econòmica d'uns 120.000 € addicionals, respectivament.

Taula 8. Ingressos potencials addicionals d'Ecovidrio segons generació de vidre de les Illes Balears, 2015 / 2020.

Illa	RS de vidre (t)	% vidre RS	Total Residus (t)	Ingressos Ecovidrio	€/t	Vidre objectiu 2020 (t) ^a	Ingressos addicionals Ecovidrio 2020
Mallorca	22.603	4%	579.469	787.267 €	34,83	25.497	100.781 €
Menorca	2.800	5%	56.707	97.524 €	34,83	2.495	
Eivissa I Pitiüses	6.336	4%	156.253	220.695 €	34,83	6.875	18.765 €
TOTAL	31.740	4,0%	792.429	1.105.487	34,83	34.867	119.546

^a L'objectiu de reciclatge del vidre és d'un 50%, s'han estimat uns nivells de RS del 55%.

Font: Consell Insular de Mallorca, Consell Insular de Menorca i Consell Insular d'Eivissa, i Govern de les Illes Balears i Ecovidrio en relació a les aportacions econòmiques del 2015.

Aquest cost és una estimació molt aproximada, i no inclou els costos de compensació que hauria de satisfer Ecoembes S.A. o Ecovidrio del cycle de tots els envasos i/o vidre (dels residus no recollits selectivament i de la neteja viària i d'altres espais com les platges, etc.).

De cara el 2030, com que l'objectiu seria més alt (75% de reciclatge), les compensacions també ho haurien de ser.

5.6.4.3.4. Inversions previstes per les plantes de tractament (TMB)

A continuació s'ofereixen els costos de construcció previstos de les plantes de tractament, contemplats als plans directors, per fer front a una gestió de proximitat (taula 9). També s'ofereix, en el cas d'Eivissa i Formentera, les inversions realitzades fins el 2017.

Taula 9. Inversions efectuades i previstes en instal·lacions de gestió de residus pels Consells Insulars de les Illes Balears.

Illa	Inversions fins 2017 (€)	Inversions previstes a partir 2017-18 (€)
Mallorca		
Nou DS		7.524.042 €
Fase II Metanització		5.990.752 €
Adaptació Ets (contracte TIRME)		7.944.326 €
<i>Subtotal Mallorca</i>		<i>21.459.120 €</i>
Menorca		
Milà II ^a	-	20.738.529 € ^a
Eivissa		

Il·la	Inversions fins 2017 (€)	Inversions previstes a partir 2017-18 (€)
Expropiació terrenys	15.826.810 €	
Abocador	15.033.814 €	8.985.785 €
Planta de tractament	1.707.654 €	67.724.213 €
<i>Subtotal Eivissa</i>	<i>32.568.278 €</i>	<i>76.709.998 €</i>
Formentera		
Planta de transferència	3.120.000 €	
TOTAL ILLES BALEARS	35.688.278 €	98.169.118 €

^a Ja haurien d'haver estat executades. Són preus actualitzats.
 Font: Consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Cal dir que aquestes inversions previstes no deriven pròpiament de la Llei, ja estaven planificades prèviament.

5.7. Adequació als principis de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, deroga els articles 4 a 7 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, relatiu a la millora de la qualitat de la regulació.

Fins a l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, s'havia de justificar, en el procés d'elaboració de qualsevol norma, l'adequació als principis que preveu l'article 4 de la Llei 2/2011 —principi de necessitat, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, accessibilitat, simplicitat i eficàcia.

Amb l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, l'article 129 estableix els principis de bona regulació i preveu que, en l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, d'eficàcia, de proporcionalitat, de seguretat jurídica, de transparència i d'eficiència. En l'exposició de motius o en el preàmbul, segons es tracti respectivament, d'avantprojectes de llei o projectes de reglament ha de quedar suficientment justificada l'adequació de la norma a aquests principis.

- III. En virtut dels **principis de necessitat i d'eficàcia**, la iniciativa normativa ha d'estar justificada per una raó d'interès general, basar-se en una identificació clara dels fins perseguits i ser l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució (article 129.2).

Aquest avantprojecte de Llei de residus i sòls contaminants està justificat per raó d'interès general, que té com a finalitat assolir una major qualitat del medi ambient i una major protecció de la salut humana, garantir un ús prudent i racional dels recursos naturals i promoure una economia més circular.

Fins a les hores no s'han tingut en compte determinats objectius perquè no hi havia necessitat. Des del moment en què aquestes necessitats es fan vigents, sorgeix també la necessitat de dur a terme una regulació específica per poder obtenir solucions. D'aquesta necessitat, doncs, s'obté com a resultat aquest avantprojecte de llei.

- IV. En virtut del **principi de proporcionalitat**, la iniciativa que es proposi ha de contenir la regulació imprescindible per atendre la necessitat per cobrir amb la norma, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets o que imposin menys obligacions a les persones destinatàries (article 129.3)

L'avantprojecte de llei ha establert la regulació imprescindible per cobrir les necessitats existents, constatant que, encara que s'hi estableixin determinades restriccions de drets que fins a dia d'avui no es preveien, així com altres obligacions als destinataris, no existeixen altres mesures menys restrictives que facin possible assolir els objectius i la finalitat de la mateixa.

En aquest sentit, cal dir que per poder assolir uns objectius mínims de prevenció i gestió de residus, així com de reciclatge, que fins a dia d'avui no s'han pogut aconseguir, es crea la necessitat d'imposar altres mesures més estrictes que facin possible dit assoliment.

- V. A fi de garantir el **principi de seguretat jurídica**, la iniciativa normativa s'ha d'establir de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, per generar un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa, que ens faciliti el coneixement i la comprensió i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions de les persones i empreses (article 129.4).

En quant a aquest principi, l'avantprojecte de llei s'ajusta tant a les normes europees com a la normativa estatal i autonòmica.

Per donar suport a aquest principi, s'han mencionat dintre de l'anàlisi jurídica d'aquesta mateixa memòria d'impacte normatiu, totes les normes (constitució, directives, lleis,...) en què es basa la nostra competència i que ens donen peu per poder dur a terme aquest avantprojecte.

Igualment, en l'apartat de la motivació d'aquesta mateixa memòria, també s'estableix l'oportunitat de la norma en qüestió, que permet facilitar el coneixement i la comprensió en quant a l'actuació i la presa de decisions incloses dins la mateixa.

- VI. En aplicació del **principi de transparència**, les administracions públiques han de possibilitar l'accés senzill, universal i actualitzat a la normativa en vigor i els documents propis del seu procés d'elaboració, en els termes que estableix l'article 7 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; han de definir de manera clara els objectius de les iniciatives normatives i la seva justificació en el preàmbul o exposició de motius, i han de possibilitar que els destinataris potencials tinguin una participació activa en l'elaboració de les normes (article 129.5).

En virtut d'aquest principi, s'ha sotmès aquest avantprojecte de llei al tràmit de consulta pública prèvia, s'ha dut a terme un ampli procés de participació ciutadana funcional més enllà de l'estrictament definit per llei i s'han incorporat a l'avantprojecte de llei els suggeriments aportats durant aquest procés. A partir d'aquí s'inicien els tràmits d'audiència i d'informació pública prevists en els articles 43 a 45 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, així com l'establert a l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. S'ha justificat a l'exposició de motius l'adequació de la norma als principis de l'article 129 de la mateixa llei.

En aquest sentit, s'ha permès que els destinataris potencials tinguin una participació activa en l'elaboració d'aquesta norma.

- VII. En aplicació del **principi d'eficiència**, la iniciativa normativa ha d'evitar càrregues administratives innecessàries o accessòries i racionalitzar, en la seva aplicació, la gestió dels recursos públics (article 129.6).

La reducció de càrregues administratives és un objectiu principal en l'àmbit europeu, estatal, autonòmic i local que persegueix, en última instància, el ressorgiment de l'economia.

5.8. Impacte en matèria d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

La igualtat d'oportunitats és un dret reconegut tant a la Declaració Universal de Drets Humans com a la Constitució Espanyola. Tots som iguals davant la llei sense que hi pugui haver cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

La llei d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal, coneguda com la LIONDAU, disposa les garanties per fer efectiu el dret a la igualtat d'oportunitats de les persones amb discapacitat. Amb aquesta finalitat, la llei requereix el desenvolupament de mesures contra la discriminació, mesures d'acció positiva i mesures sobre accessibilitat.

En aquest sentit, no existint desigualtats prèvies ni factors que puguin dificultar una equilibrada aplicació de la norma en qüestió a les persones amb discapacitat, es pot concloure que l'impacte és nul.

5.9. Avaluació de l'impacte sobre la infància, adolescència i sobre la família

L'article 22 quinquies de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil —precepte afegit per l'article 1.21 de la Llei 26/2015, de 28 de juliol—, estableix que les memòries d'anàlisi d'impacte normatiu que s'hagin d'adjuntar han d'incloure l'impacte de la normativa en la infància.

D'altra banda, la disposició addicional desena de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, exigeix que en les memòries d'anàlisi d'impacte normatiu han d'incloure l'impacte de la normativa en la família.

En relació amb aquestes dues normes, cal dir que l'aprovació d'aquest avantprojecte de llei de residus amb les conseqüents ajudes econòmiques per dur a terme millores en l'àmbit de residus i per tant del medi ambient, tindrà un impacte positiu a les famílies i de manera indirecta a la infància .

5.10. Impacte de raó de gènere

En data 16 de febrer de 2018 (reg. de sortida 2797/2018) es va sol·licitar a l'Institut Balear de la Dona l'informe d'impacte de gènere de l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats d'acord amb el que estableix l'article 7.g) de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona.

En data 7 de març de 2018 (reg. d'entrada 5734/2018) va tenir entrada l'informe d'impacte de gènere de l'Avantprojecte de llei d'acord amb la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes. Aquest informe fa una sèrie de recomanacions pel que fa al llenguatge emprat en la proposta normativa i proposta incloure en la redacció de la norma, l'obligació de fomentar una presència equilibrada de dones i homes en la composició de la comissió de residus de les Illes Balears prevista a l'avantprojecte de llei.

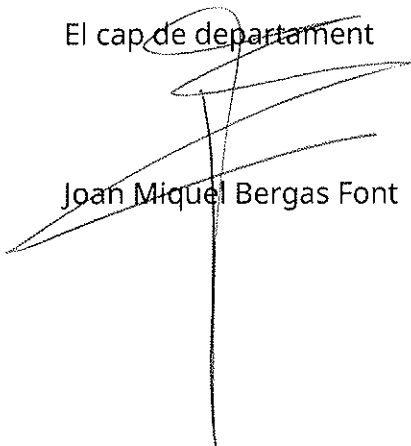
5.11. **Avaluació de l'impacte sobre les lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals**

L'article 32 de la Llei 8/2016, de 30 de maig, per garantir els drets i llibertats de les lesbianes, gais, trans, bissexuals i intersexuals i per eradicar la LCTBI fòbia, estableix que les administracions públiques de les Illes Balears han d'incorporar l'avaluació d'impacte sobre l'orientació sexual i identitat de gènere en el desenvolupament de les seves competències, per garantir la integració del principi d'igualtat i no-discriminació de les persones LGTBI sobre totes les disposicions legals i reglamentàries que s'impulsen dins el territori de la comunitat autònoma.

Una vegada avaluat el contingut de l'esborrany d'avantprojecte de llei, es conclou que no té cap impacte sobre les lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals ja que les actuacions i obligacions establertes dins el mateix estan dirigides a la població en general amb independència de la seva orientació sexual.

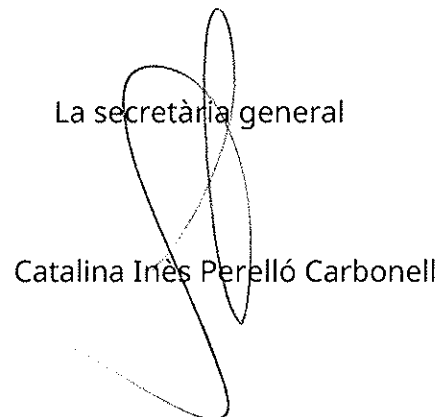
Palma, 21 de maig de 2018

El cap de departament

 Joan Miquel Bergas Font

La secretària general

 Catalina Inés Perelló Carbonell